

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

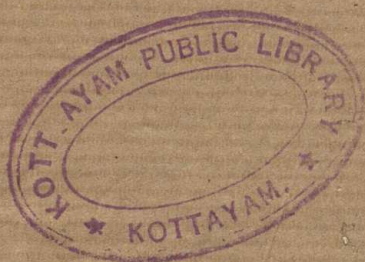
Call No. M.335.4

Acc. No. 7554.2

Author... മലിയാളം നമ്പർ

Title... ഭക്തപരിമലാഭം

നാളിളക്കം

452

335.4

റാബർററു മാഗിഡോഫു

കോപപരിതാപ
അളോടുകൂടി

റഷ്യയെക്കുറിച്ചുള്ള
ഒരു റിപ്പോർട്ട്.

മലയാളം

കോട്ടയം

മലയാളം

മലയാളം

കോട്ടയം

3

റാബർററ് മാഗിഡോഫ്

കോപപരിതാപങ്ങളോടുകൂടി

റഷ്യയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ട്

ഗാർഡൻസിറ്റി, ന്യൂയാർക്ക്,
ഡബിൾ ഡേ ആൻഡ് കമ്പനി
ഇൻകാർപറേറ്റഡ്

“വിജ്ഞാനപോഷിണി” പ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

- - The author wishes to express his thanks for permission to reprint material from the pages of the Saturday Review of Literature, the New York Times Book Review, the Saturday Evening Post, This Week Magazine, Factory Management, Business Week, and the Atlantic Monthly. - - -

COPYRIGHT, 1949,

BY THE AUTHOR ROBERT MAGIDOFF

ALL RIGHTS RESERVED.

PRINTED IN THE UNITED STATES BY DOUBLE DAY & CO., INC
AT THE COUNTRY LIFE PRESS, GARDEN CITY, N. Y.

PUBLISHED BY S. NARAYANAN

AT THE VIGNANA POSHINI PRESS, QUILON.

അ ന ക്ര മ ണി ക

പേജ്

ഭാഗം ഒന്ന്

കൊലിൻ, എന്ന ചാരനെന്ന് വിളിച്ചു

൧

ഭാഗം രണ്ടു്

ആദ്യത്തേതോ, അവസാനത്തേതോ അല്ല

൪൫

ഭാഗം മൂന്നു്

മാണ്ഡാനഗരത്തിലെ വിചിത്രസംഭവങ്ങൾ

൮൧

ഭാഗം നാലു്

എമിലിപോസ്റ്റ്, റഷ്യ ആക്രമിക്കുന്നു

൧൦൯

ഭാഗം അഞ്ചു്

എനിക്കറിയാവുന്ന ചില റഷ്യാക്കൾ

൧൨൯

ഭാഗം ആറു്

സോവിയറ്റ് കലാലോകം

൧൫൯

ഭാഗം ഏഴു്

അമേരിക്കക്കാരെഴുതിയ നാലുകോടി പുസ്തകങ്ങൾ

൧൮൯

ഭാഗം എട്ടു്

റഷ്യയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം

൨൦൫

கி. இ. ம. கு. எ. இ.

சொல் சொல்

புதிதான சொல் சொல்

சொல் சொல்

புதிதான சொல் சொல்

சொல் சொல்

புதிதான சொல் சொல்

சொல் சொல்

புதிதான சொல் சொல்

சொல் சொல்

புதிதான சொல் சொல்

சொல் சொல்

புதிதான சொல் சொல்

சொல் சொல்

புதிதான சொல் சொல்

சொல் சொல்

புதிதான சொல் சொல்

ഭാഗം ഒന്ന്

ക്രൈസ്തവ, എന്ന്

—ചാരനെന്നു വിളിച്ചു.

Christham

അദ്ധ്യായം ൧

എന്റെ മാസ്റ്റോസിക്രട്ടറി സെസിലിയാ നെൽസൺ എന്നോട് ചോദിച്ചു: “അയ്യായിരം റൂബൾ ഒരു വാസ്തവ്യായിത്തന്നെ, അത്ത് എന്തെ സഹായിക്കുമോ? മാസ്റ്റോനഗരത്തിനു വെളിയിൽ, ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന്, ഒരു വീടു വാങ്ങുവാനാണത്. ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന വീടു വളരെ ജിണ്ണിച്ചതാണ്. അതുകൊണ്ട്, അതിന്, പത്തൊമ്പതിനായിരം റൂബൾ, കൊടുത്താൽ മതി. എന്റെ അച്ഛന്റെയും ഭർത്താവിന്റെയും കൈവശം, പതിന്നാലായിരം റൂബളുണ്ട്. ബാക്കി അയ്യായിരം റൂബളാണ്, ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്.”

സെസിലിയാ തുടർന്ന്: “മുമ്പേതന്നെ ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്കു തൊള്ളായിരം റൂബൾ തരേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന തുകയുമുൾപ്പെടെ, ഉദ്ദേശം എണ്ണൂറു ഡാളറും ചിലപാനവും, ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്കു തിരിച്ചുതരേണ്ടിവരും. ഒരു വഷത്തിനകം ഞാൻ ആ തുക തന്നതീക്കുകയും ചെയ്യാം.”

“പണം തരാം; പക്ഷേ, താമസിയാതെ, എനിയ്ക്ക്, റഷ്യ വിട്ടു പോകേണ്ടതായിവരും. അപ്പോൾ ബാക്കി തന്നതീക്കുവാനുള്ള പണം, എനിയ്ക്കുശേഷം എന്റെ സ്ഥാനത്തു നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ആളിനെ, ഏല്പിച്ചാൽ മതി” എന്നു ഞാൻ അവളെ അറിയിച്ചു.

ഈ സംഭാഷണം, ഫൻറവു ഏപ്രിൽ പത്താംതീയതി ശനിയാഴ്ച, മെട്രോപ്പോൾഹോട്ടലിലുള്ള എന്റെ ഓഫീസിൽ വച്ചാണ് നടന്നത്. കുറേനേരം കഴിഞ്ഞു, എന്റെ ഭാര്യ നീലയും അവിടെ വന്നുചേർന്നു. മറ്റൊരു സംഗതിയ്ക്കായി, ഞാൻ ഓഫീസിൽനിന്നും ഇറങ്ങി. നീലയും, സെസിലിയായും

വളരെനേരം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ പണം കടം കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞത്, ഒരു വലിയ സഹായമാണെന്നാണു സെസിലിയാ നീലയോടു പറഞ്ഞത്. എന്തെന്നാൽ, അത്രയും വലിയ ഒരു തുക കടം കൊടുക്കത്തക്കവരായി, അവിടെയെങ്ങും ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളുടെ കുടുംബം, വല സ്ഥലത്തായി താമസിച്ചിരുന്നു. അമിതമായ വാടകയും കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഒരു മുറിയിലായിരുന്നു, അവൾതന്നെ പാർത്തിരുന്നത്. ദിവസവും ഉച്ചവരെ റായിട്ടറിലെ ഡാൻഡാലാസിനുവേണ്ടിയും, ഉച്ചയ്ക്കു മേൽ എനിയ്ക്കുവേണ്ടിയും, അവൾ, ജോലിനോക്കിവന്നു.

അടുത്ത ചൊവ്വാഴ്ച വൈകിട്ട്, അഞ്ചുമണിയ്ക്ക്, എന്തോ ഒരത്യാവശ്യക്കാര്യത്തിനാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, സെസിലിയാ എന്റെ ആഫീസ്സിൽനിന്നിറങ്ങി. അവളുടെ ഭാവഭേദവും മോടിയും മറ്റും കണ്ട്, ഞാനും, എന്റെ അസിസ്റ്റൻറായ ആൻഡ്റൂ സ്റ്റീഗനും അവളെ കളിയാക്കി.

ബുധനാഴ്ച രാവിലെ ജോലിയ്ക്കു വന്നുചേരണ്ട സമയം കഴിഞ്ഞു് ഒരു മണിക്കൂർ താമസിച്ചിട്ടും, സെസിലിയാ തന്റെ ആഫീസിലെത്തിയിട്ടില്ലെന്നു ഡാൻഡാലാസ് എന്ന ഫോണിൽ അറിയിച്ചു. ഡാണിന്റെ ഡ്രൈവർക്ക് ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ വശമുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ അവളുടെ താമസസ്ഥലത്തേയ്ക്കു ഫോൺ ചെയ്തു ചോദിച്ചുനോക്കി. സെസിലിയായാകട്ടെ അവളുടെ ഭർത്താവു് ട്രായിക്കാകട്ടെ, ചൊവ്വാഴ്ച രാത്രി അവിടെ വന്നിട്ടില്ലെന്നാണു്, മറുപടി കിട്ടിയതു്. എന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, ഡ്രൈവർ സെസിലിയായുടെ താമസസ്ഥലത്തു ചെന്നുനോക്കി. അപ്പോഴാണു വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലായതു്.

ചൊവ്വാഴ്ച രാത്രി, ട്രായിക്ക്, സെസിലിയായുടെ താമസസ്ഥലത്തു് വരികയേ ഉണ്ടായില്ല. സെസിലിയായാകട്ടെ, വളരെ

ത്താമസിച്ചു വിളി ക്ഷീണിച്ചു, അവിടെ വന്നുചേർന്നു. ഗൃഹനായികയോട്, എന്നോ അത്യാവശ്യജോലിയുണ്ടെന്നുപറഞ്ഞു, അവൾ ഭർത്താവിനെക്കൊണ്ടാത്തതു് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നുപോലും, അന്വേഷിച്ചില്ല. അടുത്തദിവസം രാവിലെ, ഗൃഹനായിക എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, സെസിലിയാ അവിടംവിട്ടു. അന്നുമുതൽ, അവൾ എന്റെ ആഫീസ്സിൽ വരികയുണ്ടായില്ല. അടുത്തദിവസവും കൂടി നോക്കിക്കൊണ്ടു്, ഔദ്യോഗികമായി അന്വേഷണം നടത്താമെന്നു്, ഞാനും ഡാൻഡാലാസ്സും നിശ്ചയിച്ചു.

വ്യാഴാഴ്ച, അതായതു് ഏപ്രിൽ പതിനഞ്ചാമതീയതി, അതിരവിലെ, അസ്സോഷ്യറേറ്റ് പ്രസ്സുവകയായ മാസ്തോബ്യറോവിന്റെ മേധാവിയായ എഡ്വിൻഗിൽമർ പെട്ടെന്നു് എന്നെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു. ഞാൻ പരിഭ്രമിച്ചു. ഏതാണെന്നു ആവേശത്തോടും ക്ഷോഭത്തോടുംകൂടിയാണ്, എഡ്വിൻ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു്.

“സ്റ്റേറ്റുമെൻറാന്നും കൊടുക്കുന്നില്ലയോ” എന്നദ്ദേഹം, എന്നോടു ചോദിച്ചു.

“എന്തു സ്റ്റേറ്റുമെൻറാണു്,” എന്നു ഞാൻ തിരക്കി.

“നീങ്ങൽ ഒരു ചാരനാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സെസിലിയായുടെ ഒരഭ്യർത്ഥം, സൈപസ്’ദാ’പത്രം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്” എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞിട്ടു് എഡ്വിൻ, അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വർത്തമാനം റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുവാനായി, ടൈപ്പുറൈറ്ററുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു വാണു.

ഞാൻ, ഉടനെതന്നെ, വസ്ത്രധാരണത്തിനായി അകത്തേയ്ക്കു പോയി. നീല, ഫോൺ ശുദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു്, സൈപസ്’ദായുടെ ഒരു പ്രതി വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനു്, ആളിനെ അന്വേഷിച്ചു.

കഴിഞ്ഞ ഏഴുദിവസമായി ചിലർ ഞങ്ങളെ നിഴലുപോലെ
വിട്ടുടൻ വസ്തുത, അപ്പോഴാണ് ഞങ്ങൾ ഓർത്തത്. എന്നാൽ,
ഇപ്രകാരം രോമാഞ്ചംകൊള്ളിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥ, വളരെവേഗം,
എത്രയും നീചവും ആവൽക്കരവുമായ വിധത്തിൽ ഫന്നചേരു
മെന്നു്, ഞങ്ങൾക്കു വിചാരിക്കുവാൻപോലും കഴിഞ്ഞില്ല.

മാസ്സോവിലെ യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് അബ്ബാസ്സഡറായ
(അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ സ്ഥാനപതിയായ) ജനറൽ
വാൾട്ടർ ബെഡ്ഫീൽഡ്, ദിവസവും രാവിലെ, കൃത്യം ഒൻപതു
മണിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഫീസിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുക, പതി
വാണു്. ഒൻപതു മണിയായപ്പോൾ, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ
ഫോണിൽ വിളിച്ചു്, സെസിലിയായുടെ ഐക്യത്തിനെ സംബ
ന്ധിച്ച വിവരം അറിയിച്ചു. എനിക്കുവേണ്ടി ഐക്യബന്ധിയിലെ
(പ്രതിപുരുഷാലയത്തിലെ) ഒരു കാർ അയച്ചുതരണമെന്നു്,
ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടുവേക്ഷിച്ചു. എന്തെന്നാൽ, ഞാൻ എന്റെ
താമസസ്ഥലത്തുനിന്നും പുറത്തിറങ്ങിയാലുടനെ, എന്നെ അറസ്റ്റ്
ചെയ്യുമെന്നു് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു.

ജനറൽ സ്ലീത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ലിങ്കൺ' എന്ന കാർ
എന്റെ ആവശ്യത്തിനായി അയച്ചുതന്നു. മറ്റൊരു
സംസ്ഥാനത്തിലെ പതാക അതിൽ പറന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

കാറിൽ കയറി, ക്രൊലിൻ എതിരെ യുള്ള മോഡോവായാ
തെരുവിൽ സമിതി ചെയ്തിരുന്ന അബ്ബാസ്സഡറുടെ ആഫീസിൽ,
ഞാനും നീലയും ചെന്നുചേർന്നു. ഞങ്ങളെ ഉടനെതന്നെ അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ വസതിയായ സ്പാസ്സോഫെസ്സിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോക
ണമെന്നും, വിദേശകാര്യമന്ത്രിയായ 'മൊളോട്ടോവു'മായി വേണ്ട
നടപടികൾ നടത്തി ഞങ്ങൾക്കു സോവിയറ്റ് റയൂണിയൻ വിട്ടു
പോകുന്നതിനുള്ള അനുമതി വാങ്ങിച്ചുതരുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ

മി: സ്തിതിന്റേയും, ഭാര്യയുടേയും അതിഥികളായി താമസിക്കണമെന്നും, അബാസ്സഡർ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു.

പക്ഷേ, നീലയും ഞാനും അപ്രകാരം ചെന്നു താമസിക്കുന്നതിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.

“അവിടത്തേയ്ക്ക് ഇത്രയും ദയവു തോന്നിയതിന്, ഞങ്ങൾ നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു” എന്നു ഞാൻ അറിയിച്ചു. “പക്ഷേ, സോവിയറ്റ് യൂണിയനെതിരായി ഞങ്ങൾ യാതൊരു കുറ്റവും ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ. ഞാൻ റഷ്യയിൽ താമസമായിട്ട്, പന്ത്രണ്ടു വർഷത്തിൽ കൂടുതലായി. ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ, സ്പാസ്സോഫെസ്റ്റിൽ ചെന്നു താമസിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ കുറ്റം ചെയ്തു എന്ന് എനിക്കുതന്നെ അറിയാമെന്നും, അതുകൊണ്ടാണു സ്പാസ്സോഫെസ്റ്റിൽ ചെന്നു” ഒളിച്ചുതാമസിക്കുന്നത് എന്നും റഷ്യാക്കാർ പറയും. എന്റെ ചാരപ്രവർത്തനത്തിൽ എംബസ്സിക്കുകൂടി ഒരു പങ്കുണ്ടെന്നും, അവർ പ്രസ്താവിക്കും. എംബസ്സി മുഖേന, എന്റെയും യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് ഡാർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റേയും (യുദ്ധകാര്യവകുപ്പിന്റേയും) ഇടയ്ക്കുനിന്ന് മാക് ഗ്രാഹിൽ പബ്ളിഷിങ്ങ് കമ്പനി (പ്രസിദ്ധീകരണസംഘം) പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നാണ്, സെസിലിയാ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്.

അബാസ്സഡറുകളെ, എന്നെ സ്സംബന്ധിച്ച കാര്യം ആലോചിക്കുവാനായി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൗൺസലർ (ഉപദേഷ്ടാവ്) “എൽഡ് റിഡ്ജ് ഡർബ്രോ”, ഫഴ്സ് റു സിക്രട്ടറികൾ (പ്രഥമ കാര്യദർശികൾ) ആയ “ഫെയ് കോഫ്ളർ”, “ഫ്ലെറിക് റെയിൻ ഹാർട്ട്” ഇവരെ വിളിച്ചു. ധീരമായി പോരാടേണ്ട ഒരു സന്ദർഭമാണ് എനിക്കു വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ളത്, എന്നുതന്നെയാണ് അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. ഞാനും അപ്രകാരംതന്നെ അബാസ്സഡറെ അറിയിച്ചപ്പോൾ, അവർക്കു വലിയ സന്തോഷമായി. ഒരു യോ

ലായായ മി: സ്തിതിനും, മരണനിമിഷാവരെ പോരാടുന്നതുതന്നെയായിരുന്നു ഇഷ്ടം. എങ്കിലും ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം കാലത്തേയ്ക്ക്, എംബസ്സിയിലെ ഒരു കാർ "ഉപയോഗത്തിന് വിട്ടുതരുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന്, അംബസ്സിഡർ ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചു. പക്ഷേ, അതു ഞങ്ങൾ നിരസിച്ചു. ഞങ്ങൾ മേലാൽ കാൽനടയായിത്തന്നെ സഞ്ചരിക്കും; വേണമെങ്കിൽ റഷ്യാക്കാർ ഞങ്ങളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു കൊള്ളട്ടെ, എന്നുതന്നെ ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു.

അങ്ങനെ, ഞങ്ങൾ അവിടം വിട്ടു. ഞാൻ, എന്റെ ആഫീസിലേയ്ക്കും, നീല ഞങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലത്തേയ്ക്കും, നടക്കുകയുണ്ടു. 'ഡോഗ്സ് ലെയിൻ' (നായുളുടെ ഇടവഴി) എന്നുതന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ വിദേശികൾ വിളിച്ചുവന്നു, 'സിവ്'-ട്രൈവ്'-പ്രാക്സ്' എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു, ഞങ്ങളുടെ താമസം.

പോകുന്നവഴി, എന്നെന്നാകട്ടെ, നീലയെന്നാകട്ടെ, ആരും പിന്തുടർന്നില്ല; ഞാൻ ആഫീസിൽ എത്തിയപ്പോൾ, എന്നിൽ 'എന്തോചില ഭൂഷ്ടങ്ങൾ' കണ്ടുകൊണ്ടു്, മേലാൽ എന്നിക്കു വേണ്ടി ജോലിനോക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന്, സെസിലിയാ, അതിരാവിലെ മൂന്നുമണിക്കു ഫോൺചെയ്തു പറഞ്ഞതായി, ആൻഡി എന്നെ അറിയിച്ചു. ആൻഡിയും, പിറാസ് ബഗ്ഗിൽ ജനിച്ച ഒരു അമേരിക്കക്കാരനായിരുന്നു.

എന്റെ ഡസ്സിൽ, "ഇതാ ഞാൻ കടം മേടിച്ച തൊള്ളായിരം രൂബൾ", എന്നെഴുതിയിട്ടുള്ള സെസിലിയായുടെ ഒരു കവർ കണ്ടു. അതിനകത്തു തൊള്ളായിരം രൂബൾ അടക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

സുന്ദരിയും കൃശഗാത്രിയുമായ സെസിലിയാ നെൽസൺ, അഞ്ചടി രണ്ടിഞ്ചു പൊക്കമുള്ളവളായിരുന്നു. ഹൈലൻ നയിൽ

സൺ' എന്ന പേരോടുകൂടി, ഫൻഫറ ജൂൺ ഇരുപത്തിഒമ്പതാം തീയതി, മിഷിഗനിലെ സ്കൂബറി എന്നസ്ഥലത്തു് അവർ ജനിച്ചു. സ്റ്റോവ് എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള പ്രാഥമികവിദ്യാലയത്തിലും, മാസ്സാച്ചുസെറ്റ്സിൽ മേയ്നാർസ് എന്ന സ്ഥലത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഹൈസ്കൂളിലും, അവർ വിദ്യാഭ്യാസിച്ചു. രണ്ടുവർഷം ലോവൽ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ടീച്ചേഴ്സുകാളേജിലും (അദ്ധ്യാപക മഹാപാഠശാലയിലും), അവർ അദ്ധ്യയനം നിർവഹിക്കുകയുണ്ടായി. ഫിൻലണ്ടിൽ ജനിച്ചവളുന്വന്നും, പ്രവൃത്തികൊണ്ടു് ഒരു തച്ചുവേലക്കാരനുമായ അവളുടെ പിതാവു്, മറ്റു ഫിൻലണ്ടുകാരെപ്പോലെതന്നെ, ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിമുപ്പതാമാണ്ടിടയ്ക്കുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മനിമിത്തം, സകുടുംബം സ്വദേശം വിട്ടു്, സോവിയറ്റ്കാരെലിയായിൽ ചെന്നു താമസിച്ചു. അങ്ങനെ ആ മനുഷ്യൻ ഒരു സോവിയറ്റ്ചെറുനായി. എന്നാൽ, പുതുതായി കണ്ടെത്തിയ പിതൃഭൂമിയിൽ അയാൾ കണ്ടതു്, ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിക്കത്തക്കതല്ലാത്ത ഒരു സൈനികഭരണരീതിയും, ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവിത്വവും, എത്രയും നികൃഷ്ടമായ ഒരു ജീവിതത്തോതുമായിരുന്നു.

സെസിലിയായുടെ പെരുന്തപത്തെസ്സംബന്ധിച്ചു്, വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും മാക്സോവിൽവന്നു പാക്കുന്ന ചേഖകന്മാർ പുറപ്പെട്ടുവിട്ടു വിവരങ്ങൾ, ഒന്നൊഴിയാതെ റഷ്യൻസൈൻസർ ശേഖരിച്ചു സൂക്ഷിച്ചു പരിശോധിച്ചുനോക്കി, അവളെ സംശയിക്കാൻ കാരണമാണമില്ലെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. എന്നുമാത്രമല്ല, അവർ അമേരിക്കയിൽ ജനിച്ചവളുന്കിലും, അവർക്കു റഷ്യയോടാണു സ്ഥായിയുള്ളതെന്നും, ഒരു അമേരിക്കൻപെരുനായിത്വീനിട്ടുള്ള ഞാൻ റഷ്യയ്ക്കുതിരായി എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ടോ എന്നറിയുന്നതിനു്, അവർ എപ്പോഴും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടി

അന്നു എന്നുമാണ്, റഷ്യക്കാർ ഇപ്പോഴും വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നുത്. അമേരിക്കൻ എംബസ്സിക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ചാർനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ്, അമേരിക്കക്കാർ വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അത് അവാസ്തവമാണെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അംബാസ്സഡർ സ്റ്റീത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയ്ക്കുശേഷമാണ്, അവരുടെ തൊറിഡാ രണ നീങ്ങിയത്.

റഷ്യയിൽവെച്ചു സെസിലിയാ, ട്രായിക് എന്നും അവൾ വിളിച്ചുവന്ന ട്രാവിഷോ കൊമോൺനെ വിവാഹംചെയ്തു. മിനിയാപാളിസ് നഗരത്തിൽ ജനിച്ചു, പിന്നീട് ഒരു സോവിയറ്റ് പൌരനാക്കുവന്നായിരുന്നു, ട്രായിക്.

റഷ്യയിലെ ഒരു ശിശുപാഠശാലയിൽ, സെസിലിയാ അദ്ധ്യാപികയായി ജോലിനോക്കി. എന്നാൽ വിദേശികൾ നൽകിയിരുന്ന നല്ല ശമ്പളവും, യുദ്ധകാലത്തേയും, അവളെ അവർക്കുവേണ്ടി ജോലിനോക്കുന്നതിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അവൾ ആദ്യം ബ്രൂയാക്ക് ഫെറാൾഡുടിബ്യൂണിന്റെ മാസ്റ്റോലേഖകനായ മാറിസ് ഫിൻഡുസിനുവേണ്ടി, ടൈപ്പിസ്റ്റായി ജോലിനോക്കി. പിന്നീട് അവൾ, സോറാർഡേ ഇരുവനിങ്ങ് പോസ്റ്റ് എന്ന പത്രത്തിന്റെ ലേഖകനായ എഡ്ഗാർസ്റ്റോവിന്റെ ടൈപ്പിസ്റ്റായിത്തീർന്നു. അതിനുശേഷമാണ്, അവൾക്ക്, യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് എംബസ്സിലുള്ള പ്രസ്സിഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ, ഒരു ക്ലാക്കായി ജോലി കിട്ടിയത്.

വലിയ ശുപാർശകളോടുകൂടിയാണ്, സെസിലിയാ, ഫൻർൽ-ൽ എന്റെ സിക്രട്ടറിയായിത്തീർന്നത്. നാലുവർഷക്കാലത്തോളം എനിക്കുവേണ്ടി ജോലിനോക്കിയതിൽനിന്ന് അവൾ, വിശ്വാസയോഗ്യയും, പരിശുദ്ധശീലയും, സത്സഭാവിനിയുമാണെന്നാണ്, എനിക്കു തോന്നിയത്. അവൾക്ക് ഒരു

ശൃഷ്ടിയുണ്ടു. അവർ, ഒരു സോവിയറ്റ്വെഴുത്തൻ മകളും, മറ്റൊരു സോവിയറ്റ്വെഴുത്തൻ ഭാര്യയുമായിരുന്നു. സെസിലിയായുടേതാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ഒരുത്തു നിർമ്മിക്കുന്ന തിനുവേണ്ടി, എന്തെങ്കിലും ഒരു ശൃഷ്ടി അവർ എന്നിൽ കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നും, അപ്രകാരം ഒരുത്തു തയ്യാറാക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അവർ അതിൽ ഒപ്പിടുകൊള്ളണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, ചില പ്രത്യേക താല്പര്യങ്ങളും ഉദ്ദേശങ്ങളും മറ്റുമുള്ള സോവിയറ്റ് അധികൃതർ അവളെ ഞെരുക്കുമ്പോൾ, അവർക്കു് അതു് അനുസരിക്കയല്ലാതെ നിവൃത്തിയൊന്നുമില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതായിരുന്നു, അവളുടെ മറ്റൊരു ശൃഷ്ടി. ഇപ്രകാരമായിരുന്നു, സെപ്താമയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ എഴുത്തിൽ അവർക്കു് ഒപ്പിടേണ്ടിവന്നതു്. ആ എഴുത്തു കണ്ടാലുടൻ, അതു വിദേശകാര്യാലയത്തിലാണു നിർമ്മിച്ചതു് എന്നറിയുവാൻ സാധിക്കും.

സെസിലിയായുടെ എഴുത്തിലുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ, പ്രധാനപ്പെട്ട ചിലതു ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. ഞാൻ ഒരിക്കൽ ആഫ്രിക്കയിൽ ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലേക്കു് എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും, വളരെ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ, പല എഴുത്തുകളും സെസിലിയായ കണ്ടുപിടിക്കുകയും, അവ വായിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ, ഞാൻ ഒരു ചാനലാണെന്നു് അവർക്കു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തുവത്രെ. റഷ്യയെസ്സംബന്ധിച്ച പല വിവരങ്ങൾ ഗുഹ്യമായി അന്വേഷിച്ചു് അറിയിക്കണമെന്നു്, ആ എഴുത്തുകളിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, ന്യൂയാർക്കിലെ മാക് ഗ്രാഹിൽകമ്പനിക്കാരുടെ ഔദ്യോഗികസ്റ്റേഷനറിസാക്ഷികളാണു്, ആ എഴുത്തുകളെക്കുറിച്ചു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്. എങ്ങനെയാണു വിവരങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ടതു് എന്നുപോലും, ആ എഴുത്തുകളിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു.

൧൯൪൭ ജൂൺ ഇരുപത്തിയാറാതീയതി അയച്ച എഴുത്തിൽ, ഭൂമിക്കടിയിൽ റഷ്യാക്കാർ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന്, അന്വേഷിച്ചിരുന്നു. അവയെല്ലാം സുപ്രധാനസ്ഥാനങ്ങളിലാണോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് എന്നും, വിഷവായുവിൽനിന്നും റേഡിയോ ആക്ടിവിറ്റിയിൽനിന്നും, രക്ഷനേടുന്നതിന് അഭയസ്ഥാനങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കത്തക്ക സ്ഥാനങ്ങളാണോ എന്നുംകൂടി അറിയുന്നതിന്, ആ എഴുത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ൧൯൪൭ ജൂൺ ഇരുപത്തിഅഞ്ചാതീയതി അയച്ച എഴുത്തിൽ, പരമരഹസ്യമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന അണുശക്തിയെസ്സംബന്ധിച്ച് എന്തെല്ലാം ഗവേഷണങ്ങൾ റഷ്യയിൽ നടത്തുന്നുണ്ട്, എന്നു ചോദിച്ചിരുന്നു. ജൂലൈ മുപ്പതാതീയതി അയച്ച എഴുത്തിൽ, സോവിയറ്റ് റേഡ്യോമസഞ്ചാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈ വിവരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച റിപ്പോർട്ടുകൾ, ഞാൻ, വളരെ ഗുഹ്യമായിട്ടാണ് അയച്ചിട്ടുള്ളത്. മാക് ഗ്രാഹിൽ കമ്പനി വകയായുള്ള മാസ്സോ ബ്യൂറോവിന്റെ പേരു മാത്രം പ്രസ്താവിക്കാതെ, ആ വിവരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ഞാൻ അറിയിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെയെല്ലാമായിരുന്നു സെസിലിയായുടെ എഴുത്തിന്റെ രീതി.

പ്രസ്തുത എഴുത്തിനു മറുപടിയായി ഞാൻ ഒരു സ്റ്റേറ്റ് മെൻറു തയ്യാറാക്കി, അതിനെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, സെപ്റ്റംബറുവരുന്നതിന്റെ എഡിറ്റർക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. വിദേശകാര്യാലയത്തിലെ പ്രസ്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറുവുടേതും, ഞാൻ ഒരേഴുത്തു തയ്യാറാക്കി. എന്തെന്നാൽ നേഷനൽ ബ്രാഡ് കാസ്റ്റിങ്ങ് കമ്പനിയുടേയും മാക് ഗ്രാഹിൽ കമ്പനിയുടേയും ലേഖകൻ എന്ന നിലയിൽ, ഞാൻ വിദേശ കാര്യാലയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ എഴുത്തുകളുടെ വക.

പ്പുകൾ, മാസ്തോനഗരത്തിലുള്ള മറ്റു വിദേശീയലേഖകന്മാർക്കും അയച്ചുകൊടുത്തു. അവരുകളെ, അതിനെക്കുറിച്ച് ഓരോ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി, സോവിയറ്റ്സെൻസർക്കു പരിശോധനയ്ക്കയച്ചുകൊടുത്തു.

സെപ്റ്റംബർ എന്റെ എഴുത്ത് പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതായില്ല. കേരളസമയം കഴിഞ്ഞു, പ്രസ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ അദ്ധ്യക്ഷനെ ഞാൻ നേരിട്ടുചെന്നു കണ്ടു, എന്റെ സ്റ്റേറ്റുമെന്റ് അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചു. അദ്ദേഹം, അതു വായിച്ചുനോക്കുകപോലും ചെയ്യില്ല. ഞാൻ രഷ്യ വിഭജനത്തിലിരിക്കുന്നു എന്ന്, അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞു. എന്റെ സ്റ്റേറ്റുമെന്റിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികൾ, എന്തെങ്കിലും, ലേഖകന്മാരുടെ റിപ്പോർട്ടുകളിൽ കണ്ടതെല്ലാം, സോവിയറ്റ്സെൻസർ നീക്കം ചെയ്തു.

ഞങ്ങൾ രഷ്യവിടാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, ഒരു കസ്റ്റംസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, ഞങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള എല്ലാ രേഖകളും ഞങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്നും വാങ്ങിച്ചു. എന്നാൽ, ഞാൻ നേരത്തേതന്നെ എന്റെ സ്റ്റേറ്റുമെന്റിന്റെ പ്രതികൾ, തുറന്നമെയിലിൽ, എൻ. ബി. സി'-യുടെ മേൽവിലാസത്തിൽ, എന്റെപേക്ക് അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റദ്ധ്യക്ഷൻ അയച്ച എഴുത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി, ഒടുവിൽ എന്റെ കയ്യിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. രഷ്യാക്കാർ മെയിൽ മുഴുവനും, എപ്പോഴും സെൻസർ ചെയ്യുക പതിവില്ലെന്ന്, എനിക്ക് അതിൽനിന്നും മനസ്സിലായി.

എന്റെ മേൽവിലാസത്തിലുള്ള എഴുത്തുകൾ, യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് എംബസി വഴിയാണ് എനിക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നത്. എങ്കിലും, തുറന്ന മെയിലിൽ കൂടിയല്ലാതെ യാതൊരു എഴുത്തുകളും, എൻ. ബി. സി.-യ്ക്കു, മാക് ഗ്രാഹിൽ കമ്പനിയാകട്ടെ, എനിക്ക് അയച്ചുതന്നിട്ടില്ല എന്ന് ഞാൻ എന്റെ എഴുത്തിൽ

വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, യാതൊരു ലേഖനവും റഷ്യൻസെൻസർവഴിയല്ലാതെ ഞാൻ അയച്ചിട്ടുമില്ലായിരുന്നു.

സെസിലിയായുടെ ഓരോ പ്രസ്താവനയേയും ഏതിക്കുന്നതിനും, ഞാൻ ഒരുമ്പെട്ടില്ല. എന്തെന്നാൽ, അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. സ്വന്തതാല്പര്യങ്ങൾ നേടുന്നതിനും, സത്യസ്ഥിതി അവഗണിച്ചുകൊണ്ടും, റഷ്യാക്കാർ പതിവുപോലെ സൃഷ്ടിച്ച ഒരു കഥതന്നെയായിരുന്നു, എന്നെസ്സംബന്ധിച്ച കേസ്സും. റഷ്യയിൽ പാർക്കുന്ന ഏതൊരു വിദേശിയോടും, അവർ ഇപ്രകാരമാണു പെരുമാറിയിരുന്നത്.

മാക് ഗ്രാഫിൽകമ്പനിക്കാരുടെ ആദ്യന്തരകാര്യാലയത്തിൽനിന്നും, അതിന്റെ എല്ലാ വിദേശവക്തൃകളിലും ഉള്ള ലേഖകന്മാരോടും അന്വേഷിച്ചറിയിക്കണമെന്ന് പതിവുപോലെ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന അതേ വിവരങ്ങൾതന്നെയാണ്, പ്രസ്തുത കമ്പനിക്കാർ, എന്നോടും ചോദിച്ചിരുന്നത്. അതിലുള്ള മൂന്നു സംഗതികളാണ്, സെസിലിയായുടെ എഴുത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ആ എഴുത്തുകളും തുറന്ന എയർമെയിൽവഴിയാണ് എനിക്ക് വന്നുചേർന്നത്. അവയും ഞാൻ, മറു മാക് ഗ്രാഫിൽഎഴുത്തുകളുടെ കൂട്ടത്തിലാണു വെച്ചിരുന്നത്. അവ പൂട്ടിവയ്ക്കുകപോലും പതിവില്ലാത്തതിനാലാണ്, സെസിലിയായ്ക്ക് അത്രവേഗം “കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ” കഴിഞ്ഞത്.

ആദ്യത്തെ കുറ്റാരോപണങ്ങൾ, റഷ്യാക്കാരുടെ ഭൂമിക്കടിയിലുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങളേയും അണുശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചും, അന്വേഷിച്ചറിയിക്കുന്നതിനും എന്നോട് മാക് ഗ്രാഫിൽകമ്പനി ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു, എന്നതായിരുന്നുല്ലോ. ഒരു പരമരഹസ്യമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന അക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരങ്ങൾ അറിയുന്നതിനും മാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ലാ

ത്തതിനാൽ, ഞാൻ അതുസംബന്ധിച്ചു ഞ്ഞതന്നെ എഴുതിയെഴു
ച്ചിട്ടു.

മൂന്നാമത്തെ ആരോപണം, റഷ്യയിലെ വ്യാമസഞ്ചാരത്തെ
ക്കുറിച്ച് ഒരു ലേഖനം എന്റെ കമ്പനിക്കാർ എണോട്ട് ആവശ്യ
പ്പെട്ടതായിരുന്നു. 'ഏവിയേഷൻഡേ' (വ്യാമയാനദിവസം) എന്നു
വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന, റഷ്യയിലെ 'ആനവൽ എയർ ഷോ'
(വാഷികവ്യാമയാത്രാപ്രദർശനം)വിന് വളരെ ദിവസങ്ങൾക്കു
മുമ്പായിരുന്നു, പ്രസ്തുത ലേഖനം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള എഴുത്തു്
എനിക്കു വന്നുചേർന്നു്. പ്രസ്തുത ദിവസം, റഷ്യൻപത്രങ്ങളിൽ
അവരുടെ വ്യാമയാനത്തെസ്സംബന്ധിച്ചു് ധാരാളം വിവരങ്ങൾ
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ആൻഡിയാകട്ടെ, അതിനെക്കുറിച്ച്
ഇരുപത്തിയാറുപേജുള്ള ഒരു ലേഖനം തയ്യാറാക്കി, (റഷ്യൻ ചട്ട
മനുസരിച്ചു്) ഓരോ പേജിലും ഒറ്റപ്പട്ടു്, റഷ്യൻസെൻസക്സ് പരി
ശോധനയ്ക്കുയച്ചുകൊടുത്തു. പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം, സെൻസർ
ലേഖനത്തിൽ കൈയൊപ്പിട്ടു്, ഓരോ ഷീറ്റും മുയ്യിച്ചു്,
ആൻഡിക്സ് തിരിച്ചയച്ചുകൊടുത്തു. ആൻഡി, അതു് ഉടനെ
തന്നെ തുറന്ന എയർമെയിലിൽ, കമ്പനിയുടെ ബുയാക്കാഫീസി
ലേയ്ക്കും അയച്ചുകൊടുത്തു. കമ്പനിക്കാർ, ആ ലേഖനം മൂന്നു പതി
കകളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഈ ലേഖനമായിരുന്നു, എന്റെ
മേൽ ആരോപിച്ച ഒരു കുറ്റം.

റഷ്യൻവിവരങ്ങൾ അറിയുന്നതിന്, അതുസംബന്ധിച്ച
റഷ്യാക്കാരുടെ പരിചയം സമ്പാദിക്കേണ്ട ഉത്തമാർഗ്ഗങ്ങളെ
ക്കുറിച്ച് എനിക്കു നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചിരുന്നു എന്ന് സെസിലിയാ
പറഞ്ഞിരുന്നതു്, പ്രസിദ്ധനായ റഷ്യൻ സാമ്പത്തികതത്വശാസ്ത്ര
ജ്ഞൻ 'യൂജിൻവാർഗ്ഗ'യെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. "ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്
ആഫ് വേർഡ് പാളിറ്ററിക്സ് ആൻഡ് വേർഡ് എക്കോണമി"

(ലോകത്തിലുള്ള വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണവിവരങ്ങളും, അവിടങ്ങളിലുള്ള സാമ്പത്തികാവസ്ഥകളും മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനം) എന്നതിന്റെ മേധാവിയായിരുന്നു, വാർഗ്ഗ. “വേൾഡ് പാളിററിക്സ് ആൻഡ് വേൾഡ് ഏക്കൗണ്ടി” എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പത്രികയായിരുന്നു, റഷ്യയിൽ സാമ്പത്തികാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന പത്രികകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത്. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ, ഏറ്റവും ഉറപ്പുള്ളതും അവസാനത്തേതുമായ മഹാഭൂതം യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് (ഐക്യനാടുകൾ) ആണെന്നും, അവിടെ, സാമ്പത്തികാധിപത്യമെന്നത് ഇതുവരെയും അടുത്തിട്ടില്ലെന്നും, കുറെ വർഷങ്ങൾക്ക് അതുണ്ടാവുകയുമില്ലെന്നും, വാർഗ്ഗ പ്രസ്താവിച്ചുപോയതിന്, റഷ്യാക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാപനവും പത്രികയുമെല്ലാം, അടച്ചുപൂട്ടി. അനന്തരം അവർ “പ്രോബ്ലംസ് ആഫ് എക്കൗണ്ടി” (സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങൾ) എന്ന ഒരു പുതിയ പത്രിക പുറപ്പെടുവിച്ചു. “സാമ്പത്തികാധിപത്യമാകുന്ന പാതാളത്തിൽ അമേരിക്ക ഇപ്പോൾ താണുപോകും” എന്ന സോവിയറ്റ് രൂപതത്തിന്റെ പ്രവാചകനായ പ്രൊഫസ്സർ ഐസ്റ്റ്റാവിന്യാനോവി’നെ പ്രസ്തുത പത്രികയുടെ പത്രാധിപരായി നിയമിച്ചിട്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം, വാർഗ്ഗയ്ക്കും കൊടുത്തു.

വാർഗ്ഗയുടെ സ്ഥാപനം ഉൽക്കണ്ഠയിലിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരിക്കൽ, അദ്ദേഹം, മാക് ഗ്രാമിൽകമ്പനിക്കാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പുസ്തകം ആവശ്യപ്പെട്ടു. കമ്പനിക്കാർ ആ പുസ്തകം എന്തിനായെടുത്തത്, ഞാൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ അത് ഏല്പിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ, റഷ്യൻ അധികൃതർ സംശയിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ച്, ഞാൻ, ആ ബുക്ക് ഒരു കുറിപ്പോട്ടുകൂടി

അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുത്തയയ്ക്കുകയാണു ചെയ്തത്. എന്റെ സഹായം എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ അതു നൽകുവാൻ തയ്യാറാണ് എന്നുമാത്രം, ഞാൻ ആ കുറിപ്പിൽ അറിയിച്ചിരുന്നു.

എന്റെ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് തയ്യാറാക്കിയതിനുശേഷം, സോവിയറ്റ് വിദേശകാര്യാലയത്തിലെ ആക്ടിങ്ങ് അഡ്യൂക്കസനായ വാസിലിക്കോവിനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഫീസിൽവെച്ച് എനിക്കൊന്നു കണ്ടാൽകൊള്ളാം എന്ന്, ഞാൻ ഫോൺചെയ്തിരിച്ചു. വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും, അവിടെവന്നു താമസിക്കുന്ന ലേഖകന്മാർക്ക്, പത്രപ്രവർത്തനം സംബന്ധിച്ചും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന വിഷയങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന്, വേണ്ട സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി. എന്നാൽ, പതിവുപോലെ, അദ്ദേഹം ആഫീസിൽ ഇല്ല എന്ന മറുപടിയാണ്, എനിക്കു കിട്ടിയത്.

അന്നു വൈകിട്ട്, നാലുമണിക്ക് വാസിലിക്കോതന്നെ എന്നെ കാണുന്നതിനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന്, പ്രസ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നും, എന്നെ ഫോണിൽ അറിയിച്ചു. വൈകിട്ട് നാലുമണി വരെയുള്ള സമയം ഉപയോഗിച്ച്, ഞാൻ എന്റെ ആഫീസ് ആൻഡിയെ ഏല്പിക്കുകയും, പവൻ അക്കൗണ്ടുകൾ ലണ്ടനിലേക്കും ഡാളർഅക്കൗണ്ട് ന്യൂയാർക്കിലേയ്ക്കും മാറുകയും ചെയ്തു.

ഞാൻ വാസിലിക്കോവിനെ ചെന്നുകണ്ടു. ഒരു യൂക്രേനിയൻദേശക്കാരനും വളരെ മനുഷ്യാർഹമായ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവനുമായ അദ്ദേഹത്തിന്, സാഹിത്യത്തിലും, തത്ത്വജ്ഞാനത്തിലും വളരെ പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നു.

വളരെ സങ്കടത്തോടുകൂടിയാണ് വാസിലിക്കോ എന്നോടു സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. സെസിലിയായുടെ എഴുത്തിൽ

നിന്നും കിട്ടുന്ന വിവരങ്ങളനുസരിച്ച്, പ്രസ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന് എന്റെ പ്രസ്സ് കാർഡ് തിരിച്ചുമേടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നും, അതുപോലെതന്നെ, വിദേശകാര്യാലയത്തിന് മൂന്നുദിവസത്തിൽ കൂടുതൽ എന്നെ റഷ്യയിൽ താമസിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും, അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു. വിദേശികൾക്ക് സഞ്ചരിക്കാവുന്ന ഏതെങ്കിലും മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ഞങ്ങൾക്ക് അമേരിക്കയ്ക്ക് തിരിച്ചുപോകാമെന്നും, പക്ഷേ, വിമാനത്തിൽ പോകുന്നതാണു നല്ലതെന്നും, അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചു. എനിക്ക് വേഗം റഷ്യ വിടേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, എന്റെ പിൻഗാമിക്ക് എന്റെ ജോലികൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് യാതൊരു വിഷമതയും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നും, അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി.

സ്റ്റീഗ്ക്ക് എന്റെ ജോലി കിട്ടുമോ എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചതിന്, ആ മനുഷ്യൻ അപേക്ഷിച്ചുനോക്കട്ടെ എന്നു വാസിലിങ്കോ മറുപടി പറഞ്ഞു. അന്നുച്ചയ്ക്കുതന്നെ ആൻഡി എന്റെ ജോലിക്ക് ഒരപേക്ഷയയച്ചു. ശനിയാഴ്ച, (ഞായറാഴ്ച രാവിലെ എനിക്ക് യാത്രതിരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു) സ്റ്റീഗരെ എന്റെ ജോലി തുടർന്നോക്കിക്കൊള്ളുന്നതിന് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്, പ്രസ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് പരസ്യപ്പെടുത്തി.

ഞാൻ പ്രസ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് വിട്ടിറങ്ങി. ആളുകൾക്ക് വളരെ ഭയമായിരുന്ന എം. വി. ഡി. (ആഭ്യന്തരഭരണകാര്യാലയം; അതിനെ എൻ. കെ. വി. ഡി. എന്നാണ് മുമ്പുവിളിച്ചിരുന്നത്) ആഫീസിലെ ഫോണിൽകൂടി, യാത്രയ്ക്കു തയ്യാറാകാം എന്ന് ഞാൻ നീലയെ അറിയിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ വാച്ചിലെ സമയം, ന്യൂയാർക്കിലേതാക്കി. ന്യൂയാർക്കിലെ സമയത്തിനും, മാസ്സോനഗരം

ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ട് ഡ്രാസ്റ്റോമെന്റിൽ ചെന്നു താമസിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയിരുന്നെങ്കിൽ, കഴിഞ്ഞ് ഒരാഴ്ചക്കാലമായി റഷ്യാക്കാർ ഞങ്ങളെ നിഴൽപോലെ പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. സെസിലിയായുടെ എഴുത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുമ്പാകെ, പിന്നീടാകട്ടെ (അബാസ്സഡർ സ്കിത്തു ഞങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചിട്ടുപോലും), ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെന്നു താമസിക്കുകയുണ്ടായില്ല. എന്നെന്നാൽ, അപ്രകാരമുള്ള താമസം എന്നെസ്സെബസിച്ച് ഭയപ്രവാദം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു കൂടുതൽ സഹായകമാകുമായിരുന്നു.

നോലക്ഷ്യമെടുക്കുമെന്നും, 'വൈ. എ. സി. ഏ.' മെ
റക്കുമെന്നും, വിദേശികൾ വിളിച്ചിരുന്ന 'ഹെസ്യൂപ്പോലീസ്',
എല്ലാപ്പോഴും അബാസ്സറുടെ പിന്തുടരുക പതിവായിരുന്നു. മിക്ക
വാറും വെളിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഇവരെ, 'വെയിലുകൊണ്ടു
കരിഞ്ഞ സഖാക്കൾ' എന്നും, വിളിക്കു പതിവുണ്ട്. മന്ത്രിമാരുടെ
കാര്യാലയങ്ങൾ, എബസ്സികൾ ഇവ ഉൾപ്പെടെ, മാസ്കോവട്ടു
ണത്തിലുള്ള എല്ലാ പ്രധാന കെട്ടിടങ്ങളുടെയും മുൻവശത്തും,
അതുപോലെ മറ്റു പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളിലുമെല്ലാം ഈ
മാന്യന്മാരെ നിറുത്തിയിരിക്കും. സോവിയറ്റ്ഗവണ്മെന്റാകുമ്പോൾ പട്ട

നന്തിന്റെ അതിർത്തിക്കടുത്തു താമസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്, ക്രോ-
ലിനിൽനിന്നും പ്രസ്തുത പാർപ്പിടങ്ങളിലേക്കു ചെന്നുചേരുന്ന
പാതകളെ, നേതാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടി കാത്തുകൊള്ളേണ്ടതും, നാലു
ക്ഷരച്ചെറുക്കന്മാരുടെ പ്രധാന ഒരു കൃത്യമായിരുന്നു.

മാസ്തോനഗരത്തിലുള്ള പാതകളുടെയെല്ലാം കേന്ദ്രസ്ഥാന
മായ 'ആർബത്സ്കായർ', ഏറ്റുപ്പാഴും യാത്രക്കാരെക്കൊണ്ടും,
വാഹനങ്ങളെക്കൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരിക്കും. സ്റ്റാലിൻ, മൊളോ-
ട്ടോവു മുതലായ നേതാക്കന്മാരോ, അല്ലെങ്കിൽ 'പോളിറ്റ് ബ്യൂറോ'
(രാഷ്ട്രീയവകുപ്പ്) വിലെ മറ്റൊരതെങ്കിലുമൊരംഗമോ, വെടിയുണ്ട
യ്ക്കുപോലും ഭേദിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത വാഹനങ്ങളിൽ ആർബത്-
സ്കായർ കടന്നുവരുന്ന കാഴ്ച, കാണേണ്ടതുതന്നെയാണു്. റോഡി-
ന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള ഭീപങ്ങൾ വെട്ടെന്നു ഭയനകരമായ
ഒരു കടുംമഞ്ഞനിറംപൂണ്ടു്, യാത്രക്കാർ യാത്ര നിറുത്തി വഴിയിൽ
അവിടവിടെ നില്ക്കുവേ, നേതാക്കന്മാരുടെ കാറുകൾ അംഗരക്ഷക
ന്മാരുടെ കാറുകളോടുകൂടി, ഗതാഗതനിയമങ്ങളെയെല്ലാം അവഗ-
ണിച്ചുകൊണ്ടു് ആർബത്സ്കായർ ഭേദിച്ചുകൊണ്ടു പോകും. മുററും
നിറുത്തിയിട്ടുള്ള സൈനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, വെയിലുകൊണ്ടു
കറുത്തുപോയ സഖാക്കൾ മുതലായവർ, ഏറ്റവും സൂക്ഷിച്ചു
കൊണ്ടു നില്ക്കും. ഓരോ വാഹനത്തിലേയ്ക്കും, അതുപോലെ ഓരോ
ആളിന്റെയും മുഖത്തിലേയ്ക്കും, അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ, മാറിമാറി
പതിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്റെ താമസസ്ഥലത്തുനിന്നും ആഫീ-
സിലേയ്ക്കും, പിന്നീട് തിരിച്ചു താമസസ്ഥലത്തിലേയ്ക്കും യാത്ര
ചെയ്യുന്നതിനിടയ്ക്കു്, പ്രസ്തുത കാഴ്ച പലപ്രാവശ്യവും ഞാൻ
കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അനിവാര്യമായ ഏതോ ഒരു മഹാവി-
പത്തു സംഭവിക്കുവാൻപോകുന്നതായിട്ടാണു്, എന്നിങ്ക് ഓരോ
പ്രാവശ്യവും തോന്നിയിട്ടുള്ളതു്.

വെയിലുകൊണ്ടു കരിഞ്ഞുപോയ സഖാക്കൾക്കു്, ഒരു നിശ്ചിതവസ്ത്രധാരണരീതിയൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ, അവർ എപ്പോഴും കറുപ്പുനിറത്തൊട്ടുകൂടിയതോ, അല്ലെങ്കിൽ ഇരുണ്ട നീലനിറത്തൊട്ടുകൂടിയതോ ആയ തൊപ്പി, ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്നുമാത്രമല്ല, ശരൽക്കാലത്തും, വസന്തക്കാലത്തും, ഇരുണ്ട നീല നിറമുള്ളതോ അല്ലെങ്കിൽ ഇരുണ്ട തവിട്ടുനിറമുള്ളതോ ആയ കുപ്പായവും, തണുപ്പുകാലത്തു്, ഭാരമുള്ളതും മുദുരോമംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതുമായ കഴുത്തുപട്ടയൊട്ടുകൂടി ഇരുണ്ട ചാരനിറംപൂണ്ട ഒരു പുറംകുപ്പായവുമാണു്, അവർ ധരിയ്ക്കുക പതിവു്. വേനല്ക്കാലത്താകട്ടെ, മാസ്സോപട്ടണത്തിലുള്ള തെരുവുകളിൽകൂടി നടക്കുന്ന അധികംപേരുടെയും വസ്ത്രങ്ങൾപോലെതന്നെ, നമ്മുടെ സഖാക്കളുടെ വസ്ത്രങ്ങളും, തവിട്ടുനിറത്തൊട്ടുകൂടി മുഷിഞ്ഞിരിക്കും.

അമ്പാസ്സഡർ സ്ഥിതിചെയ്ത എപ്പോഴും പിന്തുടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന രണ്ടുപേർ, ശുഭ്രവസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നു. തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ ഏറ്റവും നല്ല വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നതു്, അവരായിരുന്നു തോന്നിയിരുന്നതു്. തങ്ങളുടെ 'സാഗ്രാനിച്ച്'നി' (വിദേശങ്ങളിൽ നിർമ്മിച്ച) മഴക്കോട്ടുകൾ, നീലനിറംപൂണ്ട ആകാശത്തിൽ തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൂര്യന്റെ കാന്തിയെപ്പോലും അതിശയിക്കത്തക്കവണ്ണം, അത്ര ശോഭയുള്ളതാണെന്നാണു് അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. ഒരിക്കലും തുരുമ്പുപിടിക്കാത്ത ഉരുക്കുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഹൃദയത്തൊട്ടുകൂടിയവരാണുപോലും, ബോൾഷെവിക്കുകക്ഷിക്കാർ. എന്നാൽ, അവരെയും, സംഭാവനകൾകൊണ്ടും മറ്റും മയക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു.

മാസ്സോനഗരത്തിലുള്ള 'ആരോരാ' എന്ന വിനോദശാലയിൽ, രാത്രികാലത്തു് ആളുകൾ സദസ്സുകൂടി വിനോദിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, അതു വളരെ ചിലവുള്ള ഒരു സഹതീയമായിരുന്നു.

‘ആവ്’ൽ‘ഹാരിമാൻ’ റഷ്യയിലെ അമേരിക്കൻ അംബാസ്സഡറായി
 രിക്കുമ്പോൾ, ഒരിക്കൽ, അമേരിക്കൻപ്രസിഡൻറിന്റെ സ്വന്തം
 പ്രതിനിധിയായിട്ട്, ‘മാർക് എത്’റിഡ്ജ്’ എന്നൊരാൾ,
 എന്നോ ഒരു സംഗതിക്കായി മാസ്സോവിൽ വന്നുചേർന്നു. മാർക്
 എത്’റിഡ്ജ്, ആരോരാവിനോദശാലയിൽവെച്ചു കുറെ സ്നേഹിത
 നാക്കു ഒരു വിരുന്നുകൊടുത്തു. എത്’റിഡ്ജിന്റെ ആളുകൾക്കു
 വേണ്ട വിഭവങ്ങളെല്ലാം കൊടുത്തു സല്ക്കരിക്കണമെന്ന്, പ്രസ്തുത
 വിനോദശാലയിലെ പരിചാരകപ്രധാനിക്കു നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടു
 ത്തിരുന്നു. എന്നാൽ, ക്യാവിയർ (ഉപ്പുകൊണ്ടു രക്ഷിച്ച മത്സ്യം) എന്ന
 ഭോജ്യവും, ഷാമ്പേൺ എന്ന മധ്യവും മാത്രം, അവിടെയുണ്ടായിരു
 ന്നില്ല. അന്നുരാത്രി, ഹാരിമാൻ, ഒരു റഷ്യൻയുവതിയുമായി
 നൃത്തത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. റഷ്യയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമ
 സത്തിനിടയ്ക്കു, അന്നുമാത്രമായിരുന്നു അപ്രകാരം ഒരു നൃത്തത്തിൽ
 അദ്ദേഹം പങ്കുകൊണ്ടത്. ഹാരിമാൻ നീലയുമായി നൃത്തം
 ചെയ്തു വിനോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, വളരെ സമ്മാനങ്ങൾ
 ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവനും മഹാഹുരനുമായ ഒരു റഷ്യൻസൈനികോദ്യോഗ
 സ്ഥൻ, അതീവസുന്ദരിയായ ഒരു തരുണിയുമായി നൃത്തം
 ചെയ്തുകൊണ്ടു, ഹാരിമാന്റെ അടുക്കൽ വന്നുചേർന്നു. താൻ
 നീലയുമായി നൃത്തംചെയ്യുകയും, ഹാരിമാൻ തന്റെ സുന്ദരിയു
 മായി നൃത്തംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വിരോധമുണ്ടോ എന്ന്,
 അയാൾ ചോദിച്ചു. ഹാരിമാൻ അതിനു സമ്മതിച്ചു. നീലയുടെ
 അടുക്കൽനിന്നും, ഹാരിമാൻ ആരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ പ്രസ്തുത
 ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, നൃത്തവും മറ്റും കഴിഞ്ഞു ഹാരിമാനെ തനിക്കു
 പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണമെന്ന്, അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ,
 ഹാരിമാന്റെ അംഗരക്ഷകന്മാരിൽ ഒരാൾ, എന്നോ ആ ഉദ്യോഗ
 സ്ഥന്റെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു. ഉടനെ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ,

തന്റെ സുന്ദരിയോടുകൂടി അവിടംവിട്ടു പോകുകയുചെയ്തു. എന്നാൽ അബാസ്സഡർ സ്തിതിന്, ഇപ്രകാരമുള്ള ഒന്നഭവം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാഭീയ്ക്കും കണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംഗരക്ഷകന്മാർക്കുപോലും അതിശയമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്.

ഒരിക്കൽ മി. സ്ലിത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉൾനാട്ടിലുള്ള താമസസ്ഥലത്തേയ്ക്കു യാത്രചെയ്യുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനെ പിന്തുടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാരിന്റെ ടയറിന്, എന്തോ ഒരു കേടുപറ്റി. കാരർ പെട്ടെന്നു നിന്നുപോയതുകണ്ടു്, അദ്ദേഹം തന്റെ ഡ്റൈവറെ അയച്ചു് അവർക്കു് എന്തെങ്കിലും സഹായം ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. പിന്നീടൊരിക്കൽ അദ്ദേഹം കൂടെ അതിഥികളുമായി മാസ്സോനഗരത്തിലേയ്ക്കു യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ, പ്രസ്തുത അംഗരക്ഷകന്മാർ അതിഥികളിൽ ഒരാളിനെ തങ്ങളുടെ കാരിൽ കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോകാമെന്നു്, സന്തോഷത്തോടുകൂടി സമ്മതിച്ചു.

റഷ്യയിൽ, ഓരോരുത്തന്റെയും ജീവനും അവന്റെ താല്പര്യങ്ങളും ഏറ്റവും സുരക്ഷിതങ്ങളാണെന്നാണു്, റഷ്യാക്കാർ സ്വയം അഭിമാനിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ, അവർക്കു്, അംഗരക്ഷകന്മാരില്ലാതെ ഒരുനിമിഷാപോലും കഴിച്ചുകൂടുക സാധ്യമായിരുന്നില്ലത്രേ.

നീലയും ഞാനും, ഒരു വലിയ കെട്ടിടത്തിലാണു താമസിച്ചിരുന്നതു്. അതിൽ, വേറെയും പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, അതുപോലെ മൂന്നു വിദേശികളും, താമസിച്ചിരുന്നു. ഏപ്രിൽ എട്ടാംതീയതി വ്യാഴാഴ്ച, ഞാൻ എന്റെ ആഫീസിലേക്കു പോകുവാൻ ഇറങ്ങിയപ്പോഴാണു്, തൊപ്പിയും ഇരുണ്ട തവിട്ടുനിറത്തോടുകൂടിയ കുപ്പായവും ധരിച്ച ഒരാൾ, ആരെയോ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു് തങ്ങളുടെ കെട്ടിടത്തിനുമുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടതു്.

ഞാൻ ഉടനെതന്നെ അക്കാര്യം നീലയോടു പറയുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ ആഫീസിലേക്കു നടന്നപ്പോൾ, അംഗരക്ഷകനും എന്നെ പിന്തുടരുന്നതായി നീല കണ്ടു. ഞാൻ ലഘുഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനായി വീട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ, അപ്പോഴും ആ മനുഷ്യൻ ഞങ്ങളുടെ കെട്ടിടത്തിനുമുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. ലഘുഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു, ഞാനും നീലയും, ഒരു സായാഹ്നസഞ്ചാരത്തിന് ഇറങ്ങി. അപ്പോഴും മുൻപാഞ്ഞ മനുഷ്യൻ ഞങ്ങളെ പിന്തുടന്നു. ഒരു കോണിൽചെന്നിട്ട്, ഞാനും നീലയും പിരിഞ്ഞു. അപ്പോൾ, അയാൾ ആദ്യം നീലയെയും, പിന്നീട് എന്നെയും പിന്തുടന്നു സഞ്ചരിച്ചു. അന്നു വൈകുന്നേരം, തെരുവിൽ, രണ്ടുപേർ ഞങ്ങളുടെ മുറിയിലുള്ള ജനാലകളുടെ എതിരെയായി നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അടുത്തദിവസം രാവിലെ, രണ്ടു യുവതികളും പ്രസ്തുത ജോലിക്കു വന്നുചേർന്നു. ഇങ്ങനെ നാലുപേരുകൂടി, ഞാൻ ഒരു ചാരനാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതുവരെ, അവരുടെ ജോലി തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

മൺദ്രവ ജനുവരി മദ്ധ്യത്തിലായി, എന്റെ പിതാവിന്റെ മരണപ്രമാണിച്ച്, എന്നിക്കു സൂയാക്കിലേയ്ക്കു പോകേണ്ടിവന്നു. അവിടെവെച്ച്, എൻ. ബി. സി. ടെലവിഷൻ (ദൂരവീക്ഷണം) സംബന്ധിച്ച്, യൂറോപ്പിലെ പ്രതിനിധിയായി ഒരു ജോലി കൂടി എന്നിക്കു ലഭിച്ചു. എന്റെ സ്ഥിരജോലി എൻ. ബി. സി.-ക്കു തുടർച്ചയായും. മാസ്സോലേഖകനായിത്തന്നെയായിരുന്നു. മാക്ഗ്രാഫിൽ കമ്പനിയുടെ ഡയറക്ടറായ ജാൺ എഫ്. ചാപ്പ്മാൻ, എന്നെ അവരുടെ മാസ്സോലേഖകന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായും തുടരുവാൻ അനുവദിച്ചു.

എന്റെ പുതിയ എൻ. ബി. സി. ഉദ്യോഗം സംബന്ധിച്ച്, എന്നിക്കു റഷ്യയുടെ സ്വാധീനത്തിലിരിക്കുന്ന എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിൽ

നിന്നും, ന്യൂസ്മീലുകൾ, പ്രദർശനത്തിന്നുവദിക്കപ്പെട്ട ഫിലിമുകൾ ഇവ ശേഖരിച്ച്, എൻ. ബി. സി.-യുടെ ടെലവിഷൻപരിവാടിക്കുവേണ്ടി മുറയ്ക്കു് അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ പ്രസ്തുത രാജ്യങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനനഗരങ്ങളിൽനിന്നും, എനിക്ക്, എൻ. ബി. സി. ക്കാരുടെ പരിവാടിയനുസരിച്ച്, വർത്തമാനങ്ങൾ പ്രക്ഷേപണംചെയ്യേണ്ടതായും വന്നുകൂടി.

ഫൻറവു ഫെബ്രുവരി മദ്ധ്യത്തിൽ, ഞാൻ മാസ്സോനഗരത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുചെന്നപ്പോൾ, എന്റെ പുതിയ ജോലിസംബന്ധിച്ച മാസ്സോ വിടുപോകയും തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ, പ്രസ്ഥിപ്പാടുമെൻറ ചെയ്തു തരുന്നതാണെന്ന്, മി: വാസിലിക്കോ എനിക്ക് ഉറപ്പുതന്നു. എന്തെന്നാൽ, എനിക്ക് മൂന്നുപ്രാവശ്യം മാസ്സോവിടു പോവുകയും, ഓരോ പ്രാവശ്യവും ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു് മാസ്സോനഗരത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു.

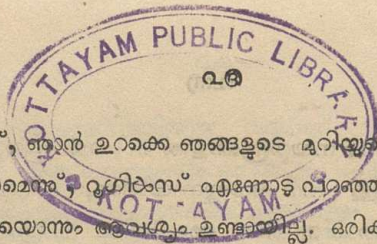
പോളണ്ടു്, ഹംഗേരി, ആസ്ട്രിയാ, ചെക്കോസ്ലൊവാക്കിയ, യുഗോസ്ലേവിയ, ബൾഗേരിയാ, റൂമേനിയ, അൽബേനിയ ഈ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള ഫിലിംപ്രവർത്തകസംഘങ്ങളുമായി, ഞാൻ എഴുത്തുകുത്തുകൾ ആരംഭിച്ചു. കല, സാഹിത്യം മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു്, ഓരോ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും മാസ്സോനഗരത്തിൽ വന്നു താമസിക്കുന്ന “കോച്ചാൽ അറാഷെ” എന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുഖാന്തിരമാണ്, ഞാൻ എഴുത്തുകുത്തുകൾ നിർവഹിച്ചതു്. അവയെല്ലാം ഫലപ്രദമാകുകയുംചെയ്തു. മദ്ധ്യയൂറോപ്പിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു് ഒരു സമയപരിവാടിയും ത്രവീകരിച്ചു്, ഏപ്രിൽ രണ്ടാംതീയതി യാത്രപുറപ്പെടുന്നതിന്നു തീരുമാനിച്ചു. ഞാൻ മാർച്ച പതിന്നാലാംതീയതി വീണ്ടും വാസിലിക്കോവിനെ ചെന്നു കാണുകയും,

അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം, വിറേന്ദ്രിയാസം രാവിലെ, പ്രസ്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് റെഗുലേഷനുകൾ ചെയ്തു. വീസാഫാറങ്ങൾ പൂരിപ്പിച്ചു, ഞങ്ങളുടെ പാസ്സ്പോർട്ടുകൾ ആഭ്യന്തരഭരണവകുപ്പിലെ വീസാസെക്ഷനിലേക്കും അയച്ചു കൊടുത്തു. എന്നാൽ, വാസിലിക്കോവിന്റെ സിക്രട്ടറി എന്നെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു, എന്റെ സംഗതിക്കു കുറെ താമസമുണ്ടാകുമെന്ന് അറിയിച്ചു.

എനിക്കു വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലായി. എന്റെ യാത്രയെ സംബന്ധിച്ച വാസിലിക്കോ "ഫോട്ടോസ് വൈസ് മിനിസ്റ്റർ ആഫ് ഫാറിൻ അഫയേഴ്സ്" ആയ (വിദേശകാര്യവകുപ്പിലെ പ്രഥമ ഉപമന്ത്രിയായ) വിഷിൻസ്കിയാടു് ആലോചിക്കുകയും, അദ്ദേഹം, "ഇരുമ്പു മറയ്ക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ ഞാൻ സഞ്ചരിക്കുന്നത് ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തില്ല എന്നുള്ളതുമായിരുന്നു വാസ്തവം.

രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞു്, അബ്ബാസ്സഡർ സ്വിത്സ്, ഔദ്യോഗികമായി എന്റെ കാര്യം പ്രമാണിച്ചു് ഇടപെടാമെന്നു വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ, അതു വേണ്ടെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു് അപേക്ഷിച്ചു. എന്റെ സഞ്ചാരപരിപാടിയും മറ്റും ഞാൻ മാറ്റിവച്ചു. ഞാനും നീലയും സഞ്ചരിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം, റഷ്യാക്കാർ ഞങ്ങളെ പിന്തുടരുന്നതും ആരംഭിച്ചു.

ഞാൻ താമസിച്ചിരുന്ന മാളികയുടെ മുകളിലത്തെ നിലയിലാണ്, അമേരിക്കൻ എംബസിയിലെ കർച്ചറൽ അററാഷെ (സാമ്പ്ലാരികപ്രതിനിധി)യായ മെൽവിൻ റൂഗിൾസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബവും താമസിച്ചിരുന്നത്. വൈ. എം. സി. എ. ചെറുകുന്മാർ ആരെങ്കിലും രാത്രി ഞങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലത്തു കടന്നുകൂടിയാൽ, ഉടനെ അമേരിക്കൻ എംബസിയിൽ അറിയി

ക്കുന്നതിന്, ഞാൻ ഉറക്കെ ഞങ്ങളുടെ മുറിയിൽ തട്ടിൽ ശബ്ദം മുണ്ടാക്കണമെന്ന് റൂഗിൾസ് എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെയൊന്നും ആവശ്യം ഉണ്ടായില്ല. ഒരിക്കൽ നീല ഡോഡു മറികടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, അതിവേഗത്തിൽ ഒരു മോട്ടാർ പാഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നതു കണ്ട് പെട്ടെന്നു നിന്നു. അവളെ പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടുവന്ന മനുഷ്യൻ കാൽ ഇടറി അവളുടെ പുറത്തു വീണു, നിലംപതിച്ചു. നീല അവനെ പിടിച്ചെഴുന്നേല്പിച്ചു. അവൻ വലിയ പരിഭ്രമമായി.

റഷ്യൻസാഹിത്യവും നാടൻകൃതികളും സംബന്ധിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ അന്വേഷിച്ച്, ഞാൻ മാസ്റ്റോനഗരത്തിലുള്ള പുസ്തകക്കടകളിലേയ്ക്കു പോവുക പതിവായിരുന്നു. പുതിയ ബുക്കുകൾ വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പഴയ ബുക്കുകളും ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പുസ്തകക്കടകളിലും, വെയിലുകൊണ്ടു കറുത്ത സഖാക്കൾ എന്നെ അനുഗമിച്ചു.

ഒരിക്കൽ റെറ്റരുടെ ബുക്കുഷാപ്പിൽവെച്ച്, അവിടത്തെ ജോലിക്കാരിയായ യുവതി, ഒരു നാടൻകൃതി പഴയ വിലയ്ക്ക് ഒരാൾ കൊണ്ടുവരാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് എന്നോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ വേറൊരു ഭാഗത്തേക്കു മാറിയപ്പോൾ, നമ്മുടെ കറുത്ത സഖാക്കളിൽ ഒരാൾ അവളുടെ അടുത്തു ചെന്ന് എന്തോ മന്ത്രിച്ചു. ഉടനേതന്നെ അവളുടെ മുഖത്തിൽ ചില ഭാവഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതും ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി.

എന്നെ സംബന്ധിച്ച സെസിലിയായുടെ എഴുത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനു രണ്ടുദിവസം മുമ്പ്, കാലിനിൻതെരുവിൽകൂടി മാക്സിം ലിററ്റ് വിനോവ് നടന്നുകൊണ്ടുവരുന്നത്, ഞാനും നീലയും കാണുന്നതിനിടയായി.

സോവിയറ്റ് നയതന്ത്രങ്ങളിൽ ഒരിക്കൽ പ്രധാനമായ ഒരു ഭാഗം വഹിച്ചിട്ടുള്ള വന്ദ്യവയസ്സനായിരുന്നു, ലിറാവിനോവ്. സോവിയറ്റ്നേതാക്കന്മാരുടെ അപ്രീതിക്കു പാത്രമാക്കുതിനാൽ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി, അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുമാത്രം ചെയ്തിട്ട് അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടു സംസാരിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതറിയാത്ത മട്ടിൽ തിരിഞ്ഞു നടന്നുകൂടുന്നു.

വേറൊരവസരത്തിൽ ശരീരസൗഖ്യമില്ലാതിരുന്ന അബി സീനിയൻ ചാർജ്ജ്-ദി-അഫയഴ്സി (കാൽപ്പുരുഷ)ന്റെ റഷ്യാക്കാരിയായ ഭാര്യയെ ഞങ്ങൾ വഴിക്കുവച്ചു കണ്ടു. അവളുടെ ഭർത്താവിനു സുഖക്കേടു ഭേദമുണ്ടോയെന്നു ഞങ്ങൾ തിരക്കി. ഞങ്ങൾ അവളെവിട്ടു കുറെ ദൂരം പോയപ്പോൾ, ഞങ്ങളെ പിന്തുടർന്നവനിൽ ഒരാൾ അവളുടെ അടുത്തുചെന്ന് എന്തോ സംസാരിയ്ക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കണ്ടു.

അദ്ധ്യായം ൩

പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലത്തോളം മാസ്കോനഗരത്തിൽ ജീവിച്ചതിനു ശേഷം, നാല്പ്പത്തിയെട്ടുമാണിക്കുറിനകം സ്ഥലംവിട്ടുകൊള്ളണമെന്നു വന്നുചെന്ന്, ഞങ്ങൾക്ക് എത്രയും പ്രയാസവും സങ്കടവും ഉള്ള ഒന്നായിരുന്നു.

ഒരു അദ്ധ്യയനമുറി, ഭക്ഷണമുറി, കിടക്കമുറി, കുഴൽവഴി തണുത്തവെള്ളം കിട്ടുന്ന ഒരു കുളിമുറി, ഇത്രയും ഉള്ളതായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലം. ഒരാഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ ഞങ്ങൾക്കു ചുട്ട

വെള്ളവും കിട്ടുമെന്നായിരുന്നു വയ്പ്പ്. യുദ്ധത്തിനുമുമ്പ് ഞങ്ങൾക്കു് അതു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഹൻരഥ ജൂൺമാസത്തിനുശേഷം ഞങ്ങൾക്കു് ചൂടുവെള്ളം കിട്ടിയിട്ടില്ല.

“എന്റെ റഷ്യയിലെ ജീവിതവും നസറോവ്സും” എന്ന ബുക്കെട്ടുതീയ മർക്കുഷാഫിഷർ, അവളുടെ രണ്ടു് ആൺകുട്ടികളോടുകൂടി, യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിൽ താമസിക്കുന്ന തന്റെ ഭർത്താവിനോടുകൂടിച്ചെന്നു താമസിക്കുവാൻ വേണ്ട അനുവാദം മേടിച്ചതിനുശേഷം, സോവിയറ്റ് റഡിക്കൽ ഞങ്ങൾക്കു് വിട്ടുതന്നതായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലം.

റഷ്യയിൽ പെട്ടെന്നു് ഒരു താമസസ്ഥലം തയ്യാറാക്കുക എന്നതു് എളുപ്പമല്ലായിരുന്നു. അതിനു സാധനങ്ങൾ വെളിയിൽ നിന്നും വരുത്തേണ്ടതായിരിക്കും. മാസ്കോവിൽ താമസിച്ചിട്ടു് അവിടം വിട്ടുപോകുന്ന വിദേശികളുടെ അടുക്കൽനിന്നും, അതുപോലെ റൊക്കു കിട്ടുന്ന വില മേടിച്ചുകൊണ്ടു് ആളുകൾക്കു സാധനം വിലയ്ക്കുകൊടുക്കുന്ന മാസ്കോവിലെ കമ്മീഷൻഷാപ്പുകളിൽനിന്നും അവ മേടിക്കാം. കമ്മീഷൻഷാപ്പുകൾ, അവയുടെ സേവനത്തിനു വിലയുടെ പതിനഞ്ചുശതമാനം ഈടാക്കുന്നതാണു്.

നീല, പാവപ്പെട്ട ഒരു കൃഷീവലകടുംബത്തിലാണു് ജനിച്ചതു്. നാട്ടിലെ വ്യവസായവല്ല്യരണത്തിനിടയ്ക്കുള്ള വിഷമതകൾ എല്ലാം അനുഭവിച്ചു വളർന്ന അവൾ, എന്നോടുകൂടിയുള്ള ദാമ്പത്യ ബന്ധത്തിനുശേഷം ആദ്യമായിട്ടാണു്, ഇലക്ട്രിക് ഫ്രൈൺ, റേഡിയോ, റെഫ്റിജറേറ്റർ, ഡിഷുകൾ ഇവയെല്ലാം വാങ്ങി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സാധാരണയായി ഒരു അമേരിക്കക്കാരന നിത്യോപയോഗത്തിനാവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ ഒരു സോവിയറ്റ് പൗരൻ സുഖസാധനങ്ങളായിട്ടാണു് കരുതിയിരുന്നതു്.

മെഴുകുതിരികൊണ്ടുള്ള ദീപം ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ, എനിക്ക് അത്രതന്നെ ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു. നീല ഫൻ'റഫ്-ൽ അമേരിക്ക സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ, കണക്ടിക്കറ്റിലെ 'ട്രിട്ടാപ്പി'ൽ താമസിച്ചിരുന്ന ജോസഫ് ബാബ്സിന്റെ മാതാവ് 'മിസ്സിസ് ഏഡ്ബാൾഡ്' നടത്തിയ ഒരു വിരുന്നിൽ പങ്കുകൊണ്ടതു നീലയ്ക്ക് ഒരു വലിയ അത്ഭുതമായിരുന്നു. ജോബാബ്സ്, യുദ്ധാനന്തരം മാസ്സോ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ, ഞങ്ങളും ഒരു വിരുന്നു കഴിച്ചു. അപ്പോൾ നീല, സ്നേഹിതയായ ഒരു നടിയുടെ സഹായത്തോടു കൂടി ഇരവൽമേടിച്ച ഒരു മെഴുകുതിരിദീപംകൊണ്ട്, മേശ അലങ്കരിച്ചു. മാസ്സോവിലെ നാട്ടുശാലയിൽ, 'മൈല്ലോ'നാടകത്തിലെ ഞെക്കിക്കൊല്ലുന്ന രംഗം കാണിക്കുന്നതിനു മെഴുകുതിരികൊണ്ടുള്ള ദീപം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

ഫൻ'റഫ് ഒക്ടോബറിൽ ഫിററ്'ലർ മാസ്സോവിലേക്കു തള്ളിക്കയറ്റിയപ്പോൾ അവിടത്തെ ലേഖകന്മാർക്കു കബിഷേവിലേയ്ക്കു പോകേണ്ടിവന്നു. ഫൻ'റഫ് മോസത്തിൽ, ഞങ്ങളെ മാസ്സോവിലേക്കു തിരിച്ചുവരാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലം കൊള്ളുചെയ്യപ്പെടുകയും, അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന സാധനങ്ങളെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കു നഷ്ടപ്പെടുകയുമാണുചെയ്തത്. അപ്പോൾ ഭാഗ്യവശാൽ, നീല അമേരിക്കയിലായിരുന്നു. ഫൻ'റഫ് സെപ്തംബറിലാണു നീല ഒരു താമസസ്ഥലത്തിനുവേണ്ടു എല്ലാ സാധനങ്ങളോടുകൂടി, മാസ്സോവിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നത്.

ബെർലിനിലേക്കുള്ള സോവിയറ്റ്വിമാനം, നൂറു കിലോഗ്രാം അല്ലെങ്കിൽ ഇരുനൂറ്ററിയിരുപതു പൗണ്ടു തൂക്കം ലഭ്യേജു മാത്രമേ കൊണ്ടുപോകാൻ സമ്മതിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഞങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലം, അതിലുള്ള സാധനങ്ങളോടുകൂടി ഏറ്റുമേടിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ആൻഡി സമ്മതിച്ചത്, ഞങ്ങൾക്കു വളരെ സഹായമാ

യിരുന്നു. ഒരുപ്രാവശ്യം മൂന്നാലു ബുക്കുകൾവീതം, അറുനൂറോളം വരുന്ന എന്റെ ബുക്കുകൾ, അമേരിക്കയ്ക്ക് അയച്ചതാണെന്നും, ആൻഡി പറഞ്ഞു. എന്റെ പണ്ടത്തെ സന്ദേശവാഹകയും, ഹാളിവുഡ്യിലെ അരഡസൻ താരങ്ങളെക്കാളും സൗന്ദര്യമുള്ളവളും 'ഷൂറാ' എന്ന വിദ്യാഭ്യാസമില്ലെങ്കിലും ഡ്രംഗാത്രയും കൃഷിക്കാരിയുമായ ഒരു സ്ത്രീ ആൻഡിയെ സഹായിച്ചു.

ഞായറാഴ്ച രാവിലെ പുറപ്പെട്ട വിമാനത്തിലാണ് ഞങ്ങൾ യാത്രചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. മാസ്സോവിൽവച്ചുള്ള ഞങ്ങളുടെ അവസാനത്തെ ഇരുപത്തിനാലുമണിക്കൂറും, തങ്ങളുടെ അതിഥികളായി കഴിഞ്ഞുകൂടണമെന്ന്, അബാസ്സാർ സ്കിത്തും ഭായ്യും ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചു. അതിനു ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ റഷ്യാക്കാർ സംശയിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട്, ഞങ്ങൾ അപ്രകാരം ചെന്നു താമസിക്കുന്നതിന് ഒരുമ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ മാസ്സോവിൽവച്ചുള്ള ഞങ്ങളുടെ അവസാനത്തെ ഭക്ഷണം, (അതായത് ശനിയാഴ്ച രാത്രിയിലേത്) മി. സ്കിത്തിനോടും ഭായ്യോടും കൂടിയിരിക്കണമെന്നുള്ള ഭക്ഷണം ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു.

ഞാനും ഭായ്യും സ്വാസ്തോഹസ്സിലേക്കു പോകാൻ തയ്യാറായപ്പോൾ, രണ്ടു റഷ്യൻയുവതികൾ ഞങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലത്തു വന്നുചേർന്നു. മാസ്സോവിൽ വിദേശീയലേഖകന്മാർക്കു, വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനു നിയുക്തരായ, വിദേശകാര്യാലയത്തിലെ ഒരു വിഭാഗമായ ബുറോബിനിലെ രണ്ടു ഇൻസ്പെക്ടർമാരായിരുന്നു അവർ. അടുത്തദിവസം രാവിലെ, വിമാനത്താവളത്തിലേക്കു പോകേണ്ട സമയമായ, ഏഴുമണിക്കുക, ഞങ്ങളുടെവക സാധനങ്ങൾ മാറിക്കൊണ്ടു്, താമസസ്ഥലത്തിന്റെ താക്കോൽ അവരെ ഏല്പിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന്, അവർ ഞങ്ങളെ

അറിയിച്ചു. ഇതു ഞങ്ങൾക്ക് എത്രയും അസഹനീയമായി
 തോന്നി. ഇൻസ്പെക്ടർമാരിൽ ഒത്തിയോടു ഞങ്ങൾ അതി
 യിച്ചു. പൊക്കം കുറഞ്ഞു, കറുത്ത നിറത്തോടുകൂടി, കണ്ണാടി
 ധരിച്ച അവർക്ക് ഒരു അമേരിക്കൻചാരനെ പുറത്താക്കുന്നതിൽ,
 വലിയ രസമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ആളുകൾ തിങ്ങിപ്പാത്തി
 രുന്ന മാസ്റ്റോവിൽ, മൂന്നു മുറികൾ താമസത്തിനു ലഭിച്ചത്,
 ഞങ്ങൾക്കുമാത്രമായിരുന്നു. പൊക്കമുള്ളവളും കണ്ടാൽ കൊള്ളാവു
 ന്നവളുമായ മറേറവൾ വളരെ ഭേദമായിരുന്നു. അവളെ കണ്ടാൽ
 ഒരു സമുദായപ്രവർത്തകയെന്നേ തോന്നുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ,
 ജോലിയുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച്, അവർക്കും ആദ്യത്തേവളുമാ
 യിട്ട് യോജിച്ചു സംസാരിക്കാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ.

എന്റെ പിൻഗാമി എന്റെ താമസസ്ഥലം ഏറ്റുമേടിക്ക
 വാൻ പോകുകയാണെന്നും, അതുസംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ
 ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു വിഷമവും ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് വാസിലിങ്കോ
 ഉറപ്പുതന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ അറിയിച്ചു. പക്ഷേ, ഇക്കാര്യത്തിൽ
 പ്രസ്തുതപ്പാർട്ടുമെൻറിനു യാതൊരു കാര്യവുമില്ലെന്നാണ്, ആ
 കറുത്തപെണ്ണ പറഞ്ഞത്. താമസസ്ഥലങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഏറ്റു
 ടുകൾ, ബ്രോബിനിന്റെ ജോലിയാണുപോലും. ആൻഡിക്ക്
 ആ താമസസ്ഥലം കിട്ടാൻപോകുന്നില്ലെന്ന്, അദ്ദേഹം
 എന്നിക്കു മനസ്സിലായി. എന്തായാലും, അത്രവേഗം എന്റെ
 സാധനങ്ങൾ മാറുന്നതിനൊന്നും സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു ഞാൻ തീർത്തു
 പറഞ്ഞു. ഇതുസംബന്ധിച്ച്, ആ കറുത്തപെണ്ണ പലപ്രാവശ്യം
 അവളുടെ മേലാവിനെ ഭ്രാന്തനിൽ വിളിച്ചു സംസാരിക്കുകയും,
 എന്തൊരു വളരെ വാദപ്രതിവാദം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഒടു
 വിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തി. താമസസ്ഥലത്തിന്റെ
 താക്കോൽ ഞങ്ങൾ അടുത്തദിവസം രാവിലെ ഏല്പിച്ചുകൊള്ളാം.

പക്ഷേ അതിലുള്ള സാധനങ്ങൾ, തല്ലാലം അവിടെത്തന്നെ വച്ചിരിക്കും. ആ സാധനങ്ങൾ റഷ്യാക്കാർക്ക് വളരെ വിലപ്പിടിപ്പുള്ളതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, അതിന്റെ ചുമതല ഞാൻ ആൻഡിങ്ക് കൊടുക്കുന്നതായിട്ട് എഴുതിക്കൊടുക്കണമെന്നും, ആൻഡി അവയെ രണ്ടുദിവസത്തിനകം മാറിക്കൊള്ളാമെന്ന് എഴുതിക്കൊടുക്കണമെന്നും, ഇൻസ്പെക്ടർമാർ ഞങ്ങളോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾ അപ്രകാരം ചെയ്തു.

ആൻഡിങ്ക് ആ താമസസ്ഥലം കിട്ടിയില്ല. ആൻഡിയും ഡാൺഡാലാസുംകൂടി, അതിലുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ, പാനീയങ്ങൾ, റെഫ്റിജറേറ്റർ, റേഡിയോ, റേഡിയോ ഫോണോ ഗ്രാഫ് ഇവ മേടിച്ച്.

ഞങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലത്തിലെ മറ്റു സാധനസാമഗ്രികളെ വില്ക്കുന്നതിന്, ഒരു കമ്മീഷൻഷാപ്പിലെ അസെസ്സറെ ആൻഡി വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. അയാൾ നിശ്ചയിച്ച വില വളരെ കൂടുതലായിരുന്നതിനാൽ, അമേരിക്കൻഎംബസ്സി അതു മേടിച്ചില്ല. പുത്തനായി അതേ സാധനങ്ങൾ ബ്രിട്ടനിൽനിന്നും അതിലും വളരെ കുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു വരുത്താവുന്നതാണെന്ന്, ബ്രിട്ടീഷ് എംബസ്സിക്കു് അറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇൻഡ്യൻഎംബസ്സിയാകട്ടെ, ഒരു പുതിയ താമസസ്ഥലം തയ്യാറാക്കുന്നതിന്, കർട്ടനും ഒരു ക്ഷേത്രം മേടിച്ച്.

അപ്പോഴേയ്ക്കും, ആഴ്ച ഒന്നു കഴിഞ്ഞുപോയതിനാൽ, ബുറോ ബിനിലെ ആളുകൾക്ക് വലിയ ദേഷ്യമായി. ആൻഡി ഒരു ക്ഷേത്രം വാടകയ്ക്കെടുത്ത്, സാമാനങ്ങളെല്ലാം മുൻപറഞ്ഞ കമ്മീഷൻഷാപ്പിലേയ്ക്കു മാറ്റി. എന്നാൽ അസെസ്സർ, മുൻകൂട്ടി സമ്മതിച്ചിരുന്ന ഇരുപത്തിനാലുവക സാമാനങ്ങളും സ്വീകരിച്ചില്ല. അഞ്ചുവക സാമാനങ്ങൾ മാത്രമേ അയാൾക്ക് വേണ്ടിയിരുന്നുള്ളൂ.

ആൻഡി, ഉടനെ, ബാക്കിയുള്ള സാമാനങ്ങളെ, അടുത്തുള്ള ക്രെസ്റ്റൻ സയൻസ് മാണിറർ' എന്ന പത്രം നടത്തിയിരുന്ന എഡ്മണ്ടസ്റ്റീവൻസ് എന്നയാളിന്റെ വസതിയിലേയ്ക്കു മാറി. അദ്ദേഹവും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സഹായംചെയ്തു. ആ സാധനങ്ങളും പിന്നീട് വില്ക്കപ്പെട്ടു. അവ മാറുന്നതിനും മറ്റും വേണ്ടി വന്ന ചിലവുകൾ, അവയ്ക്കു കിട്ടിയ വിലയ്ക്കു സമാധാനപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, ആൻഡിയുടെ സഹായത്താൽ, ഞങ്ങൾക്ക് വലിയ നഷ്ടമൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

ഞങ്ങളുടെ മാസ്റ്റോവിലുള്ള അവസാനദിവസങ്ങൾ, നീല നല്ല ധൈര്യത്തോടുകൂടി കഴിച്ചുകൂട്ടി പക്ഷേ, ഇൻസ്പെക്ടർമാരുടെ പെരുമാറ്റം അവളെ അല്പം വേദനിപ്പിച്ചു. അവർ ഞങ്ങളെ വിട്ട ഉടൻ, നീല പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി. അവൾ സമാധാനപ്പെട്ടതിനുശേഷം, ഞങ്ങൾ ഉടനെ സ്വാസ്തോഹസ്സിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. ഞങ്ങൾ വളരെ താമസിച്ചുപോയി. എന്നാൽ, മി: സ്റ്റീത്തിന്റെയും, ഭാര്യയുടെയും കരുണ, ഞങ്ങളെ സമാധാനപ്പെടുത്തി.

അദ്ധ്യായം ൪

ഞങ്ങൾ മാസ്റ്റോവിട്ടു പുറപ്പെട്ടദിവസം (അതായത് ഞായറാഴ്ച) രാവിലെ, എസ്റ്റിഗിൽമൂറും വാർട്ടർ ക്രാൺകൈറും, ഞങ്ങളെ വന്നുകണ്ടു. ധിരതിപ്പെട്ട്, വെറും കാപ്പിമാത്രം കുടിച്ചിട്ട്, കരഞ്ഞുകൊണ്ടുനിന്ന ചുവപ്പുതലമുടിക്കാരിയായ ലിയനായോടും, ആൻഡിയോടും, ബുറോബിനിലെ ഇൻസ്പെക്ടർ മാർത്തോടും ഞങ്ങൾ യാത്രപറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു. റഷ്യാക്കാർ, സാധാ

രണയായി സമയനിഷ്ഠ പാലിക്കുക പതിവില്ല. എന്നാൽ, ഇൻസ്പെക്ടർമാർ, അന്നു നേരത്തേതന്നെ, ഞങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലത്തു വന്നെത്തിയിരുന്നു.

വിമാനത്താവളത്തിൽ, അംബാസ്സഡർ സ്കിത്തു മറ്റുപല പത്രപ്രവർത്തകന്മാരും, ഞങ്ങളെ യാത്രയയക്കുന്നതിനു വന്നു നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്, മാസ്കോ-ബർലിൻവിമാനത്തിൽ യാത്രചെയ്യുന്നതിനുള്ള ടിക്കറ്റിനായിരുന്നു. എന്നാൽ, മാസ്കോ-മിൻസ്കും-ബർലിൻ വിമാനത്തിൽ യാത്രചെയ്യുന്നതിനുള്ള ടിക്കറ്റാണ്, ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയത്. റഷ്യാക്കാരുല്ലാതെ വേറെയാരുമില്ലാത്ത ഒരു നാട്ടിൽ, ഇടയ്ക്കുവെച്ച് ഇറങ്ങേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതായിരുന്നു, ഞങ്ങളുടെ വിഷമം. റഷ്യൻചട്ടമനുസരിച്ച്, മിൻസ്കിൽവെച്ച്, കസ്റ്റംസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഞങ്ങളെ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

എന്തായാലും, എല്ലാവരോടും യാത്രപറഞ്ഞു്, വിമാനത്തിൽ കയറി, ഞങ്ങൾ മാസ്കോ വിട്ടു.

ഞങ്ങളൊഴികെ, വിമാനത്തിലുള്ള മറ്റു യാത്രക്കാരുല്ലാം റഷ്യാക്കാരായിരുന്നു. ബൈലോറഷ്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ തലസ്ഥാനമായ മിൻസ്കിൽ ഇറങ്ങേണ്ടവരായിരുന്നു, അവരിൽ ചിലർ. യുദ്ധംകൊണ്ടു്, വളരെ നാൾ അനുഭവിച്ച ഒരു പട്ടണമാണു് മിൻസ്കു്. പുനരുദ്ധാരണം സംബന്ധിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങൾ, അവിടെ തകുതിയായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

വിമാനം മിൻസ്കിൽ ഇറങ്ങിയ ഉടനെ, മറ്റു യാത്രക്കാരുെപ്പോലെ, ഞങ്ങളെയും, ഒരു കസ്റ്റംസ് ആഫീസരുടെ മുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ സ്റ്റാലിനിന്റെ ഒരു പടമന്ത്രം വച്ചിരുന്നു.

നീലച്ചട്ട ധരിച്ച ഒരു കസ്സംസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനും, പച്ചത്തൊപ്പിയോടുകൂടിയ ഒരു ഫ്റാണ്ടിയർ ഗാഡ്സ് (അതിർത്തിസംരക്ഷണം സംബന്ധിച്ച) ആഫീസരും, പ്രായംചെന്ന ഒരു സോവിയറ്റ്കേണലും അതുപോലെ യുവാവായ ഒരു നാവികോദ്യോഗസ്ഥനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും, ഞങ്ങളോടുകൂടി യാത്രചെയ്തിരുന്നു. യൂറോപ്പിലുള്ള ഏതോ ഒരു തുറമുഖത്തിൽ, റഷ്യയ്ക്കുവേണ്ടി നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കപ്പലുകൾ പരിശോധിക്കുവാനാണ്, നാവികോദ്യോഗസ്ഥൻ യാത്രചെയ്തിരുന്നത്.

സാധാരണയായി റഷ്യാക്കാരോടു വളരെ കർശനമായും, വിദേശികളോടു ദയവോടുകൂടിയും, ചെരുമാറിയിരുന്ന കസ്സംസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, ഇത്തവണ, എല്ലാവരെയും, വളരെ സൂക്ഷിച്ചു പരിശോധിച്ചുനോക്കി. ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു വല്ലതും ഒളിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നുപോലും അവർ നോക്കിയപ്പോൾ കപിതനായ കേണലിനെ, സംശയിച്ച് അവർ ഞേക്കൂടി പരിശോധിച്ചുനോക്കി.

ഒരുമണിക്കൂർ, ഇരുപത്തഞ്ചുമിന്നിട്ടു വീണ്ടുനിന്ന ഞങ്ങളുടെ പരിശോധനയ്ക്കിടയിൽ, ഓരോരുത്തരും തുണിയിലും അവർ കൈയിട്ടു നോക്കി. നീലയുടെ ഉടുപ്പിലുള്ള തോർപട്ട അവർ വലിച്ചുകീറി. ഒരു സഞ്ചിയിൽ ഒരമുള്ള എന്തോ ഒരു സാധനം ഉള്ളതുപോലെ തോന്നി, പൊളിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അവർ കണ്ടത്, നീലയുടെ മുഖക്കണ്ണാടിയിലായിരുന്നു.

എന്റെ പെട്ടിക്കകത്തു്, കുറെ നോട്ടുകൾ, കത്തുകളും, അഡ്വൈസ്സുകൾക്കും, ചില ഫോട്ടോകൾ, അതുപോലെ നീലയുടെ ഇംഗ്ലീഷും, ഫ്രഞ്ചും ഭാഷകളിലുള്ള പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളും, അവയുടെ നോട്ടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ ചില ഫോട്ടോകളൊഴിച്ചു് ബാക്കിയുള്ള സാധനങ്ങളെല്ലാം, കസ്സംസ് ഉദ്യോഗ

സ്ഥൻ ഞങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്നും മേടിച്ചു. അല്ലാ ജമ്മനും, ലാറിനും അറിയാമായിരുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്, ആ സാധനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചത്. റി. എസ്സ്. ഇലിയട്ടിന്റെ കവിതകളിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ, നീല അവളുടെ ബുക്കിൽ എഴുതിയിരുന്നതു കണ്ട്, അതു മനസ്സിലാക്കിക്കാടുക്കണമെന്ന് ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അപേക്ഷിച്ചു. നീല അതെന്താണെന്നു വിവരിച്ചുവെങ്കിലും, ഉദ്യോഗസ്ഥന് അതു മനസ്സിലായില്ല. 75522

ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സാധനങ്ങളെക്കുറിച്ച്, കസ്റ്റംസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മൂന്നുപേജുള്ള ഒരു ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കി, പച്ചത്തൊപ്പിക്കാരനെയൊക്കെ ഒപ്പിടുവിച്ചിട്ട്, എണ്ണാകും അതിൽ ഒപ്പിടുവാൻ പറഞ്ഞു. സാധനങ്ങളെല്ലാം മാസ്റ്റോനഗരത്തിലേയ്ക്കു ചെന്നു പരിശോധനകഴിഞ്ഞു; അവിടെ എനിക്കിഷ്ടമുള്ള ആരുടെയെങ്കിലും കയ്യിൽ അവ ഏൽപ്പിക്കാമെന്നും, അവർ അറിയിച്ചു. യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റോററ്സ് എംബസ്സിയിലോ, ആൻഡിയുടെ കയ്യിലോ, അവ ഏൽപ്പിക്കുന്നതാണ് എനിക്കിഷ്ടം, എന്ന് ഞാൻ അറിയിച്ചു. ഈ ബുക്ക് എഴുതുന്ന സമയത്തുപോലും (അതായത് അഞ്ചുമാസം കഴിഞ്ഞിട്ടും), സാധനങ്ങൾ എനിക്ക് തിരിച്ചുകിട്ടിയിട്ടില്ല. സെപസ്ടാപത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിയും, എന്റെ സ്റ്റോറുമെന്റുകളുടെ ഓരോ കാപ്പിയുംകൂടി, ആ സാധനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.

ഞങ്ങൾക്കു പരിചയമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു റഷ്യൻപെൺകുട്ടിയുടെ ഫോട്ടോ കണ്ടുകൊണ്ട്, അതാരുടേതാണെന്നറിവാൻ കസ്റ്റംസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആഗ്രഹിച്ചു. “എന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ എടുത്ത ഒരു ഫോട്ടോവാനു” എന്ന് നീല പറഞ്ഞു. നീലയുടെ തലമുടി കറുത്തിരിക്കുന്നല്ലോ എന്നു വിചാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനോട്, “ഞാൻ എന്റെ തലമുടി

കുറപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു” എന്നു നീല അറിയിച്ചു. “എന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ടിട്ടും, ഫോട്ടോ എന്റെതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ?” എന്നു അവൾ ചോദിച്ചു. “നീങ്ങൾ ആളു വളരെ മാറിയിട്ടുണ്ട്” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഫോട്ടോ തിരിച്ചുകൊടുത്തു.

ഞാൻ യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് വാർ കറസ്പോണ്ടൻറ്” ആയിരിക്കുമ്പോൾ യുദ്ധകാലത്തു (യുദ്ധത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾ അമേരിക്കയ്ക്കുവേണ്ടി ആരാണതു് അറിയിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുമ്പോൾ) എടുത്തതായിരുന്നു ചില ഫോട്ടോകൾ. ഇറാനിൽ സൈനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇടയ്ക്കു് ഞാൻ നില്ക്കുന്ന ഒരു ഫോട്ടോവും, ബെൽഗ്രേഡിൽ ‘മാഷ്ൽ ടിറോ’ വിന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ നില്ക്കുന്ന ഒരു ഫോട്ടോവും, അവർ ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കി.

ഇൻഡ്യൻ എംബസിയിലുള്ള എന്റെ ഒരു ഫിനുസ്സേഫി തന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ഒരു ഫോട്ടോ കണ്ടുകൊണ്ട്, “ഫിനുക്കൾ പാദരക്ഷകൾ ധരിക്കുന്നില്ലല്ലോ; അവർ മൂക്കുക്കണ്ണാടി വച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്തിനാണു്?” എന്നു് ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ചോദിച്ചു.

അവസാനമായി ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്റെ പുറംകുപ്പായം അഴിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു്, എന്റെ കീശകളിൽ കൈയിട്ടുനോക്കിയിട്ടു്, “ഇത്രേയുള്ളു പരിശോധന”, എന്നു പറഞ്ഞു.

“മാസ്റ്റേണഗരത്തിൽവെച്ചു് എനിക്കു ഫ്റഞ്ചു പാറിപ്പിച്ചതന്നു് ഒരു അദ്ധ്യാപിക, ഇപ്പോൾ ഫ്റാൻസിൽ താമസിക്കുകയാണു്. അവരുടെ മേൽവിലാസം, ഇപ്പോൾ നീങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള എന്റെ ബുക്കുകൾ ഒന്നിലുണ്ടു്. അതൊന്നു കുറിച്ചെടുത്തുകൊള്ളുന്നതിനു് നീങ്ങൾ എന്തെ അനുവദിക്കുമോ?” എന്നു നീല

ചോദിച്ചു. ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അതിനു സമ്മതിച്ചിട്ട്, അക്കാദമി തന്റെ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷനിൽ കുറിച്ചു. പ്രസ്തുത അദ്ധ്യാപികയുടെ പേര്, മേട് മുവാസെ ആനെറ്റ് ദാമർ എന്നായിരുന്നു.

ഫൻർദ്ദ-മാണ്ടിലെ തണുപ്പുകാലത്തു്, മാസ്കോപട്ടണത്തിൽ വെച്ചാണു് ഞങ്ങൾ ആദ്യമായി ആ സ്ത്രീയെക്കണ്ടതു്. അവളുടെ ഭാഷയും ശബ്ദവും, മാധുര്യമേറിയവയായിരുന്നു. ഫൻർദ്ദ-ലുള്ള വസന്തകാലത്തു്, അവൾ പാരിസിയിലുള്ള ഒരു ഹോട്ടലിന്റെ ഉടമസ്ഥയായിരുന്നു. സോവിയറ്റ് റിപ്പാബ്ലിക്കേഷൻ കമ്മീഷനിൽ ഉള്ള ഒരു താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, പ്രസ്തുത ഹോട്ടലിൽവെച്ചു് അവളെ കാണുകയും, അവളിൽ അയാൾക്കു് മോഹമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. ലഫ്ററൻസ് നീഷൊലായ് പ്രോട്ടാസോവ് എന്നു പേരുള്ള അയാൾ അവളെ പലവിധത്തിൽ പ്രലോഭിപ്പിച്ചു തിന്നാൽ അയാളെ വിവാഹംചെയ്യാമെന്നു് അവൾ സമ്മതിച്ചു. ഹോട്ടലും മറ്റുള്ള വസ്തുവകകളും വിറ്റു്, ആ പണം മുഴുവൻ സ്വണ്ണാഭരണങ്ങളാക്കിക്കൊള്ളുന്നതിനും, അയാൾ അവളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. രണ്ടു വാച്ചും, വൈരമ്പതിച്ച രണ്ടു സിഗററ്റുകേസും, ഒരു സിഗററ്റുഹോൾഡറുംകൂടി, അവർ മേടിച്ച്. ആ സാധനങ്ങൾക്കു് റഷ്യയിൽ നല്ല വില കിട്ടുമെന്നും, ആ പണക്കൊണ്ടു് റഷ്യയിൽ കുബാൻ എന്ന രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ക്രാസ്നൊഡാർ എന്ന സ്ഥലത്തുചെന്നു്, പരമാനന്ദത്തോടുകൂടി രണ്ടു പേർക്കു ജീവിക്കാമെന്നും അയാൾ അവളെ ധരിപ്പിച്ചു. തേനും പാലും ഒഴുകുന്ന രാജ്യമാണു് കുബാൻ എന്നും, അവിടെയുള്ള കുബാൻ കൊസ്സക്സ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ആളുകൾ, ഏറ്റവും സമർത്ഥന്മാരായ കുതിരസ്സുവാരിക്കാരു പടയാളികളും ആകുന്നുവെന്നുമാണു്, അയാൾ അവളെ അറിയിച്ചതു്. ഫ്റഞ്ചു

പെരുതരം വിട്ടൊഴിഞ്ഞിട്ട്, പല രാജ്യങ്ങൾ ഒരു കുടുംബത്തെ പോലെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന 'മഹനീയമായ' സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ചെന്നു താമസിക്കുക എന്നതിനേക്കാൾ ആനന്ദം സമ്മതിച്ചില്ല. അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് നിർബന്ധിച്ച പാരിസി ലുള്ള റഷ്യൻ എംബസ്സിയുടെ അടുക്കളോടുപോലും, "നീങ്ങളുടെ രാജ്യം എങ്ങനെയുള്ളതാണെന്ന് ഞാൻ നോക്കട്ടെ," എന്നാണ് അവർ പറഞ്ഞത്.

പ്രിയതമനായ എന്റെ കോലേങ്കാ' എന്നു വിളിക്കുവാനാണ് അയാൾ അവളെ പഠിപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ പാരിസിലുള്ള റഷ്യൻ അതിർത്തിയിലേയ്ക്കു കടന്ന മാത്രയിൽ, അയാളുടെ ഭാവങ്ങളെല്ലാം മാറി. പാരിസിൽ വെച്ച് അയാൾ അവളെ പഠിപ്പിച്ച റഷ്യൻ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ച്, അവർ ടെയിനി ലുള്ള സഹയാത്രികന്മാരോടു സംസാരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചത്, അയാൾക്കു പിടിച്ചില്ല. എന്നെന്നാൽ, അയാളുടെ ഭാര്യയാണെന്നു പറഞ്ഞ് അയാളുടെ കൂടെ യാത്ര ചെയ്തിരുന്ന 'ഇൻസ്റ്റാകായെ' (അന്യരാജ്യക്കാരിയായ പെണ്ണിനെ) ക്കുറിച്ച്, അടുത്തുള്ളവർ അയാളോടു കാരോന്നു ചോദിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അയാൾ അവളെ അടുത്തു പിടിച്ചിരുത്തി, മിണ്ടരുതെന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അയാളും നിശ്ശബ്ദനായിരുന്നു.

അവർ ക്രാസ്നോഡാറിൽ ചെന്നെത്തി. തന്റെ ഭാഗ്യങ്ങളെല്ലാം അയാൾ അവളെക്കൊണ്ടു ചുമപ്പിച്ചു. അവളെ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലുള്ള വെയിറ്ററിങ്ങ് റൂമിൽ നിർത്തിയിട്ട്, അയാളുടെ അമ്മ വീട്ടിലുണ്ടോ എന്നു ഫോണിൽ വിളിച്ചു ചോദിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, അയാൾ അവിടെനിന്നു മറഞ്ഞു. ഇരുപതു മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞ്, അയാൾ തിരിച്ചുവന്ന്, അവളുടെ ഫ്ലാഷ് ലൈറ്റ് പോർട്ട്, വിമാനസർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഇവയെല്ലാം

ഉടൻ അയാളെ ഏല്പിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു. അതു സാധിക്കയില്ലെന്ന് അവളും ശരിച്ചു.

അയാൾ അവളെ ഉടൻ കൊന്നുകളയുമെന്ന് അവൾക്കു തോന്നി. തന്റെ അമ്മ, ഭ്രമയുള്ള ഒരു കൂട്ടുകുഴിസ്ഥലത്തിലേയ്ക്കു മാറിത്താമസിക്കുകയാണെന്നും, തനിക്ക് ഒരു ഭാര്യയും രണ്ടു കുട്ടികളും ഉണ്ടെന്നും, അയാൾ അവളെ അറിയിച്ചു.

അയാളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ വച്ചിരുന്ന മൂന്നു സൂട്ടുകേസുകളും സ്വപ്നാഭരണങ്ങളും കൈക്കലാക്കിക്കൊണ്ട് അയാൾ അവിടെ നിന്നും കടന്നു. പാവം! അവളുടെ സങ്കടത്തിന് അതിരില്ലായിരുന്നു. അവൾ പ്രജ്ഞകെട്ട്, കണ്ണീരൊലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, എന്തൊരു കഥയാണു താൻ അനുഭവിക്കുന്നത് എന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നു. ഫൈസ്മുള്ളുകളിൽ സാഹിത്യം പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവളും, പാരിസിൽ ഒരു ഫോട്ടൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നവളുമായ അവളെ, അവളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട കോലേങ്കാ, ഇപ്രകാരം കബാനിലുള്ള ഒരു പെരുവഴിയിൽ തള്ളിയിട്ടു പോയി.

ഉരുളക്കിഴങ്ങും, കാകരികളും വില്ക്കുന്നതിനായി അവിടെ വന്നുചേർന്ന സ്ത്രീകളെല്ലാം, കരഞ്ഞുകൊണ്ടുനിന്ന അവളെ നോക്കി രസിച്ചുകൊണ്ടു പോയി.

കുറച്ചുകഴിഞ്ഞു, പ്രായമായ ഒരു സ്ത്രീ ആനെററിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവളുടെ സങ്കടത്തിനു കാരണമെന്താണെന്നു ജർമ്മൻഭാഷയിൽ ചോദിച്ചു. ക്രാസ്നൊഡാരിലുള്ള ഫോറിൻ ലാംഗ്വേജസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ (വിദേശഭാഷകളുടെ അഭ്യസനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു വിദ്യാശാലയിൽ) പഠിപ്പിക്കുന്നവളായിരുന്നു ആ സ്ത്രീ. അവൾ ഒടുവിൽ ഫ്രഞ്ചുഭാഷയിലും സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയ ആ സ്ത്രീ, ആനെററിനെ 'എം. വി. ഡി'-യുടെ (ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങൾക്കു

ചേണ്ടിയുള്ള വകുപ്പ്) പ്രാദേശികആഫീസിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു പോയി. “ആ ആഫീസിന്റെ മേലാവു് ഒരു ചെറിയ മീശയുള്ളവനാണെങ്കിലും, നല്ലവനായിരുന്നു” എന്നു് ആനൈറുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം അവർക്കു മോട്ടലിൽ ഒരു മുറി മേടിച്ചുകൊടുത്തു്, ഇരുപത്തിനാലുമണിക്കൂറിനകം പ്രോട്ടാസോവിനെ അവിടെ വരുത്തി, ആനൈറിനെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു് ഏല്പാടുകയായ്തു.

പ്രോട്ടാസോവു്, ആനൈറിനെ അയാളുടെ അമ്മയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു വിട്ടിട്ടു്, അയാൾ ക്രാസ്സു്നൊഡാരിൽ ചെന്നു ജോലിചെയ്തു്കൊണ്ടു് തന്റെ ഭാര്യയോടും മക്കളോടും കൂടിത്താമസിച്ചു. അമ്മയുമൊരുമിച്ചു് അയാളുടെ ഇളയ സഹോദരനും, അനുജത്തിയും താമസിച്ചിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും ഒരു മുറിയിലാണു കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്നതു്. കൂടക്കൂടെ പ്രോട്ടാസോവു്, ആനൈറു് എങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു എന്നു് എത്തി നോക്കാതെയുമിരുന്നില്ല. എ. വി. ഡി-യിലെ ചെറുമീശക്കാരനെ താൻചെന്നു കാണുമെന്നു്, ആനൈറു് പറയുമ്പോഴൊക്കെ, സുപ്രസിദ്ധരായ ഗോർഖി ചെറുബാവു് എന്നു കഷ്കന്മാരുടെ ഉത്തമപാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു പ്രോട്ടാസോവു് അവളെ ദണ്ഡിക്കുകയും, കൊന്നുകളയുമെന്നു ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നതായാലും, എല്ലാ സങ്കടങ്ങളും സഹിച്ചുകൊണ്ടു്, അവൾ അവിടെത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അവൾ, ഒരു നല്ല ജോലിക്കാരിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ദിവസവും രാത്രി അവൾ പല്ലു വൃത്തിയാക്കുകയും, ശരീരം മുഴുവനും പുറത്തുകാണത്തക്കവണ്ണം അത്രയ്ക്കു നേർമുമ്പേറിയ ഒരു സിർക്കുഗൗണും ഇട്ടുകൊണ്ടു് കിടന്നുറങ്ങുകയും ചെയ്തു്കൊണ്ടു്, ആ വീട്ടിലുള്ളവരെല്ലാം അവളെ പൂജിച്ചിരുന്നു.

കൃഷിസ്ഥലത്തു ജോലിചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കുറെ പ്രായമുള്ളവളും, മരിയസ്റ്റീപാനോവ്ന എന്ന പേരുള്ളവളുമായ അവിവാഹിതയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ സ്നേഹം ആനെന്നറ സമ്പാദിച്ചു. അവരുടെ സഹായംകൊണ്ട് ആനെന്നറ ക്ഷേത്രീവ്ഹാമിലെ (കൂട്ടുകൃഷിക്കാരുടെ സംഘടനയിലുള്ള) ഭരണമായി. സോവിയറ്ററ കോൽഖോസി'ൽ അംഗത്വം സിദ്ധിച്ച ആദ്യത്തെ വിദേശി ആനെന്നറായിരുന്നു.

മരിയസ്റ്റീപാനോവ്ന, കൃഷിസംബന്ധിച്ചും കബാൻ കൊസകുക്കളെ സംബന്ധിച്ചും പല സംഗതികൾ, ആനെന്നറിനെ പഠിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ആ സ്ത്രീ, രാത്രികാലത്തു മദ്യപിക്കുന്നതിനു ആനെന്നറിനേയും നിർബന്ധിച്ചു. റഷ്യാക്കാരുടെ വൃത്തികെട്ട നാടൻമദ്യമായ 'ഡോഡ്കാ', ആനെന്നറ ഒടുവിൽ കുടിച്ചു ശീലിച്ചു.

മാസങ്ങൾ പലതുകഴിഞ്ഞു. ഒരുദിവസം ആനെന്നറ ദേഷ്യപ്പെട്ട്, രണ്ടുമെൽ നടന്നു സ്റ്റേഷനിലേക്കു ചെന്നു, ട്രെയിൻകേറി ക്രാസ്നോഡാരിലെത്തി. എം. വി. ഡി. പ്രാദേശികആഫീസു മേലാവായ മീശക്കാരനെ വീണ്ടും ചെന്നുകണ്ടു, ഉടൻ, തന്നെ, പാർസിലേക്കയച്ചില്ലെങ്കിൽ ഫ്റാൻസിലെ ഗവണ്മെൻറിനു് രേഖപ്പെടുത്തിയെടുത്തിട്ടു, താൻ ആത്മഹത്യചെയ്തുകൊള്ളുമെന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. അയാൾ അടുത്ത ട്രെയിനിൽ ഒരു ടിക്കറ്റു മേടിച്ചുകൊടുത്തു്, അവളെ മാസ്കോവിലേയ്ക്കയച്ചു.

സോവിയറ്റുതലസ്ഥാനനഗരിയിൽ, ആനെന്നറ ഒരുവർഷത്തോളം കഴിഞ്ഞുകൂടി, പാർസിലേക്കു പോകുന്നതിനുള്ള വീസാ മേടിയ്ക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. ഒടുവിൽ, അവളെ ഇൻറർണൽ അഫയർസ് മിനിസ്റ്ററി'യുടെ (ആഭ്യന്തരകാര്യവകുപ്പിന്റെ) വീസാ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ, ഹാജരാകുവാൻ പറഞ്ഞു. പ്രോട്ടാസോവു

നേരത്തേതന്നെ ഒരു വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അവർ കണ്ടുവി
 ടിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവളുടെ വിവാഹം സാധുവല്ലെന്നും,
 അതുകൊണ്ട് അവൾക്ക് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും പാരിസി
 ലേക്കു പോകാമെന്നും, അവർ അവളെ അറിയിച്ചു. തനിക്ക്
 ഉടനേതന്നെ പാരിസിലേക്കു പോകണമെന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു.
 ഫ്രഞ്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ വളരെ തഴക്കം സമ്പാദിച്ചിരുന്ന
 ആനൊറിനോട്, എല്ലാവർക്കും വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നെങ്കിലും,
 ഫ്രാൻസിൽ ജനിച്ച അവൾ, ഒരു റഷ്യാക്കാരനെ വിവാഹം
 ചെയ്തതുകൊണ്ടും അത്രയ്ക്ക് അധഃപതിച്ചുപോയല്ലോ എന്നും
 വിചാരിച്ചു, മാസ്റ്റോവിലുള്ള ഫ്രഞ്ചുസ്ഥാനപതിയുടെ ഭാര്യ
 യായ 'മോം ക്യാത്രോ' മാത്രം അവളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

ആനൊറു മാസ്റ്റോവിടു പോകുന്നതിനുമുമ്പ്, അവളുടെ
 പ്രിയശിഷ്യയായ നീലയ്ക്കു തന്റെ പാരിസിലുള്ള മേൽവിലാസം
 കൊടുത്തിരുന്നു. അതാണ് നീല കുറിച്ചുചേർച്ചയ്ക്ക്.

വിമാനത്തിൽവെച്ച്, പാക്കറിൽനിന്നും എന്റെ
 കൈലസ് വലിച്ചെടുത്തപ്പോൾ, യുവാവായ ഒരു സോവിയറ്റു
 കവി എഴുതി ഒപ്പിട്ടുവെച്ചിരുന്ന ഒരു പദ്യം അടങ്ങിയ ഒരു
 കടലാസ്സുണ്ട് ഞാൻ കണ്ടു. പദ്യത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരം
 മായിരുന്നു:

“എന്നെ ഇവിടെ കഴിച്ചുമുടിയിരിക്കുന്നു. എന്നെ ആരും
 കാണുന്നതിനോ, ഓർമ്മിക്കുന്നതിനോ ഇടയില്ല. ഈ മൊട്ടക്കുന്നിൽ
 ഞാൻ ഭയന്നു വിറച്ചുകൊണ്ടു കഴിയുന്നു. എന്റെ ശരീരവും
 മസ്സം ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്, ഞാൻ വിറ
 ക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും, ആഹാരത്തിനും, ഉന്മേഷത്തിനും വേണ്ടി
 യുള്ള എന്റെ വിശപ്പ്, കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഭയാനകമായിക്കൊ
 ണ്ടിരിക്കുന്നു. ആഹാരസാധനങ്ങളും മരും, എനിക്കു, വേണ്ടി

ത്തോളം തന്നാലും. സ്നേഹവും, പ്രേമവുമൊന്നുമല്ലല്ലോ, ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, എന്റെ ഈ മുറവിളിക്ക് ആരും മറുപടി തരുവാനില്ല. ഞാൻ ഇവിടെക്കിടന്നു നശിക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു കവിയുടെ ഹൃദയം, ഇതാ, നിരാശകൊണ്ടു ഭഗനമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.”

ഈ പദ്യം ഒരു ന്യായാർക്കകാരനെ അറിയിക്കുന്നതിനാണോ എന്നു തോന്നത്തക്കവണ്ണമാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ റഷ്യയിൽ ഈമാതിരി പദ്യങ്ങൾ എവിടെയും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവയുടെ നിമ്മാതാവിനെ കണ്ടുപിടിക്കുകയാണെങ്കിൽ, സമത്വനായ ഒരു യുവകവിയുടെ ജീവിതവും അസ്തമിക്കും.

ഞങ്ങളുടെ യാത്രയുടെ അവസാനത്തിൽ, നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും എന്നാൽ ആ സ്ഥിതിയിലും ഗാംഭീര്യമുള്ളതുമായ ബർലിൻ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങിയ ഉടനെ, എൻ. ബി. സി. യിലെ എസ്സ്. ഫാക്കർ, ഞങ്ങളെ കാരിൽകയറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസസ്ഥലത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി.

റഷ്യൻമേഖലയിൽനിന്നും അമേരിക്കൻമേഖലയിലേക്കു കടന്നതിനുശേഷമാണ്, ഞങ്ങൾക്കിനി അപകടമൊന്നുമില്ലെന്നും, ഞങ്ങളുടെ ജീവന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാർ ഞങ്ങൾതന്നെയാണെന്നും ഞങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമുണ്ടായത്.

ഭാഗം രണ്ടു്

ആദ്യത്തെതോ,
അവസാനത്തെതോ അല്ല

അദ്ധ്യായം ൫

മാസ്റ്റോപട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന വിദേശികൾക്കെതിരായി നടത്തിയിരുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ, എക്കണസ്സംബന്ധിച്ച കേസ്സ്, ആദ്യത്തേതോ അവസാനത്തേതോ അല്ല.

ഫൻ'൪൭-ാമാണ്ടു് അവസാനത്തിലാണു്, ഇങ്ങനെയുള്ള കേസ്സുകൾ ആരംഭിച്ചതു്. സ്ത്രീയിങ്ങി'നു (മഞ്ഞുകട്ടയിൽ തെന്നി സ്സഞ്ചരിച്ച വിനോദിക്കുന്നതിനു) പഠറിയ സ്ഥലങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു്, യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ്' മിലിട്ടറി അററാഷെ' (പ്രതിപുരുഷാലയത്തിലെ സൈനികമെമ്പർ) ആയിരുന്ന ജനറൽ ഹിൽട്ടൺ, മാസ്റ്റോനദിയുടെ കരയിൽക്കൂടി നടന്നുപോയി. അതിനടുത്തെവിടെയോ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു കൈമിക്ക് പ്ലാൻറി'ന്റെ (രസതന്ത്രവ്യവസായശാലയുടെ) ഫോട്ടോ എടുക്കുന്നതിനാണു് ഹിൽട്ടൺ അപ്രകാരം നടന്നതു്, എന്നു റഷ്യാക്കാർ ഒരു കുറ്റം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി. അങ്ങനെ ഒരു വ്യവസായശാല ഉള്ളതായിട്ടുപോലും തനിക്കു് അറിവില്ലെന്നും, തന്റെ കൈവശം ക്യാമറായൊന്നുമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, അതൊന്നും റഷ്യാക്കാർ വിശ്വസിച്ചില്ല. തന്നെ പരിശോധിച്ചുനോക്കിക്കൊള്ളുന്നതിനു് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. അതിന്നും അവർ തയ്യാറില്ലായിരുന്നു.

സൈനികപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഫോട്ടോ അദ്ദേഹം എടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നുപറഞ്ഞു്, സോവിയറ്റ് പ്രസ്സ്, അടുത്തദിവസം രാവിലെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ ഒരു കുറ്റം ചുമത്തി. അതിന്റെ വാസ്തവം എന്താണെന്നു കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകൾ, തങ്ങളുടെ ലേഖനങ്ങളിൽ കണ്ടതെല്ലാം, സോവിയറ്റ് സെൻസർ നീക്കംചെയ്തു.

ജനറൽ ഫിൽട്ടൺ ഒരു സൈനികമെമ്പറായിരുന്നതുകൊണ്ട് റഷ്യൻ അധികൃതർക്ക് അദ്ദേഹത്തിനെ ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഞാൻ മാസ്കോ വിട്ടുപോയ ദിവസം മുതൽ റഷ്യാക്കാർ അദ്ദേഹത്തെയാണ് ഓരോവിധത്തിൽ ശല്യപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങിയത്. ശല്യം സഹിക്കാൻ പാടില്ലാതെയാകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യോഗകാലാവധി കഴിയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹം മാസ്കോ വിട്ടുപോകുമെന്നും, അത് അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കപ്രചാരത്തിനു വളരെ സഹായകമായിരിയ്ക്കുമെന്നുമാണ്, റഷ്യാക്കാർ ആശിച്ചത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അവരുടെ ശല്യങ്ങൾ അശേഷം വകവെച്ചില്ല.

ഫൻർവ്വ ജനുവരിമാസത്തിൽ, ബ്രിട്ടീഷ് എംബസ്സിയുടെ പ്രസ്സ്പെക്ടനില്പുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായ മി. സാംസണിനെ സമ്പന്നിച്ച്, ഒരു കേസുണ്ടായി. നിത്യോപയോഗത്തിന്നു വശ്യമായ തുണി മുതലായ സാധനങ്ങൾ ഇറക്കുമതിചെയ്തു് അമിതലാഭത്തിനു വില്ക്കുന്നതിനു, മി. സാംസൺ തന്റെ റഷ്യൻ സിക്രട്ടറിയെ സഹായിച്ചു എന്നതായിരുന്നു കാര്യം. ഒരു സുന്ദരിയായ ആ സിക്രട്ടറി, ഗർഭവതിയായിരുന്നിട്ടുപോലും, റഷ്യാക്കാർ അവളെ കോടതിയിൽ വരുത്തി വിസ്തരിച്ചു ശിക്ഷിച്ചു. മി. സാംസൺ ഉടൻ റഷ്യ വിട്ടുകൊള്ളണമെന്നും അവർ അറിയിച്ചു.

ഒരുമാസം കഴിഞ്ഞു് ബ്രിട്ടീഷ് എംബസ്സിയിലുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, റഷ്യാക്കാരിയായ 'ഹെഗിനാ' എന്ന ഒരു യുവതിയ്ക്ക് സിഫിലിസ് എന്ന രോഗം പകർത്തി എന്നൊരു കേസ്സു നടന്നു. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനെക്കൂടാതെതന്നെ, കോടതി അവനെ വിസ്തരിച്ചു കറുക്കാനാണെന്നു തീരുമാനിച്ചു. പതിനെട്ടുമാസക്കാലത്തിനു തടവുശിക്ഷയും, ആറായിരം റൂബൾ (നിലവിലിരിയ്ക്കുന്ന നയ

തന്ത്രനിരക്കിൻപ്രകാരം ഒരു ഡാളറിനു് എട്ടു രൂബും എന്ന കണക്കനുസരിച്ച് എഴുനൂറിയമ്പതു ഡാളർ, അതായത് ഉദ്ദേശം ആറായിരമുറപ്പിക) പിഴയുമാണു്, കോടതി അവനു വിധിച്ചതു്. റെഗിനായ്ക്കു നല്ല ആഹാരം കൊടുത്തു്, പ്രത്യേക ചികിത്സകൾ നൽകുന്നതിനായിരുന്നു ആ തുക. എന്നെന്നാൽ, അവർ നിരവധിനിധായിരുന്നുവത്രേ. എത്രയും നിന്ദ്യമായ ഒരു രീതിയിലാണു വിസ്കാരം നടന്നതു്. പക്ഷേ വിസ്കാരത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചതു ഗാഭീയ്മുള്ളവളും അവിവാഹിതയുമായ ഒരു സ്ത്രീയായിട്ടാണു തോന്നിയതു്.

നയതന്ത്രപരമായി ഓരോ രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു് യജ്ഞപ്പെടുന്ന ദൈത്യസംഘങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ചു്, ഇപ്രകാരം വല സംഭവങ്ങൾ നടന്നിട്ടുള്ളതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോഴും അങ്ങനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ നടക്കുന്നുമുണ്ടു്. എന്നാൽ പ്രതിയുടെ അഭാവത്തിൽതന്നെ അയാളെ വിസ്തരിച്ചു കുറയ്ക്കാനായി വിധികളി ക്കുക മുതലായ സമ്പ്രദായങ്ങൾ, മാസ്സോപട്ടണത്തിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന പ്രതിനിധികൾക്കു് മാസ്സോവിൽ നയതന്ത്രപരമായ സംരക്ഷണം ലഭിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുതയും, അതുപോലെതന്നെ അവർക്കു് സാധനങ്ങൾ റഷ്യയ്ക്കുകത്തേക്കു കൊണ്ടുവരികയും, പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യുന്നതിനു യാതൊരു തടസ്സവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നുള്ള സംഗതിയും, ഇവിടെ പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്.

ഫൻർവു-മാണ്ടു് ആരാജ്യത്തിൽ, ഒരു ശ്നിയായ്ക കാലത്തു്, മാസ്സോപട്ടണത്തിലുള്ള അർജൻറീനിയൻ എംബസ്സിയിലെ രണ്ടു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, പ്രേഗിലേക്കു വിമാനംവഴി യാത്രചെയ്യുന്നതിനു പുറപ്പെടുകയായിരുന്നു. മാസ്സോപട്ടണത്തിൽ ഇന്നും നിലവിലി

രിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾലഭ്യം നിമിത്തം, അർജൻറീനിയാക്കാരുടെ എംബസ്സിആഫീസും താമസസ്ഥലവും, ഹോട്ടലുകളിൽ ഒന്നായ ഗ്രാൻറഹോട്ടലിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്.

മാസ്റ്റോപട്ടണത്തിൽനിന്നും വിദേശികൾക്കു യാത്ര പുറപ്പെട്ടവർ പല ചടങ്ങുകളും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നതെല്ലാം, നമുക്കു, അർജൻറീനിയന്മാർ, സ്പെയിൻരാജ്യത്തു ജനിച്ച രണ്ടു 'സോക്കോപാൻസാ' (പറയുന്നത് ഉടൻ അനുസരിക്കുന്ന ഭൂതന്മാർ) കണ്ടുകൊണ്ടു, കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഫൻനന്റ-മാണ്ടിൽ തുടങ്ങിയ സ്പെയിനിലെ ആഭ്യന്തരലഹളക്കാലത്തു റഷ്യയിൽ കുടിയേറിത്താമസിച്ചവരായിരുന്നു, പ്രസ്തുത സ്പെയിൻകാർ. അപ്രകാരം ചെന്നു താമസിച്ച പലരേയും, റഷ്യൻപള്ളികൂടങ്ങളിലും വ്യവസായശാലകളിലും പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും മറ്റുചിലരെ ജോലിക്കായി റഷ്യാക്കാർ കപ്പൽകയറി ഭാരത സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കുയയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ശേഷിച്ച മുതക്കുചിലർ, വളരെ ദുരിതമനുഭവിച്ചുകൊണ്ട്, ദ്വിഭാഷികളായും മറ്റും റഷ്യൻതലസ്ഥാനത്തുതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ഏകദേശം അർദ്ധരാത്രിവരെ, അർജൻറീനിയൻയാത്രക്കാർ ഭാഗ്യങ്ങളും മറ്റും ദുരൂഹിക്കൊണ്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടി. പാതിരാവായപ്പോൾ അവരുടെ ഹോട്ടൽമാനേജർ, അവരുടെ മുറിയുടെ കതകുകൾ തട്ടി അവരെ വിളിച്ചു. അർജൻറീനിയന്മാരുടെ മുറികളിൽ റഷ്യൻയുവതികൾ ഉള്ളതായി സംശയമുള്ളതുകൊണ്ട്, തനിക്കു് ആ മുറികൾ ഒന്നു പരിശോധിക്കണം, എന്നാണു് മാനേജർ ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. രാത്രി വാതിൽ തുറക്കുവാനൊന്നും സാധിക്കയില്ലെന്നും, തങ്ങളുടെ മുറികളിൽ റഷ്യൻ യുവതികളൊന്നുമില്ലെന്നും അർജൻറീനിയന്മാർ അറിയിച്ചു. ഗർഭവതിയായ തന്റെ ഭാര്യ

യുക്തിയിലാണ് തന്റെ മുറിയിലുള്ളത് എന്നുകൂടി ഒർജൻറിനിയൻ പറഞ്ഞു.

അടുത്തദിവസം രാവിലെ, അവരുടെ വലിയ രണ്ടു ഭക്ഷകളും സഞ്ചികളും എടുത്തുകൊണ്ട്, അവർ വിമാനത്താവളത്തിലെത്തി. മുമ്പുകൂലി കൊടുക്കുന്നതിന് അവരുടെ കൈവശമുള്ള റൂബിനാണയം തികയാതെവന്നു. ഒരു ഡാളറിന് അഞ്ചര റൂബിനാണയമായി, വിലപിടിച്ച 'അമേരിക്കൻ ഗ്രീൻബാക്കുകൾ' (നോട്ടുകൾ) കൊടുക്കാമെന്ന് അവർ സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ റഷ്യൻസ്റ്റേറ്റ്റൂബാങ്കുമുഖാന്തിരമോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ അധികാരനൽകിയിട്ടുള്ള യാത്രക്കാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഫോട്ടുകളിലും അതിർത്തിസ്ഥാനങ്ങളിലും നിയമിതരായ പ്രതിനിധികൾ മുഖാന്തിരമോ ആയിട്ടല്ലാതെ, വിദേശനാണയങ്ങളും നോട്ടുകളും കൈമാറാൻ ചെറുതുക സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. മാസ്കോവിമാനത്താവളത്തിൽ, അതിനൊന്നും സൗകര്യമില്ലായിരുന്നുതാനും.

വളരെ ഭാരമുള്ള അവരുടെ ഭക്ഷകൾ ട്രെയിനും, ബോട്ടുവഴി അയച്ചുകൊടുക്കാമെന്ന് വിമാനത്താവളത്തിലെ അധികാരികൾ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അർജൻറിനിയന്മാർ അതിനു സമ്മതിച്ചില്ല. ഒരാൾ അപ്പോൾതന്നെ മാസ്കോ വിടുന്നതിനും, മറ്റൊരാൾ ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞു സ്ഥലം വിടുന്നതിനും തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ ഒർജൻറിനിയന്മാർക്കുവേണ്ടി അവന്റെ ഭക്ഷ സഞ്ചിയുമായി ഗ്രാൻറുമോട്ടലിൽ തിരിച്ചെത്തി. സ്വന്തം സാധനങ്ങളെല്ലാം തന്റെ മുറിയിൽക്കുത്താക്കി വാതിൽ ബന്ധിച്ചിട്ട്, അയാൾ ഭക്ഷ തുറന്നു. അപ്പോൾ സ്റ്റേയിൻകാരിൽ ഒരുവനായ അൽഫോൺസോ, അതിൽ നിന്നും പുറത്തുചാടി. അടുത്ത ശനിയാഴ്ച എങ്ങനെയെങ്കിലും സ്ഥലം വിടുന്നതിനു ശ്രമിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ട്, പാസ്സ്പോർട്ടും വിമാനടിക്കറും അർജൻറിനിയൻ അൽഫോൺസോവിന്റെ

കൈയിൽ കൊടുത്തു വീടാ ഒരുത്തേക്കുകൂടി നീട്ടിമേടിക്കുന്നതിനും, അടുത്ത വിമാനത്തിൽ സീററ റിസർവ്വചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളോടുകൂടി, അവനെ അയച്ചു.

അൽഫൊൺസോ തിരിച്ചുവരികയേ ഉണ്ടായില്ല. മോട്ടലിലെ അധികാരികൾ, പുതുക്കിയ വീസയും, പാസ്പോർട്ടും, വിമാനപ്പിക്കറും അന്നു വൈകുന്നേരം അർജൻറീനിയനെ ഏല്പിച്ചു.

അന്നു വൈകുന്നേരംതന്നെ, സോവിയറ്റ് മിനിസ്ട്രി ആഫ് ഫാറിൻ അഫയഴ്സ് (വിദേശകാര്യമന്ത്രിയുടെ ആഫീസ്) അർജൻറീനിയൻ ചോർജ്ജ്-ദി-അഫയഴ്സിന് (നയതന്ത്രപരമായ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്നു മുതലപ്പെട്ട ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ) ഒരു കുറിപ്പ് അയച്ചു. (അർജൻറീനിയൻ സ്ഥാനപതി, ഫ്റാങ്കോ സ്നെയിനില്പേക്കു് ഒരു വിശ്വകാലയാത്ര പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു.) അന്നു കാലത്തു് വിമാനത്തിൽ മാസ്കോവിട്ടു പുറപ്പെട്ട അർജൻറീനിയൻ എംബസ്സിയിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഭക്തിജനനംകൊണ്ടു സ്നെയിൻകാരനും എന്നാൽ പൗരത്വംകൊണ്ടു റഷ്യാക്കാരനുമായ ഒരു മനുഷ്യനെ, വിമാനം അവസാനമായി സോവിയറ്റ് അതിർത്തിയിൽ ഇറങ്ങിയ ലേപാവ് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നായിരുന്നു കുറിപ്പ്.

വായു കയറുകളും ഇറങ്ങുകളും ചെയ്യുവാൻ ഭക്തിമിടണമെന്നുള്ള കാര്യം, അർജൻറീനിയന്മാർ ഓർത്തിരുന്നില്ല. വളരെനേരം ഭക്തിനകത്തു കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ട് ശ്വാസമുതിർത്തുടങ്ങിയ സ്നെയിൻകാരൻ, ലേപാവ് വിമാനത്താവളത്തിനടുത്തുവെച്ച്, ഭക്തിന്റെ വശങ്ങളിൽ കൈയിട്ടിരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പൈലട്ട് വിവരമന്വേഷിച്ചു്, ഭക്ത് പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു തുറന്നു. അർദ്ധപ്രാണനായിട്ടു് ഭക്തിനകത്തു കാണപ്പെട്ട മനുഷ്യന്റെ കൈവശം, രണ്ടു് അർജൻറീനിയൻ പാസ്സ്പോർട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒന്ന്

ആ മനുഷ്യന്റെ പേക്കും, മറെറാന്നു കൂട്ടുകാരനായ അൽഫോൺ സോവിന്റെ പേക്കും ഉള്ളതായിരുന്നു. ലോപവുവിമാനത്താവളത്തിലെ അധികാരികൾ, മാസ്സോപട്ടണത്തിലേക്കു വിവരങ്ങൾ ഫോണിൽ അറിയിച്ചു. അതിന്റെ തുടർച്ചയായിട്ടാണ് അൽഫോൺസോ അപ്രത്യക്ഷനായത് എന്നും ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായിരിക്കുമല്ലോ. ഭക്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ അർജൻറീനിയനെയും പ്രസ്തുത അധികാരികൾ മാസ്സോവിലേക്കയച്ചു. അവിടെ, ഗർഭവതിയായ അവന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു ചിത്തഭ്രമം വിടിപെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ബോരോ എന്ന അർജൻറീനിയൻ ചാർജ്-ദി-അഫയഴ്സ് മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികൾ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളേ അല്ലെന്നാണ്, ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്നാൽ പിന്നീട് അർജൻറീനിയൻ എംബസ്സിയ്ക്കു കുറിപ്പിൽ കണ്ട സംഗതികളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നും, ഏതോ രണ്ടു കള്ളന്മാർ പാസ്സ്പോർട്ടുകൾ മോഷ്ടിച്ച് അവരുടെ പേരുകൾ അതിൽ എഴുതിക്കൊള്ളുകയാണു ചെയ്തത് എന്നും, അദ്ദേഹം എല്ലാവർക്കും ഉറപ്പുകൊടുത്തു. നമ്മുടെ അർജൻറീനിയക്കാർ രണ്ടുപേർക്കും ഭക്തികൾ കൂടാതെ സ്വരാജ്യത്തേക്കു തിരിച്ചുപോകേണ്ടിവന്നു.

ഏതോചില ആവശ്യങ്ങൾക്കായി റഷ്യക്കാർ, മുൻപ്രസ്താവിച്ച സംഭവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ചർച്ചകൾ, വേഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. റഷ്യയുമായി തങ്ങൾക്ക് നയതന്ത്ര ബന്ധമൊന്നും വേണ്ടെന്ന്, അർജൻറീനിയൻഗവണ്മെന്റ് ഭയപ്പെടുത്തി എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഓരോ കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചില്ലിയിലേയും ബ്രസീലിലേയും ഗവണ്മെന്റുകൾ റഷ്യയുമായുള്ള ബന്ധങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് തെക്കേ അമേരിക്കയിൽ ഒരിടത്തും റഷ്യക്കാർക്ക് പ്രവേശനവുമില്ലായിരുന്നു

അമേരിക്കയിൽ ഇല്ലിനായിസ് എന്ന സംസ്ഥാനത്തു ജനിച്ചവനും, മാസ്സോവിലുള്ള യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് ഇൻഫർമേഷൻ സർവീസിന്റെ (ഐക്യസംസ്ഥാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ മാസ്സോവിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് അധികാരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ആഫീസ്) ഡയറക്ടറായ ആർമണ്ട് ഡി. വില്ലിസ്, യൂണൈറ്റഡ് പ്രസ്സുകാരനായ വാൾട്ടർ ക്രാക്കെറിന്, ഒരു അഭിമുഖസന്ദർശനം നൽകി. റഷ്യാക്കാരുോട് വിദ്വേഷം പരത്തുക എന്നതു് ഒരു തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ചിലർ, റഷ്യയുമായി സാമ്പ്താരികബന്ധം പുലർത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള തന്റെ സകല ശ്രമങ്ങളേയും വിഫലപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന്, വില്ലിസ് സന്ദർശനമദ്ധ്യേ പറയുകയുണ്ടായി. ഒരേകെട്ടിടത്തിൽ, ഞങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്ന മാളികയുടെ മുകളിലായിട്ടാണ് അദ്ദേഹവും താമസിച്ചിരുന്നതു്. പ്രസ്ബിറീരിയൻ ക്രിസ്തുമതവിഭാഗക്കാരനായിരുന്ന അദ്ദേഹം, തന്റെ ദൈവവിശ്വാസവും ആത്മാർത്ഥതയു്കൊണ്ടെന്നും ലോകത്തിലുള്ള രാഷ്ട്രീയതന്ത്രങ്ങളോടു പൊരുതുവാൻ സാധിക്കയില്ല എന്ന്, ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല.

ആർമണ്ടിന്റെ പ്രസ്താവനയെ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിലെല്ലാം പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത റഷ്യാക്കാർതന്നെയാണ്, താമസിയാതെ, അദ്ദേഹം ഒരു ചാരനാണെന്നും സംശയിച്ചതു്. എന്നെന്നാൽ, യുദ്ധകാലത്തു്, അൻപത്തിരണ്ടുമാസക്കാലത്തോളം, ഐക്യസംസ്ഥാന നാവികപ്പടയിൽ സൈനികരഹസ്യങ്ങൾ ആരാഞ്ഞറിയുക മുതലായ സേവനങ്ങൾ അദ്ദേഹം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ള വസ്തുത, റഷ്യാക്കാർ കണ്ടുപിടിച്ചു. ക്രിസ്തുമതവിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിക്കുക, ആ മതതത്വങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുക.

എന്നുള്ളതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം, എന്നുള്ളത് റഷ്യാക്കാർ ഭാഗ്യവശാൽ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

അമേരിക്കൻ ഐക്യസംസ്ഥാനത്തു്, പെൻസിൽവേനിയായിൽ ക്ലെയർട്ടൺ എന്ന സ്ഥലത്തു ജനിച്ച, മിസ്സ് അന്നാബെൽ ബുക്കാർ എന്ന യുവതി, ആർമേനിയന്റെ ആഫീസിൽ ജോലി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, റഷ്യാക്കാരുടെ വശത്തു ചേർന്നു. യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് എംബസ്സിയുമായുള്ള തന്റെ എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും വിട്ടുതരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവളുടെ കത്തെഴുത്തു്, ഫെബ്റുവരി ഇരുപത്തിയേഴാംതീയതി സോവിയറ്റ് പ്രസ്സ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

“വിപ്ലവകാരികളായ ചിലർ, അമേരിക്കയുമാ റഷ്യയുമാ തമ്മിൽ വിരോധവും തെറ്റിദ്ധാരണയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നു. റഷ്യാക്കാരുടെ, ലോകത്തെ നന്നാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണു്. എത്രയും യോഗ്യമായ റഷ്യാക്കാരെയും, അവരുടെ രാജ്യത്തെയും സംബന്ധിച്ചു്, എനിക്കു പൂർണ്ണമായ അറിവു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനെല്ലാറ്റിനും പുറമേ, ഒരു റഷ്യാക്കാരനോടു് എനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രണയബന്ധം, എന്റെ മനസ്സിനും എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരാനന്ദമാണു് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതു്” എന്നൊക്കെയായിരുന്നു ബുക്കാർ അവളുടെ എഴുത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതു്.

ഒരു റഷ്യൻഗായകനായ കാൺസ്റ്റാൻറിൻ ലാപ്ഷിൻ എന്ന യുവാവോടു്, ബുക്കാറിനു പ്രണയമുണ്ടായതു് വാസ്തവമായിരിക്കാം. എന്നാൽ റഷ്യയോടുതന്നെ അവൾക്കു് പ്രതിപത്തിയുണ്ടായതു്, റഷ്യാക്കാരുടെ അന്യായമായ ചില പ്രേരണകൾ കൊണ്ടുമാത്രമായിരുന്നു എന്ന് എനിക്കു പല തെളിവുകൾ കൊണ്ടും അറിവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ബുക്കോറിന്റെ കേസുകഴിഞ്ഞാണ്, എന്നെ സംബന്ധിച്ച കേസുണ്ടായത്. അതിനുശേഷം, ഐക്യസംസ്ഥാനത്തിലെ മിലിട്ടറി അററാഷെയുടെ ആഫീസിലുള്ള കോഡുറുമിൽ ടെല ടൈപ്പ് ആപ്പുററററജോലി നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നവനും, ഐക്യ സംസ്ഥാനത്തിലെ സൈന്യത്തിൽ ഒരു സാർജൻറുമായിരുന്ന ജെയിംസ് എം. മാക്മില്ലിൻ, പെട്ടെന്ന് ഒരുദിവസം, തന്റെ അമേരിക്കൻ ഉദ്യോഗവും, പൗരത്വവും രാജിവെച്ചിട്ട്, റഷ്യയിലെ ഒരു പൗരനായിത്തീർന്നു. അപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അയാൾക്കോ, അയാളുടെ സ്നേഹഭാജനമായ റഷ്യൻയുവതിയ്ക്കോ, റഷ്യാക്കാർ മഹാസങ്കടങ്ങൾ വരുത്തിക്കൂട്ടും എന്നുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയായിരുന്നു, മാക്മില്ലിന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ പ്രേരണ, എന്നും ആക്കും അറിയാൻ കഴിയുന്നതാണ്. പതിവു പോലെ, മാക്മില്ലിന്റെയും ഔട്ട്ലോക്ക്, സേവിയറുപ്രസ്സ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിരുന്നു.

ഇപ്രകാരമുള്ളവയിൽ അവസാനത്തെ കേസ്സ്, ഫൻറവ് ആഗസ്റ്റ് പത്തൊമ്പതാംതീയതിയാണ് ഞങ്ങളുടെ അറിവിൽ പെട്ടത്. യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിലെ അസിസ്റ്റൻറ് നേവൽ അററാഷ (പ്രതിപുരുഷാലയത്തിലെ നാവികസൈന്യത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയുടെ അസിസ്റ്റൻറ്) ആയിട്ട്, മാസ്സാറഗറത്തിൽ ജോലിനോക്കിയിരുന്ന മുപ്പത്തിയഞ്ചുവയസ്സുള്ള ലെഫ്ടനൻറ് റാബർട്ട് ഡ്രൈഫർ എന്ന ഒരാളിനെ, റഷ്യ വിട്ടുകൊള്ളണമെന്നു സോവിയറ്റുഗവണ്മെൻറ് അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണു സോവിയറ്റ് പ്രസ്സ് ഒരു വിജ്ഞാപനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്.

ഇത് എന്നുമാത്രം പോരല്ലവനും, അമേരിക്കൻ നേവൽ ഇൻറലിജൻസ് വകുപ്പിന്റെ (നാവികമറസ്യങ്ങൾ ആരാഞ്ഞറിയുന്ന വകുപ്പ്) ഒരു ഏജൻറുമായ, ഒരു റഷ്യൻ കസ്റ്റംസ് ആഫീ

സന്തതയടുക്കൽനിന്നും, ഡ്രൈഫർ രഹസ്യമായി സൈനികവിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതു കണ്ട സോവിയറ്റ് ആഭ്യന്തരകാര്യവകുപ്പ്, ഉടനെതന്നെ ഡ്രൈഫറെ കേസിൽപിടിച്ചു എന്നും, എം. വി. ഡി-യുടെ ഒരു പ്രതിനിധിയെത്തന്നെ ഡ്രൈഫർ തല്ലുന്നതിന്നു ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും, അദ്ദേഹം തന്റെ കുറ്റം അവിടെവെച്ചുതന്നെ സമ്മതിച്ചു എന്നുമാണ്, പ്രവർദ്ധ എന്ന റഷ്യൻവർത്തമാനപ്പത്രം പ്രസ്താവിച്ചത്.

“നല്ല അമേരിക്കൻഭാഷയിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, അതും ഒരു സൃഷ്ടിയാണ്” എന്നത്രെ മൈക്കേൽ മാക്ഡർമാട്ട് പ്രസ്തുത സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചത്. സ്റ്റേറ്റഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ പ്രസ്സ് ആഫീസരായിരുന്നു, മി. മാക്ഡർമാട്ട്.

ഡ്രൈഫർ മാസ്റ്റോവിട്ട്, നാലുമാസം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ്, റഷ്യാക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേസ്സ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. ആഗസ്റ്റ് മാസം മദ്ധ്യഭാഗംവരെ അവർ ആ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഉരിയാടിയില്ല. അപ്പോഴാണ്, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലേയ്ക്കു യാത്രചെയ്തു മിസ്സിസ്സ് ക്ലോറാ കോസകിന്നും, മൈക്കേൽ സമാറിൻ എന്നു രണ്ടു റഷ്യൻ അദ്ധ്യാപകവൃത്തിക്കാരും, രണ്ടാമത്തെ ആളിന്റെ ഭാര്യയും, തങ്ങൾക്കു റഷ്യയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു പോകുന്നതിന് ഒട്ടു മനസ്സില്ല എന്നു ലോകത്തെ അറിയിച്ച് അതുതപ്പെടുത്തിയത്.

ന്യൂയാർക്കിലുള്ള സോവിയറ്റ് കാൺസുലേറ്റിൽ (റഷ്യൻ പ്രതിനിധിയുടെ ആഫീസിൽ) കോസകിന്നയ്ക്ക് വളരെ വിഷമതകൾ ഉണ്ടായി. എന്നാൽ അംബാസ്സഡർ സ്കിത്ത്, വളരെ സാഹസപ്പെട്ട് അവരെ അതിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു.

ഏകദേശം നൂറുവേരോളം യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് ഓഫീസിൽ ജോലിനോക്കിയിരുന്നു. മാസ്റ്റോവിലെ തെരുവു

കളിൽ അവർക്ക് ഇറങ്ങിനടക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ, മൂന്നുപേരെങ്കിലും ഒന്നിച്ചുവേണം സഞ്ചരിക്കുന്നതിന് എന്ന് അവർക്ക് നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടു.

റഷ്യൻതലസ്ഥാനത്തു്, മേ ഒന്നാംതീയതിയിലുള്ള പ്രകടനങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് എംബസിയിൽ കാൺസ്റ്റബിൾ (ഉപദേഷ്ടാവു്) ആയിരുന്ന എൽഡ്രിഡ്ജ് ഡർബ്രോവിന്റെ ആവയസ്സുമാത്രം പ്രായംവരുന്ന ബുസ് എന്ന മകൻ, അമേരിക്കൻകൊടിയും പഠത്തിക്കൊണ്ടു് പ്രകടനത്തിൽ പങ്കെടുക്കും. അമേരിക്കൻപത്രികകളായ 'ടൈം', 'ന്യൂസ് വീക്' മുതലായവ ശേഖരിച്ചു്, ആ കുട്ടി യാത്രക്കാർക്കു കൊടുക്കും. രണ്ടു പോലീസുകാരും, എംബസിയുടെ നടയിൽ നില്ക്കുന്ന രണ്ടു ശുഭ്ര വസ്ത്രധാരികളും, കുട്ടിയുടെ പ്രവൃത്തികൾ തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

“സ്റ്റാലിനിനെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പാട്ടുകൾ പാടും; ടൂമാനെക്കുറിച്ചും എനിക്കു പാട്ടുകൾ പഠിപ്പിച്ചുത്താത്തതു് എന്തുകൊണ്ടല്ലാ” എന്ന് ആ കുട്ടി ചിലപ്പോൾ ചോദിയ്ക്കും.

ഒരുദിവസം ഡർബ്രോ, മകന്റെ മുറിയിൽ കടന്നപ്പോൾ, സ്റ്റാലിൻ ഒരു ചെറുബാലനായിരിക്കുന്നത്, സ്റ്റാലിൻ തൊഴിലാളികളുടെ പ്രകടനവും ലഹളയും നയിക്കുന്നത്, സ്റ്റാലിൻ സൈബീരിയായിൽ, സ്റ്റാലിൻ ലെനിനോടുകൂടി, മുതലായവകളുടെ പടങ്ങൾവെച്ചുകൊണ്ടു് ആ മകൻ ഒരു പ്രദർശനം തയ്യാറാക്കുന്നതു കണ്ടു. “അല്ലയോ സ്റ്റാലിൻ! ഞങ്ങളുടെ സന്തോഷപ്രദമായ ശൈശവത്തിന്, ഞങ്ങൾ അങ്ങയ്ക്കു നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു” എന്ന്, സ്റ്റാലിൻതന്നെ നിമ്നിച്ച ഒരു മുദ്രാവാക്യവും മകന്റെ അടുക്കൽ കണ്ടു. “ഇന്നത്തെ ഞങ്ങളുടെ വിട്ടുപാറുമായി

സ്റ്റാലിൻമൂലകൾ വീട്ടിൽ തയ്യാറാക്കണം എന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വാഗ്ദാനം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്” എന്നും ആ കുട്ടി പറഞ്ഞു.

അന്യരാജ്യത്തുള്ള തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളുടെ കുട്ടികൾക്കും മറ്റുമായി, ആ രാജ്യങ്ങളിൽ റഷ്യാക്കാർ അവരുടെ സ്വന്തം പള്ളികളുടെതന്നെ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ വേനൽക്കാലത്തു് ആ പള്ളികളുടെ അടുത്തുപുട്ടിയിട്ടു്, റഷ്യൻ കുട്ടികൾ വിദേശങ്ങളിലുള്ള മുതലാളിത്തവിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു് ഭക്ഷിച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻ അവരെ, റഷ്യയിലേക്കു തിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു.

നാടുകടത്തപ്പെട്ട, ന്യൂയാർക്കിലെ സോവിയറ്റ് കാൺസൽ ജനറൽ (വിദേശങ്ങളിലുള്ള റഷ്യൻപ്രതിനിധികളുടെ മേലാവു്) ആയിരുന്ന യാക്കോവ് ലൊമാകിൻ എന്നയാളിന്റെ പുത്രി, അവളുടെ അമ്മൻ ഫൻ'ർ'ൽ സാൻഫ്'റാൻസിസ്കോവിൽ ഒരു കാൺസലായിരിക്കുമ്പോൾ, അവിടെയുള്ള ഒരു സാധാരണ പള്ളികളുടെത്തിലാണു പഠിച്ചതു്. അവളുടെ ക്ലാസ്സിലുള്ള കുട്ടികളോടു് വാഗ്ദാനം അമേരിക്കയിലേയും, റഷ്യയിലേയും കൊടികളുടെ പടങ്ങൾ വരയ്ക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. ആ പെൺകുട്ടി അമേരിക്കൻകൊടിയുടേതുപോലുള്ള ഒരു പടമാത്രം വരച്ചു. പക്ഷേ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും വരകൾക്കും പകരം, ചുവപ്പുകയുടേയും, അരി വാളിന്റെയും നാല്പത്തു പടങ്ങളാണു് കൊടിയിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയതു്.

അദ്ധ്യായം ൬

അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും മാന്യോപദേശത്തിൽ വന്നു താമസിക്കുന്ന പത്രപ്രവർത്തകന്മാരെ, റഷ്യാക്കാർ ഒരിക്കലും വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. റഷ്യാക്കാരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചും, ഞങ്ങളുടെ ജോലിസംബന്ധിച്ച ഞങ്ങളുമായി ഇടപെടുന്ന റഷ്യൻ ഔദ്യോഗികപ്രതിനിധികളെക്കുറിച്ചും, അഭിപ്രായങ്ങൾ തുറന്നുപറയുന്നതിന്, ഞങ്ങൾക്കുമാത്രമേ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. നയതന്ത്രപരമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക്, ചട്ടമനുസരിച്ചല്ലാതെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അവർ, ചർച്ചിപ്പിനെപ്പോലെയുള്ളവരായിരിക്കണം. ചർച്ചിൽപോലും, ഒരു റഷ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ 'ഡെങ്ങ് ഹീപ്പ്' (ചവററിൻകൂട്ടം) എന്നു വിളിക്കുന്നതിനു ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. ഇപ്പോൾ 'ട്രാസ് ന്യൂസ് ഏജൻസി'യുടെ മേലായിരിക്കുന്ന 'നിക്കൊലായ് പാൽഗുനാവ്' റഷ്യൻ പ്രസ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ അധ്യക്ഷനായിരിക്കുമ്പോൾ, ലണ്ടനിലെ ഡെയിലി മെയിൽ ടെലഗ്രാഫ് എന്ന പത്രത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന 'ആൽഫ് റെഡ് കാളർട്ടൺ' എന്ന ദേഹം, 'ഡെങ്ങ് ഹീപ്പ്' എന്നാണ് നിക്കൊലായ് പാൽഗുനാവിനെ ഒരിക്കൽ വിളിച്ചത്.

യാതൊരു ദൃഷ്ട്യയും ഇല്ലായിരുന്ന തന്റെ ലേഖനത്തെ, ഒരു റഷ്യൻ സെൻസർ അനാവശ്യമായി വെട്ടിക്കുറച്ചതിന്, 'സി. ബി. എസ്' (കൊളാബിയാ ബ്രാഡ് കാസ്റ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റം) എന്ന സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന 'ജെയിംസ്'

ഫ്ളെമിങ്ങ് എന്നയാൾ, പ്രസ്തുത ലേഖനത്തെ തുണ്ടുതുണ്ടായി വലിച്ചുകീറി കാറ്റിൽ പറത്തി. മൊളോട്ടോവിന്റെയും, വിസിൻസ്കിയുടെയും മുമ്പിൽവെച്ച്, അപ്രകാരമാകട്ടെ റഷ്യൻ കുറിച്ചു വലിച്ചുകീറുന്നതിന്, ഒരു അബാസ്സഡക്ട് പാലും ചെയ്യുമുണ്ടാകയില്ല.

‘ജിം’ സെൻസറിനെ അവമാനിക്കുകയാണ് ചെയ്തത് എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, പാൽഗുസാവിനുശേഷം തൽസ്ഥാനത്തു നിൽക്കപ്പെട്ട ‘അറ്റോളോ പെട്രോവ്’ ഫ്ളെമിങ്ങിന്റെ പ്രസ് കാർഡു തിരിച്ചുമടിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ജെയിംസിന് റഷ്യയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനുപോലും സാധിക്കാതെയായി. ‘ഫൻ’-മാണോ ഈ സംഭവമുണ്ടായത്.

റഷ്യയുമായി സഹകരിച്ച ‘ഷട്ടിൽബാംബിങ്ങ്’ പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിക്കുന്നതിനായി, ‘യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് സ്റ്റാൻഡിങ്ങ്’ എയർഫോഴ്സ് സ്റ്റീഫൻ (സുപ്രധാനസ്ഥാനങ്ങൾ ആക്രമിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള അമേരിക്കൻ വിമാനപ്പടയുടെ) വലിയ ബാംബർവിമാനങ്ങൾ, ഫൻ’ ജൂൺ ഒന്നാതീയതി, യൂക്രേനിയൻപട്ടണമായ പോൾട്ടാവായിൽ ആദ്യമായി വന്നിറങ്ങുന്നുവെന്ന്, ഞങ്ങൾ കേട്ടു. അതുസംബന്ധിച്ച്, റഷ്യൻപ്രസ്സ് വകുപ്പ്, ഞങ്ങളിൽ നാലു ലേഖകന്മാരെ മാത്രമേ ക്ഷണിച്ചുള്ളൂ. എട്ടു ലേഖകന്മാരെയെങ്കിലും കൊണ്ടുപോകണമെന്ന്, മാസ്കോവിലുള്ള അമേരിക്കൻ ‘മിലിട്ടറിമിഷന്റെ’ (സൈനികപ്രതിനിധി സംഘത്തിന്റെ) അദ്ധ്യക്ഷനായ മേജർജനറൽ ജാൺ റസ്സൽഡീൻ, വാദിച്ചു. എന്തായാലും ഞങ്ങൾ പതിനെട്ടുപേരും പ്രസ്തുത ദിവസം, മാസ്കോവിലുള്ള സൈനികവിമാനത്താവളത്തിലെത്തി. ഞങ്ങളെയെല്ലാവരെയും, കൊണ്ടുപോയില്ലെങ്കിൽ, സത്യാഗ്രഹം അനുഷ്ഠിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ അറിയിച്ചു. ‘ഒക്കോവ്’ എന്നു

പേരുള്ള ഡിക്കാരിയായ ഒരു യുവാവായിരുന്നു സെൻസർ. അയാൾ ഞങ്ങളുടെ ഐക്യം കണ്ടതിശയിച്ച്, വിദേശകാര്യാലയവുമായി ഫോണിൽ വളരെ ചർച്ചകൾചെയ്തിട്ട്, ഞങ്ങളെയെല്ലാവരെയും, മനസ്സിലാമനസ്സോടുകൂടി കൊണ്ടുപോയി. ഇങ്ങനെയുള്ള പല കാരണങ്ങളാൽ പത്രപ്രവർത്തകരായ ഞങ്ങളോടു റഷ്യൻ അധികൃതർക്കു വലിയ വെറുപ്പായിരുന്നു.

റഷ്യാക്കാർ, അവരുടെ രാജ്യത്തു താമസിക്കുന്ന വിദേശികളെ, അതിഥികളെപ്പോലെയാണ് കരുതിയിരുന്നത്. റഷ്യൻ പൗരന്മാർക്ക് ലഭിക്കുന്നതിലും കൂടുതൽ ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ അവർ വിദേശികൾക്കു നൽകിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ആ വിദേശികൾ, റഷ്യാക്കാരുോട് മറ്റുതു പെരുമാറുകയോ, അവരെക്കുറിച്ച് ഗുണഭോഷനിരൂപണംചെയ്യുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. “ഭരതിമി, ആതിഥേയനോടു മറ്റുതുപെരുമാറുകയില്ല” എന്നൊരു പഴമൊഴിതന്നെയും റഷ്യയിലുണ്ട്.

വിദേശികളുടെ റഷ്യയിലുള്ള ജീവിതത്തിന് അനുബന്ധമായി, അവരെ തങ്ങൾക്കു വശംവദരാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് റഷ്യാക്കാർക്ക് നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഞങ്ങളുടെ ലേഖനങ്ങൾ കഠിനമായ പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാക്കുക എന്ന രീതി, അവർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. യുദ്ധത്തിനുമുമ്പ്, പ്രസ്തുത പരിശോധന റഷ്യയിൽ ഒട്ടുതന്നെ കഠിനമായിരുന്നില്ല. ഞാനും, വാൾട്ടർ ഡുറാൻറി, ജോസഫ് ബാൺസ്, ഫെൻറി ഷാപ്പിറോ, അലക്സാൻഡർവെന്തു മുതലായ മറ്റു ലേഖകന്മാരും, ധാരാളം ലേഖനങ്ങൾ യാതൊരു തടസ്സവുമുടാതെ അയച്ചിരുന്നു. റഷ്യയ്ക്ക് എത്ര ഭോഷകരമായിട്ടുള്ള ഒരു ലേഖനമായാലും ശരി, അതിനെ ഫോൺവഴിയായിട്ടോ, കടൽക്കമ്പിവഴിയായിട്ടോ അയയ്ക്കുന്നതിനും സാധിച്ചിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറേയൂറോപ്പിലുള്ള ഒരു

രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനത്തുനിന്നും, ഫൻനം-നും, ഫൻരം-നും ഇടയ്ക്കുനടന്ന 'ഗ്രേറ്റ് പർജ്' (ആഭ്യന്തരാഷ്ട്രീയശുദ്ധീകരണം) എന്നതിനെക്കുറിച്ച്, ഫാരോൾഡ് ഡെനിസ്സ് എന്നയാൾ, ലേഖനപരമ്പരകൾ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. ആയിടയ്ക്കാണ്, ഉത്തരയ്ക്കുവെച്ചതും സംബന്ധിച്ച് പേരുകേട്ട പ്രൊഫസ്സർ ഓട്ടോഷ്ലീഡ്ത്ത് എന്നയാളിനെ, ശിരഃമേദം ചെയ്തു എന്നു കേട്ടതു വാസ്തവമാണോ എന്ന്, ലണ്ടനിലെ 'ന്യൂസ് ക്രാണിക്കിൾ' എന്നൊരു ചോദിച്ചത്. 'ഗ്രേറ്റ് നാർത്തേൺ സീറട്ട്' അഡ്മിനിസ്ട്രേഷന്റെ (വടക്കൻസമുദ്രമാതൃഭൂമിയുടെ ഭരണകൂടം) മേലാവായ അദ്ദേഹത്തിനെ, ഞാൻ ഫോണിൽ വിളിച്ചുനോക്കി. അദ്ദേഹം എനിക്കു മറുപടിതരികയും, താൻ മരിച്ചിട്ടൊന്നുമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനെത്തുടർന്ന്, ഞാൻ, അദ്ദേഹത്തെ വാസസ്ഥലത്തുചെന്നു കണ്ടു. തന്റെ സമുദ്രമാതൃഭൂമിസംഘവകയായ ഏഴുപുലകൾ, തണുപ്പുകാലമായതുകൊണ്ട് മഞ്ഞുകട്ടയിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുകയാണെന്നും, അതായിരിക്കണം തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള കിംവദന്തികൾക്കു കാരണമെന്നും, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ എന്റെ പത്രങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഫോൺവഴി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു.

എന്നാൽ യൂണൈറ്റഡ് പ്രസ്സിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന 'യൂജിൻ ലിയൺസ്', റഷ്യൻവിദൂരപൂർവ്വദേശത്തെക്കുറിച്ച് ഫോണിൽ അറിയിച്ച ഒരു ലേഖനം, റഷ്യയ്ക്ക് ദോഷകരമാണെന്നു കണ്ടു, റഷ്യാക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ രാജ്യത്തിനു പുറത്താക്കി. അതുപോലെ, സ്റ്റാലിൻ ജാപ്പനീസ് വിദേശകാര്യമന്ത്രിയായ മത്സുവോക്കയും തമ്മിലുള്ള സഖ്യം വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു, റഷ്യയും ജപ്പാനും തമ്മിലുള്ള സന്ധിയെക്കുറിച്ച്, അനേകം

ലേഖനങ്ങൾ, ജാൺസ്റ്റാട്ട് എന്നയാൾ സ്ത്രീസക്രാണിക്കിളി'ന് അയച്ചു. ഫൻ'റഫ വസന്തകാലത്തു്, ടക്സിയിലിരുന്നുകൊണ്ടാണു് അയാൾ അപ്രകാരം ചെയ്തതു്. അതിനുവേണ്ടി, ജാൺസ്റ്റാട്ടി നെയും റഷ്യാക്കാർ നാട്ടിനുപുറത്താക്കി.

ഫൻ'റഫ ആഗസ്റ്റിൽ നടന്ന സോവിയറ്റ്-ജർമ്മൻസന്ധിയ്ക്കു കറച്ചുദിവസമുമാണു്, മൊളോട്ടോവു്, ലിററ് വിനോവിനെ വിദേശകാര്യവകുപ്പിന്റെ മേലാവായി, വീണ്ടും നിയമിച്ചതു്. ഉടനേതന്നെ അദ്ദേഹം സെൻസർഷിപ്പു് (വാർത്തകളുടെ പരിശോധന) നിറുത്തലാക്കി. എന്നാൽ ഫൻ'റഫ-ൽ, സോവിയറ്റ്-ഫിൻലണ്ടുയുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി, പുറു്ചാധികം ഉഷജ്ജിതത്തോടുകൂടി, പരിശോധന വീണ്ടും നടപ്പിൽവന്നു. ഫൻ'റഫ വേനൽക്കാലത്തു്, പരിശോധനാവകുപ്പിനെ, വിദേശ കാര്യവകുപ്പുമായി ബന്ധമുള്ള പ്രസ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചു്, എല്ലാവരും ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന 'ഗ്ലാവ് ലിററ്' എന്ന റിയപ്പെട്ട ഇന്റേർണൽ സോവിയറ്റ് സെൻസർഷിപ്പിന്റെ (ആഭ്യന്തര റഷ്യൻപരിശോധനാവകുപ്പു്), കീഴിലാക്കി. ഭരണം നടത്തുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിക്കു മാത്രമേ, സെൻസർഷിപ്പിന്റെമേൽ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

ഇപ്പോൾ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന സെൻസർഷിപ്പുരീതിയനുസരിച്ചു്, പത്രപ്രവർത്തകന്മാർക്കു് സെൻസറുമാരെ കാണുന്നതിനു പോലും സാധിക്കുന്നില്ല. 'ഡേസ്' എന്ന ഡേഡ്യൂണിയൻപത്രത്തിന്റെ അധിപനായിരുന്ന 'മേൽചെങ്കോ'വാണു്, വിദേശീയ ലേഖകന്മാരുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതു്.

മാസ്കോനഗരത്തിലുള്ള ലേഖകന്മാർ, തങ്ങളുടെ ഓരോ ലേഖനത്തിന്റെയും മൂന്നുപ്രതികൾ, സെൻസർമാർ ജോലിചെയ്യുന്ന ടെലഗ്രാഫ് കെട്ടിടത്തിലേയ്ക്കു് അയച്ചുകൊടുക്കുന്നു. നീക്കം

ചെയ്യേണ്ട ഭാഗങ്ങൾ വെട്ടിക്കുറച്ചിട്ട്, സെൻസർമാർ ഒരു പ്രതി അവരുടെ കൈവശം സൂക്ഷിക്കുകയും, ഒരു പ്രതി ടെലഗ്രാഫ് ചെയ്യുന്നതിനായുള്ളതും, മൂന്നാമത്തെ പ്രതി ലേഖകന് തിരിച്ചുയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോൾ മൂന്നാമത്തെ പ്രതി കാണാതാകുക പതിവുണ്ട്. സെൻസർ, ലേഖനത്തിൽ വരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന മാറ്റങ്ങൾകൊണ്ട്, ലേഖനം നിഷ്പ്രയോജനമാകുകയും, അർത്ഥമന്യമായ മാറ്റുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ, തങ്ങൾക്കു സെൻസർവരുത്തിയിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുവേണം, അവയെ ടെലഗ്രാഫ് ചെയ്യാൻ എന്നു ലേഖകന്മാർ അപേക്ഷിച്ചാലും, സെൻസർ അക്കാര്യം മറന്നുപോകും.

ഒരിക്കൽ റഷ്യൻപത്രമായ 'സ്പെസ്' അമേരിക്കയെ കുറിച്ച് പ്രസിദ്ധംചെയ്ത ദോഷാരോപണങ്ങളെക്കുറിച്ച്, ഞാൻ എൻ. ബി. സി-ക്ക് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. അതിൽ സെൻസർ വരുത്തിയ മാറ്റംകൊണ്ട്, ഞാൻതന്നെ അമേരിക്കയെ ടുഷിക്കുന്നുവോ, എന്നാണ് എൻ. ബി. സി-ക്കാക്കു തോന്നിയത്.

സെൻസർമാർക്ക് ഇംഗ്ലീഷുപരിജ്ഞാനവും വളരെ കുറവാണ്. പലപ്പോഴും വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം അവർ തെറ്റി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. സാഹിത്യത്തിനും കലയ്ക്കുംവേണ്ടി, ഫൻ'റ'വ്-ൽ കൊടുത്ത സ്റ്റാലിൻപ്രൈസിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത അവസരത്തിൽ, ആ സമ്മാനങ്ങൾ 'ആഗ്രഹിക്കത്തക്കതാണ്' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ, 'കേവറഡ്' എന്ന ഇംഗ്ലീഷുവാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. സെൻസറുടെ കൈയിൽ ഉള്ള ഇംഗ്ലീഷ്-റഷ്യൻ ഡിക്ഷണറിയിൽ 'കേവറഡ്' എന്ന വാക്കിന് 'കേവറഡ്' എന്നാണർത്ഥം കണ്ടത്. അതിന്റെ അർത്ഥം 'അത്യാഗ്രഹമുള്ള' എന്നാണ്. അതുകൊണ്ട്, എന്റെ 'കേവറഡ്' എന്ന വാക്കിനെ സെൻസർ വെട്ടിക്കുറച്ചാണ് ലേഖനം ടെലഗ്രാഫ് ചെയ്തത്.

ചില ലേഖകന്മാർ, ദയാതമുള്ളതും റഷ്യാക്കാർക്കു മനസ്സിലാകാത്തതുമായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ച് റിപ്പോർട്ടുകൾ എഴുതിയിരുന്നു. സെൻസറന്മാർക്കു് അതു വലിയ ഭയമായിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ലേഖനം ഡ^റ മിഡിൽട്ടൺ എന്നയാളിന്റെ ടൈപ്പ്റൈറ്റിൽ ടൈപ്പുചെയ്തയച്ചത്, ന്യൂയാർക്കുകോസിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടാണു്, റഷ്യാക്കാർ, അയാൾക്കു തിരിച്ചുപോകുന്നതിനുള്ള വിസാ കൊടുക്കാഞ്ഞതു്. അതനിമിത്തം ഒന്നരണ്ടു സെൻസറന്മാർക്കു് ഉദ്യോഗം ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്തിരിക്കണം.

റേഡിയോലേഖകന്മാരുടെ പ്രക്ഷേപണങ്ങൾ ആദ്യം സെൻസറും, പിന്നീടു റേഡിയോകമ്മിറ്റികളും സെൻസർ ചെയ്തിരുന്നു. സെൻസർ വെട്ടിക്കുറച്ചതനുസരിച്ചു ലേഖനങ്ങൾ പ്രക്ഷേപണംചെയ്യുന്നതിനു മാത്രമേ, റേഡിയോലേഖകന്മാർക്കു് സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അതുസംബന്ധിച്ച സെൻസറന്മാർക്കു് വളരെ വിഷമതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു്, ഫൻ'റവു-ലെ ശല്ല്യംലത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, റേഡിയോവഴി ലേഖനങ്ങൾ പ്രക്ഷേപണംചെയ്യുന്ന ഏപ്പാടു നിറുത്തപ്പെട്ടു. സി. ബി. എസ്സുകാർ, അവരുടെ ആഫീസ് അടച്ചുപൂട്ടി. എന്നാൽ, കേബിൾവഴി വാർത്തകൾ റിപ്പോർട്ടുചെയ്യാൽമതി എന്നുപറഞ്ഞു്, എൻ. ബി. സി-ക്കാർ എന്നെ മാസ്കോവിൽ തുടരുന്നതിനനുവദിച്ചു.

റഷ്യയെസ്സംബന്ധിച്ചു് ഒരു ചെറിയ നിരൂപണമെങ്കിലും കണ്ടാൽ, അതിനെ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കണമെന്നു് സെൻസർമാർ നിർബന്ധിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു്, റഷ്യയ്ക്കു ഗുണകരമായ ലേഖനങ്ങൾ പോലും ലേഖകന്മാർ വിൻവലിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഫൻ'റവു ഡിസംബറിൽ നടന്ന നാണയപരിഷ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ, പ്രസ്തുത പരിഷ്കാരം

കൊണ്ടു റഷ്യാക്കാർക്കു പൊതുവേ ജീവിതത്തോടു് നന്നാകുമെന്നും, എന്നാൽ ഒരു പുതിയ റൂബളിനു് പത്തു പഴയ റൂബൾ കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ടു്, റഷ്യാക്കാർ മിച്ചം വെച്ചിട്ടുള്ള പണം മുഴുവൻ, ഉടനെ ചിലവഴിയുമെന്നും, ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എന്റെ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം സെൻസർ വെട്ടിക്കുറച്ചതുകൊണ്ടു്, ഞാൻ എന്റെ ലേഖനത്തെ പിൻവലിച്ചു. നാണയ പരിഷ്കരണം സംബന്ധിച്ച മുഴുവൻ വിവരങ്ങളും മാക്ഗ്രാഹിൽ കമ്പനിക്കാക്കു് ഏജൻസിവഴിയും, 'വോയിസ്' ആഫ് അമേരിക്ക' എന്ന പ്രക്ഷേപണപരിവാടി വഴിയും ലഭിച്ചു.

റഷ്യയിലുള്ള വിദേശികളെല്ലാം വിദേശീയരുള്ളവരും റഷ്യയെ തകർക്കുന്നതിനു് വഴിനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും ആണെന്നും, ഐക്യനാടുകളാണു് അവരെ നയിക്കുന്നതെന്നുമാണു്, റഷ്യാക്കാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു്, റഷ്യാക്കാരുമായി സഖ്യത്തിനോ, പരിചയത്തിനോ വിദേശികൾക്കു വഴിയൊന്നുമില്ലായിരുന്നു.

ഫെബ്രുവരി ജൂൺ നാലാമതീയതി, റഷ്യയിൽ, 'സ്പെറ്റംസ് സീക്രറ്റംസ് ഡിക്രി' എന്നൊരു ചട്ടം നടപ്പിലാക്കി. വ്യവസായം, കൃഷി, സാമ്പത്തികസ്ഥിതി, വാണിജ്യം, ഗതാഗതം മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ചു്, പുറത്താക്കാൻ പാടില്ലാത്ത രഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവരെ, പത്തുമുതൽ ഇരുപതുവരെ വർഷങ്ങൾക്കു്, അടിമകളുടെ ക്യാമ്പുകളിൽ അയച്ചു് ശിക്ഷിക്കുന്നതാണെന്നായിരുന്നു, ആ ചട്ടത്തിന്റെ സാരം. അടിമകളുടെ ക്യാമ്പിനെ 'കറക്ടീവ് ക്യാമ്പു്' (സമ്മർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള ക്യാമ്പു്) എന്നാണു വിളിച്ചിരുന്നതു്.

ഫെബ്രുവരി ജനുവരിയിൽ, റഷ്യയിൽ വേറൊരു ചട്ടം നടപ്പിൽവന്നു. വിദേശകാര്യാലയംവഴിയല്ലാതെ, റഷ്യൻപൗരന്മാ

രാരും, വിദേശികളുമായി യാതൊരു ഇടപാടും നടത്താൻ പാടില്ലെന്നാണ്, ആ ചട്ടം നിർദ്ദേശിച്ചത്. അമരിക്കൻ ഏജൻസി സ്കൂളുവേണ്ടിയും, വിദേശീയലേഖകന്മാർക്കുവേണ്ടിയും, ജോലിനോക്കിയിരുന്ന പല റഷ്യാക്കാരുമുമാ, അവരുടെ ഗവണ്മെന്റ് ഓരോ കുറ്റങ്ങൾ ആരോപിച്ചു കോടതിയിൽ വിസ്തരിക്കുമ്പോൾ, കുറ്റത്തെ എഴുത്തുപേരെഴയെങ്കിലും അറസ്റ്റ് ചെയ്ത്, മറുചെയ്ത് ഇങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഈ കാരണങ്ങൾകൊണ്ടു, വിദേശികളെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേക കാട്ടുനിയിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്.

റഷ്യാക്കാരുടെ ഭൂഷിച്ച വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ഉദാഹരണമായി, അവിടെയുള്ള ചില കുട്ടികളുടെ വിദേശികളായ പിതാക്കന്മാർ, കുട്ടികളുടെ മാതാക്കളിൽനിന്നും വേർപെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ കുട്ടികളുടെ പേരുകൾ മറ്റു റഷ്യൻ കുട്ടികളുടേതുപോലെയിരിക്കുകയില്ല. അവന്റെ പേര്, 'ആംഗ്ലോ-സാക്സൺ'പേരായിരിക്കും. അവൻ അമ്മയുടെയടുക്കൽ പോയിക്കൂടും; "അമ്മ! എല്ലാവർക്കും കാണത്തക്ക പിതാക്കന്മാരാണ്ല്ലോ ഉള്ളത്. എന്റെ അച്ഛൻ മാത്രം കാണുവാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു വിദേശിയായിരിക്കുന്നതെന്താണ്?" ആ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ശബ്ദമയത്തുനൂത്ത്, ലേഖകന്മാർ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ റഷ്യാക്കാർ അവരെ വെറുക്കുന്നു.

എനിക്കു്, റഷ്യയിലുള്ള നാടൻഗാനങ്ങളിലും, കഥകളിലും, താല്പര്യമുണ്ട്. എന്നാൽ ജനുവരിയിലെ ചട്ടമനുസരിച്ച്, പ്രസ്തുത ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ, എനിക്കു യാതൊരു പബ്ലിക് ലൈബ്രറികളിലും ചെന്നിരുന്ന വായിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അനുവാദത്തിനുവേണ്ടി, ഞാൻ വളരെ ശ്രമിച്ചിട്ടും ഇതുവരെയും എനിക്കതു കിട്ടിയിട്ടില്ല.

ഫൻറ-ൽ മാസ്റ്റോ സന്ദർശിച്ച 'ഹാരോൾഡ് സ്റ്റാസ്സൻ' എന്ന ആളിനോട്, സെൻസർഷിപ്പ് നിറുത്തുവാനെന്നും ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ലെന്നാണ്, സ്റ്റാലിൻതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഒരിക്കൽ റഷ്യയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന വാൾട്ടർ ഡുറാന്റീ, ഹാരോൾഡ് ഡെനി, ലൂയിഫിഷർ മുതലായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്ക്, ഇപ്പോൾ റഷ്യയ്ക്കുവേണ്ടി ഒന്നും എഴുതുവാൻ സാധിക്കയില്ല. യൂജിൻ ലിയൺസ്, ലൂയിഫിഷർ, ബ്രൂക്സ് ആറക്വിൻ സൺ, അലക്സാൻഡർ കെൻഡ്രിക് മുതലായവർ, റഷ്യയുടെ നികൃഷ്ടമായ വ്യവസ്ഥകളെക്കുറിച്ച്, പല പുസ്തകങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും പുറത്താക്കുന്നു. റഷ്യയിൽനിന്നും തിരിച്ചുവരുന്ന പല ലേഖകന്മാരും, അപ്രകാരംതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

കൊസങ്കിന-സമാറിൻസുംഭവവും, സോവിയറ്റ്കാൺസൽ ജനറൽ യാക്കോവ് ലൊമാക്കിൻ എന്നയാളിനെ നാടുകടത്തേണ്ടിവന്ന പരിതഃസ്ഥിതികളും, റഷ്യാക്കാരുടെ വിദേശികളോടുള്ള വിദ്വേഷത്തെ വളരെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

ഞാൻ മാസ്റ്റോവിടു പോകുന്നതിനുമുമ്പ്, ഒരു പ്രസ്സ് കാൺ ഫാൻസിനായി, എന്റെ സഹപ്രവർത്തകർക്കു്ലാം എന്റെ ആഫീസിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി. 'അടുത്തതു ഞാനായിരിക്കുമോ' എന്നൊരു ചോദ്യമാണ്, അപ്പോൾ ഞാൻ അവരോത്തോരത്തരുടേയും മുഖഭാവത്തിൽ, കണ്ടത്.

അദ്ധ്യായം ൭

പ്രവദ, സ്പെസ്മാ, ലിറാറി ഗസാറ്റ് മുതലായ റഷ്യൻ പത്രങ്ങളിൽ, ഒരുദിവസംപോലും അമേരിക്കയെക്കുറിച്ച് ഭൂഷ്പ്രവാദം കാണാതിരിക്കുകയില്ല. പ്രസ്സ്, റേഡിയോ, സാഹിത്യം, നാടകം, സിനിമ, പ്രദർശനങ്ങൾ, സങ്ക്സ്റ്റ് മുതലായവ ഉപയോഗിച്ചും, അവർ അമേരിക്കയോടു വിദ്വേഷം പരത്തും.

നമ്മുടെ ഭരണാധികാരികൾ 'വാൾസ്ത്രീറു'കാരുടെ സേവകന്മാരാണ്; നമ്മുടെ തൊഴിലാളികൾ ഇപ്പോഴും ഭൂരിതമനുഭവിക്കുന്നു; നീഗ്രോസ്ത്രീകൾക്കു ക്ഷമയുണ്ടെന്നു മോചനം ലഭിച്ചിട്ടില്ല; നമ്മുടെ സാഹിത്യം ഭൂഷിച്ചു ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; ദുർവൃത്തിയും, കള്ളവും പഠിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണ് ഹോളിവുഡ്; നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ആദർശങ്ങൾ സംസ്കാരം മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കത്തക്ക ഒന്നാണ്; വളരെക്കാലമായി എല്ലാവരും പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന നമ്മുടെ കലാപരങ്ങളായ നേട്ടങ്ങൾ ഇതാ തകരുവാൻ പോകുന്നു; റഷ്യാക്കാരുടെയടുക്കൽനിന്നും, അമേരിക്കക്കാർ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾക്കും മറ്റും കയ്യും കണക്കുമില്ല; നാം ഏറ്റവും നിന്ദ്യന്മാർതന്നെ; അമേരിക്കക്കാരുടെ ഭവനനിർമ്മാണകലയും ഒട്ടും പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ല; 'എംപയർ സ്റ്റേറ്റ്സ് ബിൽഡിങ്ങ്സ്' എന്ന കെട്ടിടം, ഇതാ കാറ്റിൽ പറക്കുകയാണ്; റഷ്യാക്കാർക്ക്, ഇതുവരെയും ഒരു 'സൈസ്കോപ്പർ' (അനേകം നിലകളുള്ള വളരെ പൊക്കമുള്ള കെട്ടിടം) പോലും നിർമ്മിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, റഷ്യൻ ഭവനനിർമ്മാണവിദഗ്ദ്ധന്മാർ, ഏറ്റവും പൊക്കമുള്ളതും, മനോഹരവും, സമ്പൂർണ്ണവുമായ അനേകം സൈസ്കോപ്പർകൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ പോകുകയാണ്; ആ കെട്ടിടങ്ങൾ, സന്മാഗ്ധം നശിച്ചു

മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലുള്ള കെട്ടിടങ്ങളെപ്പോലെ, കാനറിൽ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയില്ല; ഇതൊക്കെയാണു നമ്മെക്കുറിച്ച് റഷ്യാക്കാർ പറയാനുള്ളത്.

അണുശക്തിയാകുന്ന പലുകൾ പുറത്തു കാണത്തക്കവണ്ണം, ഗിനിവിഗ് (ചെറിയ ഒരുതരം പന്നി)കളാകുന്ന ചെറുരാജ്യങ്ങളെ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, യുദ്ധാനന്തരലോകത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഒരു വലിയ ചെന്നായയെപ്പോലെ, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളെ ക്രൈസ്റ്റ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. സമാധാനകാക്ഷികളായ റഷ്യാക്കാർക്കെതിരായി, ജർമ്മനിയെയും ജപ്പാനെയും തയ്യാറാക്കി ഇളക്കിവിടുന്നതിനായിരുന്നു, അമേരിക്ക ശ്രമിച്ചിരുന്നത് എന്നും അവർ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

വിദേശനയം സംബന്ധിച്ച് അമേരിക്കയ്ക്കു പിണഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില അബദ്ധങ്ങൾ, റഷ്യയുടെ കുപ്രചരണത്തിനു വളരെ സഹായകമായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, സ്വാതന്ത്ര്യകാക്ഷികളായ പ്രജായത്തരാജ്യങ്ങൾപോലും, അമേരിക്കയെ സംശയിക്കുന്നതിനിടവന്നിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, പാലസ്തീനിന്റെ കാര്യത്തിൽ നമുക്കു കുറെ താമസം പിണഞ്ഞുപോയി. മറ്റുചില രാജ്യങ്ങളിൽ, അമേരിക്കൻസ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനമെന്നപോലെ ഒരു വിപ്ലവം അനിവാര്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാതെയാണ്, നാം നമ്മുടെ നയം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയത്. എന്നാൽ, ചൈന, ഇൻഡോനേഷ്യ, ഗ്രീസ്, റഷ്യാക്കാർതന്നെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ബാൾക്കൻരാജ്യങ്ങൾ മുതലായ ഏതൊരു രാജ്യത്തിന്റെ കഥ എടുത്തുനോക്കിയാലും ശരി, അവരുടെയെല്ലാം സ്വാതന്ത്ര്യസമരങ്ങൾക്കു മാഗ്ഗദർന്നം നൽകിയിട്ടുള്ളത്, അമേരിക്കയാണ്. മെക്സിക്കോയ്ക്കും, സ്വന്തം ഭരണകൂടം രൂപീകരിച്ച സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കുന്നതിനുവേണ്ട സഹായചെയ്യുക

എന്നുള്ള പ്രസിഡൻറു വിൽസന്റെ വാക്കുകൾതന്നെയാണ് അമേരിക്കയുടെ ആദർശം.

നമ്മുടെ അബദ്ധംകൊണ്ടുമാത്രം ചില രാജ്യങ്ങളിൽ യാദൃച്ഛികമായി ഉണ്ടാകുന്ന പഴുതുകളെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും അയച്ചു കൊടുത്ത അവസരവും സൗകര്യവുമാണെന്നു തോന്നുമാറ്, ഉടനെ വിനിയോഗിച്ചു റഷ്യാക്കാർ രാഷ്ട്രീയവിപ്ലവങ്ങൾ വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നു. പ്രസ്തുത സ്വാതന്ത്ര്യസമരങ്ങൾക്കു പ്രചോദനം നൽകിയിട്ടുള്ളത് അമേരിക്കയാണെന്നിരിക്കെ, പേരും പെരുമയും റഷ്യയ്ക്കാണ് കിട്ടുന്നത്.

എല്ലാ റോഡുകളും ചെന്നുചേരുന്നത് കമ്മ്യൂണിസത്തിലേയ്ക്കുതന്നെ, എന്നു മെളോട്ടോവു് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തനിക്കു സ്വന്തമായ ലോകത്തിന്റെ ആറിലൊരുഭാഗത്തിൽ, സ്റ്റാലിൻ സേപച്ഛയായി നടപ്പിൽവരുത്തിയിട്ടുള്ള സോവിയറ്റ് ഭരണസമ്പ്രദായംതന്നെയാണ്, ഏതൊരു രാജ്യത്തിലുമുള്ള കമ്മ്യൂണിസവും. എന്നാൽ, അമേരിക്കയുടെ ബലവും ഉറപ്പും ഉള്ളിടത്തോളം കാലം, റഷ്യാക്കാർക്കു ലോകാധിനിവേശം സാധ്യമല്ല എന്ന്, അവർക്കുതന്നെ അറിയാം. അമേരിക്കയുടെ ഉയർന്ന ജീവിതത്തോൽ, കടംവാങ്ങുപ്രസ്ഥാനം, സാമ്പത്തികപുനരുദ്ധാരണ പദ്ധതി, ഇവകൊണ്ട് അമേരിക്ക പല രാജ്യങ്ങളുടേയും സ്നേഹവും വിശ്വാസവും സമാർജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അമേരിക്കയിലെ ജീവിതരമണീയകം റഷ്യാക്കാർ അറികപോലും ചെയ്യരുത്; അമേരിക്ക അന്യരാജ്യങ്ങളെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നതായി റഷ്യാക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നു; അമേരിക്കൻസംസ്കാരംതന്നെ നികൃഷ്ടവും നിന്ദ്യവുമായിട്ടുവേണം അവർ കരുതുവാൻ, എന്നെല്ലാമുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഉറു പ്രവർത്തിക്കുന്നെങ്കിലും, 'വായിസ്' ആഫ് അമേ

രിക്ക' എന്ന അമേരിക്കൻ പ്രക്ഷേപണം കേൾക്കുന്നതിന്, റഷ്യാക്കാർ അതീവ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.

റഷ്യാക്കാർ അമേരിക്കയുടെ സൽപ്പേരിനെ എത്രതന്നെ ക്ഷതപ്പെടുത്തുന്നതിനു ശ്രമിച്ചാലും, അമേരിക്കയ്ക്കു റഷ്യയോടു ബഹുമാനവും സ്നേഹവുമാണുള്ളത്. ദൈനംദിനജീവിതത്തിൽ പോലും അവർ ജനായത്തതത്വം അനുസരിക്കുന്നു എന്ന്, റഷ്യാക്കാരിൽതന്നെ പലരും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധകാലത്തു യുക്രെയിൻ വിമാനത്താവളങ്ങളിൽ ജോലിക്കുപോയിരുന്ന അമേരിക്കൻ യുവാക്കന്മാർ, റഷ്യാക്കാരോടുകൂടിയുള്ള തങ്ങളുടെ ജീവിതം, ആനന്ദപ്രദമായിരുന്നെന്നാണു പ്രസ്താവിച്ചത്. അമേരിക്കക്കാരെ, റഷ്യാക്കാരുടെ ബന്ധുക്കളായിട്ടല്ലാതെ തന്നെ ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന്, ഇല്യാസെൻവിൻസ്കി എന്ന റഷ്യൻകവിയും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള മനോഭാവം, ഇന്നു റഷ്യയിൽ കുറുകരമാണ്. എന്തെന്നാൽ, ഭൂഷിച്ചനശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിദേശീയതയോടും, പ്രത്യേകിച്ചു പടിഞ്ഞാറൻരാജ്യങ്ങളോടും, അനുഭാവം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുതന്നെ അധഃപതനത്തിനു കാരണമാണ്, എന്നായിരുന്നു അവരുടെ തത്ത്വവിശ്വാസം. ആ 'സുഖക്കുട്' ഉണ്ടായിരുന്ന പല ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കും മറ്റും, 'കേടുത്ത മരുന്നുകൾ'കൊടുത്തു, അവരെത്തന്നെയും ക്രൊലിൻ ഇല്ലാതാക്കി. പ്രസ്തുത തത്വപ്രചരണത്തിനായി, 'ക്രോക്കോഡായിൽ' എന്ന വിനോദമാസികയുടെ ജോലിക്കാരെത്തന്നെയും, ക്രൊലിൻ പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചു.

വിദേശഭാഷകളിൽനിന്നും റഷ്യൻഭാഷയിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള സാധനങ്ങളുടെ വേരുകൾ, ഹോട്ടലുകളുടെ വേരുകൾ, ഇവ മാറി, ശുദ്ധ റഷ്യൻവേരുകൾ അവയ്ക്കു കൊടുക്കണം,

എന്നും ചില റഷ്യൻപെരുന്മാർ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഒരാളായിരുന്നു, സെപസ്ട്രായിൽ ഒരു ലേഖനം എഴുതിയ, പി. ബെഡ്റോസോവ്.

ഇംഗ്ലണ്ടിലും അമേരിക്കയിലും മറ്റും കണ്ടുപിടിച്ചു വലയരൂസാമഗ്രികളും, റഷ്യയിലാണ് ആദ്യം കണ്ടുപിടിച്ചത് എന്നും റഷ്യക്കാർ അവകാശപ്പെടുന്നു. പ്രസ്തുത കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുടെ ഒരു നൂതനചരിത്രം തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരുകൂട്ടം റഷ്യൻവിദഗ്ദ്ധന്മാർ, താഴെകാണിക്കുന്നവയെയാണ് ഇതുവരെയായിട്ട് അവരുടെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളായിട്ട് അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

റേഡിഷോ	ആയിൽട്ടാങ്കർ
സിന്തറികുറബ്ബർ	ട്ടർബോഡ്റിൽ
സ്റ്റീം എൻജിൻ	റിഫ്ളക്റ്ററിങ്ങ് ടെലസ്കോപ്പ്
ലോക്കമോട്ടീവ്	സബ്മറൈൻ
എയർപ്ലെയിൻ	പെൻസിലിൻ
ഇലക്ട്രിക് ലൈറ്റ്	കോൾകട്ടിങ്ങ് കമ്പയിൻ
ട്രാൻസ്ഫോർമർ	ക്യാറാർപിൾഡർക്രാഫ്റ്റ്
ഇലക്ട്രിക് ആർക് -	ഹാർവെസ്റ്റർ കമ്പയിൻ

വെൽഡിങ്ങ്

സ്റ്റിന്നിങ്ങ് ജെനി	ഹൈഡ്രാളിക് മാനിറാർ
ആനിലൈൻഡൈസം	ആഡിങ്ങ് മെഷീൻ
കുപാലാഫർണേസ്	വെദർഫോർ കാസ്റ്റ് മെത്തേഡ്

അമേരിക്ക ഗോതമ്പു കൃഷിചെയ്യുവാൻ മനസ്സിലാക്കിയതു റഷ്യയുടെ അടുക്കൽനിന്നാണെന്നും, അതാണ് അമേരിക്കയെ രക്ഷിച്ചതെന്നും റഷ്യ പറയുന്നു. അതുപോലെ അൽഫാൽഫാ (പയറുവസ്തുത്തിൽപെട്ട ഒന്ന്) ആപ്പിൾ, ഇവ, അമേരിക്കയ്ക്ക്

ആദ്യമായി കിട്ടിയതു രാഷ്ട്രയിൽനിന്നാണെന്നും, ബെറിങ്ക്ടൽ വഴി രാഷ്ട്രാക്കാരാണ് ആദ്യമായി അമേരിക്ക കണ്ടുപിടിച്ചതു എന്നും, അവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ സാധിക്കുന്ന എല്ലാ ഉപായങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു, 'സോവിയറ്റ് റൂമനുഷ്യന്റെ' വൈശിഷ്ട്യവും സംസ്കാരവും പുലർത്തി, കഥകൾ, നാടകങ്ങൾ, സിനിമകൾ ഇവവഴിയായി, അവന്റെ ധൈര്യം, സത്യം മുതലായ ഗുണഗണങ്ങളെ പ്രകീർത്തിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ക്രൊലിന്റെ ഇച്ഛാപൂർവ്വ ഒരു പ്രവൃത്തി.

അന്യരാജ്യങ്ങൾക്കു്, രാഷ്ട്രയുദ്ധമായുള്ള സാംസ്കാരികബന്ധം, കേവലം അസാധ്യമായിട്ടാണ് തീർന്നിരിക്കുന്നത്. കൊളമ്പിയാ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ, 'രാഷ്ട്രം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടി'ന്റെയും 'സ്പാ വിക് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറി'ന്റെയും അദ്ധ്യക്ഷനും, രാഷ്ട്രചരിത്രവും സാഹിത്യവും സംബന്ധിച്ചു് അപാരമാണിത്യം സിദ്ധിച്ചവനും ആയ, പ്രൊഫസ്സർ ഏർണസ്റ്റ് ജെ. സൈമൺസ് 'അമേരിക്കൻ കൗൺസിൽ ആഫ് ലേർണഡ് സൊസൈറ്റീസ്' (പണ്ഡിതന്മാരുടെ കൗൺസിൽ) എന്ന സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി, റാക്ക് ഫെല്ലർ ഫൗണ്ടേഷന്റെ ധനസഹായത്തോടുകൂടി, രാഷ്ട്രയിലേക്കു് ഒരു യാത്രചെയ്തു. അദ്ദേഹം പല സാംസ്കാരികപദ്ധതികളോടുകൂടിയാണ്, യാത്രചെയ്തതു്. എന്നാൽ, രാഷ്ട്രാക്കാരും അദ്ദേഹത്തെ, ഏറ്റവും നിന്ദനീയ രീതിയിലാണ് സ്വീകരിച്ചതു്. വി. ഓ. കെ. എസ്. (അന്യരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള സാംസ്കാരിക ബന്ധം സംബന്ധിച്ച സൊസൈറ്റി), മാസ്സോയൂണിവേഴ്സിറ്റി, ലെനിൻലൈബ്രറി, ഇവിടെയൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനു് ശരിയായി പ്രവേശനംപോലും ലഭിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം നിരാശയോടെ തിരിച്ചുവന്നു. ഉടനെ, 'സോവിയറ്റ് പ്രസ്സ്', കൊളമ്പിയാ സർവകലാശാലയിലെ രാഷ്ട്രം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ചാരന്മാരുടെ സ്കൂളാ

ണെന്നും, അതിന്റെ മേലാവായ ഗെറായിഡ് റാബിൻസൺ ചാരന്മാരുടെ ഏജൻറാണെന്നും, സൈമൺസ് എഴുതിയ ലിയോ ടാൾസ്റ്റായിയുടെ ജീവചരിത്രം വകയ്ക്കുകൊള്ളാത്തതാണെന്നും, പ്രസ്താവനകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

എന്നാൽ, 'പുതിയ ജനാധിപത്യം' സ്ഥാപിച്ച ചില രാജ്യങ്ങളുമായി, റഷ്യ, ബന്ധം ഉറപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ ഉദ്ദേശം, റഷ്യൻ ആദർശങ്ങളും, ജീവിതരീതികളും ആ രാജ്യങ്ങളിൽ ക്രമേണ പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു.

ഹിറ്റ്ലർ റഷ്യയെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ, ആരംഭത്തിലുണ്ടായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ, 'പോളിറ്റ് ബ്യൂറോ'വിനെത്തന്നെയും ഒന്നു കിടക്കി. അപ്പോൾ, മാതൃഭൂമിക്കുവേണ്ടി (മദർ റഷ്യ) യുദ്ധം ചെയ്യുക, എന്നു സ്റ്റാലിൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ്, റഷ്യാക്കാർ മഹാനാതമായ ത്യാഗം അനുഷ്ഠിച്ചത്. അല്ലാതെ, ക്രമമൂണിസ്റ്റ്കാർക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യുക എന്നല്ല, അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടത്. ഈ വസ്തുത, സ്റ്റാലിൻതന്നെ, ഹാരിമോപ്കിൻസിനോട് സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അതുപോലെതന്നെ, യുദ്ധംകൊണ്ട് റഷ്യാക്കാർ ഏറ്റവും സങ്കടം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവർ 'ഹോളിടിനിറി' (സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെയും, മകനായ ക്രിസ്തുദേവന്റെയും, ഹോളിഗോസ്റ്റിന്റെയും ഐക്യം)യോടാണു സഹായമഭ്യർത്ഥിച്ചത്; അല്ലാതെ 'മാർക്സ്', 'ലെനിൻ', 'സ്റ്റാലിൻ' ഇവരോടല്ലായിരുന്നു. അതുപോലെ, അവർക്ക് മനസ്സിനു ശാന്തിനൽകിയത്, ബൈബിളായിരുന്നു; അല്ലാതെ സ്റ്റാലിൻ എഴുതിയ 'ലെനിനിസമോ', കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ചരിത്രമോ, അല്ലായിരുന്നു. ക്രൊലിനിൻ, അക്കാലത്ത്, ഓളിമാനുകളെന്ത്, ചർച്ചയായി സഹകരിക്കേണ്ടിവന്നു.

യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു, ആളുകൾക്ക് സമാധാനവും സന്തുഷ്ടിയും നൽകാമെന്നാണ്, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ യുദ്ധം ജയിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടും, അപ്രകാരമൊന്നും കാണാത്തതുകൊണ്ട്, റഷ്യാക്കാരുടെ മനസ്സിൽ വാസ്തവമായി, വലിയ അസംതൃപ്തിയാണുള്ളത്.

യുദ്ധത്തിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച ആയിരക്കണക്കിനുള്ള റഷ്യൻ യുവാക്കന്മാർ, റഷ്യൻ മേഖലയിട്ട്, ബ്രിട്ടീഷ് മേഖലയിലേയ്ക്കും, അമേരിക്കൻ മേഖലയിലേയ്ക്കും വന്നുചേർന്നു. സ്വന്തം സ്ഥലങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട പല റഷ്യാക്കാരുടെ, തങ്ങൾക്ക് റഷ്യയിലേക്കു തിരിച്ചുപോകേണ്ട, എന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. ശേഷിച്ചു റഷ്യയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയവർതന്നെ, ബ്രിട്ടീഷുകാരുടേയും, അമേരിക്കക്കാരുടേയും കൂടിയുള്ള തങ്ങളുടെ സന്തോഷകരമായ ജീവിതം കാത്തു നെടുവീർപ്പിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ കുറെ റഷ്യൻ യുവാക്കൾ, ഒരു ജമ്മൻ പട്ടണത്തിന്റെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം വിടിച്ചുകുടി. അവിടെ മനോഹരമായ കെട്ടിടങ്ങളും മറ്റും കണ്ടു, അവിടെ ധനവാന്മാരായ മുതലാളികളാണ് താമസിക്കുന്നതെന്നു വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ, അത് കുറെ തൊഴിലാളികളുടെ സ്ഥലമാണെന്നാണ് അവർ അറിഞ്ഞത്.

വിന്നീടൊരിക്കൽ, ഒരു റഷ്യൻ പട്ടാളക്കാരൻ, ഒരു ജമ്മനെ തടുത്തുനിറുത്തിക്കൊണ്ടു, തനിക്ക് ഒരു വാച്ചു തരണമെന്നു പറഞ്ഞു. തന്റെ കൈയിൽ വാച്ചൊന്നുമില്ലെന്ന് ജമ്മൻ കാരൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ റഷ്യാക്കാരൻ തന്റെ പാക്കറ്റിൽ നിന്നും ഒരു വാച്ചെടുത്തു പാവപ്പെട്ട ജമ്മനു കൊടുത്തിട്ട്, 'സോവിയറ്റ് റൂൾക്കുതിയോട്' നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുക' എന്നു പറഞ്ഞു.

മരൊന്ത റഷ്യൻപട്ടാളക്കാർ, ഒരിക്കൽ, ഒരു ജമ്നൻകാരിയായ ഒരു യുവതിയോട്, തന്നോടുകൂടി ശയിക്കണമെന്നു നിർബന്ധിച്ചു. രക്ഷപ്പെടാൻ വഴിയൊന്നും കാണാത്ത അവൾ, താനൊന്നു യഹൂദയാണെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോഴേയ്ക്കും, റഷ്യാക്കാർ, സോവിയറ്റ്ഭരണഘടനയിൽ ജാതിമതഭേദമൊന്നുമില്ലെന്നും, എല്ലാവരും സമത്വമുള്ളവരാണെന്നും മറ്റും കാണിച്ചു് ഒരു പ്രസംഗം നടത്തിയിട്ട് ആ യുവതിയെ ബലാൽസംഗംചെയ്തു.

റഷ്യ ഒരിക്കലും നന്നാകാത്തതെന്തുകൊണ്ടെന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന്, റഷ്യയുടെ ഉത്തരം, അത് സാമ്രാജ്യഭേദമാഹണത്താടുകൂടിയ അമേരിക്കയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ടാണെന്നാണ്.

മാക്ഗ്രാഹിൽ ആഫീസിലേക്കു ഞാൻ അയയ്ക്കുന്ന റിപ്പോർട്ടുകളിൽ പല ഭാഗങ്ങളും, റഷ്യൻസെൻസർ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയാണല്ലോ ചെയ്തിരുന്നത്. അതേസമയത്തു്, റഷ്യാക്കാർ, വളരെ പണം ചിലവുചെയ്തു്, ഞാൻ റിപ്പോർട്ടുചെയ്തിരുന്ന വിഷയങ്ങൾതന്നെ അടങ്ങിയ പത്രികകളും മറ്റും, ന്യൂയാർക്കിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച്, മാക്ഗ്രാഹിലുകാർ, മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടിയും വർത്തമാനങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം വച്ചുകൊണ്ട്, സിറാക്യൂസ് സർവകലാശാലയിലുള്ള ഹാരി ഷ്വാർട്ട്സിനെപ്പോലെയുള്ളവർ, റഷ്യയെക്കുറിച്ചുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു്, ലേഖനം എഴുതിക്കൊടുത്തിരുന്നു. പ്രസ്തുത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ, രഹസ്യമായി ഞാൻ അയച്ചിരുന്നതായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചാണു്, റഷ്യാക്കാർ എന്നെ സംശയിച്ചതു്. പോരെങ്കിൽ എഴുത്തുകാർ, കലാകാരന്മാർ തുടങ്ങി പല റഷ്യൻസ്നേഹിതന്മാരും, എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു.

എന്റെ ജനനം റഷ്യയിലായിരുന്നു. എന്റെ പതിനാലാംവയസ്സിൽ ജനാധിപത്യഭരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രവർത്തി

ച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഐക്യനാടുകളിൽ ചെന്നുചേരുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം, എന്നിങ്ങനെ സിദ്ധിച്ചു. ആദ്യം ന്യൂയാർക്കിൽ ചെന്നുചേർന്നാൻ ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി വിസ്കൺസിനിലുള്ള മാഡിസൺ എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു മാറിത്താമസിച്ചു. ൧൯൩൫-ൽ വേനലുമാലത്ത്, ഞാൻ റഷ്യയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി. അപ്പോഴാണ് എനിക്ക് അമേരിക്കയ്ക്കു റഷ്യയ്ക്കു തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മനസ്സിലായത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്കു, മനുഷ്യന്റെ ആത്മാഭിമാനം ലവലേശം വകവെക്കാതെ, അവരുടെ സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങൾ വച്ചുപുലർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി, അവരുടെ തത്വങ്ങൾ അടിച്ചേല്പിച്ചിരുന്നു.

മാക്സിംഗോർക്കിയുടെ ഒരു പ്രധാനതത്വം, “മനുഷ്യനായി ജനിക്കുക എന്നുള്ളതുതന്നെ അഭിമാനകരമായ ഒന്നാണ്” എന്നതായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രായോഗികജീവിതത്തിൽ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ പ്രസ്തുത തത്വം അനുസരിച്ചിരുന്നില്ല.

ഭാഗം മൂന്നു

മാനോനഗരത്തിലെ
വിചിത്രസംഭവങ്ങൾ

1875

1901

7

അദ്ധ്യായം ൮

൧൯൩൫-മാണ്ടു നവംബർമാസത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, ഒരുദിവസം വൈകുന്നേരം സോവിയറ്റ് രാജ്യസ്ഥാനത്തിന്റെ നടയ്ക്കു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഡെയനാമോറിക്സിനു ചുറ്റും ഞാൻ സ്റ്റേറ്റ് ചെയ്തു വിനോദിക്കുകയായിരുന്നു. മനോഹരമായ, ക്രിമിയ, കാക്കസസ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്ക് യാത്രകഴിഞ്ഞു തിരിച്ചുവന്നിരുന്ന ഞാൻ, പ്രസ്തുത വിനോദത്തിൽ വളരെ സമർത്ഥനാണെന്നാണ്, സ്വയം വിചാരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ എന്റെ വിനോദത്തിനിടയിൽ ഞാൻ മറിഞ്ഞുവീണു. അപ്പോൾ, അതിസുന്ദരിയായ ഒരു റഷ്യൻ യുവതി, എന്നെ പിടിപ്പെടുത്തേണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ ഉടൻതന്നെ അവൾ എന്റെ അടുക്കൽനിന്നു, മറഞ്ഞു. പിന്നീടൊരുദിവസവും, ഞാൻ അവളെ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ, ഞാൻ മനഃപൂർവ്വം അവളുടെ കാൽക്കൽ മറിഞ്ഞുവീണു. അപ്പോഴും അവൾ എന്നെ പിടിപ്പെടുത്തേണ്ടിരുന്നു. അവളുടെ പേര് 'നീല' എന്നായിരുന്നു.

എനിക്കു നീലയോടും, അവൾക്കു ഏതോടും അനുരാഗം ഉദിച്ചു. പക്ഷേ, അവൾ എന്നെ അവളുടെ താമസസ്ഥലത്തേക്കു ക്ഷണിക്കുകയോ, അവൾ എന്റെ താമസസ്ഥലത്തു വരികയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. 'നീങ്ങൾക്കു' ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുന്നതിനു 'എനിക്കു' ഇഷ്ടമില്ല', എന്നുമാത്രം, ഒരിക്കൽ അവൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഒരുദിവസം, ഞാൻ ക്ഷമകെട്ടു, എന്നെ അവൾ വിവാഹംചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ അമേരിക്കയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോഴാണ് അവൾ, അവളുടെ കഥ എന്നോടു പറഞ്ഞത്. ലെനിൻഗ്രാഡിലുള്ള, യുവാവായ ഒരു ആഖ്യായികാകാരനെ നീല വിവാഹംചെയ്തിരുന്നു. ൧൯൩൪-ൽ നടന്ന

കേരോവിന്റെ കൊലപാതകം സംബന്ധിച്ച്, അനേകം ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു വിസ്തരിച്ചുകൂട്ടത്തിൽ, നീലയുടെ ഭർത്താവും, കോടതിയിൽ വിസ്തരിക്കപ്പെടുകയും, നാടുകടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവിടെയെവിടെയോവച്ച് അയാൾ മരിച്ചു. അവളുടെ വിധവയെ, ഞാൻ വിവാഹംചെയ്യുന്നത്, അവകടകരമല്ലയോ എന്നാണു നീല ഭയപ്പെട്ടത്. അന്യരാജ്യത്തിലെ ഒരു പെൺനായ എന്നെ വിവാഹംചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു നീലയ്ക്ക് ആവത്തുവരാവുന്നതാണെന്നു ഞാൻ സംശയിച്ചുവെങ്കിലും, അവളുടെ ഭർത്താവെന്ന നീലയ്ക്ക്, അവളെ, എനിയ്ക്കു പരിരക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. എന്തായാലും, ഉടനെതന്നെ അവൾ, എന്നെ വിവാഹംചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. എന്നാൽ അവൾ, കുറച്ചുകൂടി ക്ഷമിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു.

രാഷ്ട്രീയശ്രദ്ധീകരണം സംബന്ധിച്ച്, വിസ്താരത്തിനു വിധേയരാക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഭായ്മാഭരണവും, അവരെ ആശ്രയിച്ചുകഴിയുന്ന മറ്റുള്ളവരെയും, മാസ്റ്റോവിൽനിന്നു പുറത്താക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ കേട്ടു. ഞാൻ ഉടനെ, നീലയെ ഹോണിൽ വിളിച്ചു. നീലയും, എന്നെ തിരക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം, നീല "ആർബത്" പ്രദേശത്തുള്ള സൈനികഫെസ് ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ ഹാജരായിക്കൊള്ളണമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ഒരു നോട്ടീസ് നീലയ്ക്കു കിട്ടിയിരുന്നു.

പിന്നീട് ഞാൻ നീലയെ കണ്ടപ്പോൾ, ഉടനെതന്നെ "സാൾസ്" (വിവാഹവും, വിവാഹമോചനവും മറ്റും രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്ന ഓഫീസ്) എന്ന സ്ഥലത്തുചെന്ന് എന്തൊക്കെ യുള്ള അവളുടെ വിവാഹം രജിസ്റ്റർചെയ്യണമെന്ന്, ഞാൻ വീണ്ടും നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ഒടുവിൽ അവൾ അതിനു സമ്മതിച്ചു. യാതൊരു

ആഡംബരവൃക്ഷത്തെ ഞങ്ങളുടെ വിവാഹം നടന്നു. അതിനു ശേഷം ഞാൻ അവളെ അവളുടെ ജോലിസ്ഥലത്തു കൊണ്ടാക്കി. എന്തെന്നാൽ, റഷ്യൻ യുവതികളെയൊന്നും ഞാൻ കൂടെത്താമസിപ്പിക്കയില്ലെന്ന കരാറിന്മേലായിരുന്നു, എന്നിങ്കു താമസത്തിന് ഒരു മുറി കിട്ടിയിരുന്നത്. വിദേശികളായ യുവതികൾക്കു മുറി അവകാശപ്പെടാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ അവരെ കൂടെത്താമസിപ്പിക്കുന്നതിനു വിരോധവുമില്ലായിരുന്നു. നീലയാകട്ടെ, മറ്റൊരു റഷ്യൻ യുവതിയോടുകൂടിയാണു താമസിച്ചിരുന്നത്. അവർക്കു ഹോട്ടലിൽ താമസിക്കുന്നതിനു വലിയ ഭയവുമായിരുന്നു.

വിവാഹദിവസം രാത്രി, ഞാനും നീലയും ആഹാരത്തിന് ഒരുമിച്ചുകൂടിയിപ്പോൾ, അവളുടെ ഉദ്യോഗം നഷ്ടപ്പെടുപോയതായി അവൾ പറഞ്ഞു. 'ജേണൽ-ദ-മാസ്സോ' എന്നു ഫ്രഞ്ചു ഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ, സോവിയറ്റ് വിദേശകാര്യാലയവകുപ്പിന്റെ പത്രമായ, കലാവകുപ്പിൽ, രണ്ടാമത്തെ പ്രധാന ആഫീസായിരുന്നു, നീല. അവിടെയുള്ള നാലു പത്രാധിപപ്രധാനികളെ അതിനുമുമ്പു വിസ്താരത്തിനു വിധേയരാക്കിയിരുന്നു. 'നീല ഐവാനോവ്'നാ ഷെവ്കോ' (നീലയുടെ മുഴുവൻ പേര്) യെ, തങ്ങളുടെ ആഫീസിൽ ഹാജരാകുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് സൈനികഫോഡ് ക്ലാർട്ടേഴ്സ്, നമ്മുടെ പത്രമായ പത്രാധിപരെ അറിയിച്ചു. പത്രാധിപർ നീലയെ ഉടനെതന്നെ ജോലിയിൽനിന്നും പിരിച്ചുവിട്ടു. നീലയുടെ 'ലേബർങ്ക്' (ഉദ്യോഗവിവരങ്ങൾ കുറിക്കുന്ന ഒരു ബുക്ക്) അവൾ 'സ്വപനസ്സാലേ' ജോലിയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു എന്ന് അവിടെയുള്ള പ്രാദേശികതൊഴിലാളിസംഘടനയുടെ സിക്രട്ടറി രേഖപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായതു. ഇങ്ങനെ വളരെയധികം പേർ 'സ്വപനസ്സാലേ' ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോക പതിവായിരുന്നു.

എംബസ്സികളുമായി ഇടപെടുന്നതു നീലയ്ക്കു വളരെ ഭയമായിരുന്നതിനാൽ യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് അംബാസഡറായ ജോസഫ് ഈ. ഡേവിസിനോടു സഹായമൊന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കാതെന്നും, എംബസിയിൽ ഞങ്ങളുടെ വിവാഹം ഉടനെ തന്നെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണമെന്നും നീല എന്നോടപേക്ഷിച്ചു.

മാസ്റ്റോനഗരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സൈനികഫോഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സ് സിലയ്ക്കു നീല പോയപ്പോൾ, ഞാനും അവളെ അനുഗമിച്ചു. (ആ പ്രദേശത്തെ, പ്രസിദ്ധ റഷ്യൻ വൃന്ദസായിയായ സ്റ്റാനിസ്ലാവിസ്കിയുടെ പേരു പറഞ്ഞാണു വിളിക്കുന്നത്.) നീല പ്രസ്തുത ആഫീസിനകത്തേയ്ക്കു പോകുകയും, ഞാൻ ദൂരെയൊരിടത്തു മാറിനിൽക്കുകയുചെയ്തു. ആ ആഫീസിലെ 'നേക്കൽനിക്ക്' നീലയുടെ കൈയിൽ ഒരു ഫാറുകൊടുത്തു് അതു പൂരിപ്പിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. അതേഫാറുതന്നെയാണു്, നാടുകടത്തപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പു വലു ചാവപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്കു പൂരിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നതു്. ഫാറത്തിൽ, എന്റെ പേരുകൂടിച്ചേർത്തു്, നീല അവളുടെ പേരെഴുതിയപ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ചു ചോദ്യംചെയ്തു 'നേക്കൽനിക്കിനോടു്' നീല എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചു. അതു സത്യമാണോ എന്നു് നേക്കൽനിക്ക് ഫോൺമുഖാന്തിരം ചോദിച്ചറിഞ്ഞിട്ടു്, ഒരാളു കഴിഞ്ഞു തന്നെവന്നു കാണണമെന്നു നീലയോടു പറയുകയും, അതുവരെ മാസ്റ്റോവിട്ടു പോകയില്ലെന്നു നീലയെക്കൊണ്ടു് എഴുതി മേടിച്ചുകൊള്ളുകയുചെയ്തു. ഒരാളു കഴിഞ്ഞു നീല നേക്കൽനിക്കിനെ ചെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, തനിക്ക് ഒരു ബലം വന്നുപോയതാണെന്നും നീലയ്ക്കു റഷ്യയ്ക്കുള്ളിൽ എവിടെവേണമെങ്കിലും സഞ്ചരിക്കാമെന്നും, പറഞ്ഞു. മൂന്നാളു കഴിഞ്ഞു്, ഞാൻ നീലയ്ക്കു 'പുട്ടേവ്കാ' എന്ന യാത്രയ്ക്കുള്ള ഒരു ടിക്കറ്റു മേടിച്ചുകൊടുത്തു.

അതനുസരിച്ച്, അവർക്കു്, രണ്ടാമതുകാലത്തോളം, കാക്കനാട് പ്രദേശത്തു്, കരികടൽതീരത്തുള്ള ഒരു സുഖവാസസ്ഥലത്തു് ചെന്നു താമസിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. നവംബർ ഏഴാതീയതി നടക്കുന്ന ആഘോഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ ഉടൻ തിരിച്ചുവരുമെന്നും, അപ്പോഴും ഒരു താമസസ്ഥലം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, അവർ എങ്ങനാടു കൂടി ഒരു ഹോട്ടലിൽ താമസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും സമ്മതിച്ചു.

നീല തിരിച്ചുവരേണ്ട ദിവസത്തിന്നു രണ്ടുദിവസമുപു്, ഒരുദിവസം ഞാൻ 'ചെമ്പട'യുടെ പരേഡു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അമേരിക്കയിൽവെച്ചു പരിചയപ്പെട്ട എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനും, മാക്ഗ്രാഹിൽകമ്പനിക്കാരുടെ 'ബിസ്സിനസ്സ് വീക്' 'ലണ്ടൻ എക്സ്ചേഞ്ചു ടെലഗ്രാഫ്' ഈ പത്രികകളുടെ മാസ്റ്റോലേഖകനുമായ 'ഗോർഡൻ കാഷിൻ' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസസ്ഥലത്തേക്കു ക്ഷണിച്ചു. പൂയിഫിഷർ താമസിച്ചിരുന്ന നായ്ക്കളുടെ ഇടവഴി'യിലായിരുന്നു, ഗോർഡന്റെയും താമസസ്ഥലം. അതിന്നു മൂന്നു മുറികളുണ്ടായിരുന്നു. ഗോർഡനൊന്നിച്ചു്, 'ലണ്ടൻ ന്യൂസ്ക്രാണിക്കിൾ' എന്ന പത്രത്തിന്റെ മാസ്റ്റോലേഖകനായ സാമുവൽ റോഡ്മാൻ താമസിച്ചിരുന്നു. റോഡ്മാൻ ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തിനകം അമേരിക്കയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകുകയായിരുന്നതിനാൽ, എനിக்கு് ഗോർഡനോടൊന്നിച്ചു താമസിക്കുതോ എന്നു് അയാൾ ചോദിച്ചു. ഞങ്ങൾ ആഹാരം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ എനിക്കു സ്നേഹിതകളാരുമില്ലായെന്നു ചോദിച്ചു. ഞാൻ നീലയെക്കുറിച്ച് അയാളെ അറിയിച്ചു. നീല തിരിച്ചുവന്നതിനുശേഷം, ഒരുദിവസം, ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഒന്നിച്ചിരുന്നു് ആഹാരം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങൾക്കു താമസസ്ഥലം കിട്ടിയില്ലെന്നറിഞ്ഞ ഗോർഡൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസസ്ഥലത്തു ഞങ്ങൾക്കുകൂടി താമസിക്കാ

ഒന്നു പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ അപ്രകാരം താമസം മാറി. വളരെ സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവളർന്ന നീലയ്ക്കു്, പ്രസ്തുത താമസസ്ഥലം ഒരു കൊട്ടാരമായിട്ടാണു് തോന്നിയതു്. അവിടെയുള്ള, റെഫ്റ്റിജറേറ്റർ, റേഡിയോ, ഇലക്ട്രിക് അയൺ, ഡിഷുകൾ ഇവയെല്ലാം അവർക്കു് ആനന്ദം നൽകി. സിവ് ടൂസെവ്-പ്രാജെക്ടിൽ, പതിനഞ്ചാം നമ്പരായി ഒരു പഴുകിയ കെട്ടിടത്തിന്റെ ആറു മഞ്ഞ നിലയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലത്തിന്റെ ഒരു മുറി ഗോർഡൻ എന്നിങ്ങനെ നീലയ്ക്കു വിട്ടുതന്നു. വേറൊരു മുറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഫീസും, മൊറ്റാരു മുറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കിടക്കമുറിയും മറ്റുമായിരുന്നു. ഗോർഡന്റെ വീട്ടുജോലിക്കാരി, അടുക്കളയിലാണു് കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്നതു്.

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഞാനും, നീലയും, ഗോർഡനും ഒന്നിച്ചിരുന്നാണു് ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നതു്. ഗോർഡന്റെ ജോലിക്കാരി പരിഷ്കൃതമായ, അമേരിക്കൻമട്ടിലാണു് ആഹാരസാധനങ്ങൾ വിളമ്പിയിരുന്നതു്. റഷ്യാക്കാരുടെ, സാധാരണമായ സ്വഭാവം അനുസരിച്ചു്, കൈലേസു നാശമാക്കാതിരിക്കാനായി, ആദ്യത്തെദിവസം ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു് ആഹാരംകഴിക്കുമ്പോൾ, നീലയാകട്ടെ കുറച്ചുകല ചെയ്തിരുന്നു ഭക്ഷണംകഴിച്ചു. “ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു്, ഗോർഡൻ, കൈലേസു നാശമാക്കിയതു കണ്ടോ?” എന്ന് അവർ പിന്നീടു് എണ്ണാതെ പറഞ്ഞു. “കൈ തുടയ്ക്കുന്നതിനുള്ളതാണു്, കൈലേസു” എന്ന് ഞാൻ അവളെ മനസ്സിലാക്കി. ഇങ്ങനെ ഓരോ അവസരം ഉപയോഗിച്ചു്, മറ്റു പല പരിഷ്കൃതജീവിതരീതികളും ഞാൻ അവളെ പഠിപ്പിച്ചു.

നീലയ്ക്കു് ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ വസ്ത്രധാരണത്തിൽ വലിയ ശ്രദ്ധയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ വിവാഹംകഴിയുന്നതുവരെ,

എന്നിന്നിന്നും അവർ യാതൊരു പാരിതോഷികവും, സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി, വിവാഹത്തിനുമുമ്പ് ഒരിക്കൽ, ഞാൻ അവളെ ഒരു രാത്രി വീട്ടിൽകൊണ്ടുചെന്നാക്കിയപ്പോൾ, അവളുടെ കണ്ണിൽ ഒരു പൊടി വീണു. നീലയുടെ കൈയിൽ കൈലേസില്ലായിരുന്നതുകൊണ്ട്, ഞാൻ എന്റെ കൈലേസ് അവൾക്കു കൊടുത്ത്, കണ്ണു കഴുകി തുടയ്ക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. കൈലേസ് നാശമായതുകൊണ്ട്, അതു കഴുകി അടുത്തപ്രാവശ്യം എന്നെക്കാണുമ്പോൾ തരാ എന്നവർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ അവിടം വിട്ടു. വിരോധിവാസം അവർ കഴുകി ഉണങ്ങാനിട്ടിരുന്ന ആ കൈലേസ് കാറ്റിൽ എവിടെയോ പറന്നുപോയി. എനിക്കു തിരിച്ചുതരുന്നതിനായി, അതുപോലൊരു കൈലേസ് മേടി ക്കുവാൻ, അവർ വിദേശച്ചരക്കുകൾ വിൽക്കുന്ന പല കടകളിലും അന്വേഷിച്ചിട്ടും കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട്, എന്നെക്കാണുന്നത് അവർ മാറിവച്ചു. റഷ്യക്കാരുടെ പൊതുവെയുള്ള ജീവിതത്തോളം ഇത്രകണ്ടു മോശമായിരുന്നു. ഒരു ചെറുതോതിൽ, ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ലേഖകന്മാർക്ക്, കുറെ ആഹാരസാധനങ്ങളും, വസ്ത്രവും അന്യരാജ്യത്തുനിന്നും വരുത്തുന്നതിന് അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. അതനുസരിച്ച്, നീലയ്ക്ക് കുറെ വസ്ത്രസാധനങ്ങൾ വന്നുചെന്ന്. എന്നാൽ ഒരുസെറു വസ്ത്രങ്ങൾമാത്രമേ അവൾക്കു യോജിച്ചുള്ളു. മറ്റുള്ള ഉടുപ്പുകളും, ചെരിപ്പുകളും അവൾക്കു ചെറുതായിപ്പോയെന്നുപറഞ്ഞത് അവർ വിട്ടിവിട്ടിരിക്കുന്നു.

കൂടമണ നീല മിടക്കിയായിത്തീർന്നു. നയതന്ത്രപരമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കടംബങ്ങളുമായി പെരുമാറുന്നതിന് അവർ പഠിച്ചു. ബെറി, ജോസഫ് ബാൺസ്, നാർവിജിയൻ അംബാസ്സഡറുടെ മകളായ അന്നാ-ലയിസ്-അർബി ഇവർ നീലയുടെ ചങ്ങാതികളായിത്തീർന്നു.

അബ്രാഹാം ഓസഫ് ഇ. ബ്രൺസ് മാസ്റ്റാവിട്ടു പോകുമ്പോൾ, അന്നു വിദേശകാര്യമേധാവി ആയിരുന്ന മാക്സിം ലിറാവിനോവ് ഒരു വിരുന്നടത്തി. അതിൽ ലിറാവിനോവ് എന്നെയും, നീലയെയും ക്ഷണിച്ചു. ആ വിരുന്നിനുപോകാൻ, നീലയ്ക്ക് ശരിയായ വേഷസംവിധാനങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നു. നീല സംബന്ധിച്ച ആദ്യത്തെ നയതന്ത്രപരമായ വിരുന്നാണ് ഇതായിരുന്നു. ബെറിബ്രൺസ് നീലയ്ക്ക് രണ്ടു സ്റ്റാക്കിങ്ങ്സ് കൊടുത്തയച്ചു. ഒരു ഫിലിംനിമിതാവിന്റെ ഭാര്യയും, നീലയുടെ ഒരു സ്നേഹിതയുമായ അന്നയുടെ കൈവശം ഒരു ഹൂവനിങ്ങ് ഗൗൺ ഉണ്ടായിരുന്നു. നീല അതു മേടിച്ച്. പക്ഷേ അതു മുഷിഞ്ഞതും ചെറുതുമായിരുന്നു. നീല അത് ഒരുവിധം ശരിപ്പെടുത്തി ധരിച്ചു. ഗൗണിന്റെ പുറത്തിടുത്തിൽ ചുവന്ന ഒരു ജാക്കറ്റും, ഒരുജാടി സ്വണ്ണനിറമുള്ള പാദരക്ഷകളുംകൂടി അന്ന കൊടുത്തയച്ചു. നീലയുടെ ബദ്ധപ്പാടുകൾ കണ്ട് എനിക്കു വളരെ സങ്കടം തോന്നി.

കുറേനേരം, നീലയും ഞാനും നൃത്തചെയ്തതിനുശേഷം, ഞാൻ നീലയോടു ഗോർഡനോടുകൂടി നൃത്തചെയ്യുവാൻ പറഞ്ഞു. നൃത്തചെയ്യുന്നതിനിടയ്ക്ക്, താൻ ഓർമ്മിക്കാതെ ധരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന റെബർഷ്ട്രസ് ബാറ്റണിനു ഗോർഡൻ അകത്തേക്കുപോയി. ഞാൻ മറ്റൊരു ലേഖകന്റെ റഷ്യൻഭാര്യയുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ നല്ല വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നവനും, ഒരു ചെറിയ രാജ്യത്തിലെ സൈനികപ്രതിനിധിയുമായ ഒരാൾ നീലയുടെ അടുത്തുവന്ന് നൃത്തചെയ്യാമോ എന്നു ചോദിച്ചു. നീല അതിനു മടിച്ച്. എന്നാൽ ഞാൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന യുവതി, ലജ്ജയൊന്നും ഭയത്തോട് എന്നു നീലയോടു പറഞ്ഞു. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞു, ആ യുവതിയുടെ അയല്ക്കാരനും, ആ വിരുന്നശാ

ലയിലെ ഒരു പരിചാരകനുമായ ഫ്രൈവാൻ-വാസിൽ എവിച്ച് എന്ന ഒരാളിനെ അവർ വിളിച്ചു സംസാരിച്ചു. അവൻ മുഖം നീരും, ആവശ്യമുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഇവരണ്ടു പങ്കുവീതം വാങ്ങാമെന്ന് അവർ പറഞ്ഞതുകേട്ട്, ഞാനും, നീലയും മറ്റും ചിരിച്ചുപോയി. എന്നാൽ വിഭവസമൃദ്ധമായ ഇത്തരം വിരുന്നുകൾ ഇപ്പോൾ നിന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. മൊളോട്ടോവ്, വിഭേശ കാര്യമേധാവിയായപ്പോൾ, അതിഥികൾ നിശ്ചിതവേഷം ധരിക്കണമെന്നും മറ്റും നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി.

തന്റെ നയവും, ബുദ്ധിയുംകൊണ്ട്, നീല പെരുമാറ്റത്തിലും മറ്റുമുള്ള പല തെറ്റുകൾ വരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയുടെ പ്രയോഗത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചില അബദ്ധങ്ങൾകൊണ്ട്, എന്റെ കൂട്ടുകാരെ നീല പലപ്പോഴും രസിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ൯

മാസ്റ്റോനഗരത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന വിഭേശികൾക്ക്, പാചകക്കാരികൾ, ഡ്രൈവറന്മാർ തുടങ്ങി അവിടെയുള്ള ജോലിക്കാരെക്കൂടാതെ നിത്യാവശ്യങ്ങൾപോലും നിർവഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി എന്റെ ഗ്യാരേജ് എന്റെ താമസസ്ഥലത്തുനിന്നും രണ്ടുമൈൽ ദൂരെയും, എന്റെ ആഫീസിൽനിന്ന് ഒരുമൈൽ ദൂരെയുമാണു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. ഒരുദിവസം, ഞാൻ, പുതുതായി മേടിച്ച എന്റെ സ്റ്റുഡിയോക്കർ കാർ ഒന്നുണ്ടാണിപ്പോൾനേരത്തേയ്ക്ക്, ഒരു സ്റ്റേഫിതന്റെ നടയിൽ

നിറുത്തിയിരുന്നു. ഞാൻ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ കാറിന്റെ ഹബ്ബു മൂടിയും, വിൻഡുഷീൽഡുവെച്ച് സൂര്യ ഭാഗങ്ങൾ കാണാനില്ലായിരുന്നു.

കാറിനു പെട്രോൾ മേടിക്കുന്നത് വലിയ ഒരു മിനക്കേടായിരുന്നു. അതു രേഖനാണ്. നഗരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നും രണ്ടുമെൽ അകലെയാണു ഗ്യാസോലിൻസ്റ്റേഷൻ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. അതിന് ആദ്യം ബുറോബിൻഅധികാരികൾക്ക് ഒരു അപേക്ഷ അയയ്ക്കണം. പിന്നീട് ഡ്രൈവർ പണം കൊണ്ടു കൊടുത്ത്, ഒരു കുറിപ്പുമെടുത്ത്, അതു വേറൊരു സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയി ഗ്യാസിനുള്ള ടിക്കറ്റു മേടിക്കും. ആ ടിക്കറ്റുകൊടുത്താണ്, ഗ്യാസോലിൻസ്റ്റേഷനിൽനിന്നും, പെട്രോൾ മേടിച്ചിരുന്നത്.

കാറിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗങ്ങൾ ഇല്ലാതെപോയാൽ, അതു തിരിച്ചുമേടിച്ചു വയ്ക്കുന്നതിനു വലിയ വിഷമമായിരുന്നു. പ്രസ്തുത ഭാഗങ്ങൾ മേടിക്കുന്നതിനു സമർത്ഥനായ 'യൂവ്'ജെനി' എന്ന ഒരു ജോലിക്കാരൻ എ്നിക്കുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അവൻ, കാറിനാവശ്യമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ മേടിച്ചുകൊണ്ട്, പെട്ടെന്നു രണ്ടുമൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്ക് അപ്രത്യക്ഷനാകും. തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ അവൻ ഓരോ കള്ളക്കഥകൾ എന്നോടു പറയുകയും ചെയ്യും. അവൻ മേടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന സാധനങ്ങൾതന്നെ, അവയുടെ വില്പനക്കാരൻ വല്ല എംബസ്സികാരുകളിൽനിന്നും മറ്റും മോഷ്ടിച്ചെടുത്തതായിരിക്കും. അതിനു സാധാരണവിലയുടെ മൂന്നിരട്ടിവില കൊടുക്കയുംവേണം. എന്നുമാത്രമല്ല, വിലയോടുകൂടി, വില്പനക്കാരൻ 'ഇഷ്ടമുള്ള വിദേശീയസാധനങ്ങളുംകൂടി പാരിതോഷികമായി കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കും.

മാസ്റ്റോവിലുള്ള എന്റെ അവസാനദിവസങ്ങൾക്കിടയിൽ, എനിക്ക്, 'പേവൽ ഇവാനോവിച്ച്' ദിയാക്കോവ്' എന്ന പേരുള്ള സമർത്ഥനായ ഒരു ഡ്രൈവറെ കിട്ടി. അമേരിക്ക റഷ്യയെ ഫൻറന-ൽ അംഗീകരിച്ചതിനുശേഷം, ആദ്യമായി മാസ്റ്റോനഗരത്തിൽ, വന്നെത്തിയ മനോഹരമായ കാർ അംബാസ്സഡർ 'ബുള്ളിററി'ൻറെതായിരുന്നു. അതിന്റെ ഡ്രൈവറും, ബുള്ളിററിന്റെ ബട്ട്ലറും, പേവലായിരുന്നു. ബുള്ളിററിന്റെ കാർ റോഡ് സ്റ്റർമേക്കായിരുന്നു. പിന്നീട് മാസ്റ്റോവിൽ വന്നു ചേന്ന് ഒരു നല്ല കാർ, ഫൻറന-ൽ ഞാൻ വരുത്തിയ 'സോർക്ക ബ്ലൂ-ഫൻറ' മാഡൽ സ്റ്റഡിബേക്കായിരുന്നു. പേവലിന് അതു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അവൻ അതിനെ 'സ്റ്റഡിക്', ബ്ലൂ ബേർഡ്' എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. ആ കാറുകൊണ്ട്, അവൻ, എവിടെവേണമെങ്കിലും ചെന്നു, നീലയ്ക്കും എനിയ്ക്കും വേണ്ടി, എന്തുതോറും, സാധിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. രണ്ടുവർഷത്തിനകം എന്റെതുപോലെയുള്ള രണ്ടു കാറുകൾകൂടി മാസ്റ്റോനഗരത്തിൽ വന്നുചേർന്നു. പക്ഷെ അതുപോലെയുള്ള ആദ്യത്തെ കാർ, താനാണ് ഓടിയതു് എന്നുപറഞ്ഞു്, അവൻ പുതിയ കാറുകൾ നോക്കുകപോലും ചെയ്തില്ല.

ഫൻറന നവമ്പർ ഇരുപത്തിമൂന്നാമതീയതി, സപ്റ്റംബർ എംബസ്സിയീലെ ഒരു വിരുന്നുകഴിഞ്ഞു് കാറിൽ കയറാൻ ഭാവിച്ചു. ഞാൻ, മഞ്ഞുകട്ടയിൽ കാൽ ഇടറിവീണ്, എന്റെ കാൽ ഒടിഞ്ഞു. പേവൽ, മറ്റു ഡ്രൈവറന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി എന്നെ ഒരു റഷ്യൻ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു. എന്റെയും, നീലയുടെയും അഴകുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ കണ്ട്, ആശുപത്രിക്കാർ തുറിച്ചു നിന്നുപോയി.

നീല ദിവസവും, രാവിലെ, എനിക്കുള്ള എഴുത്തുകളും, ആഹാരസാധനവുകൊണ്ട് ആശുപത്രിയിലേയ്ക്കു വരും. എന്തെന്നാൽ, ആശുപത്രിയിൽ രോഗികൾക്ക് ആഹാരമൊന്നും ശരിയായി കൊടുത്തിരുന്നില്ല. എനിക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന ആഹാരസാധനത്തിൽ ഒരുപക്ഷ് സാധുക്കളായ ആശുപത്രിജോലിക്കാർക്കു കൊടുത്തിരുന്നു. 'ബുറോബിൻ' അധികാരികൾവഴി ഞാൻ ആശുപത്രിയിലേക്കു വന്നിരുന്നെങ്കിൽ, എനിക്കു വളരെ പണച്ചെലവും, ഭൂരിതവും, അനുഭവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴാകട്ടെ, ഒരു 'കോപ്പയ്ക്കു' പോലും ചിലവുചെയ്യാതെ, ഒരു റഷ്യാക്കാരനു കിട്ടുന്ന, ഏറ്റവും നല്ല ചികിത്സയാണ് എനിക്കു ലഭിച്ചത്. ഇംഗ്ലീഷു സംസാരിക്കുന്നവനും, കലാരസിക്കനുമായ 'സെൻജിയൂട്ടിൻ' എന്ന സമർത്ഥനായ ഒരു റഷ്യൻഡാക്ടറാണ് എന്നെ ചികിത്സിച്ചതും.

എനിക്കു രാവിലത്തെ ആഹാരം തന്നതിനുശേഷം നീല താമസസ്ഥലത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചുചെന്ന് ഒരു ലഘുഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ട്, വീണ്ടും അവർ ആശുപത്രിയിലേയ്ക്കു വന്നു ചേരും. നീല എനിക്കു വൈകുന്നേരത്തെ ഭക്ഷണം തന്ന്, മണി ആറടിക്കുമ്പോഴേയ്ക്കും, നീലയെ തിരിച്ചു കാറിൽ താമസസ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ പേവൽ വന്നുചേരും. ഓരോ കാരണങ്ങൾകൊണ്ട് നീലയ്ക്കു ആശുപത്രിവിട്ടിറങ്ങുവാൻ താമസം നേരിടുക പതിവായിരുന്നതുകൊണ്ട്, പേവൽ പലപ്പോഴും അക്ഷമനായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, പലപ്പോഴും നീല പേവലിനെ വീട്ടിലേക്കു പൊയ്ക്കൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞിട്ട്, നാലുമൈൽമൂലവും നടന്ന്, താമസസ്ഥലത്തേക്കു പോവുകയും പതിവായിരുന്നു. ഒരുദിവസം വൈകുന്നേരം, നീല തിരിച്ചുവരുന്നതുവരെ താൻ കാത്തുനിന്നുകൊള്ളാമെന്ന്, പേവൽ പറഞ്ഞു.

വക്ഷേ അന്നുതൽ, നീല ചെല്ലമ്പോഴേക്കും പേവലിനെ കാണാതെയായി. കുറേനേരം കഴിഞ്ഞു അവൻ ധൂതിപ്പെട്ട് വന്നുചേരുകയും ചെയ്തു.

ഒരുദിവസം വൈകിട്ട്, നീലയ്ക്കു് ഒരു വിരുന്നിനു പോകേണ്ടിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവൾക്കു കുറെ നേരത്തെ, ആശുപത്രിയിൽനിന്നും പോകേണ്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ അവൾ പേവലിനെ, അവിടെയെങ്ങും കണ്ടില്ല. അന്വേഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ, അയാൾ, ആശുപത്രിയുടെ പ്രവേശനസ്ഥലത്തു്, രോഗികളെ രജിസ്റ്റർചെയ്തു്തുകൊണ്ടിരുന്ന മംഗോളിയൻപ്രകൃതിയോടുകൂടിയ ഒരു യുവതിക്കുവേണ്ടി, ആളുകളെ 'ക്യൂ' (രോൾക്കുപിറകെ വേരൊരാളായി) നിറുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. 'നൈന'യെന്നായിരുന്നു ആ യുവതിയുടെ പേര്. അവൾക്കു്, ഇരുപത്തിരണ്ടു വയസ്സു പ്രായമായിരുന്നു. നാല്പ്പത്തിരണ്ടുവയസ്സുള്ള പേവൽ, സുന്ദരിയായ 'ലാറാ' എന്ന ഒരുത്തിയെ വിവാഹംചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ലാറയും പേവലിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയായിരുന്നു. പേവൽ, വിവാഹം വിടുത്തിയ, അവന്റെ ഭാര്യ, പതിനഞ്ചുവയസ്സായ ഒരു പുത്രിയോടുകൂടി, 'കപിബിഷേവ്' എന്ന സ്ഥലത്തുചെന്നു താമസിക്കുകയായിരുന്നു.

നൈനയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി, പേവൽ ലാറയുമായുള്ള തന്റെ വിവാഹബന്ധം വിടുത്തുവാൻ, 'പീപ്പിൾസ്' (ജനകീയ) ഡിസ്ട്രിക്ട് കോടതി'യിൽ ഒരു പെറ്ററിഷൻ കൊടുത്തു. കോടതിയിൽവെച്ചു്, ലാറ ഒരു മലടിയാണെന്നു്, പേവൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അയാളുടെ ആദ്യത്തെ ഭാര്യ പ്രസവിക്കുന്ന വളായിട്ടും, പേവൽ അവളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞില്ലയെന്നു ലാറ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ, താൻ നൈനയെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു പേവൽ സമ്മതിച്ചു. അക്കാരണത്തിനുവേണ്ടി, ലാറയെ തള്ളി

ക്കളയാൻ, കോടതി സമ്മതിക്കയില്ലെന്നു ജഡ്ജി അറിയിച്ചു. ഇങ്ങനെ വിവാഹമാചനം സംബന്ധിച്ചു മറ്റുള്ള പ്രസ്തുത ജഡ്ജിമാരുടെ ഉത്തരവുകൾ, നാലുപേജുമാത്രം കാണുന്ന മണ്ഡലം വിലെ വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ ഒന്നുണ്ടെണ്ണത്തിൽ പരസ്യം ചെയ്യുന്നതിനു വളരെ കാലതാമസം വേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ പരസ്യം ചെയ്തതിനുശേഷം മാത്രമേ, വിവാഹമാചനം കൊടുക്കുകയോ, കൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ അധികാരമുണ്ടായിരുന്ന നഗരക്കോടതികളിൽ ആ കേസുകൾ വിസ്തരിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അതിനിടയ്ക്കു കേസുസംബന്ധിച്ചു് പല കള്ളത്തരങ്ങളും നടക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

നൈനയുടെ മാതാപിതാക്കൾ, വളരെ നല്ല ആളുകളായിരുന്നു. പുത്രിയുടെ ഭാവഭേദവും മറ്റും കണ്ടു് വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചറിഞ്ഞ പ്രസ്തുത മാതാപിതാക്കൾ പേവൽ വിവാഹമാചനത്തിനു ശ്രമിച്ചുവെന്നു കേട്ടു നടുങ്ങി. എന്നാൽ അവരുടെ ഏകപുത്രിയായ നൈന, പേവലിനെ വിവാഹംചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ, താൻ ആത്മഹത്യചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു്, അവളുടെ അച്ഛനമ്മമാർ പേവലിനെ, ഒരു ഞായറാഴ്ച തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽവെച്ചു ഭക്ഷണത്തിനു ക്ഷണിച്ചു. പേവലിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ സ്റ്റാക്കുമാരിൽനിന്നും വരുത്തിയ ഇരുണ്ട നീലനിറമുള്ള കോട്ടു, കോടിഷർട്ടും ഇടുകൊണ്ടു്, പേവൽ നൈനയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു. അവന്റെ വാക്ചാതുര്യംകൊണ്ടു് നൈനയുടെ മാതാപിതാക്കൾ മയങ്ങിപ്പോയി. താൻ അതുവരെ ചെയ്തിരുന്ന വിവാഹങ്ങൾ, സംസ്ഥാനം മുഖാന്തിരമായതുകൊണ്ടു് അതു വകയില്ലെന്നും, താൻ നൈനയെ വിവാഹംചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു് 'ചർച്ച' (ദേവാലയം) മുഖാന്തിരമായതിനാൽ അതാണു ശരിയായിട്ടുള്ളതെന്നും, പവൽ പറഞ്ഞു എങ്കിലും, ലാഠിയായുള്ള വിവാഹബന്ധം

വിടുത്തിയതിനുശേഷം മാത്രമേ, പേവൽ നൈനയെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പാടുള്ളൂ എന്ന് അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ പറഞ്ഞു. ഒടുവിൽ നൈനയും പേവലും അക്ഷമരായതുകൊണ്ട്, രണ്ടു മുറികൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന അവരുടെ താമസസ്ഥലത്തു് പേവലി നെയും വന്നുതാമസിക്കുന്നതിനു് ആ മാതാപിതാക്കൾ സമ്മതിച്ചു. പക്ഷെ അതിനു്, പേവൽ ലാറയോടു കൂടി താമസിച്ചിരുന്ന മുറിയിൽനിന്നും ഔദ്യോഗികമായി വിട്ടുപോകയും, അയാളുടെ പുതിയ വാസസ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് 'മിലിഷ്യ'യുടെ അടുത്തെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തുകയും, പ്രസ്തുത വിവരം പേവലിന്റെ പാസ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ പേവൽ അതിനൊന്നും തയ്യാറില്ലായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ലാറയുമായുള്ള വിവാഹബന്ധം വിടുത്തുവാൻ സാധിക്കാതെ വരികയും, അവൻ നൈനയുടെ ഭർത്താവല്ലാത്തതുകൊണ്ട്, മിലിഷ്യ അവളുടെ വീട്ടിൽ പേവലിനെ താമസിക്കുന്നതിനു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവന്റെ നില പരുങ്ങലിലാകുമായിരുന്നു. പോരെങ്കിൽ ലാറയുടെ താമസസ്ഥലത്തിന്റെ പകുതി അവകാശപ്പെടുന്നതിനു്, പേവൽ ഒരാഴ്ചയിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും, അവിടെ പോവുകയും, രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു.

ഒരുദിവസം പേവൽ, നൈന, അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ ഇവർ ആഹാരം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ലാറ അവിടെച്ചെന്ന് ബഹളമുണ്ടാക്കി. പേവൽ, കൊന്നുകളയുമെന്നു മറ്റൊരു പറഞ്ഞു്, ലാറയെ പുറത്താക്കി. ലാറയ്ക്കും, പേവലിനുംകൂടി, കിടന്നുറങ്ങുന്നതിനു് ഒരു കിടക്കയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട്, മേലാൽ തന്റെ കിടക്കയിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്നതിനു പേവലിനെ സമ്മതിക്കയില്ലെന്ന് ലാറ പറഞ്ഞു. പേവൽ ഒരു കിടക്കയ്ക്കായി പല

സ്ഥലത്തും അന്വേഷിച്ചുനടന്നു. ഒടുവിൽ ഞാൻ എന്റെ ഒരു കിടക്ക അവൻ ഉപയോഗത്തിനു കൊടുത്തു.

മിലിഷ്യയുടെ സുപ്രണ്ടിനും, ജാനിററുക്കും, കുറെ മദ്യവും മറ്റും മേടിച്ചുകൊടുത്ത്, രജിസ്റ്റർചെയ്യാതെതന്നെ കുറെ മാസങ്ങൾക്കു പേവൽ നൈനായുടെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു. എന്നാൽ താമസിയാതെ അധികാരികൾ അവനെ കുറപ്പെടുത്തി. നൂററിഅമ്പതു റൂബൾ അവനു പിഴകൊടുക്കേണ്ടതായിവന്നു. നൈനായുടെ അച്ഛനേയും അവർ ഭയപ്പെടുത്തി. ആ മനുഷ്യനും, പേവൽ പലവിധത്തിൽ അസുഖം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു.

എന്നാൽ നൈനയാകട്ടെ, വിദ്യവേദ്യദ്വേദഗുണങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്തിരുന്ന ഒരു റഷ്യൻ അദ്ധ്യാപികയുടെ മൂറി കരസ്ഥമാക്കി, അതു തന്റെറുചരിൽ രജിസ്റ്റർചെയ്ത്ത്, പേവലോടുകൂടി അതിൽ താമസിച്ചു. അവർ ആതുരപത്രിയിലെ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച്, എന്റെ സ്നേഹിതനായ ഒരു അമേരിക്കൻലേഖകന്റെ സന്ദേശവാഹികയായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ പേവൽ, ആ ജോലി നൈനയുടെ യോഗ്യതയ്ക്കു യോജിച്ചതല്ലെന്നുപറഞ്ഞു, ആഹാരസാധനങ്ങൾ വിളമ്പുന്നതിന് അവളെ പരിശീലിപ്പിച്ചു.

അതിഥികൾ ഞങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലത്തു ഭക്ഷണത്തിനു വരുമ്പോൾ, അവരെ വേണ്ടവിധത്തിൽ സപ്തീകരിക്കയും പരിചരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിന്, പേവൽ, അവരുടെ പേര്, സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ഇവ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ ന്യൂസീലാൻഡിലെ മന്ത്രി, ഞങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലത്തു് ഒരു വിരുന്നിനു വന്നു. ഞങ്ങളുടെ അനുമതിയോടുകൂടി, നൈനയും അതിഥികളെ പരിചരിക്കുന്നതിനൊരുങ്ങി, സ്ത്രീകൾക്കു സാധനങ്ങൾ വിളമ്പിയിട്ട്, പിന്നീടാദ്യം ന്യൂസീലാൻഡിലെ മന്ത്രിയ്ക്ക് വിഭവങ്ങൾ വിളമ്പിക്കൊടുക്കണമെന്നു പേവൽ നൈന

യോടു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ നൈനാ, പേവൽ പറഞ്ഞതു മറുന്ന് മന്ത്രിക്ക് ആദ്യം ആഹാരസാധനങ്ങൾ വിളമ്പിയിട്ട്, സ്രീകൾക്കു വിഭവങ്ങൾ വിളമ്പി. കാരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ പ്രസ്തുത മന്ത്രി ഒരു വന്ദ്യവയസ്സനായതുകൊണ്ടാണെന്നു നൈനാ മറുപടി പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം ൧൦

റഷ്യയിൽ ജോലിക്കാരോടു വളരെ നിർദ്വയമായിട്ടാണ് അവരുടെ യജമാനന്മാർ പെരുമാറിയിരുന്നത്. എന്റെ താമസസ്ഥലത്തിന് എതിരെ താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു ഉപമന്ത്രി അവരുടെ വിട്ടിലുള്ള ജോലിക്കാരിയെ വളരെ സങ്കടപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്യാസുകമ്പനിയിൽ ജോലിയിരുന്ന ഒരു യുവതി, ആ ഉപമന്ത്രിയുടെ അടുക്കൽചെന്ന് അയാൾ, ആ മാസത്തിനു മുമ്പിലത്തെ മാസം, ഗ്യാസ് ഉപയോഗിച്ചതിനു കൊടുക്കേണ്ട പണം ഉടനെ കൊടുത്തുതീർക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു. അതിനു വിസമ്മതിച്ച മന്ത്രിയോടു ഗ്യാസ് സപ്ലൈ ഉടനെ നിറുത്തിക്കളയുമെന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു. അതിന്, മന്ത്രി അവളെ പിടിച്ചു പുറത്തേക്കു തള്ളി. അവൾ ഞങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലത്തു ഫോൺ വഴി അവളുടെ മേലാവിനെ വിവരം അറിയിച്ചു. മേലാവ്, സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു റിപ്പോർട്ടെഴുതിക്കൊടുക്കുവാനാണ് പറഞ്ഞത്. പ്രസ്തുത മന്ത്രിയുടെ അഹങ്കാരം കുറയ്ക്കുന്നതിനു വേണ്ടി, നടന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു ലേഖനം എഴുതി എൻ. ബി. സി-ക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുമെന്നു ഞാനും ഉദ്ദേശിച്ചു.

എന്നാൽ സാധുവായ ആ യുവതിക്കു്, അതുകൊണ്ടു് സങ്കടമുണ്ടാ
യാലോ എന്നുവിചാരിച്ചു് ഞാൻ, അപ്രകാരം ചെയ്തില്ല.

റഷ്യയിൽ വീട്ടുമസ്ഥനെ ബോരിൻ എന്നും, വീട്ടുമസ്ഥയെ
ബോരിന്യ'യെന്നുമാണു വിളിച്ചിരുന്നതു്. നീല തന്നത്താൻ
വസുങ്ങൾ ഇസ്തിരിവയ്ക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു്, വള
രെക്കാലം പരിചാരികയായി ജോലിചെയ്തു ശീലമുള്ളവളായ
ഞങ്ങളുടെ വീട്ടുജോലിക്കാരി, ഛാർഗാ ഫ്യോഡോറോവ്നാ,
നീല ഒരു ബോരിന്യായേ അല്ലെന്നു പറഞ്ഞു. ഞങ്ങളുടെ
മുറിയിൽ വളരെയധികം മരസ്സാമാനങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു്,
തന്റെ മുവിലത്തെ യജമാനനും, ജാഡ്ബാൻഡുനേതാവുമായ
ഉദ്ദേശാവിന്റെ വീടു് ഒരു കൊട്ടാരപോലെയിരുന്നുവെന്നു്
ഛാർഗാ പറഞ്ഞു. താമസിയാതെ അവൾ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോയി.

‘ക്യൂ’ ആയിട്ടു നിന്നു് ഓരോ സാധനങ്ങൾ മേടിച്ചുകൊണ്ടു്
വരുന്നതിനും, ഗ്യാസ്സപ്പെ, ചുടുവെള്ളം കുഴൽവഴി വിതര
ണംചെയ്യുന്നതു്, വാഷിങ്ങ്ട്രിഷ്യൻ, ഇലക്ട്രിക്യന്റുങ്ങൾ
ഈ സൗകര്യങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്ത റഷ്യയിൽ വീട്ടുജോലികൾ
നോക്കുന്നതിനും ഒരു പരിചാരികയില്ലാതെ സാധിച്ചിരുന്നില്ല.
ഛാർഗാ ഞങ്ങളെവിട്ടു പതിനെട്ടുമാസം കഴിഞ്ഞു് ഞങ്ങൾക്കു
പതിനെട്ടുവയസ്സുള്ള ‘ആസിയ’ എന്നൊരു പരിചാരികയെ കിട്ടി.
ഒരു ബൈലൊറഷ്യൻഗ്രാമത്തിൽനിന്നും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി,
സോവിയറ്റ്കുതലസ്ഥാനനഗരിയിൽ വന്നവളായിരുന്നു അവൾ.
താമസത്തിനു് ഒരു സ്ഥലം കിട്ടാതെ വിഷമിച്ച അവൾ, ഒരു പരി
ചാരികയായി ജോലിനോക്കിക്കൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. പക്ഷേ
അവൾ, തൊഴിലാളിസംഘടനമുഖാന്തിരമാണു്, ഞങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ ജോലി ഏറ്റെടുത്തു്. അതനുസരിച്ചു് ഞങ്ങൾ അവളുടെ
ആഹാരച്ചിലവു വഹിക്കണമെന്നും, അവളിൽനിന്നും തൊഴിലാളി

സംഘടനയ്ക്കു കിട്ടേണ്ട ആദായം കൊടുക്കണമെന്നും, ആണ്ടിൽ രണ്ടു ഷൂസും, രണ്ട് ഉടുപ്പും, മേടിച്ച്കൊടുക്കണമെന്നും, അതു പോലെ അവർക്കു് മാസംതോറും, രണ്ടു ഷീറുകൾക്കു് കൂടിയ ഒരു കിടക്ക കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നും സംഘടന ഏർപ്പാട് ചെയ്തു. ഇതിനെല്ലാത്തിനുംപുറമേ, രോഗ്യയിൽ ഒരുദിവസവും, രണ്ടു വൈകുന്നേരവും, അതുപോലെ ഒരുവഷത്തിൽ രണ്ടാഴ്ചയും ഞങ്ങൾ അവർക്കു് അവധികൊടുക്കണമെന്നും നിബന്ധനയുണ്ടായിരുന്നു. ആസിയാ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ജോലിക്കുവന്ന കാര്യം ബുറോബിൻ അധികാരികൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ ഗൃഹജീവിതത്തിൽ സാധാരണമായിരുന്ന പരിഷ്കൃതരീതികളെക്കുറിച്ച് ആസിയായ്ക്കു് ഒരിവു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു്, മുതലാളികളുടെ ഒരുവക ചൂഷണമാണെന്നാണു് അവൾ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. 'തൊവാറിസ്'ച്ചു് എന്നാണു് അവൾ എന്നെ വിളിച്ചിരുന്നതു്. ആരോൾ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും, അത്യാവശ്യ കാര്യങ്ങൾ വല്ലതും എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും, ജീവിതം, കക്ഷിപഴക്കു്, ജമ്മൻഭാഷ ഇവയെക്കുറിച്ച് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുതു് എന്നു ഞാൻ പറയുന്നതു് ആസിയായ്ക്കു രസിച്ചിരുന്നില്ല. ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസം, ഉദ്യോഗം മുതലായ കാരണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിദേശഭാഷകൾ പഠിക്കുന്നതിൽ റഷ്യാക്കാർ ഏറെയും പ്രതിപത്തികാണിച്ചിരുന്നു. 'റഷ്യൻഭാഷയിൽ ആലോചിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ, ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷ കൊണ്ടു് ഞാൻ ആനന്ദിച്ചിരുന്നു' എന്നു്, 'ജോർജി വഴു്സാ കോവു്' എന്ന പ്രസിദ്ധ റഷ്യൻ എൻജിനീയർ ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വേദാന്തവസരത്തിൽ ഒരു മോട്ടൽജോലിക്കാരൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടു വീട്ടിലേക്കു വരും. കിടക്കയിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഒരു ഫുറുഷുപുസ്തകം തുറന്നു

നോക്കൂ. ഒന്നും മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും, എനിക്ക് അതുകൊണ്ട് ഒരു ആത്മാഭിമാനം തോന്നും.” ആസിയായാകട്ടെ അവളുടെ വളളിക്കൂടത്തിൽവെച്ച് അവൾ പഠിച്ച അന്യഭാഷ ജമ്മനായിരുന്നു. വക്ഷേ കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചുവർഷക്കാലമായി ഇംഗ്ലീഷഭാഷാഭ്യസനത്തിനു റഷ്യയിൽ വളരെ പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒരു ചെറിയ കേസു (പെട്ടി) കിട്ടിയാൽകൊള്ളാമെന്നു ആസിയാ വളരെക്കാലമായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അവളുടെ ചെറുപ്പകാലത്തു്, അവളുടെ പ്രദേശത്തുള്ള കൂട്ടുകുഴിസ്ഥലം പരിശോധിക്കുന്നതിനു വന്നിരുന്ന ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിയുടെ സിക്രട്ടറി ഒരു ചെറിയ കേസു വഹിച്ചിരുന്നു. അയാളെക്കുറിച്ച് അവളുടെ അച്ഛൻ വളരെ സ്തുതിച്ചുപറയുകയുണ്ടായി. അതുപോലെ ആ പ്രദേശത്തുള്ള കൂട്ടുകുഴിസ്ഥലത്തിലെ ചെയർമാൻ പട്ടണത്തിലേക്കു പോയിട്ടുവരുമ്പോൾ ഒരു ചെറിയ കേസും മേടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ഫൻനൻ ശരൽക്കാലത്തു ഞാൻ ബൾഗേറിയായ്ക്കു് ഒരു വിമാനയാത്രചെയ്താൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, ആസിയായ്ക്കു് എന്തെങ്കിലും മേടിച്ചുകൊണ്ടുവരണമോ എന്നു ചോദിച്ചു. ഒരു ചെറിയ കേസും, ഒരു ജോടി റബ്ബറും (ഷൂസിന്റെ പുറം ഇടുന്ന ഒരു ആവരണം; ഓവർഷൂസ്) കിട്ടിയാൽകൊള്ളാം എന്ന് അവൾ അറിയിച്ചു. രണ്ടുജോടി റബ്ബറുകൾ അവൾക്കു നേരത്തേതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധമുണ്ടാകുമ്പോൾ അവ കിട്ടാതെയായാലോ എന്നു വിചാരിച്ചാണു് അവൾ ഒരു ജോടികൂടി ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. അവൾ ആഗ്രഹിച്ചതു രണ്ടു ഞാൻ അവൾക്കു കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തു. വക്ഷേ, ആഹാരസാധനം വിളമ്പുന്ന സമയത്തുപോലും, അവൾ ആ കേസു കയ്യിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു നടക്കും. അതൊരു വലിയ അഭിമാനമാണെന്നാണു് അവൾ കരുതിയിരുന്നതു്. ഒടുവിൽ ഞാൻ അതു പാടില്ലെന്നു വിലക്കി..

ഒരുദിവസം വൈകിട്ട്, ഞാൻ നീലയു ഒരു വിരുന്നിനു പോയി. നീലയ്ക്കു നല്ല സുഖമില്ലാത്തതിനാൽ ഞങ്ങൾ കര നേരത്തേ തിരിച്ചുവന്നു. അപ്പോൾ, ആസിയാ, ഭക്ഷണമുറിയിൽ സന്ദർശനായ ഒരു യുവഭടനുമായി സല്ലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ഞങ്ങളെക്കണ്ടയുടൻ, ആ യുവാവ്, എണീറ്റു. “അല്ലയോ സീനിയ, ഈ വന്നിരിക്കുന്നത്, എന്റെ സഭാദരിയും, അവരുടെ ഭർത്താവായ സഖാവു മാഗിഡോഹമാണ്. അദ്ദേഹം മാസ്റ്റോസർക്കസ്സിലെ ഒരു കലാകാരനാണ്” എന്ന് അവർ ഭടനോടു പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ സീനിയയ്ക്കു കൈകൊടുത്തു. അവൻ സ്ഥലംവിട്ടശേഷം, കരഞ്ഞുകൊണ്ട്, ആസിയാ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു: “മേഷമിക്കണം, ഞാൻ ഒരു ജോലിക്കാരിയാണെന്ന് എനിക്കു് ആ ഭടനോടു പറയുവാൻ വയ്യ.” ഈ കാരണംവച്ചുകൊണ്ട് ആസിയാ താമസിയാതെ ഞങ്ങളെ വിട്ടു. ബുറോബിൻഅധികാരികൾ അവളെ കണ്ടുപിടിച്ച് പേരു രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞു. അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച്, ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഗൌനിച്ചു് അവരെ അറിയിക്കുന്നതിന്നു് അവർ വിസമ്മതിച്ചു എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. മോട്ടാർവാഹനം ഓടിക്കുന്നതിനു പഠിപ്പിക്കുന്ന, മാസ്റ്റോസർക്കസിലുള്ള, ഒരു സ്കൂളിൽ ആസിയാ ചേർന്നു പഠിക്കുകയും, മാസ്റ്റോസർക്കസിലെ സ്കൂളിൽ, ഏറ്റവും സമർത്ഥയായ ഒരു സ്റ്റാക്കനോവൈറായിട്ടു് അവർ തീരുകയും ചെയ്തുവെന്നു ഞാൻ പിന്നീടു് അറിയുകയുണ്ടായി. ആസിയാ ഞങ്ങളോടുകൂടി താമസിക്കുമ്പോൾ, ഒരിക്കൽ, ഞാൻ ചെമ്പടയെക്കുറിച്ചു ചില വിവരങ്ങൾ ഒരു ചരിത്രപുസ്തകത്തിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നു. “ഗ്രോപ്പർജ്” സംബന്ധിച്ച രാജ്യഭ്രാഹ്മിയായി കൊല്ലപ്പെട്ട ജനറൽ തുഖാചെവ്സ്കിയുടെ ഒരു പട്ര അതിൽ കണ്ടു്, ഞാൻ അതു് ആസിയായെക്കാ

“നിച്ച് ‘അവൻ സുന്ദരനല്ലയോ’ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ‘ഒരു പൊതുജനശ്രോമിക്ക് എങ്ങനെ സുന്ദരനാകാൻ കഴിയും?’ എന്നാണ് അവർ എന്നോട് ചോദിച്ചത്.

മുഖന തലമുടിയോടുകൂടിയ ലീയെന്യായിരുന്നു, ഞങ്ങളുടെ അടുത്ത പരിചാരിക. അവളുടെ സ്വഭാവം, ആസിയാ യുടേതിൽനിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അവർ പ്രകൃത്യാ തന്നെ ഒരു പാചകക്കാരിയായിരുന്നു. അമേരിക്കൻഎംബസിയിലുള്ള ഒരു സിക്രട്ടറിക്കുവേണ്ടി, വളരെക്കാലം അടുക്കളജോലി നോക്കിയിരുന്ന അവർക്ക് തന്റെ ജോലി ഏറ്റവും ഇഷ്ടവുമായിരുന്നു. നീല, വിരുന്നുകൾക്കു പോവുകയും, ബുക്കുകൾ വായിക്കുകയും മാത്രമേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂവെന്നും, ഞാൻ ഫോണും, ടൈപ്പറൈറ്ററുംകൊണ്ടു സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നുവെന്നും, എന്നാൽ ലീയെന്നായ്ക്കാണ് ഏറ്റവും ബദ്ധപ്പാടുണ്ടായിരുന്നതെന്നും, അവർ ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി. പാചകത്തിൽ യാതൊരു കുറവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിന് അവർ സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. ഇറച്ചി വിളമ്പുന്നതിന്, പാഴ്സ്ലി (ഒരുവക ചെടി) കാണാഞ്ഞിട്ട്, അതു കൊണ്ടുവരുന്നതിനുവേണ്ടി, ഞങ്ങളുടെ ലബ്ബിന് (രാവിലെയുള്ള ലഘുഭക്ഷണത്തിന്) അരമണിക്കൂർ താമസിപ്പിച്ചു. ലീയെന്നാ സത്യസന്ധയും, മിതവ്യയശീലമുള്ളവളാകുകയായിരുന്നു. ഓരോ മാസവും ആമാസവകയ്ക്കു ചിലവാക്കുന്ന തുകയ്ക്കു നിശ്ചിതകണക്ക് എഴുതിയുണ്ടാക്കണമെന്ന് അവർ നിർബന്ധിച്ചു. ഞാൻ ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ, ദിവസവും, രാത്രിയിന്നു നാലര അമേരിക്കൻഡോളറോളം ചിലവു ചെയ്ത് ഒരുരാത്രി ആപ്പിൾവീതമെങ്കിലും കഴിക്കണമെന്ന ഡാക്ടർമാർ പറഞ്ഞു. ലീയെന്നാ, അവളുടെ കണക്കിൽ ആപ്പിളിന്റെ ചിലവ് ഉൾപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. നീല,

അതിനു പ്രത്യേകം ഒരു തുക വിനിയോഗിച്ചു, പേവലിനോട് അതു കുറിച്ചുവെച്ചുകൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞു. ലേഖകന്മാർ ഞങ്ങളോടു കൂടി ആഹാരംകഴിക്കുന്നതിനു വന്നുചേരുന്നതു ലിയെന്നയ്ക്കു് ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ, നഗരത്തിലുള്ള മോട്ടലുകളിലെ ആഹാരംകൊണ്ടു മുഷിഞ്ഞു്, അവർ വളരെയധികം ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. റഷ്യാക്കാർ വീട്ടിൽ ആഹാരത്തിനു വന്നുചേരുന്നതും അവർക്കിഷ്ടമില്ലായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ ദാരിദ്ര്യവാസികളായ അവർ വലിയ ആന്തിക്കാരായിരുന്നു. അവർക്കു വകതിരിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ലിയെന്നാ ആഹാരസാധനം വിളമ്പുമ്പോൾ, ഒരു റഷ്യാക്കാരൻ അവളുടെ പാചകസാമന്ത്രിയെക്കുറിച്ചു പ്രശംസിച്ചിരുന്നതു് അവർ വെറുത്തിരുന്നു.

അതുപോലെ, നയതന്ത്രപരമായി, വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും വന്നു താമസിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ താമസസ്ഥലങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന വിരുന്നുകളിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടു ഞങ്ങൾ തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ, ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ വിഭവങ്ങളുടെ ഗുണത്തെക്കുറിച്ചു ലിയെന്നാ ഞങ്ങളോടു ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി, അതിനെക്കാളും നന്നായിട്ടു്, സാധനങ്ങൾ പാകംചെയ്യുന്നതിനു ലിയെന്നാ വഴികൾ കണ്ടുപിടിക്കും. ഒരിക്കൽ മെക്സിക്കൻഏജൻസിയിൽ രാത്രിയിൽ നടന്ന ഒരു വിരുന്നിനു ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ വിഭവങ്ങൾ വളരെ നന്നായിരുന്നെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുപോയി. ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂർക്കുനേരം, ലിയെന്നാ ഞങ്ങളോടു സംസാരിക്കുപോലും ചെയ്യാതെ, അടുക്കളയിൽ ബഹളമുണ്ടാക്കി. മെക്സിക്കൻഏജൻസിയിലോടു ഫോണിൽ പലപ്രാവശ്യവും സംസാരിക്കയും, അവിടെത്തേക്കു് ഒരു യാത്രചെയ്യുകയും ചെയ്തു്, അവർ അവരുടെ പാചകരീതി മനസ്സിലാക്കി പിന്നീടു് അവർ ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു നയതന്ത്രപരമായ ഒരു വിരുന്നുകൊടുപ്പിച്ചു. അതിനു്, അവർ

വിഭവങ്ങൾ മെക്സിക്കൻവിരുന്നിനുള്ളവയെക്കാളും വളരെ നന്നായിട്ടു തയ്യാറാക്കി.

ലിയെന്നയ്ക്കു്, മറ്റു പല കാര്യങ്ങളിലും അജ്ഞതയും, അന്ധവിശ്വാസവുമുണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോകുന്നതിനു്, ഞാൻ അവളെ സമ്മതിച്ചു. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തുകൊള്ളാമെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. അതനുസരിച്ചു് ഫുൾടൺ സെപ്തംബറിൽ, അവൾ മെക്സിക്കോപ്പോൾ ഹോട്ടലിൽ വന്നു് ഞങ്ങളെക്കണ്ടു. “യുദ്ധം കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ” എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഇതാണ് കുതിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടില്ല. ജനിച്ച കുട്ടികൾ അധികവും പെൺകുട്ടികളാണ്. അതുകൊണ്ടു യുദ്ധം എളുപ്പം അവസാനിക്കും.”

ലിയെന്നാ അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാത്തവളും, സിനിമ മുതലായ തുകച്ചിൽ യാതൊരു താല്പര്യവുമില്ലാത്തവളുമായിരുന്നു. അവൾ പരിഷ്കൃതയാണെന്നാണ് അവൾ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. എന്നെത്തന്നാൽ അവളുടെ സഹവാസം, വിദേശികളുമായിട്ടായിരുന്നു. അവളുടെ മുമ്പന്ന തലമുടിയും, പൊക്കക്കുറവും മറ്റും കണ്ടു്, പുരുഷന്മാരാരും അവളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതിനു വേറെ ചില കാരണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു.

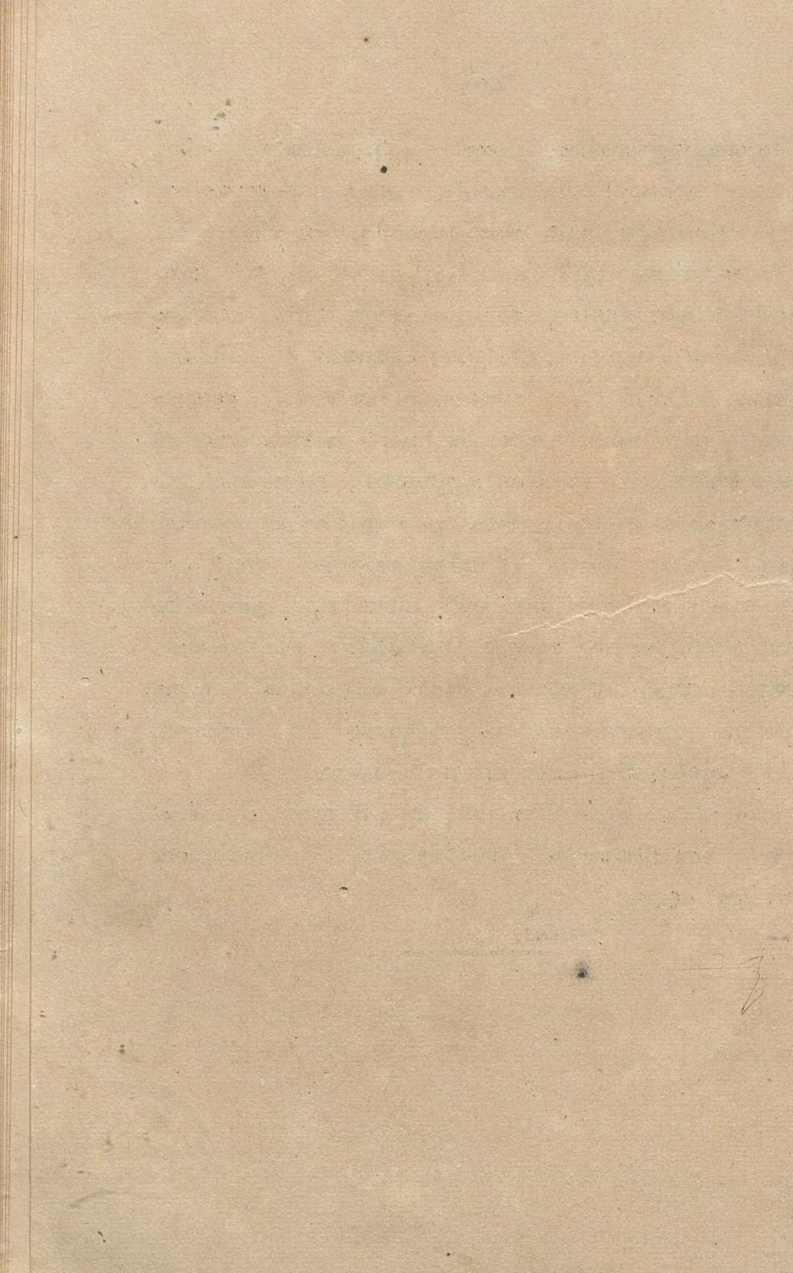
ഒരിക്കൽ അവൾ ഒരു ബുക്കുകടക്കാരനുമായി പരിചയപ്പെട്ടു്, അവനു സായാഹ്നഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുന്നതിനു് അവന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകുക പതിവായി. എന്നാൽ അവനും, മറ്റു പല റഷ്യാക്കാരെപ്പോലെ, ഭോജനത്തിൽ മാത്രമേ രസിച്ചിരുന്നുള്ളൂ എന്നുപറഞ്ഞു് അവൾ അവനെ വിട്ടു.

ലിയെന്നാ വിവാഹജീവിതം ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു്, അവളുടെ ഒരു സ്നേഹിത, അവിവാഹിതനായ ഒരു മനുഷ്യനുമായി

ചരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ട ഏല്പാടുചെയ്തു. നീല അവർക്കു് ഒരുജാടി വെള്ളവളകളും, പട്ടുകുമാലയും ഇട്ടുകൊണ്ടു പോകാൻ കൊടുത്തു. പൂക്കൾകൊണ്ടലങ്കരിച്ച രണ്ടു ചീപ്പും നീല അവർക്കു സമ്മാനിച്ചു് വിലപിടിച്ച് ചാനൽ നം. ൫.' എന്ന സെൻറിൽ കുറെ തുള്ളികളും അവളുടെ പുറത്തു തളിച്ചു. എന്നാൽ വിവാഹാലോചന സഫലമായില്ല. എന്തെന്നാൽ വിചാരിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യൻ ഒരു ഭക്ഷദ്രവ്യവറായിരുന്നു. അയാൾ തന്റെ സ്റ്റുഡിബേക്കർക്കിനെക്കുറിച്ചും, മാസ്റ്റോനഗരത്തിൽ ഗതാഗതനിയമങ്ങൾ അവഗണിച്ചതുകൊണ്ടു്, താനും പോലീസു കാരുമായുണ്ടായ കലശലുകളെക്കുറിച്ചും മാത്രമേ അവൻ സംസാരിച്ചുള്ളൂ. അവൻ കറുത്ത റൊട്ടികൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെട്ടു. ഒന്നാതരം അമേരിക്കൻമാരുകൊണ്ടു് ലിയെന്നാ, ഉണ്ടാക്കിയ സാധനങ്ങൾ അവൻ വേണ്ടത്ര കഴിച്ചില്ല. ഹെറിങ്ങിന്റെ (ഒരുതരം മത്സ്യം) ഒരു കഷണം, അവൻ കൈകൊണ്ടു് എടുത്തു ഭക്ഷിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഒട്ടും സംസ്കാരമില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യനെ താൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല എന്നു ലിയെന്നാ പറഞ്ഞു.

ഞങ്ങൾ മാസ്റ്റോ വിട്ടപ്പോൾ, യു പി. യുടെ ലേഖകനും എന്റെ സ്നേഹിതനുമായ വാൾട്ടർക്രാക്കോർ ലിയെന്നായെ ജോലിக்கு് എടുത്തു.

ദേശം നാലു

എമിലി പോസ്റ്റ്,
റഷ്യ ആക്രമിക്കുന്നു

അദ്ധ്യായം ൧൧

അണയുഗസമാധാനത്തിന്റെ അനിശ്ചിതാവസ്ഥകൾക്കിടയിൽ, ആർക്കും അറിയുവാൻ സാധിക്കാതെ, ചില സംഭവവികാസങ്ങൾ രാഷ്ട്രയിൽ പതുക്കെ രൂപമെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സ്റ്റാലിൻപഞ്ചവത്സരപദ്ധതി, രാഷ്ട്രീയവിപ്ലവീകരണം ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള രാഷ്ട്രൻവിഭേദനയും ഇവയിൽ, രാഷ്ട്രൻജനതയ്ക്കു് യാതൊരു കാര്യവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ വളരെയധികം സങ്കടപ്പെടുകയും, നവീനമായ ഒരു ജീവിതരീതിക്കുവേണ്ടി താപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, ആണു ചെയ്യുന്നത്.

പാശ്ചാത്യരീതികളേയും, ആംഗ്ലോ സാക്സൺ സമ്പ്രദായത്തെത്തന്നെയും, വെറുക്കുന്ന രാഷ്ട്രക്കാർ, 'എമിലി പോസ്റ്റ്' എന്ന മഹാന്റെ കൃതികൾ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ൧൯൨൦-മുതൽ ൧൯൪൦ വരെ, അമേരിക്കക്കാർ ബൈബിൾപോലെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന പ്രസ്തുത കൃതികൾ, സോവിയറ്റ്വിഭേദനകാര്യവകുപ്പു നടത്തിവരുന്ന നയതന്ത്രപരിശീലനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സ്കൂളുകളിലും, രാഷ്ട്രൻ സൈനികവിദ്യാശാലകളിലും, ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. ആചാരമര്യാദകളിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുന്ന 'മിലിട്ടറി അററേഷൻ'കൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള സ്കൂളുകളിൽ പ്രസ്തുത കൃതികൾക്കു വളരെ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ കൃതികൾ, രാഷ്ട്രയിലെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു ലഭ്യമല്ല. ഇങ്ങനെ, രാഷ്ട്രയിൽനിന്നും വിഭേദങ്ങളിലക്കയയ്ക്കപ്പെടുന്ന പ്രതിനിധികളെ, അധഃപതിച്ചു പടിഞ്ഞാറൻ പ്രജാധിപത്യരാജ്യങ്ങളിലുള്ള സാമുദായികസദാചാരങ്ങൾതന്നെയാണു പഠിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നതന്നെയല്ല, പാശ്ചാത്യജീവിതരീതികളോടും,

സംസ്കാരത്തോടും റഷ്യൻ പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള, അനുഭാവവും പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല.

‘വിദേശി’ എന്നർത്ഥമുള്ള ‘ഇംനാസ്റ്റ് റാനറ’ എന്ന റഷ്യൻവാക്ക്, വൃത്തിയുള്ള, അഴകുള്ള, സദാചാരമുള്ള എന്നു വാക്കുകൾക്കു പര്യായമാണ്. ‘വിദേശങ്ങളിൽ നിമ്നിച്ചത്’ എന്നർത്ഥമുള്ള ‘സോഗ്രാനിച്ച്നി’ എന്ന റഷ്യൻവാക്ക്, ഗുണം, സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി നിമ്നിച്ചത് എന്നു വാക്കുകൾക്കു പര്യായമാണ്. പല റഷ്യൻനഗരങ്ങളിലും, സൗന്ദര്യവൽക്കമായ സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന കടകളെയും, തയ്യൽക്കടകളെയും, ‘അമേരിക്കാനാ’ എന്നാണ് റഷ്യാക്കാർ വിളിക്കുന്നത്.

സദാചാര രീതികളെക്കുറിച്ച് അറിവുകിട്ടിയാലുടൻ റഷ്യാക്കാർ അത് സ്വീകരിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. റഷ്യാക്കാരുടെ ഇടയിലുള്ള സദാചാര രീതികൾ ഏതെങ്കിലും വിദേശികൾ അനുസരിക്കാതിരുന്നാൽ അതൊരു അവമാനമായിട്ടും അവർ കരുതുന്നു.

ഒന്നാംലോകമഹായുദ്ധകാലത്തു്, ഒരു ‘പർച്ചുസിങ്ങ് കമിഷന്റെ’ (സാധനങ്ങൾ മേടിക്കുന്നതിനു നിയുക്തമായ ഒരു സംഘം) അംഗമായി അമേരിക്കയ്ക്കു പോയിട്ടു് തിരിച്ചുവന്ന ഒരു റഷ്യൻ എൻജിനീയർ ഒരിക്കൽ എന്നോടു പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ഒരു വലിയ അമേരിക്കൻവ്യവസായനതാവിനെ കാണാൻ ചെന്നു. ഞാൻ യോഗ്യമായ രീതിയിൽ വസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ടാണു ചെന്നതു്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വെറും ഷർട്ടുമാത്രം ഇട്ടുകൊണ്ടു്, ‘ച്യൂയിങ്ങ്ഗം’ ചവച്ചുകൊണ്ടു് എന്നെ സ്വീകരിക്കയും, തിരിയുന്ന ഒരു കൂസരയിൽ ഇരുന്നു്, കാലുകൾ ഡസ്സിന്റെ മുകളിലിട്ടുകൊണ്ടു് കാര്യം സംസാരിക്കുകയുചെയ്തു. ഒരു റഷ്യാക്കാരനായ എന്നെ അദ്ദേഹം അവമാനിക്കുന്നതായിട്ടാണു ഞാൻ കരുതിയതു്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാധനങ്ങൾ എനിക്കു

വേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ ഒന്നു മിണ്ടിയില്ല. വേറൊരു വ്യവസായനതാവിനെ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹവും ആദ്യത്തെ ജാതിനെപ്പോലെതന്നെ പെരുമാറിയിരുന്നതുകൊണ്ട് സംസാരിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അതു ശ്രദ്ധിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. അമേരിക്കക്കാർ ആചാരക്രമാന്തരം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ ഭ്രമിച്ചിരുന്നില്ല എന്ന്, അപ്പോഴാണ് എനിക്കു മനസ്സിലായത്."

ബ്രൂക്ക്സ്വിൽ എന്ന സ്ഥലത്തു് ചായകഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, പരിഷ്കൃതയായ ഒരു സ്ത്രീ എന്നോടു പറഞ്ഞു: "എന്റെ മകൻ മാസ്സോവിലുള്ള അമേരിക്കൻ ഏജൻസിയിൽ കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞുകൂടി. രണ്ടുവർഷം അവൻ ഇറാനിലും ജീവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ മകൻ മാസ്സോനഗരത്തിൽവെച്ചു വിവാഹംചെയ്തു റഷ്യൻഭാര്യയുമായി ഇപ്പോൾ തിരിച്ചുവന്നു. അവൾ സദാചാരവും മര്യാദയും ഉള്ളവളായിരിക്കുമോ, എന്തോ." റഷ്യാക്കാരുടെ സംസ്കാരരീതിയെയും, അജ്ഞതയെയുംകുറിച്ച് വേറെയും പല ചോദ്യങ്ങൾ ആ സ്ത്രീ ചോദിക്കുന്നതിനാഗ്രഹിച്ചു എന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി തങ്ങളുടെ കുറവുകൾ പരിഹരിച്ച് സംസ്കാരികമായും മററുള്ള അഭിവൃദ്ധി നേടേണ്ടതു് എങ്ങനെ എന്നുള്ള പ്രശ്നമാണ് അനേകരുകൾ റഷ്യാക്കാരുടെ മനസ്സിലുള്ളതു്.

ആഹാരംകഴിഞ്ഞു് ഏമ്പക്കുവിടുക എന്നതു് റഷ്യാക്കാർ ഒന്നൊന്നായി ഇപ്പോഴും വിചാരിക്കുന്നില്ല. നല്ല ഒരു ഭോജനത്തിന്റെ അടയാളമായിട്ടാണ് അവർ അതിനെ കരുതുന്നതു്. എവിടെയെങ്കിലും വിരുന്നിനുപോകുമ്പോൾ ആതിഥേയൻ ആഹാരസാധനങ്ങൾ വിളമ്പുന്നതു് ആദ്യം വേണ്ടെന്നു പറയണം. രണ്ടാമതു വിളമ്പുമ്പോഴാണ് സപീകരിക്കേണ്ടതു്. ഇതാണ് മര്യാദ. അതുപോലെ ഒരാൾക്കു സുഖമില്ലെങ്കിൽ അയാൾ

ആഹാരം വേണ്ടത്ര കഴിക്കരുത്. എന്നെന്നാൽ ശരിയായി ആഹാരംകഴിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് സുഖക്കേടൊന്നും കാണുകയില്ലല്ലോ. എന്റെ അമ്മായിക്ക്, സുഖമില്ലാതിരുന്നപ്പോൾ, അവർക്കുവേണ്ടി ഒഴിച്ചുകൊടുത്ത സൂപ്പുമുഴുവൻ കഴിക്കാതിരുന്നതിനുവേണ്ടി, നീല ഭക്ഷ്യപ്പെട്ടു. അതു മയ്യാദയല്ലെന്നും, പോരെങ്കിൽ ഞാൻ മുറിയിൽ നിന്നിരുന്നുവെന്നുമാണ് അമ്മായി പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ സൂപ്പു വളരെ രുചിയായിരുന്നുവെന്ന് അവർ സമ്മതിച്ചു.

ഒരു മൊട്ടോട്ടോവുവിരുന്നു നടക്കുമ്പോൾ, ചെമ്പടയിലുള്ള ഒരു ജനറൽ, ഒരു ആളിവുഹലം വിച്ചാത്തികൊണ്ടു മുറിക്കുന്നതും, ഒരു റഷ്യൻ നയതന്ത്രജ്ഞന്റെ ഭാര്യ പണിപ്പെട്ട് ഒരു കഷണം ചാക്കോലേറ്റ് മുളളുകൊണ്ടു കുത്തി വായിലാക്കുന്നതും, ഞാൻ കണ്ടു. ആ സ്ത്രീ, കറുത്ത വസ്ത്രവും, മങ്ങിയ മഞ്ഞനിറമുള്ള ഷൂസും, തവിട്ടുനിറമുള്ള സഞ്ചിയും ഉള്ളവളായിരുന്നു.

മാസ്സോനഗരത്തിലുള്ള, ബോൾബെയറിങ്ങ് വർക്കിൽ 'യെക്കത്തരീനാ ബാരിഷ്നി:കാവാ' എന്ന ഒരു സ്ത്രീ ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. അവളുടെ പുതിയ ഒരു കണ്ടുപിടിത്തംകൊണ്ട് ബോൾബെയറിങ്ങ് വർക്കിൽ നിമ്നിതി തപരിതപ്പെട്ടു. അതു സംബന്ധിച്ച് അവർക്ക് വിലയേറിയ 'സ്റ്റാലിൻപ്രൈസ്' കിട്ടി. അവർ അവളുടെ സെക്ഷനിൽ ഹോർമാനായിത്തീരുകയും, ട്രേഡ്യൂണിയൻകൗൺസിൽ അവളെ ഒരു പ്രധാന കമ്മറിയുടെ അംഗത്വത്തിനു സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിർത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അവർ സൂത്രക്കാരിയും, മോട്ടാർഡ്രൈവ റെപ്പോലെ സംസാരിക്കുന്നവളും, അവളുടെ സിഗററ്റും തണുത്താൻ ഉണ്ടാക്കുന്നവളും മറ്റും ആയതുകൊണ്ട് സംസ്കാരഹീനയാണെന്നു പറഞ്ഞത് ആളുകൾ അവർക്ക് വോട്ടു ശരിയായി കൊടുത്തില്ല.

കാത്യായുടേതുപോലെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിലാണ് റഷ്യാക്കാർ ആരെക്കുറിച്ചുവേണമെങ്കിലും, എന്തിനെക്കുറിച്ചുവേണമെങ്കിലും നിരൂപണംചെയ്യാൻ അധികാരം നൽകിയിരുന്നത്. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി, പാളിറ്റ് ബ്യൂറോ ഇവയിലുള്ള ആളുകളിൽ ആരെക്കുറിച്ചു നിരൂപണംചെയ്യുന്നവരെ 'ട്രാസ്കിയെററ്' ആണെന്നു കുറ്റപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല അവരെ പെടിഞ്ഞാറൻ സാമ്രാജ്യഭേദമാഹികളുടെ അനുയായി'കളാണെന്നും വിളിച്ചിരുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് യുവാക്കന്മാരുടെ ഒരു വർത്തമാനപ്പത്രമായ 'കോംസോ മോഡേസ്തായാപ്രവദ്' എന്നതിൽ ഒരു ലേഖനം കണ്ടു. ഒരു നാട്ടുപുറത്തുകാരനെയും അവനെ അതിരറ്റ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ഒരു യുവതിയെയും കുറിച്ചായിരുന്നു ലേഖനം. യുവാവ് അവളെ ഒരു നൃത്തത്തിനു ക്ഷണിച്ചു. എന്നാൽ, പട്ടാളക്കാരൻ ഒരു ലഹളക്കാരനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതുപോലെയും, പോലീസുകാർ ഒരു കുറ്റവാളിയെ കൊണ്ടുപോകുന്നതുപോലെയും, ആ യുവാവ് അവളെ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ട് ആർക്കെസ്ട്രായുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നതുകൊണ്ട്, യുവതി നൃത്തത്തിനു വിസമ്മതിക്കുകയും, അവരുടെ സ്നേഹം അവസാനിക്കുകയെഴുത്ത്. സ്ത്രീകളുടെ കാൽവിരലുകളിൽ ചവിട്ടാതിരിക്കുന്ന കല' എന്നും മറ്റുമുള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി, യുവാക്കന്മാരുടെ സദാചാരത്തിനായി, പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതണം എന്നും പ്രസ്തുത ലേഖനത്തിന്റെ കർത്താവ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എന്നെന്നാൽ ദൈവനാദിനജീവിതത്തിൽ പോലും സ്ത്രീകളെ ബഹുമാനിക്കുക എന്നതാണ് ശരിയായ സംസ്കാരം എന്ന് അയാൾ വാദിച്ചു. സംസ്കാരത്തിനു കേൾച്ചൂർണി' എന്നാണ് റഷ്യാക്കാർ വിളിച്ചിരുന്നത്. ബസ്സിലും മറ്റും വെച്ച്, വൃദ്ധന്മാർക്കു സീററു കൊടുക്കാതിരിക്ക, ഒരു സ്ത്രീ

പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ എഴുന്നേല്ക്കാതിരിക്ക, പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ തുപ്പുക, ആഹാരം കഴിക്കുമ്പോൾ മൂങ്ങുകൊണ്ടും മറ്റും ശബ്ദമുണ്ടാക്കുക ഇവയെല്ലാം 'നൈകർമ്മ്യ'ത്തിന് അല്ലെങ്കിൽ സംസ്കാരവീര്യമെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ 'മൺമൺ'ൽ നടന്ന വിപ്ലവത്തിനു ശേഷം, സമത്വത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ, സമാധാനത്തിന്റെ ആകൃഷ്ടമായ നഗ്നരൂപമാണ് നടന്നിട്ടുള്ളത് എന്നും പറയാം. എന്നെന്നാൽ സാറിന്റെ ഭരണകാലത്തു്, ഉന്നതവർഗ്ഗത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, സ്ത്രീജനങ്ങൾ, യുവതികൾ ഇവയെല്ലാം അവർ ശീലിച്ചുവന്ന ഉന്നതവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു്, അപരിഷ്കൃതമായ സാധാരണക്കാരുടെ ജീവിതരീതി അഭ്യസിക്കേണ്ടിവരികയും പുതിയ ഭരണരീതിയെ പിൻതാങ്ങേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. എന്നുമാത്രമല്ല, സർവ്വാധികാരിയായ ഒരു നേതാവിനു്, ഒരു രാത്രികൊണ്ടും, പേനയുടെ ഒരു അനക്കം കൊണ്ടും, ഭരണകൂടം തകിടംമറിക്ക, സൈനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്ക, മാർഷൽ ടിറ്റോവിനെപ്പോലെയുള്ള സ്വദേശസ്നേഹികളെ രാജ്യഭ്രാഹ്മികളാണെന്നു കല്പിക്കുക മുതലായവ സാധിക്കും എന്നും വന്നുകൂടി. എന്നാൽ അവർക്കു് ഇരുപതു കോടി രാജ്യസേനയുടെ മനോഭാവത്തെ മാറ്റുന്നതിനെന്നും സാധിക്കാൻ പോകുന്നില്ല.

സ്റ്റാലിനിനുപോലും, വിഷമം ഉണ്ടാക്കത്തക്കവണ്ണമായി രാജ്യത്തിലെ റെയിൽവേയുടെ നേതാവായി 'ലോസർ കഗന്നോവിച്ച്' എന്നൊരു വ്യവസായപ്രമുഖൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ ആജ്ഞയനുസരിച്ചു് അയാളെക്കൊന്നുന്നതിനു്, യൂറൽപ്രദേശത്തുള്ള ഒരു റെയിൽവേ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വന്നുചേർന്നു. എന്നാൽ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, മുഖപ്പെഴുതും ചെയ്യുകയോ, ഉടുപ്പു മാറുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു്, അയാൾ മുഖപ്പെഴുതും ചെയ്തു്,

ഉടുപ്പു മാറിയിരുന്നശേഷം മാത്രമേ അയാളെ നമ്മുടെ നേതാവ് സ്വീകരിച്ചുള്ളൂ.

൧൯൩൦-നും, '൪൦-നും ഇടയ്ക്ക് എല്ലായിടത്തും നൃത്തകലാശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. നഗരത്തിലുള്ള ആഫീസുകൾ, ഫാക്ടറികൾ, കൂട്ടുകുടിസ്ഥലങ്ങൾ എന്നുവെണ്ട എല്ലായിടത്തും, നൃത്തകലാസംഘങ്ങൾ പ്രവർത്തനം നടത്തി. ഏതു പ്രായത്തിലുള്ളവർക്കും അതിൽ പങ്കെടുക്കാം. നൃത്തകലാസംഘങ്ങൾ തമ്മിൽ തന്നെയും മത്സരിച്ചു. സിനിമയ്ക്ക് ആരംഭത്തിൽ അരമണി കൂടർനോത്തേയ്ക്ക് 'നവീനപാശ്ചാത്യനൃത്തരീതികൾ' പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ജോലികൊണ്ടു മുഷിഞ്ഞ, തടസ്സപാളയത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഭാര്യമാർ നൃത്തത്തിൽ പരിശീലനം കൊടുക്കുന്നതിന്, നൃത്ത അറിയാവുന്ന പുരുഷന്മാരായ തടവുകാരെ പോലും മോചിപ്പിച്ചു. "അസഭ്യമായ ജാസ്സംഗീതം ബലിഷ്ഠന്മാർക്കു കേൾക്കത്തക്കതല്ല" എന്ന്, മാക്സിഗോർക്കി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ 'ലിഡോണിഡ് ഉട്ടേസോവ്' എന്നയാൾ സംഗീതകലയിൽ റഷ്യയിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും പ്രശസ്തനായിത്തീർന്നു. ഉത്തരശ്ശിവപര്യടനം നടത്തിയ 'ഐവാൻ പാപ്പാനിൻ' മഞ്ഞുക്കുട്ടിയുടെ പുറത്തുകൂടിയുള്ള യാത്രയിൽ ഉട്ടസോവിന്റെ സംഗീത റിക്കാർഡുകൾ ഉപയോഗിച്ചു രസിച്ചതായി അയാളുടെ ഡയറിയിൽ കുറിച്ചിരിക്കുന്നു. യുദ്ധസമയത്ത്, ചെമ്പടയിലെ പട്ടാളക്കാർ ഉട്ടസോവിനുവേണ്ടി വോട്ടുചെയ്തു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും, ജാസ്സംഗീതം റഷ്യയിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. എന്നെന്നാൽ, അത്, അധഃപതിച്ച മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലുടനീളമുണ്ടാകാത്തതുകൊണ്ടാണ്. നാടൻസംഗീതവും നൃത്തവുമാണ് ഇപ്പോൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ഹിറ്റ്ലർ

ജമ്നയിൽ ജാസ്സംഗീതം പ്രചരിപ്പിച്ചപ്പോൾ റഷ്യയിലും, അതു പ്രാബല്യത്തിലിരുന്നു.

ജീവിതരാമണീയകതയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് റഷ്യൻജനങ്ങൾ ആത്തിയാടുകൂടി പാശ്ചാത്യസമ്പ്രദായങ്ങളോടും ജീവിതരീതികളോടും അനുഭാവം പ്രദർശിപ്പിച്ചത്. ൧൯൩൫-ൽ സ്റ്റാലിൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: “ജീവിതം കൂടുതൽ രമണീയവും, സന്തോഷപ്രദവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.” പക്ഷേ ആളുകൾക്ക് പ്രസ്താവനകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. ഫോട്ടോകളിലും മറ്റും, വേണ്ടത്ര മുളകൾ, കഞ്ഞികൾ, സ്ത്രീകൾ മുതലായ അത്യാവശ്യസാധനങ്ങൾ കിട്ടാതിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും, പരിചരകന്മാരുടെയും, വില്പനക്കാരുടെയും അവഗണനകളെക്കുറിച്ചും, ആവലാതികൾ വർദ്ധിച്ചുവന്നപ്പോൾ ഏകദേശം കാണാൻ സാധിച്ചു. പോരെങ്കിൽ, ഇൽഫ്, പെട്രോവ് മുതലായ രസികന്മാർ, അമേരിക്കയിലേയ്ക്ക് ഒരു യാത്രചെയ്ത് തിരിച്ചവന്ന് റഷ്യയിൽ വലിയ കോളിളക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. യുദ്ധത്തിനു മുമ്പും, യുദ്ധത്തിനു ശേഷവും, മിൻസ്കുമുതൽ വ്ളാഡിവാസ്റ്റോക് വരെയുള്ള റഷ്യൻനഗരങ്ങളിൽ, ചെമ്പിച്ച നിറത്തോടുകൂടിയതും, മഞ്ഞനിറത്തോടുകൂടിയതുമായ മുടിയുള്ള അനേകം യുവതികളെ കണ്ടിരുന്നു. മെട്രോപ്പോൾ ഫോട്ടോകളുള്ള, സെന്റർയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള സാധനങ്ങൾ വില്പനശാലകൾ, ചെമ്പടയിലെ പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും സ്ഥിരമായി കൂടിയിരുന്നു. യൂക്രേനിയൻപട്ടണമായ കോർക്കോവിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടുന്നതിനു രണ്ടുദിവസത്തിനുമുമ്പ് ‘മാറികുവർ’ എന്ന് എഴുതിയിരുന്ന ബോർഡിനുതാഴെ അനേകം റഷ്യൻ ഭടന്മാർ നില്ക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. അനേകം കൃഷിപലകന്യകകൾ സിങ്ക്സ്റ്റാക്കിങ്സ്, അണ്ടർവെയർ മുതലായവ തിരക്കിനടന്നു. നാട്ടിലുള്ള മുഴുവൻ ധനവും, വിഭവങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു

യുദ്ധസാമഗ്രികൾ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാലാണ്, അവശ്യ സാധനങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ദുർലഭവും, ഉണ്ടാക്കുന്ന സാധനങ്ങൾക്ക് ഗുണക്കുറവും ഉണ്ടായത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, ജനങ്ങൾക്ക് വിദഗ്ദ്ധരുടെകീഴിൽ താല്പര്യം വർദ്ധിച്ചത്.

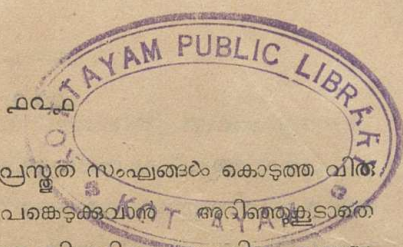
യുദ്ധത്തിനു മുമ്പും, പിമ്പും ജനങ്ങൾ ജീവിതരംഗീയ കത്' നേടുവാനായി അവരുടെ സർവ്വസ്വവും, ബലികഴിക്കുന്ന മെനു ഭരണാധികാരികളായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിക്കാർ ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഇതുവരെയും ജനങ്ങൾക്ക് അതെന്താണെന്നുപോലും അറിവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. യുദ്ധകാലത്ത് പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കും യാത്രചെയ്യുവാൻ സാധിച്ച അസംഖ്യം റഷ്യൻ യുവാക്കളും, യുവതികളും, ആ രാജ്യങ്ങളിൽ ആളുകൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന പരമാനന്ദപ്രദമായ ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരിച്ചുപോയി, തങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രാദികളെ അവയെല്ലാം വർണ്ണിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അവർ സംഘടിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ, അവരെ സോവിയറ്റ് ഭരണാധികാരികൾ, പല സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കും പല ജോലികളിലേയ്ക്കും പാഞ്ഞയച്ചു. ആളുകൾ ഇളകാതിരിക്കുവാൻ, പ്രസ്തുത ഭരണാധികാരികൾ, നിത്യോപയോഗത്തിനാവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്നതിന്റെ അളവ് അല്പമൊന്നു വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് ലഭ്യമായ അല്പമായ സൗകര്യവർദ്ധനയെ, സോവിയറ്റ് റഷ്യയുടെ മുമ്മാനതമായ സാംസ്കാരിക പുരോഗതിയാണെന്നും മറ്റും വിവരിച്ചു. ആളുകളുടെ കണ്ണിൽ മണ്ണിട്ടു. റഷ്യയിലെ കോംസോമാർസ്കായ പ്രവചനം, 'കേന്ദ്രക്കോഡായിൽ' മുതലായ വിവിധമാസികകളിൽ, പലപ്പോഴും, സദാ ചാരമിപ്പാത്തവരെയും, ആദിമനിവാസികളെയും അധികക്ഷയിപ്പിരുന്നു.

സദാചാരപ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി, വിദ്യാലയങ്ങളിലും മറ്റും കുട്ടികൾ എപ്പോഴും വെളുത്ത കാളറോടുകൂടിയ വൃത്തിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിക്കണമെന്നും എല്ലാവരുടേയും പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ വെരുമാറണമെന്നും നിർബന്ധംവരുത്തി. അതുപോലെതന്നെ, രാജ്യത്തിലുള്ള വിവിധ ആഫീസുകൾ, സൈനികവിദ്യാലയങ്ങൾ, നയതന്ത്രപരമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്ന, വിദേശകാര്യാലയം വക, പാഠശാലകൾ ഇവിടങ്ങളിലുള്ളവരുടെ സദാചാരപരമായ പരിശീലനത്തിന് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം നൽകി.

അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ നയതന്ത്രപരമായ ഉദ്യോഗം വഹിക്കുന്നതിന് പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പെൺകുട്ടികളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. അവിടെ പഠിക്കുന്നവർക്ക് ഏമിലി പോസ്റ്റിന്റെ കൃതികൾ നിർബന്ധമായി പഠിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പ്രസ്തുത കൃതികളിലുള്ള, 'സ്റ്റാർഫൗസ് ആഫ് ചെർഫക്ഷ്'നിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മി: ഓൾഡ്നേ'യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും ശീലിച്ചിരുന്ന, ആഡംബരരഹിതവും, പരിശുദ്ധവുമായ ഒരു ജീവിതരീതിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്താക്കൾ അഭ്യസിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. അല്ലാതെ 'ഗോൾഡൻ ഹാളിലോ,' 'വേൾഡ്ലീസ് ആഫ് ഗ്രേറ്റ് എസ്റ്റേറ്റി'ലോ കാണുന്ന ജീവിതരീതിയല്ലായിരുന്നു അനുകരിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്.

സദാചാരത്തെക്കുറിച്ച് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ള മരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഏറ്റവും വലിയ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഹെമിംഗ്വേയായെന്നാണ് രഷ്യാക്കാർ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. വിപ്ലവത്തിനുമുമ്പ്, സദാചാരത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് വലിയ പ്രിയമായിരുന്നു.

റഷ്യ ജർമ്മനിയോട് യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ പല സങ്കലിതരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും, സൈനികപ്രതിനിധിസംഘങ്ങൾ

മാസ്റ്റോവിൽ വന്നുചേർന്നു. പ്രസ്തുത സംഘങ്ങൾ കൊടുത്ത വിരുന്നുകളിൽ വേണ്ടവിധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ അറിഞ്ഞു. റഷ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വളരെ വിഷമിച്ചു. സ്റ്റാലിൻ മൊളോട്ടോവും അതറിഞ്ഞു, റഷ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും മറ്റും സാമുദായികജീവിതത്തിൽ വേണ്ട പരിശീലനം നൽകുന്നതിന് ഉടൻ ഏർപ്പാടാക്കേണ്ടതെന്ന്, റഷ്യയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായി ചർച്ചകൾ നടത്തിയപ്പോൾ 'ഷാപോഷ്നിഷ്കോവി'ന്റെ അടുക്കൽ ആജ്ഞാപിച്ചു. അതനുസരിച്ച്, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തരംതിരിച്ച് അവർക്ക്, നൃത്തം, കൈകൾ ചൂടിക്കൊടുക്കുന്നത്, വിരുന്നിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് മുതലായ സാമാന്യപരമായ കലകളിൽ പരിജ്ഞാനം നൽകപ്പെട്ടു.

സാമുദായികജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പരിശീലനം നൽകുന്നതിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ചത് 'ലോമ്സ്കൻസ്' ജനറൽ അലക്സി ഇഗ്നാത്യേവ് ആയിരുന്നു. വിപ്ലവത്തിനു മുമ്പ്, സാറിനായുടെ (റഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പത്നി) ബാഡിഗാർഡിൽ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനും, ഒരു ഫുട്ബോൾ ആയിരുന്ന അദ്ദേഹം അക്കാലത്ത്, ജപ്പാൻ, സ്പെയിൻ, ഫ്രാൻസ്, ഫ്ലാൻസ് ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ സൈനികപ്രതിനിധിയായി ജോലിനോക്കിയിരുന്നു. ആറടി രണ്ടിഞ്ചുപൊക്കമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന് എഴുപതു വയസ്സിനു മേൽ പ്രായമുണ്ടെങ്കിലും, ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹം ഏറ്റവും സുന്ദരനായ ഒരാളാണ്. അദ്ദേഹം ഉജ്ജ്വലമുള്ളവനും എന്നാൽ ആത്മഹിതശ്രദ്ധമുള്ളവനും ആണ്. അതുപോലെ അദ്ദേഹം ഒരു ഫലിതപ്രിയനും സാമൂഹ്യചാര്യമുള്ളവനുമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും സൗന്ദര്യത്തിൽ കുറവൊന്നുമില്ലാത്ത, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ഒരു നൃത്തകലാവിദഗ്ദ്ധയായിരുന്നു.

ഇഗ്നാത്യവ് ചെമ്പടയുടെ 'എമിലി പോസ്റ്റ്' ആയി
 തീർന്നു. അമ്പതുവർഷത്തെ സൈനികജീവിതം എന്നു പേരോടുകൂടി അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും, രാജസഭ
 സ്സിലും മറ്റുമുള്ള ജീവിതത്തെയും, രീതികളെയുംകുറിച്ച് നമുക്കു
 വളരെ വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാകുന്നു. 'ആർബിറ്റർ എലിജാൻഷീ'
 അല്ലെങ്കിൽ സാമാധാരണശീലനത്തിനുള്ള സർവാധികാരിയായി
 തീർന്ന ഇഗ്നാത്യവ് പ്രസ്തുത ജോലി കിട്ടുന്നതിനുമുമ്പ്, സൈനി
 കാശങ്ങളുടെ വിദേശഭാഷാഭ്യസനത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹി
 ച്ചിരുന്നു. ഓരോ സോവിയറ്റ് രാജ്യംഗസ്ഥനും ഒരു വിദേശഭാഷാ
 യെങ്കിലും പഠിക്കണമെന്ന നിർബന്ധമായിരുന്നു. അറിയാവുന്ന
 വിദേശഭാഷകളുടെ എണ്ണമനുസരിച്ചായിരുന്നു അവരുടെ ശമ്പളം.
 സാമൂഹികപരിശീലനം സംബന്ധിച്ച് ഇഗ്നാത്യവിന്
 'മാർഷൽസ്' (പ്രധാന സൈന്യാധിപന്മാർ) തുടങ്ങി സൈനിക
 വിദ്യാലയങ്ങളിലെ കേന്ദ്രകർമ്മങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയുംമേൽ
 അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. സാർവ്വത്രികവർത്തിയുടെ സേനാനായക
 ന്മാരിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനായ 'അലക്സാൻഡർ-സുഖോറോവ്'
 എന്ന മഹാന്റെ പേരിടന്നാടനുബന്ധിച്ച് 'സുഖോറോവ്സ്കി'കൾ
 എന്നാണ് സൈനികവിദ്യാലയങ്ങളെ വിളിച്ചുവന്നിര
 ുന്നത്. റഷ്യയിലുള്ള പത്തു സുഖോറോവ്സ്കികൾ, ഒരിക്കൽ
 പ്രസിദ്ധമായിരുന്ന സാർവ്വത്രികവർത്തിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ
 ധീരതയും സാമർത്ഥ്യവും വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയാണ്.
 ഉദാഹരണമായി പ്രസ്തുത സ്കൂളിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പതി
 നൊന്നുവയസ്സുള്ള ഒരു കുട്ടി അവന്റെ യൂണിഫോം ഇടുക്കൊണ്ട്,
 കാണുന്ന ആഫീസറന്മാരെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു കൊണ്ട് മാസ്കോ
 നഗരത്തിലെ ഒരു തെരുവിൽകൂടി കടന്നുപോയി. തെരുവിൽ
 അലഞ്ഞുനടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കുട്ടി സുഖോറോവ് വെറുപ്പിനെ

പിൻതുടന്നു് അധികേഷപിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. സുഖോരോവൈറു് കഴിയുന്നതും ക്ഷമിച്ചു. ഒടുവിൽ ക്ഷമകെട്ടു്, ഏറവും മത്യാദ പൂർവ്വം, അവൻ, തന്നെ അധികേഷപിക്കുന്നതു നിറുത്തണമെന്നു പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടും അനുസരിക്കാത്ത ബാലനെ, സുഖോരോവൈറു് തന്റെ ഗ്ലേവ്സ് എടുത്തെറിഞ്ഞു് അവന്റെ ഉപഭവം ശമിപ്പിച്ചു. പിന്നീടു് തന്റെ ഗ്ലേവ്സ് തിരിച്ചു് എടുത്തിട്ടു കൊണ്ടു് അവൻ പഴയപോലെ തന്റെ ജോലി തുടന്നു. ഈ ബാലനും അവന്റെ മുപ്പതിൽപ്പരം കൂട്ടുകാരോടുകൂടി, കൈ ചുമ്പിച്ചു പരിശീലിക്കുന്നതിന്നു നൂറാമത്തെ പ്രാവശ്യം, കിഴുവിയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ അടുത്തു ചെല്ലുന്നതു കണ്ടു.

മനുഷ്യൻ ആഹാരസാധനം കൈകൊണ്ടെടുത്തു് ഉയർത്തി കഴിക്കുമ്പോൾ, മൃഗങ്ങൾ അവയുടെ വായു്, ആഹാരസാധനത്തിലേയ്ക്കു് താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നുവെന്നും, അതാണു മനുഷ്യനും മൃഗവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്നുമാണു് ആ കുട്ടികളെ ആദ്യം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. കൈലേസ്, മുളു്, പിച്ചാത്തി, സ്റ്റൂൺ, സാസറിന്റെ പുറത്തു വച്ചിരിക്കുന്ന കീക്കപ്പു് ഇവയെല്ലാം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെയെന്നും മറ്റും അവരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഹൈസ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസമെങ്കിലും ഇല്ലാത്ത ഒരു ചെൺ കുട്ടിയെ, ഇക്കാലത്തു് ഒരു സോവിയറ്റുദ്യോഗസ്ഥനു് വിവാഹം ചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ല. നേരത്തേതന്നെ കൃഷീവലയുവതികളെയോ, ഫാക്ടറിജോലിക്കാരെയോ, വിവാഹം ചെയ്തിരുന്ന ചിലർ, വിവാഹബന്ധം വിടുത്തി, നടികൾ, നൃത്തകലാവിദഗ്ദ്ധകൾ, സിക്രട്ടറിമാർ ഇവരെ വിവാഹംചെയ്തു. എന്നാൽ സോവിയറ്റുനേതാക്കന്മാർ ഇതിനെ വിരോധിക്കുന്നു.

റഷ്യയിൽ ഭായ്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള സംസ്കാരപരമായ അന്തരം സംബന്ധിച്ച് പല ചെറുകഥകളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഒന്ന്, ഇപ്പോൾ അവമാനിക്കപ്പെട്ട മൈക്കേൽ സോഷ് ചെഷ്കോ' എഴുതിയതായിരുന്നു. അതിലെ കഥാനായകനായ ഒരു ഉയന്ന റഷ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, നിരക്ഷരക്ഷിയിയായ തന്റെ ഭായ്ക്ക് എഴുത്തും വായനയും അഭ്യസിപ്പിക്കുമെന്ന് ആശിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഒരുദിവസം, ഭായ് തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ പാക്കറ്റിനകത്തു നീലനിറത്തിലുള്ള ലാൻഡ്‌പേപ്പറിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരെഴുത്തു കണ്ടു. അതുകണ്ടു സംശയിച്ച് ഭായ് സാഹസപ്പെട്ട്, എഴുത്തും വായനയും വശമാക്കി. പിന്നീട് അവൾ പ്രസ്തുത എഴുത്ത് വായിച്ചുനോക്കി. തനിക്കുവേണ്ടി ഭർത്താവ് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന കുറെ പുസ്തകങ്ങൾക്കു്, ഭർത്താവിന്റെ സിക്രട്ടറി ആർഡർകൊടുത്തു എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആ സിക്രട്ടറിയുടെ ഒരെഴുത്തായിരുന്നു അത്.

വേറൊരു കഥ ഒരു ജനറലിനെയും അയാളുടെ ഭായ്യയേയും കുറിച്ചുള്ളതായിരുന്നു. അവർ ഒരു പുതിയ വസതിയിലേയ്ക്കു മാറി. പിയാനോ കിടക്കുമുറിയിൽ ഇടുനതിനു ഭായ് നിശ്ചയിച്ചു. കിടക്കുമുറിയിൽ പ്രതിധ്വനി ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു ഭർത്താവ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ബർലിനിലുള്ള ഭർത്താവിന് എഴുത്തയച്ച്, കുറെ പ്രതിധ്വനി വരുത്താമെന്ന് ഭായ് നേരബോധപ്പെട്ടു.

മറൊരു കഥയിൽ കുറെ സേനാനായകന്മാർ ഭായ്മാരോടുകൂടി ബോൾഷായ് തീയേറ്ററിൽ സംഗീതവും നൃത്തവും ആസ്വദിക്കുന്നതിനു പോയി. ആ ഭായ്മാർക്ക് സിൽവർ ഫാക്സിന്റെ രോമം അണിയുന്നതിൽ വലിയ ഭ്രമമായിരുന്നു. അവർ അത്,

രണ്ടുമുന്നണിയിൽ അണിഞ്ഞുകൊണ്ടു പോയി. എന്നാൽ കുറച്ചു ദൂരെ ഇരുന്നിരുന്ന ഒരു മാഷ്‌ലിന്റെ ഭായ് അതിൽ ഒന്നുപോലും അണിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നു കണ്ടു സേനാനായകന്മാരുടെ ഭായ്‌മാർ ഒരു രാത്രികൊണ്ട്, ഫാഷൻ മാറിപ്പോയോ, എന്നു സംശയിച്ചു. അവിടെനിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നതിനു ശ്രമിച്ച ആ ഭായ്‌മാർ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ മാഷ്‌ലിന്റെ ഭായ് സീൽവർ ഫാക്സിന്റെ ഏഴുരോമങ്ങൾ അണിഞ്ഞിരുന്നത് അവർ കണ്ടു.

നാട്ടിലുള്ള സ്റ്റയിൽ, ഫാഷൻ ഇവ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത് 'അററ്'ലിയർ മാഡ്' എന്നു പേരുള്ള ഗവണ്മെൻറുസ്ഥാപനമായിരുന്നു. 'വോഗ്', 'ഫാർവേഴ്സ്' ബസാർ' ഈ പത്രികകളുടെ ഓരോ പ്രതി എങ്ങനെയോ കൈക്കലാക്കിയ കുറെ റഷ്യൻ യുവതികൾ, പ്രസ്തുത പത്രികകളിൽ കണ്ട 'സ്ട്രൂലക്' (പുതിയ സൗന്ദര്യം) നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ 'സ്ട്രൂലക്' അധഃപതിച്ച മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെ സമ്പ്രദായമായതിനാൽ അത് അനുകരണയോഗ്യമല്ലെന്ന്, 'അററ്'ലിയർ മാഡ്' പ്രസ്താവിച്ചു.

മാസ്കോനഗരത്തിൽ കൈമുട്ടുകൾവരെ മാത്രം വീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഉടുപ്പ് സ്ത്രീകൾ ഇട്ടുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലായിരുന്നു.

മുമ്പേനിയായിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന 'സ്റ്റാൻറിയാ' എന്ന പത്രത്തിൽ 'സ്ട്രൂലക്'നെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു: 'സ്ത്രീകളുടെ മനസ്സിനെ വശീകരിച്ച്, മുതലാളികളുടെ കീഴിലുള്ള അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് മോചനം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള അവരുടെ സമരത്തിൽനിന്നും അവരെ വ്യതിചലിപ്പിക്കാൻ അമേരിക്ക കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു വഴിയാണു

“സ്വേലക്”. റൂമേനിയൻസ്ട്രീകൾ ആരുതന്നെ അതുകൊണ്ടു മയങ്ങിയിട്ടില്ല. അവർ സർവ്വശക്തികളും ഉപയോഗിച്ചു സാമ്രാജ്യഭരണാധികാരമായ മുതലാളികളുടെ തന്ത്രങ്ങളെ എതിർക്കുതന്നുവേണം.”

സ്വേലക്കിനെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട്, ഞാൻ അറാബിയർ മാഡിലെ ഡിസൈൻകാരിയെ ചെന്നുകണ്ടു. അദ്ദേഹം അവരും റഷ്യയിലുള്ള ഓരോ ഭാഗത്തും നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിനു വിചാരിച്ചിട്ടുള്ള പല വസ്ത്രധാരണരീതികൾ എന്നെ മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ അനേകവർഷങ്ങൾക്കു് അവ നടപ്പിൽ വരാൻപോകുന്നില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഞാനും നീലയും ഒരു സിനിമ കാണുന്നതിനു പോയി. അദ്ദേഹം ചില അമേരിക്കൻയുവതികൾ നല്ല വസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ട് വെറും തറയിലിരിക്കുന്നതു കണ്ട് നീല വളരെ അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

പിന്നീടൊരിക്കൽ ഫറനയ്ക്ക് ഞാനും നീലയും ഒരു വിരുത്തിനു ചെന്നു. വിരുത്തിനിടയ്ക്കു മാക്സിം ലിറാവിനോവിന്റെ ബ്രിട്ടീഷുകാരിയായ ഐവിലിറാവിനോവ് എന്നു പേരുള്ള ഭാര്യ തന്റെ ദയ്യലിനെ ഒരുപ്രാവശ്യം മാത്രം ഉപയോഗിച്ചിട്ട് ഭൂതങ്ങളെത്തു നീലയ്ക്കു് ഏറ്റവും അത്ഭുതം ഉണ്ടാക്കി.

റഷ്യയിലെ ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യവും വളരെ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുവരികയാണു്. റഷ്യൻഭാഷയിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു അമേരിക്കൻപാഠകവൃസ്തകം, റഷ്യയിൽ വളരെ കോളിളക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്. “മുനറിവു തരാതെ വരുന്ന അതിഥികൾ” എന്നു പേരുള്ള എട്ടാമത്തെ അദ്ധ്യായമാണു്

അതിനു കാരണം. വീട്ടിൽ ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ അഞ്ചാറ് അതിഥികൾ വരികയാണെങ്കിൽ ഹെഫ് റിജറേറ്റർ തുറന്ന്, അതിൽ ബാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള പകുതി കോഴിക്കുഞ്ഞു്, തുണ്ടിച്ച ഫാ, തണുപ്പുകൊണ്ടു വേവിച്ച ഉരുളക്കിഴിഞ്ഞു്, ലെറൂസ് മേയ്ക്കൊണ്ണെസ്, ടൊമാറ്റൊ, സെലേറി ഇവകൊണ്ടു പെട്ടെന്ന് നമുക്കു രുചികരമായ കോൾഡ് സാലഡ് ഉണ്ടാക്കാം എന്നാണ് ആ ബുക്കിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ഈ അദ്ധ്യായം വായിക്കുമ്പോൾ അതിലുള്ള തമാശ കണ്ടു ചിരിക്കുകയും, ചിലപ്പോൾ കരയുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല.

ഭാഗം അഞ്ച്

എനിക്കറിയാവുന്ന
ചില രചനകൾ

മുദ്രാശാസ്ത്രം

നവോദയം
പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു

7

അദ്ധ്യായം ൧൨

റഷ്യയിൽ വിദേശികൾക്കുവേണ്ടി ജോലിനോക്കുന്നവരെ “റസ്സുകിസ്” എന്നാണു വിളിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ആ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം റഷ്യൻ എന്നുമാത്രമാണ്. അവരെപ്പറ്റി വിദേശികൾക്ക് നല്ല ഒരഭിപ്രായം ഉണ്ടാകണമെന്നു വിചാരിച്ച് അവർ സാധാരണറഷ്യാക്കാണെങ്കിലും ഉയർന്ന ഒരു രീതിയിലാണു ജീവിച്ചിരുന്നത്. അവർക്ക് വലിയ ശമ്പളം കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി എന്റെ ഡ്രൈവർക്ക് എഴുനൂറു മുതൽ എണ്ണൂറു രൂബൾ വരെ ശമ്പളവും മറ്റുവല സൗകര്യങ്ങളും നൽകിയിരുന്നു. ചില എംബ്ലിസിക്സ് പ്രസ്തുത ജോലിക്കാർക്ക്, ശമ്പളത്തിന്റെ പകുതി പണമായിട്ടു കൊടുക്കയും ബാക്കിക്ക് ആഹാരസാധനങ്ങൾ, വസ്ത്രം ഇവ കൊടുക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ ജോലിക്കാർ, പ്രസ്തുത സാധനങ്ങൾ പലപ്പോഴും അമിത വിലയ്ക്കു വില്ക്കുകയും എംബ്ലിസിയെപ്പോലും കേസിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി വിഷമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ അവർ വിദേശികളോടുകൂടിയുള്ള അവരുടെ ജോലി സൗകര്യപ്പെടുത്തി അവരുടെ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ എല്ലാതന്നെ നിർവഹിച്ചിരുന്നു.

ഞാൻ ഒരിക്കൽ ഒരു പിക്നിക് കഴിഞ്ഞു മാസ്സോനഗരത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ മെററ്റോപ്പോൾ ഫോട്ടിലിൽവെച്ച് എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനെ കണ്ടു. അതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ആ മനുഷ്യനെ പാക്കിൽ കാർ ഓടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ അയാൾ ഒരു യുവതിയോടുകൂടി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അയാളുടെ ഡ്രൈവർ ഉച്ചയ്ക്കു അവധിചോദിച്ചുകൊണ്ടു പോയിരുന്നെന്നും, അതു തന്നെക്കുറിച്ച് രഹസ്യപ്പോലീസിന്റെ റെയ്ക്കൽ റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുന്നതിനായിരിക്കുമെന്നും

അദ്ദേഹം പറയുന്നതായി. വാസ്തവത്തിൽ അപ്രകാരമെന്നെ പ്രവർത്തിച്ച ആ ഡ്രൈവർ എന്റെ സ്നേഹിതനെവിട്ട് വേറൊരു ജോലി സ്വീകരിച്ചു.

റസ്സ്കിസ്സുകൾക്കെല്ലാം അവർ ജോലിചെയ്തിരുന്ന വിദേശികളെക്കുറിച്ച് മറയ്ക്കു് രഹസ്യപ്പോലീസിനു റിപ്പോർട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. റഷ്യൻഭാഷാപോലീസിവാൻപാടില്ലാത്ത വിദേശീയരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ റസ്സ്കിസ്സുകൾ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പെട്ടെന്നു തിരിച്ചുവിളിക്കപ്പെട്ട ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെയടുക്കൽനിന്നും ഞാൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യം വിലയ്ക്കു മേടിച്ചു. അതു് ഓടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഡ്രൈവർ, അതിന്റെ സ്പീഡോമീറ്ററിനു കേടുവരുത്തിയിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ അയാൾ രണ്ടുമെൽ ടൂറിയുള്ള, ഗ്യാറേജിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയാണെന്നുപറഞ്ഞു്, കാർ ഇരുപത്തിരണ്ടുമൈലോളം ടാക്സിയാായി വാടകയ്ക്കുവിട്ടു പണമുണ്ടാക്കിയിരുന്നു.

റസ്സ്കിസ്സുകൾക്കു്, അവർ സേവിച്ചിരുന്ന വിദേശികളെ വിട്ടുപോകുന്നതിനു് ഒരിക്കലും മനസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാ റഷ്യാക്കാർ അവരെ തക്കാനോക്കി കേസിൽ അകപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ റസ്സ്കിസ്സുകൾ രഹസ്യപ്പോലീസിനു് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന വിവരങ്ങൾ കൊടുക്കണം. റസ്സ്കിസ്സുകൾജോലി വിട്ടുപോകുകയാണെങ്കിലും, അവർ വിദേശികൾക്കുവേണ്ടി ജോലി ചെയ്തു എന്നൊരു അയോഗ്യത, റഷ്യാക്കാർ കല്പിച്ചിരുന്നു. എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള അപവാദം സെപ്റ്റംബറുവരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദിവസം, എന്നെ കാണുന്നതിനിടയായ എന്റെ ഒരു സിക്രട്ടറി, കണ്ണീർ പൊഴിച്ചുകൊണ്ടു്, “അയ്യോ, ഇനി ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും; എനിക്കിനി റഷ്യയിൽ ജോലികിട്ടുകയില്ലല്ലോ” എന്നു

പറഞ്ഞു, കുറെദിവസങ്ങൾക്കകം ആത്മഹത്യചെയ്തുകയും ചെയ്തു.

എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനുവേണ്ടി സിക്രട്ടറിയായി ജോലി നോക്കിയിരുന്നവളെ യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിലെ ഒരു സൈനികോദ്യോഗസ്ഥൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനോടുകൂടിയുള്ള അവളുടെ സഹവാസം മനസ്സിലാക്കിയ രഹസ്യപ്പോലീസ്, അവർക്കു റഷ്യയിൽ വേറൊരു ജോലി മേടിച്ചു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു, അവളെക്കൊണ്ട് ആദ്യം സിക്രട്ടറിജോലി രാജിവച്ചിട്ടു. പിന്നീട് അവളെ അവർ നിരാധാരയാക്കിയതിനാലാണ് മൃണദിവസത്തിനകം അവൾ ആത്മഹത്യ ചെയ്തത്. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ, വിദേശികൾ പ്രസ്തുത ജോലിക്കാക്കു യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യാതിരിക്കുവാനാണ് അവരെ ജോലി രാജിവച്ചിട്ടത്. ഈ ഉപദ്രവങ്ങൾ കരുതി, റസ്സികൾക്കും ഓരോരുത്തരായി എംബസ്സികൾ വിട്ടു പോവുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഹിന്ദുഎംബസ്സിയെക്കുറിച്ചുമാത്രം ആവക വിഷയം ഉണ്ടായില്ല. എന്തെന്നാൽ, ഇന്ത്യൻ അംബാസ്സഡറായ മദാപണ്ഡിറ്റ് വളരെ നയമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു.

റഷ്യയിൽ അമേരിക്കക്കാരോടും മറ്റും ഇടപെട്ടിരുന്ന യുവതികളെ, 'മൊഴാനോ' യുവതികൾ എന്നാണു വിളിച്ചിരുന്നത്. റഷ്യൻഭാഷയിൽ 'മൊഴാനോ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം, നീനക്കാരാ. നീനക്ക് ആശയങ്ങളെങ്കിൽ എന്നാണ്. ഈ പെൺകുട്ടികൾ, ചിലപ്പോൾ, അവിവാഹിതരായ വിദേശീയരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു 'ജോലിക്കു' അടുത്തുകൂടും. ചിലപ്പോൾ പ്രസ്തുത ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കുറിച്ചു വിവരങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചറിയുന്നതിനു്, രഹസ്യപ്പോലീസ് നിയോഗിച്ചയച്ചവരായിരിക്കു ആ യുവതികൾ. എന്നാൽ അവരെല്ലാംത

ന്ന പെട്ടെന്ന് അപ്രത്യക്ഷരാകുക പതിവുണ്ട്. ചില മൊഴാ-
 നോയുവതികൾ സമർത്ഥരായിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി 'വീർ'
 എന്ന ഒരു യുവതി, പ്രൈവറ്റ് സർജൻറ്, ലെഫ്ടണൻറ്
 ഇവർ തുടങ്ങി, ക്യാപ്റ്റൻ വരെയുള്ള എല്ലാ അമേരിക്കൻ പട്ടാള
 ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും വശീകരിച്ചു. ചിലപ്പോൾ തടങ്കൽ പാളയ-
 ങ്ങളിൽനിന്നും വന്നിട്ടുള്ളവരായിരിക്കും ഈ 'മൊഴാനോ'യുവതി-
 കൾ. അവിടെയുള്ള രാഷ്ട്രീയ ശുദ്ധീകരണം സംബന്ധിച്ച വിസ്താ-
 രത്തിനു വിധേയരാക്കപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഭാര്യമാരും,
 കാവൽക്കാരും എല്ലാം ഈ 'മൊഴാനോ'യുവതികളെ 'ഇന്നോസ്റ്റ്'
 റാങ്കാ' (വിദേശീയസ്ത്രീ) എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. സംസ്കൃത-
 ചിത്തരും, നല്ല സ്ഥിതിയിലുള്ളവരുമായ വിദേശീയ ലേഖകന്മാർ,
 നയതന്ത്രപരമായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇവരോട് ഇടപെട്ട്, ഇവ-
 രെ പ്രേമിക്കുന്ന പ്രസ്തുത യുവതികൾ 'സാഗ്രാനിറാ' (കട-
 ലിനപ്പാറയുള്ള രാജ്യങ്ങൾ) ഒരു 'ഉദ്യാപിയാ' (സ്വർഗ്ഗസമാനമായി
 ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ പ്രദേശം) ആണെന്നാണ്
 കരുതിയിരുന്നത്. അവരുടെ ഏറ്റവും ആനന്ദകരമായ അപേ-
 ക്ഷ 'എന്നെ നിങ്ങൾ വിവാഹം ചെയ്യുമോ' എന്നുള്ളതായിരുന്നു.
 എന്നാൽ ൧൯൪൭-ൽ സോവിയറ്റ് പൗരന്മാരും, വിദേശികളും
 തമ്മിൽ വിവാഹം ചെയ്യരുത് എന്ന നിയമം നടപ്പിലാക്കി.
 അതു മൊഴാനോയുവതികൾക്ക് ഒരു വലിയ സങ്കടമായിരുന്നു.
 എന്തെന്നാൽ വിദേശികളുമായുള്ള വിവാഹംകൊണ്ട് അവർക്ക്,
 സാമുദായികവും ധനപരവുമായ പല ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ
 സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി, 'മെഴ്സ് യ' പാളിറാസി"
 എന്ന ഗ്രീക്കു അഞ്ചാം സഹസ്രാബ്ദം വിവാഹം ചെയ്ത ഫെലൻ എന്ന
 റഷ്യൻ യുവതിക്ക്, ഒരു മാളികയിൽ താമസിക്കുന്നതിനും, ഒരു
 ഡസൻ ഭൃത്യന്മാരെ വെച്ചു ജോലി ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതിനും, മൊളോ-

ട്രാവ്, വിഷിൻസ്സി മുതലായ പ്രമുഖന്മാരോടു കൈകൊടുക്കുന്നതിന്നു മറ്റു സാധിച്ചു. ഇറാലിയൻഗവണ്മെൻറ് പ്രസ്തുത അംബാസഡറെ തിരിച്ചുവിളിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കുന്നതിന് റഷ്യാക്കാർ ഹെലനെ സമ്മതിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം അവളുമായി ബന്ധം വിടത്തക്കതും, ഉടനെതന്നെ അവർ അവളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു നാടുകടത്തുകയും ചെയ്തു.

ഫൻ'റു-വരെ വിദേശികളെ വിവാഹംചെയ്തു അവരോടുകൂടി രാജ്യംവിടുന്നവർക്ക് റഷ്യൻപൗരത്വം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഫൻ'റു-നശേഷം അവർക്ക് റഷ്യയിലേക്കു തിരിച്ചുവരുന്നതിന് അനുവാദമുള്ള പാസ്സ്പോർട്ടുകൾ നൽകി. വിവാഹംതന്നെ ആഡംബരപൂർണ്ണവും, ആനന്ദപ്രദവും സുരക്ഷിതവുമായ കുടുംബജീവിതം എന്നാണ് ഈ യുവതികൾ ധരിച്ചിരുന്നത്.

ഈയിടെ തങ്ങളുടെ വിദേശികളായ ഭർത്താക്കന്മാരോടുകൂടി ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടനിലേക്കു പോയ രണ്ടു റഷ്യൻ യുവതികൾ അവിടം ദാരിദ്ര്യവും, തൊഴിലില്ലായ്മയും, പട്ടിണിയുംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ തിരിച്ചു റഷ്യയ്ക്കുവരുന്ന എന്നു പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ വാസ്തവം നമുക്കു ചിന്തിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. യുദ്ധകാലത്താണ് അവർ വിദേശികളെ വിവാഹം ചെയ്തത്. അപ്പോൾ റഷ്യ വിജയകരംകൊണ്ടു നരകിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ നമുടെ യുവതികൾ ആഡംബരത്തോടുകൂടി ജീവിച്ചു. ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടനിൽ ജീവിതം കൂറേക്കൂടി ആഡംബരമുള്ളതായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ച അവർക്ക് അവിടെയുള്ള സാധാരണമായ ജീവിതത്തോടു അനുകൂലിക്കേണ്ടിവന്നു. തിരിച്ചു മാസ്റ്റോവിലേക്കുവന്നു ജീവിക്കണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ച അവർക്ക് ഇംഗ്ലണ്ടിനെ കറംപറയേണ്ടിയിരുന്നു.

വിദേശികളെ വിവാഹംചെയ്ത ചില യുവതികൾ, അവർ സ്ഥലംവിട്ട ഉടനെ റഷ്യയോടുള്ള അവരുടെ ഭക്തി പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ' വിവാഹബന്ധം വിട്ടുന്തി, പുതിയ ആളുകളെ സ്വീകരിച്ചു. ഉദാഹരണമായി സുന്ദരിയായ ഗാലിനാ ഒനായേവാ', അവൾ വിവാഹംചെയ്തിരുന്ന സാർജൻറു'ജാൺ ബൈകാണിഷ്' എന്ന അമേരിക്കൻസൈനികാഭ്യോഗസ്ഥൻ തിരിച്ചുവിളിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മിലിട്ടറി അറാഷെയുടെ ആഫീസിൽ കോഡുക്ലാക്കായി ജോലിനേർത്തിരുന്ന ഇരുപത്തിയൊമ്പതാമത്തെ സാർജൻറുജെയിംസ് എം. മാക്മില്ലിനെ വിവാഹംചെയ്തു. അയാളുപ്പോലെയുള്ള പത്തിരപതു അമേരിക്കൻയുവാക്കന്മാർ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥലത്തു്, റഷ്യൻയുവതികളെയല്ലാതെ റഷ്യൻയുവാക്കന്മാരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു റഷ്യൻഅധികൃതർ സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. മാക്മില്ലിൻ അങ്ങനെ ഗാലിനായെ അതിരറ്റ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അവൾ അവനെ ഉപേക്ഷിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു. ഉടനെ അയാൾ അമേരിക്കൻപൗരത്വം ഉപേക്ഷിച്ചു അവളെ വിവാഹംചെയ്തു.

എന്നാൽ ചില റഷ്യൻസ്ത്രീകൾ, അവർ വിവാഹംചെയ്തിരുന്ന, അമേരിക്കക്കാരുടേ മറ്റും, റഷ്യവിട്ടു പോയിട്ടും, അവരോടു ഭക്തിയോടും ബഹുമാനത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ജീവിച്ചു. ഉദാഹരണമായി, റഷ്യയിൽനിന്നു തിരിച്ചുപോകേണ്ടിവന്ന ഒരു അമേരിക്കൻ സൈനികാഭ്യോഗസ്ഥൻ, റഷ്യയിലുള്ള തന്റെ ഭാര്യയോടുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ടു് യാതൊരു ആഡംബരങ്ങളിലും പങ്കുകൊള്ളാതെ ജീവിച്ചു. അവൾക്കു് അത്രത്തോളം ഭക്തിയും സ്നേഹവും അയാളോടുമുണ്ടായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൧൩

റഷ്യയിൽ, ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികൾ അവരുടെ കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു് ഏറാവും നികൃഷ്ടമായ രീതിയിൽ പെരുമാറിയിരുന്നു. അതിൽ ഒരാളായിരുന്നു പാളിറ്റ്ബ്യൂറോവിലെ ഒരു മെമ്പറായിരുന്നു, അലക്സാൻഡർ ഷെർബാക്കോവ്. '൧൯൩൬-ൽ അദ്ദേഹം റെറെഴ്സ് യൂണിയന്റെ (ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ സംഘം) സിക്രട്ടറിയറായിരുന്നു. അക്കാലത്തു ഞാൻ, ൧൯൧൭-ലെ വിപ്ലവം സംബന്ധിച്ചുള്ള യക്ഷികഥകൾ, ഐതിഹ്യങ്ങൾ മുതലായവയെ ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്യുകയും നാടൻഗാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അതുസംബന്ധിച്ചു് എനിക്ക് റഷ്യൻനാടൻഗായകന്മാരുടെയെല്ലാം മേധാവിയായ 'യൂറിമത്വെയെവിച്ചു്' സോകലോവ്' എന്ന ഒരു മാന്യന്റെ സഹായം ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു കലാസമ്പന്നനും, സോവിയറ്റ് അക്കാഡമി ആഫ് സയൻസസ്' എന്ന സ്ഥാപനത്തിലെ ഒരംഗവും, ഒരു സർവ്വകലാശാലാപ്രൊഫസ്സറും, ഗ്രന്ഥകാരസംഘടനയിലെ നാടൻകൃതികളുടെ വകുപ്പിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനും ആയിരുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹവുമായി പലപ്പോഴും ചർച്ചകൾ നടത്തിയിരുന്നു. സാഹിത്യവും നാടൻകൃതികളും ഊർജ്ജമുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കുകയായിരുന്നു. വാഷിങ്ടൺ ഇൻവിങ്ങ് എഴുതിയ 'അൽഹാബ്ര' എന്ന സ്റ്റാണിഷ് പുരാണകഥയിൽനിന്നും ലഭിച്ച പ്രേരണകൊണ്ടാണ്, 'പുഷ്കിൻ' എന്ന റഷ്യൻ എഴുത്തുകാരൻ 'ടെയിൽ ആഫ് ദി ഗോൾഡൻ കോക്കെൽ' എന്ന കൃതി രചിച്ചതു് എന്ന് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ആ അഭിപ്രായം അത്ഭുതവിതവും, ബുദ്ധിമുട്ടുവുമാണെന്നും, ലോകസാഹിത്യത്തി

ലുള്ള റഷ്യയുടെ മഹനീയനേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് ഒട്ടും ജ്ഞാനമില്ലായിരുന്നെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായ വിക്ടർ സൈഡൽ നിദിക്കാവൂ' പിന്നീടൊരിക്കൽ (പതിനൊന്നു വഷ. ബൾഷ്വേക്കുകൾ) പ്രസ്താവിച്ചു.

മൺമന-മാഷ് ഒരുദിവസം, ഗ്രന്ഥകാരസംഘടനയുടെ നാടൻകൃതികളുടെ വകുപ്പിന്റെ ഒരു മീറ്റിങ്ങിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു സോകലോവ് എന്നെ ക്ഷണിച്ചു. ഷെർബാക്കോവു-അതിൽ സംബന്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കുറെ വഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു സോവിയറ്റ് ഇൻഫർമേഷൻബ്യൂറോവിന്റെ (വാർത്താവിതരണ വകുപ്പ്) യുദ്ധകാലമേധാവിയും, ചെമ്പടയുടെ പ്രചരണവകുപ്പിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനും ആയിത്തീർന്നു. ഷെർബാക്കോവ് ഒരു മഹാ-ബുദ്ധിശാലിയും, കഠിനാദ്ധ്വാനിയും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ സാഹിത്യകൃതരായ അദ്ദേഹത്തിന് അത്രതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രവചനപത്രത്തിന്റെ പ്രസാധകന്മാർ റഷ്യയുടെയും അതിന്റെ നേതാവായ സ്റ്റാലിന്റെയും നേട്ടങ്ങളെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് അനേകം നാടൻകൃതികൾ അടങ്ങിയ ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ച് അതിനുവേണ്ട നാടൻകഥകൾ, പദ്യങ്ങൾ മുതലായവ കഴിച്ച് സ്റ്റാൻ, ഉസ്സെങ്കിസ്റ്റാൻ, ജാർജിയ, യുക്രെയിൻ മുതലായ റഷ്യൻപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്ന് ശേഖരിക്കുന്നതിനു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ എത്രകണ്ടു പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്, മീറ്റിങ്ങിൽ വെച്ച് ഷെർബാക്കോവ് ചോദിച്ചു. പ്രസ്തുത പരിപാടി ഒട്ടേറെതന്നെ പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് സോകലോവ് അറിയിച്ചു. അതുകൊണ്ട് കൃഷിച്ച ഷെർബാക്കോവ്, സോകലോവിന് ഒട്ടേറെതന്നെ കായ്ശേഷിയില്ലെന്നും, നാടൻകഥാകൃത്തുക്കളും, കവികളും, നടന്മാരും, രാജ്യഭാഗികളുമാണെന്നും സ്റ്റാക്കനോവൈറ്റിലെ കൃഷിക്കാരും തൊഴിലാളികളും മറ്റും നവമ്പർ ഏഴാംതീയതി

നടക്കുന്ന ക്ലോബർ വിപ്ലവദിനാഘോഷത്തിനുമുമ്പുതന്നെ വളരെയധികം ധാന്യവും ഉഴുവയന്ത്രങ്ങളും നിർമ്മിച്ചിരുന്നുവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. ഉഴുവയന്ത്രങ്ങളും, ധാന്യവുംപോലെ, നാടൻകവിതകളും, കഥകളും നിർമ്മിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും, താൻ ജോലി രാജിവയ്ക്കുവാൻ തയ്യാറാണെന്നും സോകലോവ് അറിയിച്ചു. ജോലി രാജിവയ്ക്കുന്നതിന് അനുവാദം ലഭിച്ചില്ല. പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുപ്പോൾ അതിൽ സോകലോവിന്റെ പേരുപോലും കാണുകയുമുണ്ടായില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല ലെനിനി നെക്കുറിച്ചായിരുന്നു ആളുകൾ വളരെയധികം കൃതികൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. സ്റ്റാലിനെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് അത്രതന്നെ ഭക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

സൈബീരിയയിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ക്രൂലിൻ നേതാവും, മഹാപ്രഭുവുമായിരുന്ന 'മൈക്കേൽ കലാഗിൻ', അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണമായ പ്രയത്നവും കാര്യശേഷിയും കൊണ്ട്, 'നോവോസിബിച്ച്സ്ക്' എന്ന പ്രദേശം മുഴുവനും, വ്യവസായങ്ങളുടേയും, റെയിൽവേമാർഗ്ഗങ്ങളുടേയും ഒരു പ്രധാന കേന്ദ്രമാക്കിത്തീർത്തു. യുദ്ധകാലത്ത് ഞാനും എന്റെ പല സ്നേഹിതന്മാരും ഒന്നിച്ചു 'നോവോസിബിച്ച്സ്ക്' സന്ദർശിച്ചു. പണ്ട് 'ചേമ്പർ ആഫ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്'ന്റെ വൈസ് പ്രസിഡണ്ടായ 'മൈൻടീവാലേസ്', പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന 'എറിക് ജാൺസൺ', അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസിസ്റ്റന്റായ 'ജോയിസ് ഫോറാ', ഗ്രന്ഥകർത്താവും, പ്രസാധകനുമായ 'വില്യം എൽ. വയിറ്റ്', 'യൂണൈറ്റഡ് പ്രസ്' പത്രത്തിന്റെ ലേഖകനായ 'ഹോരിസൺ സാലിസ്ബറി', 'സ്ട്രീയർക്ക് ടൈംസ്' പത്രത്തിന്റെ ലേഖകനായ 'വില്യം ലാറൻസ്', 'ടൈം ആൻഡ് ലൈഫ്' പത്രത്തിന്റെ ലേഖക

നായ റിച്ചാർഡ്, ഈ ലാൻഡ്മാക്ക് ഇവരെല്ലാം ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.

മാസ്റ്റാനഗരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന റഷ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ആവർട്ടിക്കൽ പ്ലാൻററമ്പർ ന്നൻ (ഭരതൻ കണ്ണാടി മുതലായവ നിർമ്മിക്കുന്ന യന്ത്രശാല) ൧൯൪൧-ൽ നോവോസിബിഴ്സ്കിലേയ്ക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. അതിൽ ജോലിചെയ്തിരുന്ന എഴായിരം തൊഴിലാളികളിൽ നാലായിരംവേരെയുംകൂടി പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. പതിനയ്യായിരംവേർ പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങിയ ആ സ്ഥാപനത്തിൽ എഴുപതുശതമാനം തൊഴിലാളികളും സ്ത്രീകളും വെൺകുട്ടികളുമായിരുന്നു. ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഡയറക്ടർ അലക്സാൻഡർ കോത്ലിയാർ എന്നൊരു സൂക്ഷ്മനായിരുന്നു.

മൈക്ക് (മൈക്കേൽ കുലാഗിൻ) ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശനസംഘത്തെ കോത്ലിയാരുടെ ആഫീസിലേയ്ക്കു വിളിച്ചുകൊണ്ടു പോയി. അവിടെവെച്ച് മൈക്ക് എറിക് ജാൺസൺ ഒരു ഇങ്കുവെൽ (ഡസ്സിൽ ഒരു ദ്വാരമിട്ട് അതിലുറപ്പിക്കുന്ന മഷിക്കുപ്പി) സമ്മാനിച്ചു, അതിനെ ജാൺസന്റെ താമസസ്ഥലത്തേക്കു കൊടുത്തയയ്ക്കണമെന്ന്, കോത്ലിയാറോട് ഏല്പിച്ചു ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇങ്കുവെൽ ജാൺസൺ വന്നുചേർന്നില്ല. പിന്നീട് ജാൺസൺ സ്ഥലംവിട്ടുപോകുമ്പോൾ മൈക്ക് കൊടുത്ത ഒരു വിരുന്നിനിടയിൽ, കോത്ലിയാർ ഇങ്കുവെൽ കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നതിനു മറന്നുപോയി എന്നറിഞ്ഞു. ആ പ്രദേശത്തു ൧൯൩൨-ൽ തുടങ്ങി പണിതീർക്കുകൊണ്ടുവന്ന ഒരു ആപ്പാമെന്റസിനെ (സംഗീതം നൃത്തം ഇവ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സ്ഥലം) കുറിച്ചും മറ്റും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മൈക്ക് വെട്ടെന്നു കൂലനായി, കോത്ലിയാറെ എന്തെന്നില്ലാതെ എത്രയും

നീചവും നിന്ദ്യവുമായവിയത്തിൽ ശകാരിച്ചു. കോത്ലിയാറാകട്ടെ അവിടെനിന്നും പൊയ്ക്കൂട്ടത്തു.

വിലപിടിച്ച വജ്രം, പത്മരാഗം ഇവയിൽ അമ്പതെണ്ണം കൂടി മൈക്ക് ജാൺസൺ സമ്മാനിച്ചു. എന്നാൽ താൻ റിപ്പബ്ലിക്കൻകക്ഷിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനാണെന്നും, ആ കക്ഷിയുടെ നിബന്ധനകളനുസരിച്ച്, അന്യരാജ്യത്തിലുള്ള പൗരന്മാരുടെ അടുക്കൽനിന്നും, വലിയ സമ്മാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും പറഞ്ഞു, നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ജാൺസൺ രത്നങ്ങൾ തിരികെ എല്പിച്ചു.

അതേവിതണിയിൽവെച്ചതന്നെ, ഞാൻ റഷ്യൻസാറിന്റെ പട്ടാളത്തിൽ ഉദ്യോഗം ഭരിച്ചുകൊണ്ട്, ഒന്നാംലോകമഹായുദ്ധ കാലത്തു്, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റഷ്യയ്ക്കെതിരായി പ്രവർത്തിച്ചതു താൻ ഓർക്കുന്നുവെന്നും, എന്നാൽ പഴയ വിരോധമെല്ലാം മറന്ന്, ചെമ്പടയിൽ ചേർന്ന് റഷ്യയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും, മൈക്ക് എന്നോട് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇതുകേട്ടു്, മൈക്ക് മദ്യപാനം ചെയ്തിരിക്കയാണോ എന്നാണു് എനിക്കു തോന്നിയതു്.

അദ്ധ്യായം ൧൪

റഷ്യയിലുള്ള എന്റെ ആത്മസ്നേഹിതന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു 'ഭോസിപ് ദാനിലോവ്.' ഒരു സാഹിത്യനിരൂപകനും, നാടകകൃത്തുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബവുമായി, ഉദ്ദേശം പത്തുവർഷം മുമ്പാണ് എനിക്കു പരിചയം സിദ്ധിച്ചത്. ഒരു ഗായികയായ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ഭാരംഗാ, റഷ്യൻചെമ്പടയെ യുദ്ധമദ്ധ്യേ പാട്ടുപാടി രസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ൧൯൪൩-ൽ ഒരു ജർമ്മൻബാംബുകൊണ്ടു കൊല്ലപ്പെട്ടു. ദാനിലോവിന്റെ ഏകപുത്രനായ വ്ളാഡിമിർ ഒരു റേഡിയോ ടെക്ക്നിഷ്യനായിരുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ മദ്ധ്യേചെന്ന യുദ്ധംചെയ്യുന്നതിനു തയ്യാറായ അയാളെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഗെറില്ലായുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ബ്രൈയാൻസ്കവനപ്രദേശത്തുകൊണ്ടിറക്കി. പിന്നീട് അയാൾക്ക് എന്തു സംഭവിച്ചുവെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഒടുവിൽ, ഇരുപത്തിരണ്ടുവയസ്സുള്ളവളും, മാസ്കോവിലെ വിദേശഭാഷാഭ്യസന മന്ദിരത്തിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനിയുമായ മാഷാ എന്ന ഒരു പുതിയ മാത്രം ദാനിലോവിനു ശേഷിച്ചു. നല്ല ആരോഗ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ദാനിലോവിന് കപിബിഷേവിൽചെന്ന താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. അവിടെവെച്ച്, പലപ്പോഴും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണുക പതിവുണ്ട്. എന്നാൽ ൧൯൪൩-ൽ തുടങ്ങിയ അമേരിക്കൻ വിദേശപ്രസ്ഥാനംനിമിത്തം, ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കാണുക എന്നത് അല്പമൊന്നു കുറച്ചു. എന്നാൽ ദാനിലോവ് പ്രസ്തുത പ്രസ്ഥാനത്തെ പൂർണ്ണമായി ചെല്ലുമാറ്റം ചെയ്തു.

എന്നാൽ ൧൯൪൭ വേനൽക്കാലത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, ദാനിലോവിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ കണ്ടു. ഭൗതികവും ഉച്ചയ്ക്ക് ഞാൻ ദാനിലോവിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നുചേർന്നു. അപ്പോൾ മാഷാ

തന്നിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ പോകാൻ ഭാവിച്ചു. എന്നാൽ അവർ എന്നെ നിലുവാൻ പറഞ്ഞു ഇപ്രകാരം അറിയിച്ചു: “അച്ഛൻ ഒരു നാടകം എഴുതിത്തീർത്തിരിക്കുകയാണ്. അത് അമേരിക്കയെക്കുറിച്ചാണ്. അതു വായിച്ചിട്ട് എനിക്കുതന്നെ നാണമാകുന്നു.” കാൺസ്റ്റാൻറിൻ സൈമൊണോവ് എന്ന ഒരു നാടകകൃത്ത് ‘റഷ്യൻപ്രശ്നം’ എന്ന ഒരു നാടകം രചിച്ചിരുന്നു. അതിൽ, അമേരിക്കൻപത്രപ്രവർത്തകന്മാർ സംസ്കാരം അധഃപതിച്ചുപോയവരാണെന്നും, അല്ലെങ്കിലും സൽഗുണങ്ങൾ ഉള്ളവർക്ക്, ഉദ്യോഗം രാജിവയ്ക്കുകയോ, ആത്മഹത്യചെയ്തയോ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു എന്നും മറ്റും കാണിച്ചിരുന്നു. ആ നാടകത്തിനേക്കാൾ കുറേക്കൂടി കഷ്ടമായിരുന്നു ദാനിഈലാവിന്റെ നാടകം. എന്നെന്നാൽ, അമേരിക്കക്കാർ അവരുടെ ജോലി നഷ്ടപ്പെടുപോകാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എന്തു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നാണ് അതിൽ കാണിച്ചിരുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, ദാനിഈലാവ് അതിൽ ഒരു വാക്കുപോലും വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല എന്നു മാത്രം എന്നോടു പറഞ്ഞു.

ഞാൻ മാഷായെ അവസാനമായി ചുമ്മിച്ചിട്ട് അവിടം വിട്ടു. പിന്നീട് ഞാൻ അവിടെ ചെല്ലുകയേ ഉണ്ടായില്ല. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ മാസ്കോ വിട്ടുപോകുന്നതിനു തലേദിവസം അർദ്ധരാത്രികഴിഞ്ഞു, നീല, ഓസിപ്പിനെയും മാഷായെയും ഫോണിൽ വിളിച്ചു, ഞങ്ങൾ അമേരിക്കയ്ക്കു യാത്രയാവുകയാണെന്നറിയിച്ചു. അപ്പോഴും ഉറങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത ഓസിപ്പും മാഷായും അവർക്കു ഞങ്ങളോടു് വളരെ സ്നേഹമുണ്ടെന്നറിയിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൧൫

സംഗീതത്തിൽ അനിതരസാധാരണമായ വൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിച്ച ഒരു റഷ്യാക്കാരനായിരുന്നു, 'അലക്സാൻഡർ വെർട്ടിൻസ്കി.' അദ്ദേഹം വിദൂരദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാട്ടുകളിൽ വർണ്ണിച്ചിരുന്നത്. വിപ്ലവകാലത്ത്, അദ്ദേഹം റഷ്യവിട്ട് ലോകത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തു ചുറ്റിപ്പറന്നു. റഷ്യൻഭാഷ അറിയാവുന്നവരെല്ലാം പാടിരസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞു. റഷ്യയിലാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഗീതത്തിൽ ആളുകൾക്കു് ഏറെയും താല്പര്യം ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാനങ്ങൾ അടങ്ങിയ റിക്കോർഡുകൾകൊണ്ടു് അവർ ആനന്ദിച്ചു.

യുദ്ധകാലത്ത്, വെർട്ടിൻസ്കി, റഷ്യാക്കാരുടെ ഭൂരിതനിവാരണത്തിനുവേണ്ടി തന്റെ സമ്പാദ്യത്തിൽനിന്നു് വലിയ തുകകൾ സംഭാവനചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു റഷ്യയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവരാൻ സാധിച്ചു. മാസ്കോനഗരത്തിൽ തിരിച്ചുവന്ന ഉടൻ, അദ്ദേഹം, തന്റെ ഭാഗിയേറിയ രണ്ടു സൂട്ടുകേസ്സുകൾ താഴെ വച്ചിട്ടു്, തന്റെ പിതൃഭൂമിയെ ചുംബിച്ചു. ആ തക്കാനോക്കി, ആരോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂട്ടുകേസ്സുകൾ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. മാസ്കോവിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവന്നതിനുശേഷവും, തന്റെ സംഗീതം കൊണ്ടു് വെർട്ടിൻസ്കി ഒരു വലിയ തുക സമ്പാദിച്ചു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാട്ടുകളേറ്റിരിക്കുക മറ്റൊരു ഒരു ടിക്കറ്റുചേടിക്കുന്നതിനു വലിയ വിഷമമാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഗീതം കേട്ടു രസിക്കുന്നതിനു്, പട്ടാളക്കാർ, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായികൾ ഇവർ തുടങ്ങി, സ്ത്രീകൾ, പെൺകുട്ടികൾ, തൊഴിലാളികൾ ഇവർവരെയുള്ള

വരെല്ലാം സന്നിഹിതരായിരിക്ക പതിവുണ്ട്. വെർട്ടിൻസ്കിയുടെ സംഗീതരീതിയനുസരിച്ച് റഷ്യൻഗായകന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കാമെന്ന് ഒരിക്കൽ കേലാസംഘത്തിലെ ഒരു അംഗം പ്രസ്താവിച്ചതിന്, "നേമുക്ക് ഒരു വെർട്ടിൻസ്കി മതി" എന്നാണു സ്റ്റാലിൻ മറുപടിപറഞ്ഞത്.

അദ്ധ്യായം ൧൬

ഞാൻ മാസ്കോ വിടുന്നതിനു പതിനെട്ടുമാസം മുമ്പുതന്നെ, അവിടെയുള്ള ആത്മസ്നേഹിതന്മാർ പലരോടും എന്റെ സഹവാസം നിറുത്തിയിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ എന്നോടുകൂടിയുള്ള സഹവാസം അവർക്ക് അപകടകരമായിരുന്നു.

അമേരിക്കക്കാരുോട് അനുഭാവം പ്രദർശിപ്പിച്ചതിന്, കോടതിയിൽ വിസ്തരിക്കപ്പെട്ട ഒരാളായിരുന്നു സൈമിയൺ യാക്കോവ്ലെവിച്ച് ഗോലോവെങ്കോ. ൧൯൩൫ ഡിസംബർ മാസം ഒരു രാത്രിയിൽ വക്ത്താക്കോവ്തീയേറ്ററിൽ ചെ്ത് അഡോ എബ്രട്ട് നത്തിങ്ങ് എന്ന നാടക നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഞാൻ ഗോലോവെങ്കോവിനെ കണ്ടുമുട്ടിയത്. ഓരോ സീനും അദ്ദേഹം അത്ഭുതത്തോടുകൂടി നോക്കി രസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാനുകൂടെ, പെൻസിലോടുകൂടിയ ഒരു ഫെയ്ഞ്ചൻ പേനകൊണ്ട്, നാടകത്തെക്കുറിച്ച് നോട്ടുകൾ കുറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതുകണ്ട ഗോലോവെങ്കോ, എന്റെ പേനയുടെ റീഫിൽ മെക്കാനിസവും മറ്റും എങ്ങനെയാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്നറിയുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, അദ്ദേഹവും ഭാര്യയായ സൈനൈദാ മൈരോണോവ്നായും

എന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസസ്ഥലത്തേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു. ഞാൻ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ, അവർ എന്നെ ഹൃദ്യമാകുവണ്ണം സല്ലരിച്ചു. പേനയുടെ പ്രവർത്തനം, അദ്ദേഹം തന്നത്താൻ കണ്ടു പിടിച്ചു. അന്നുമുതൽ കൂടക്കൂടെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചു.

കപ്പൽനിർമ്മിതിയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട, 'റിഷ്കാലായേവ്' എന്ന സ്ഥലത്താണ് ഗോലോവെങ്കോ ജനിച്ചുവളർന്നത്. പത്താമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛനെ കപ്പൽ നിർമ്മാണത്തിലും മറ്റും സഹായിച്ച്, വേണ്ട പരിശീലനം സമ്പാദിച്ചു. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് തത്വപ്രചരണം നടത്തിയതിന് ഗോലോവെങ്കോവിന്റെ അച്ഛൻ സൈബീരിയായിലേയ്ക്കു നാടു കടത്തപ്പെട്ടു. അവിടെവെച്ച് അദ്ദേഹം മരിച്ചു. അച്ഛന്റെ പ്രവർത്തനം തുടർന്നു ഗോലോവെങ്കോ, വിപ്ലവത്തിനുശേഷം, രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞു, ഒരു ബോൾഷെവികായി ൧൯൧൭-ൽ 'കൈരസ്സി'യോടു പൊരുതി. അതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രദേശത്തുള്ള കപ്പൽനിർമ്മാണസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ബോൾഷെവിക് ഡയറക്ടറായി. രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം മാസ്കോനഗരത്തിലേയ്ക്കു പരിക്കുവാൻ പോയി. കൂട്ടുകുഴിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രചരണകാലത്ത്, കൂട്ടുകുഴിക്കാരെ സഹായിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് നാട്ടുപുറത്തേക്കു പോകേണ്ടിവന്നു. താമസിയാതെ അദ്ദേഹം നഗരത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ ബോൾഷെവികുകാർ, അദ്ദേഹത്തെ നഗരത്തിലുള്ള ഏറ്റവും വലിയ 'ടേക്ക് ആൻഡ് ആട്ടോ റിപ്പയർ പ്ലാൻറിന്റെ' (മോട്ടാർനിർമ്മാണത്തിനുള്ള യന്ത്രശാല) ഡയറക്ടറാക്കി. എന്നിട്ടും ഗോലോവെങ്കോ പഠിത്തം നിറുത്തിയില്ല. രാവിലെ എട്ടുമണിമുതൽ ഒൻപതുമണിവരെ എൻജിനീയർമാർ മുതലായ കീഴ്വേലാശ്വരന്മാർക്കു സന്ദർശനംനൽകി.

ഒൻപതുമുതൽ പത്തുവരെ കണക്കും, പിന്നീട് ഒരുമണിക്കൂർ ഇംഗ്ലീഷും അദ്ദേഹം പഠിച്ചു.

അസാധാരണമായ കാര്യശേഷിയും ബുദ്ധിയുമുള്ള അദ്ദേഹം, തന്റെ കീഴിലുള്ള രണ്ടായിരം ജോലിക്കാരെ ഏറ്റവും സാമർത്ഥ്യത്തോടെ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചിരുന്നു; അമേരിക്കൻ വ്യവസായസംഘങ്ങൾ 'പീസ് വർക്ക് സിസ്റ്റം' (ചിപ്പറജോലിചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം) സമർപ്പിച്ചിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ അറിയിച്ചപ്പോൾ, അതുകൊണ്ടുതന്നെ സോഷ്യലിസ്റ്റുകാർക്ക് അമേരിക്കക്കാരെക്കാൾ പുരോഗതി പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു് അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു.

റഷ്യയിലുള്ള ഓരോ സോവിയറ്റുവ്യവസായത്തിന്റെയും മേധാവികൾക്കു് ഇഷ്ടപോലെ ഉപയോഗിക്കത്തക്കതായി ഡ്രൈറക്ടറുടെ ഫണ്ട് എന്നൊരു തുക ഉണ്ടായിരുന്നു. സമമാനങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങൾ, വിരുന്നുകൾ, മേയ് ഒന്നാംതീയതി, നവംബർ ഏഴാംതീയതി മുതലായ ദിവസങ്ങളിലുള്ള ആഘോഷങ്ങൾ ഇവയ്ക്കായിരുന്നു ആ തുക. എന്നാൽ തൊഴിലാളികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനാണു്, അദ്ദേഹം ആ തുക ഉപയോഗിച്ചതു്.

കുറെ തൊഴിലാളിയുവാക്കൾക്കു്, വോൾഗാനദിയിൽകൂടി ഒരു ബോട്ടുയാത്ര ചെയ്യാൻകൊള്ളാമെന്നു തോന്നിയപ്പോൾ, ഉടനെ അദ്ദേഹം അതിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. എന്നാൽ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന വ്യവസായത്തിൽ സാധനനിമ്നീതി ഒരു നിശ്ചിതശതമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും, അതേ വ്യവസായത്തിൽ മത്സരിച്ചിരുന്ന 'വാസ്യാ ഷൂർണോവിന്റെ' വിഭാഗത്തെ തോല്പിക്കണമെന്നും, അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ ആ തൊഴിലാളികൾക്കു് ഓരോരുത്തർക്കും, മാസ്സാനഗരത്തിൽ, വ്യവസായശാലയുടെ അടുക്കൽ, സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സത്രത്തിൽ രണ്ടാഴ്ച താമസിക്കുന്ന

തിന് അനുവാദം കൊടുക്കാമെന്നും, ഗോലോവെങ്കോ പറഞ്ഞു. മത്സാത്തിൽ വാസ്യാബ്ബർണോവ് തോറും. സാധനനിമിതി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു ഗോലോവെങ്കോവിന്റെ കക്ഷിക്കാർ പുതിയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു. ചില്ലറയായി ജോലിചെയ്യിപ്പിക്കുന്ന രീതി നിറുത്തപ്പെട്ടു. തൊഴിലാളിസ്രീകളുടെ കണ്ണുങ്ങളെ വളർത്തുന്നതിന്, ഗോലോവെങ്കോ 'ക്രാഷുകർ' (ശിശുസംരക്ഷണാലയങ്ങൾ) സ്ഥാപിച്ചു, സാധനങ്ങൾ കൂടുതൽ നിർമ്മിക്കുന്ന സ്രീകൾക്ക് ആവക സൗകര്യങ്ങൾ നൽകുന്നതിൽ മുൻഗണന നൽകണമെന്നും നിബന്ധനചെയ്തു.

ഗോലോവെങ്കോ എന്നെ ഒരിക്കലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യവസായശാലയിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിനെ കുറിച്ചുള്ള ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നുമാണ് ഞാൻ പല വിവരങ്ങളും മനസ്സിലാക്കിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യവസായശാലയിലുള്ള, പത്തൊമ്പതുവയസ്സുമാത്രം പ്രായംവരുന്ന മിത്ര എന്ന യുവാവിനെ അവനു സിദ്ധമായിരുന്ന പ്രത്യേക നിർമ്മാണവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിനുവേണ്ടി 'അമേരിക്കാനെററ്സ്' എന്നാണ് പട്ടേപ്പുരുവിട്ടിച്ചിരുന്നത്. ഐക്യനാടുകളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നാണെന്നു തോന്നുന്നു, ഗോലോവെങ്കോയും തന്റെ തൊഴിലാളികൾക്ക് ശുചിയായി ജീവിക്കുന്നതിനുവേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു.

എന്നാൽ ഗോലോവെങ്കോവിനു ചില വിഷയങ്ങളും ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹം സഹായം നൽകിയിരുന്ന തൊഴിലാളി സ്രീകൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിയിലെ അംഗങ്ങളല്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിയുടെ നേരെ വിരോധമനോഭാവം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതല്ലയോ അത് എന്നെല്ലാം ഒരു തൊഴിലാളി ആവലാതിപ്പെട്ടു. അതു വിചാരണചെയ്യുന്ന

തിന്ന ചുമതലപ്പെട്ട പ്രാദേശികകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കമ്മിറ്റിസിക്രട്ടറി, ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: “ഗോലോവെങ്കോ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ അംഗങ്ങളായ തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യം വിസ്മരിച്ചു. എന്തായാലും അദ്ദേഹം വ്യവസായസംബന്ധിച്ച് അമേരിക്കൻരീതികളിൽ വളരെ പ്രതിപത്തി കാണിക്കുന്നുണ്ട്.” ഈ പ്രസ്താവനയെ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി അംഗപ്പെടുത്തി. ഇതിന്റെ ഫലമായി കുറെ മോട്ടാർവ്യവസായ മേധാവികളുടേയും, എൻജിനീയറന്മാരുടേയും കൂട്ടത്തിൽ ഗോലോവെങ്കോവിനും, അമേരിക്കയിലുള്ള ഡെക്ലായിറ്റ് എന്ന മോട്ടാർവ്യവസായകേന്ദ്രത്തിലേയ്ക്കു യാത്രചെയ്യാൻ അനുവാദം ലഭിച്ചിരുന്നു എന്നു പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു.

ഗോലോവെങ്കോയുടെ ഭാര്യയായ സൈനൈദാ മൈറോനോവ്നായും ഒരു കപ്പൽപണിക്കാരന്റെ മകളായിരുന്നു. അവർക്കു് ഹൈസ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചിരുന്നു. താൻ വലിയ ഒരു പരിഷ്കാരിയാണെന്നാണ് അവൾ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. വിപ്ലവകാലത്താണ് ഗോലോവെങ്കോയും സൈനൈദായും തമ്മിൽ സ്നേഹിച്ചു വിവാഹം കഴിഞ്ഞത്. അവരുടെ മകനായ ‘സെരിയോഴാ’ (സെർജി) ഒരു ചിത്രകാരനായി, വിവാഹം ചെയ്തു കുടുംബത്തിൽനിന്നും അകന്നു താമസിച്ചിരുന്നു. പതിനഞ്ചുവയസ്സായ ഒരു മകൾ ഒരു റേഡിയോ ആപ്പറേറ്റർ ആകണമെന്ന ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിക്കുകയായിരുന്നു.

വിപ്ലവകാലങ്ങൾക്കുശേഷം, നഗരത്തിലുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ഒഴിച്ചുവെക്കാൻ സൈനൈദായ്ക്കു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അതിന്നു ഗോലോവെങ്കോയുടെ ജോലി അവർക്കു് വളരെ സഹായകമായിരുന്നു. ഏതെന്നാൽ സാധാരണ ഒരു റഷ്യൻതൊഴിലാളിക്കു് പ്രതിമാസം അഞ്ഞൂറു റൂബൾമാത്രം വരവുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ,

അദ്ദേഹത്തിനു പ്രതിമാസം മൂവായിരം രൂബൾ ലഭിച്ചിരുന്നു. സ്റ്റേലിനും ഫാഷനും സംബന്ധിച്ച പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന 'അറാ'ലിയർമാൾ' എന്ന സ്ഥാപനത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട സഖാക്കളുടെ ഭാര്യമാർക്കും സിനിമാതാരങ്ങൾക്കും, ഒരുവർഷം മുമ്പുവരെ വിദേശ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും അയച്ചിട്ടുള്ള നയതന്ത്രപരമായ ഉദ്യോഗസ്ഥർമാർക്കും മാത്രമേ പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ സൈനൈദാ, അറാ'ലിയർമാൾസിൽതന്നെ വളരെ സമയം കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നു. എന്നെന്നാൽ അവിടെനിന്നും, അവർക്കു്, അമേരിക്കയിലും, യൂറോപ്പിലും ദൈനംദിനം നടപ്പിൽവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുതിയ മോടികളും, വസ്ത്രധാരണരീതികളും കണ്ടുപഠിച്ചു് അനുസരിക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നു. തന്റെ കാറിൽ കയറി, ഇഷ്ടപോലെ സഞ്ചരിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു ഗോലോവെങ്കോയ്ക്കും അനുവദിച്ചിരുന്നു. ഒരുദിവസം കാർ സൈനൈദായെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനായി അറാ'ലിയർമാൾസിന്റെ നടയ്ക്കൽ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികമ്മിറ്റിയുടെ സിക്രട്ടറി, ഗോലോവെങ്കോയുടെ കാർ തനിക്ക് ഓരവശ്യത്തിനു കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് 'സൈനൈദായ്ക്കു്' സാധാരണ ഒരു ബസ്സിൽ തിരിച്ചു വീട്ടിലേയ്ക്കു വരേണ്ടിവന്നു.

ഒരു പാളിറാ'ബ്യൂറോമെമ്പറായ 'മൈങ്കായ'ന്റെ ഭാര്യയായ അർമീനിയാക്കാരി നടന്നുതന്നെ അറാ'ലിയർമാൾ സന്ദർശിക്കു പതിവായിരുന്നു. 'പ്യൂഡോവ്' ഓർലോവാ' എന്ന ഒരു സിനിമാനടി, താനാണു് ഏറ്റവും അടുക്കുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നതു് എന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. 'അവർക്കു്' തോത്യാനാ ഫ്യോഡോറോവാ' എന്ന യുവതിയോടു വലിയ അന്ധ്യയായിരുന്നു. ആദ്യം ഒരു കൃഷിക്കാരിയായിരുന്ന ഫ്യോഡോറോവാ തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കൊണ്ടു്, അഭിവൃദ്ധിയെപ്രാപിച്ചു്,

സ്കൂളിൽചേർന്നു പഠിച്ചു. ഒരു എൻജിനീയറാവുകയും ഒടുവിൽ റഷ്യയിലെ പാർലിയമെൻറായ സൂപ്രീം സോവിയറ്റി'ലെ ഒരു അംഗമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഒരു വിദേശീയനായതത്ര ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഭാര്യ ഭാഗിയുള്ള വസൂങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതുകണ്ട്, മാഷാൽ വോറോഷിലാവിന്റെ ഭാര്യ അതുമാതിരി വസൂങ്ങൾ വരുത്തി തയ്യാറാക്കിയപ്പോൾ, അത് അവൾക്ക് ഒട്ടോ യോജിച്ചിരുന്നില്ല.

വിദേശവാണിജ്യമന്ത്രിയും ഭക്ഷണവകുപ്പിന്റെ മേധാവിയും ആയിരുന്ന 'മൈകായ'ന്റെ താമസസ്ഥലത്തു്, ഒരു റെഫ്റ്റിജറേറ്റർപോലും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത സൈനൈറ്റായ് വലിയ സമധാനമായിരുന്നു. എന്നാൽ താമസിയാതെ റഷ്യയിൽ 'റെഫ്റ്റിജറേറ്റർ' നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. അതിനു ഗുണം കുറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ഉദ്ദേശം മുൻതൂക്കത്തു ഡാക്ടർ വിലയ്ക്കു് അതു വിലക്കു്പ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഞാൻ ഗോലോവെങ്കോവിന്റെ താമസസ്ഥലത്തു ചെല്ലുമ്പോഴൊക്കെ, അദ്ദേഹവും, കുടുംബാംഗങ്ങളും പ്രെജ് വിസ്കാരങ്ങളെ (രാഷ്ട്രീയശുദ്ധീകരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വിസ്കാരങ്ങൾ) കുറിച്ചു, വിവരങ്ങൾ അറിയുന്നതിനു വളരെ ഉത്സാഹം കാണിച്ചിരുന്നു. മാസ്കോനഗരത്തിനു പുറത്തുനിന്നും, മുപ്പതാളം വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ ഞാൻ വരുത്തിയിരുന്നു. അതിൽനിന്നും വിസ്കാരത്തിന്നു ശിക്ഷയ്ക്കും വിധേയരാക്കപ്പെട്ട അനവധി രാജ്യഭ്രാഹ്മികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ എനിക്കറിയുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത രാജ്യഭ്രാഹ്മികളെ വിദൂരദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു് നാടുകടത്തുകയും, അവരുടെ ഭാര്യമാരെ തടങ്കൽപാളയങ്ങളിലാക്കുകയും, അവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഗവണ്മെൻറുസ്ഥാപനങ്ങളിൽ സംരക്ഷിക്കുകയും ആണു ചെയ്തിരുന്നതു്. അച്ഛനമ്മമാർ 'രാജ്യഭ്രാഹ്മികളായതു

കൊണ്ട് അവരെ മറന്നുകളയുന്നതിനാണു കട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതു്.

റെയിൽവേ' സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ അറിയുന്നതിനും ഗോലാവെങ്കോവിനു് താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. 'പെഷ്കോറ' നദീതടത്തിലുള്ള കല്ലരിഖനനം വിപുലീകരിക്കുന്നതിനും, അവിടെ ഒരു വലിയ റെയിൽവേ പണിചെയ്യുന്നതിനും, റഷ്യായിലെ 'അക്കാഡമി ആഫ് സയൻസസ്' എന്ന സ്ഥാപനം ശുപാർശചെയ്തിരുന്നു എന്ന വാർത്ത ഞാൻ ഗോലാവെങ്കോവിനെ അറിയിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം സന്തോഷഭരിതനായിത്തീർന്നു. 'പെഷ്കോറ നദീതടത്തു്', 'വോർകുട്ടാ' എന്ന സ്ഥലത്തു് കല്ലരി വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിയതു്, അവിടെ ആയിരത്തി അഞ്ഞൂറുമെൽ നീളമുള്ള ഒരു റെയിൽപാത പണിതതു്, തടവുകാരുടെ പ്രയത്നംകൊണ്ടായിരുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് തത്വത്തോടു് ഏറ്റവും പ്രതിപത്തിയുള്ള ഗോലാവെങ്കോവിനും ഭർദ്ദാഗ്നാ വന്നുചേർന്നു. ഒരുദിവസം കാലത്തു്, തന്റെ വ്യവസായശാലയിലേയ്ക്കുപോയ അദ്ദേഹം തിരിച്ചുവരികയുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തിൽ ചില കുറ്റങ്ങൾകണ്ടു്, അദ്ദേഹത്തെ ശിക്ഷിച്ചു് നാടുകടത്തപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു് എന്നാണത്രെ അറിയുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എൻ. കെ. വി. ഡി-ക്കാർ, അന്നു രാത്രിതന്നെ സൈനികദാരുണതയോ, അറസ്റ്റ് ചെയ്തു് കൊണ്ടുപോയി. ഗോലാവെങ്കോവിന്റെ വസ്തുവകകൾ കണ്ടുകെട്ടി. അയാളുടെ മകളായ മരിയാ തന്റെ സഹോദരനോടുകൂടിച്ചെന്നു താമസിക്കുകയും, ഒടുവിൽ അവൾ ഉത്തരസമുദ്ര മാർഗ്ഗരണകൂടത്തിൽ ജോലിനോക്കിയിരുന്ന ഒരു വയർലസ്സ് ആപ്പറററെ വിവാഹംകഴിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ താമസി

യോതെ, മുർമാൻസ്ക് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് ഒരു ജമ്മൻബാംബു കൊണ്ട് അവർ കൊല്ലപ്പെട്ടു.

ഈ ഗോലോവെങ്കോവും, ഭായ്തയും അപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതോടുകൂടി, ഞാൻ അവരുടെ മകനായ സൈന്യോഴാ'യോടും അയാളുടെ ഭായ്തയായ തന്യാ'യോടും, സ്നേഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. അവരുടെ അടുക്കൽനിന്നുമാണ് സൈനൈദായെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ എനിക്കു മനസ്സിലായത്. പത്തുവർഷം അവർ തടങ്കൽപാളയത്തിൽ അദ്ധ്വാനിച്ചുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുകൂടണമെന്നും, ഫൻ'റവു-ൽ അവളെ തടവിൽനിന്നു വിടുമ്പോൾ, മാസ്സോനഗരത്തിൽനിന്നും അറുപതുമൈലിൽ കുറയാതെ ദൂരമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു താമസിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ഉള്ളതായിരുന്നു അവർക്കു കിട്ടിയ ശിക്ഷ. ഇപ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷകൾകൊണ്ട് അനേകായിരം സ്ത്രീകൾ സങ്കടപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തടവിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്ന ചിലരെ ഏഴു പ്രധാനപ്പെട്ട റഷ്യൻ നഗരങ്ങളുടെ അടുത്തുണ്ടാ താമസിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നു കല്പിച്ചിരുന്നു. മറ്റുചിലരെ നഗരത്തിന്റെ നൂറു കിഴലാമീറർ (ഉദ്ദേശം അറുപതു മൈൽ) വ്യാസാർദ്ധത്തിനകത്തുണ്ടാ വസിക്കുതക്കുന്ന നിബന്ധന ചെയ്തിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി മാസ്സോനഗരത്തിൽനിന്നും, നൂററിയൊന്നു കിഴലാമീറർ ദൂരെയായി 'പെറുഷ്കി' (ലിറ്റിൽ റൂസ്സോസ്) എന്നൊരു റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ ഉണ്ട്. ആദ്യം ജനവാസം പോലുമില്ലാതിരുന്ന ആ സ്ഥലം, തടവിൽനിന്നു മോചിപ്പിച്ചയച്ച ആളുകളെക്കൊണ്ടാണ് ജനനിബിഡമായിത്തീർന്നത്.

തടവിൽനിന്നു വിടുന്നവർ ഉടനേതന്നെ എൻ. കെ. വി. ഡി-യുടെ അടുക്കൽ പേർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. പിന്നീട്, അവർക്ക് പ്രധാന്യമുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൊടുക്കുകയില്ല എന്നുള്ളതല്ലാതെ, അവരുടെ പഴയ ജോലികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്

അവർക്ക് തടസ്സമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം വിചാരിതയായ ഒരു സ്ത്രീ, ൧൯൪൩-ൽ സെപ്റ്റംബർ പട്ടാളത്തിൽ ജോലിയായിരിക്കുകയും, 'ക്രസ്തായാ പ്രെസ്തിയാ' എന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യവസായകേന്ദ്രത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, സെപ്റ്റംബറായെ ചെന്നുകണ്ടു. മാതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നും കിട്ടിയ എഴുത്തുകളിൽ ഉള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അയാളെ ആ സ്ത്രീ ഗ്രഹിച്ചിട്ടു.

മദ്ധ്യേഷ്വായിലുള്ള 'കോരഗന്ദാ' എന്ന പുൽപ്രദേശത്തു് രാമസിക്കുവാൻ നിയുക്തരായ അനേകായിരം സ്ത്രീകളിൽ ഒരാളായിരുന്നു സൈനൈദാ. ജനവാസപോലുമില്ലായിരുന്ന ആ സ്ഥലത്തു്, അവർ മണ്ണുകൊണ്ടു് കുടിലുകൾ ഉണ്ടാക്കി, കന്നുകാലികളെ വളർത്തുന്നതിന്നും കൃഷിചെയ്യുന്നതിന്നും ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ കഠിനമായ അലപാനവും, അസഹ്യമായ വെയിലുകൊണ്ടു് പലർക്കും സുഖപ്പെടുകൾ പിടിച്ചെടുത്തു് അവർ മരിച്ചു. അത്രയും ആഴ്ചകൾക്കു് രണ്ടു ഡാക്ടർമാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സൈനൈദായ്ക്കും ശരീരത്തിന്നും, മനസ്സിന്നും വളരെ ഇടിവുവരിച്ചു. ആ തടങ്കൽസംഘത്തിന്റെ മേധാവിയിലേക്കു് അവർ രണ്ടു സഹഗതികൾ അറിയിച്ചു. പ്രസ്തുത സംഘത്തിന്റെ നാലുതുവിഭാഗങ്ങളിൽ ഓരോന്നിൽനിന്നും ഓരോ സ്ത്രീയെ അവിടെയുള്ള രണ്ടു ഡാക്ടർമാരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു്, നഴു്സിങ്ങു് പഠിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ഒരു സഹഗതി. ചെമ്പടയ്ക്കുവേണ്ടി, അണ്ടർവെയർ തയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഷാപ്പുതുടങ്ങി അങ്ങനെ സ്വദേശത്തിന്നു സേവനമനുഷ്ഠിക്കുവാൻവേണ്ട സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം. തടങ്കൽസംഘത്തിന്റെ മേധാവി അതു സമ്മതിച്ചു സൈനൈദായെ ഷാപ്പിന്റെ ഫോർമാനാക്കി. കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു സിനിമാ

നടികളെ, റഷ്യൻ ക്ലാസ്സിക്സും (പുരാതന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ) മറ്റു നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഉറക്കെ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുന്നതിനു സമ്മതിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു സൈനൈദാ അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അതിനും സമ്മതം ലഭിച്ചു. ആ രണ്ടു നടികളിൽ ഒരാൾ നാട്ടുകടത്തി കൊല്ലപ്പെട്ട 'യേശോഡാ' എന്ന ഒരു എൻ. കെ. വി. ഡി. ആഫീസറുടെ ഭാര്യയും മറേറത്ത്, അയാളുടെ ഗൃഹഭരണക്കാരിയും ആയിരുന്നു.

ഒരുദിവസം രാത്രി, സൈനൈദായും കൂട്ടരും അന്നാകാരനിനാ' എന്ന കഥ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാരനിന്റെ ആജ്ഞയ്ക്കു വിപരീതമായി അന്നായും അവളുടെ കൊച്ചുമകനും, അയാളുടെ മുറിയ്ക്കുകത്തക്ക കടക്കുന്ന രംഗം വായിച്ചപ്പോൾ, സഹിക്കാവയാത്ത സങ്കടംകൊണ്ട് എല്ലാവരും വിങ്ങിവിങ്ങിക്കരഞ്ഞു. തന്റെ ഏകസന്താനത്തിൽനിന്നും വേർപെടുത്തപ്പെട്ട സിനിമാനടികളിൽ ഒരാൾ, സങ്കടംകൊണ്ടു ചിത്തഭ്രമാപിടിപെട്ട് താരാട്ടുപാടാൻ തുടങ്ങി. രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടും ചിത്തഭ്രത്തിനു കുറവുണ്ടാകാത്ത ആ സിനിമാനടിയെ ഉടനെതന്നെ അവിടെനിന്നു മാറ്റി. വിവരങ്ങളെല്ലാം എങ്ങനെയോ മനസ്സിലാക്കിയ അധികൃതന്മാർ, ആ തടങ്കൽസംഘത്തിന്റെ മേധാവിയെ ജോലിയിൽനിന്നു നീക്കുകയും, പകരം പുതിയ ഒരാളിനെ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. സൈനൈദാ ഒരു കൃഷിസ്ഥലത്തിലേക്കു ജോലിചെയ്യുന്നതിനയയ്ക്കപ്പെട്ടു.

കൃഷിസ്ഥലത്തിലേക്കായപ്പോൾ, സൈനൈദായ്ക്കും, ഒരുവിധത്തിൽ, ഒരു ഉപകാരമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവർക്കു നാല്പതു വയസ്സ് മാത്രമേ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. അതുപോലെ തടങ്കലിൽ പാപ്പിച്ചിരുന്ന മറ്റുചില സ്ത്രീകൾ മുപ്പതുവയസ്സിനും, നാല്പതു വയസ്സിനും ഇടയ്ക്കുള്ളവരുമായിരുന്നു. പലവിധ സങ്കടങ്ങൾ

കൊണ്ട്, അവരുടെ സൗന്ദര്യം വളരെയധികം നശിച്ചുപോയിരുന്നു. ജരാനരകളും, മുഖത്തിലുള്ള ചുളിവുകളും തടയുന്നതിനുള്ള വഴികളെന്തെല്ലാമാണെന്നായിരുന്നു, അവരുടെ ആലോചന. അതിനുള്ള ഒരു ഉപായം, പൊക്കമുള്ള തലയണവെച്ചുകൊണ്ട് ഉറങ്ങുന്നതാണെന്ന് ഒരാൾ പറഞ്ഞു. അത് ഒരു മൂഢതപമാണെന്ന്, ഡാക്ടറമ്മാർ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അന്നുമുതൽ പലരും, തലയണ വളരെയധികം പൊക്കിവെച്ചുകൊണ്ട് ഉറങ്ങി. മുഖത്തിലുള്ള ചുളിവുകൾ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന് അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗം, രാത്രി ഉറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ്, എണ്ണമയമുള്ള എന്തെങ്കിലും സാധനംകൊണ്ടു മുഖം തിരുമമുക എന്നതായിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി അവരിൽ ചിലർ, എവിടെനിന്നെങ്കിലും കുറെ വെണ്ണ മോഷ്ടിച്ചെടുത്തിരുന്നു. മററുചിലർ, സൂപ്പിനുമുകളിൽ പൊങ്ങിനിന്നിരുന്ന കൊഴുപ്പിന്റെ കണികകൾ, ശേഖരിച്ചെടുത്തിരുന്നു.

എപ്പോഴെങ്കിലും തടയലിൽനിന്നും മോചനം ലഭിച്ചു, തങ്ങളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളോടുകൂടി വീണ്ടും ഒത്തുതാമസിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചേക്കാം എന്നാശിച്ചു കാത്തുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രസ്തുത സ്ത്രീകൾക്ക് "കോൺസ്റ്റാൻറിൻസൈനൊണോവ്" എന്ന റഷ്യൻ കവി ചെമ്പടയ്ക്കുവേണ്ടി എഴുതിയിരുന്ന "വെയിറ്റ്ഫാർമി" (എനിക്കുവേണ്ടി കാത്തുനിൽക്കുക) എന്ന പദ്യം ഏറെയും യോജിച്ചിരുന്നു. അതു തുടങ്ങിയിരുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:

“അല്ലയോ പ്രിയപ്പെട്ട ബന്ധുവിത്രാദികളേ, ഞാൻ തിരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. നിങ്ങൾ എനിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുക.”

സൈനൈദാശ്വോടുകൂടി, മൂന്നുവർഷം തടയൽപാളയത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ, വിമോചിതയായപ്പോൾ അവർ

മുഖാന്തിരം, സൈനൈദാ, തന്റെ മകനായ സെര്യാഴായ്ക്ക കൊടുത്തയച്ച സന്ദേശം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

“മകനെ, എന്നെങ്കിലും ഒരുദിവസം എന്നിക്കു നിങ്ങളുടെയടുക്കൽ വന്നുചേരുന്നതിനു സംഗതിവരും. എന്നിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞു. കാൺസ്റ്റാൻറിൻ സൈമൊണോവിന്റെ പദ്യം, ഞാൻ അയച്ചതാണ് എന്നു പറഞ്ഞു നീ എന്നിക്കുവേണ്ടി അച്ഛൻ അയച്ചുകൊടുക്കുക.”

എൻ. കെ. വി. ഡി., സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റി, സ്റ്റാലിൻ ഇവരോട്, അച്ഛനെ എവിടെ പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് സെര്യാഴായ്ക്ക പല എഴുത്തുകൾ അയച്ചെങ്കിലും, അവൻ, അച്ഛനെക്കുറിച്ച് യാതൊരു വിവരവും അറിയാൻ സാധിച്ചില്ല; അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം നിറവേരുന്നതിന്നും അവനു സാധിച്ചില്ല.

ഭാഗം ആറാം

സോവിയറ്റ്.

കലാലോകം

അദ്ധ്യായം ൧൭

‘൧൯൩൫-മാണ്ടിടയ്ക്ക്, എന്റെ സ്നേഹിതനായ സെർജി ഗോലോവെങ്കോ’ എന്ന ചിത്രകാരൻമുഖാന്തിരമാണ്, എനിക്കു സോവിയറ്റ്കലാലോകവുമായി പരിചയം സിദ്ധിച്ചത്. ചപ്പു, നിരൂപണം, സ്തുതി ഇവയ്ക്ക് അന്നു യാതൊരു തടസ്സവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

സെർജി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ തന്യാ ഇവരുമായി, ഞാൻ പരിചയപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങിയ കാലത്ത്, ഒരു മുറിമാത്രമുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിലാണ് അദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്നത്. വ്യാഴാഴ്ചദിവസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസസ്ഥലത്തു പലരും ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. കലയിൽ അഭിരുചിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങൾ, പലതരം ചായങ്ങൾ കലക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളത്, കുഴൽവഴി, വാക്കോണ്ടു വലിച്ചെടുത്ത്, തുപ്പിരസി കുക്ക പതിവായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു സെർജി അവരെ, അച്ഛന്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒന്നിച്ചുകൂടുന്ന അതിഥികളെ സെർജി അകത്തുവിളിച്ച് അവർക്ക്, കറുത്ത റൊട്ടി, സാസേജ്, ബിയർ, ചില പ്രത്യേകാവസരങ്ങളിൽ വോഡ്കാ എന്ന മധ്യ ഇതെല്ലാം നൽകിയിരുന്നു. ഭക്ഷണംകഴിഞ്ഞു, സംഗീതം, പദ്യപാരായണം, ചപ്പു ഇവയു യോഗസമയത്തു നടന്നിരുന്നു. അവയുടെയെല്ലാം അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചത്, സെര്യാഴായായിരുന്നു. ആഡംബരത്തിൽ അശേഷം ഇഷ്ടമില്ലാത്ത അദ്ദേഹം, ഒരു സ്വതന്ത്രചിന്തകനും, മാനുത നിറഞ്ഞവനും ആയിരുന്നു. കല, സാഹിത്യം ഇവയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അഗാധമായ ജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒട്ടും ഗർവ്വം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രെസ്സ്,

സ്റ്റേൻഡാർഡ്, നെമ്പർ ഇവരെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വാദപ്രതിവാദം നടത്തിയിരുന്നു. വിലപിടിച്ച് വല മാതൃകകളും അടങ്ങിയ ആധുനിക പാശ്ചാത്യകലാമ്യസിദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം വളരെനേരം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നു. സോവിയറ്റ് കലാലോകത്തിന്റെ ചക്രവർത്തിയാണെന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്ന അലക്സാൻഡർ ജെറാസിമോവ്” അധഃപതിച്ച പാശ്ചാത്യകലയെപ്പറ്റി പ്രതിപത്തിയുണ്ടായി, യുവാക്കന്മാരായ റഷ്യൻചിത്രകാരന്മാർ ഭൂഷിച്ചുപോകരുത് എന്നു പറഞ്ഞു, പാശ്ചാത്യകലാമ്യസിദ്ധം അടച്ചുപൂട്ടി.

യുദ്ധകാലത്തു്, ആൾ യൂണിയൻ സൊസൈറ്റി ഫാർ കൗച്ചുൽ റിലേഷൻസ്” (ലോകത്തിലുള്ള വിവിധരാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ സാംസ്കാരികബന്ധം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു സംഘം) ഭാരത രാജ്യങ്ങളിലുള്ള കലാവൈചിത്ര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രദർശനങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു. യുദ്ധംകഴിഞ്ഞ ഉടനെ, ൧൯൪൫-ശതകാലത്തു കലാവൈശിഷ്ട്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രദർശനം നടന്നപ്പോൾ, ജെറാസിമോവിനു് അതിനെക്കുറിച്ച് പ്രശംസിക്കേണ്ടിവന്നു. ഭാവനാസമ്പത്തും, ചിന്താശക്തിയും ഉള്ളവരാണ് അമേരിക്കൻ കലാകാരന്മാർ എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതായ ജെറാസിമോവ് പ്രസ്താവിച്ചു.

മാസ്കോനഗരത്തിലുള്ള ‘ജൂവിഷ്’തീയേറ്ററിൽ ‘മാർക് ഷഗാൾ’ എന്ന കലാകാരന്റെ ചിത്രങ്ങൾ വച്ചിരുന്നതു മാറി യത്രും, ജെറാസിമോവ് തന്നെയായിരുന്നു. പ്രസ്തുത തീയേറ്ററിനുവേണ്ടി, ൧൯൨൦-മാണ്ടിടയ്ക്കു്, വരയ്ക്കപ്പെട്ട ചിത്രങ്ങളായിരുന്നു അതു്. അടുത്തകാലത്തു്, മിൻസ്കിൽ വച്ച് ആർക്കും അറിയുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും, ഒരുവർഷം മുമ്പുവരെ ജൂവിഷ് തീയേറ്ററിന്റെ ഡയറക്ടറായിരിക്കുകയും

ചെയ്ത 'മൈക്കോയൽസ്' ഷഗാലിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ മാറുന്നു
വെന്നു കേട്ടു, വളരെ സങ്കടപ്പെട്ടു.

ഭാവാത്മകതപക്കാര, ഫ്റാൻസിലെ കലാശ്രേഷ്ഠന്മാർ
ഇവരെല്ലാം യൂറോപ്പിലുള്ള ചിത്രകലാവിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ പരിശ്രമം
കൊണ്ടാണ് മാഹാത്മ്യം സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, അവരെ
ധിക്കരിക്കുന്നതിനു റഷ്യാക്കാർക്കു് ഒരിക്കലും സാധിക്കയില്ലെന്നും,
റഷ്യയിൽ വലിയ ചിത്രകാരന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, റെപിൻ
എന്ന റഷ്യൻചിത്രകാരൻതന്നെ ചിത്രമെഴുത്തിൽ നല്ല വാസന
യുള്ളവനാണെങ്കിലും അവൻ വിദ്യാഭ്യാസം ഒട്ടും ഇല്ലായിരു
ന്നെന്നും, സെവ്യാഴാ പലപ്പോഴും പറയുക പതിവായിരുന്നു.
ട്ടാർസ്റ്റായ് ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ, റഷ്യാക്കാർ പാശ്ചാത്യ
കലാകാരന്മാർമായി യോജിച്ചില്ലെങ്കിലും, കലയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള
അവരുടെ പ്രയത്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ആദ്യം രാജകീയസദസ്സിലെ ഒരു ചിത്രകാരനായിരുന്ന
ജെറാസിമോവ് പിന്നീട് താമസിയാതെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട
'അക്കാഡമി ആഫ് ആർട്ട്സി'ന്റെയും, ആർട്ടിസ്റ്റ്സ് യൂണിയ
ന്റെയും സിക്രട്ടറിയനാലായി തീർന്നു. ശുദ്ധ മാർക്സിസ്റ്റ് കക്ഷിക്കാ
രായ നിരൂപകന്മാർ അവരുടെ അജ്ഞതയേയും, ഭയത്തേയും
മാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, മറ്റുള്ളവരെ 'രൂപഭദ്രന്മാർ' എന്നാണു
വിളിച്ചിരുന്നത്. അതനുസരിച്ച് ജെറാസിമോവും, രൂപഭദ്രന്മാ
രുടെ ഒരു പരമശത്രുവായിരുന്നു.

യുദ്ധകാലത്തു് ഒരു റഷ്യൻഭടൻ യുദ്ധംകഴിഞ്ഞു വീട്ടിലേക്കു
തിരിച്ചുവരുന്നതു കാണിച്ച് മേകൻ വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുവരുന്നതു്
എന്നു പേരുള്ള ഒരു പടം ജെറാസിമോവ് എഴുതി.
അതിൽ, ഭടൻ യുദ്ധംസംബന്ധിച്ച സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചതായി

തോന്നുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. 'വേദികൾ സാഴിൻ' എന്നയാൾ ജെറോസി
 മോവിനെ അധികേഷിപ്പിച്ചു. സ്റ്റാലിൻ മുതലായ സോവിയറ്റ്
 നേതാക്കളാരെ, ദിവ്യന്മാരാണെന്നു കല്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവരുടെ
 പടങ്ങൾ എഴുതിയാണ് ജെറോസിമോവ് വളരെ പ്രാധാന്യത്തി
 ലെത്തിയിരുന്നത്. ഉയന്നസ്ഥാനങ്ങളിലിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥ
 മേധാവികളെയും, അവരുടെ ഭാര്യമാരെയും, ജെറോസിമോവ്
 തന്റെ വശത്താക്കിയത്, അവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചിറകില്ലാത്ത
 ദൈവഭൃതന്മാരായിട്ടു കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പടങ്ങൾ വരച്ചായി
 രുന്നു.

മാസ്കോ നഗരത്തിലുള്ള തെരുവുകളിൽ ഒന്നിൽ, റഷ്യൻ
 ചിത്രകാരന്മാർ ഒരു നിശാകാലസദസ്സു കൂടിയിരുന്നു. അതിൽ
 വിവിധ കലാപ്രകടനങ്ങൾ നടക്കുകയും പതിവായിരുന്നു.
 ചിത്രകാരയൂണിയന്റെ അംഗങ്ങൾക്കും അവരുടെ സ്നേഹിത
 ന്മാർക്കും മാത്രമേ പ്രകടനങ്ങൾ കാണുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.
 പ്രസ്തുത സദസ്സുകളിൽ ഒന്നിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിന് സെർജി
 ഗോലോവെങ്കോ, എന്നെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. പ്രകടനങ്ങൾ
 നടത്തിയവരിൽ പ്രധാനി, സമത്വമായ ഒരു നടിയായിരുന്നു.
 മാസ്കോ ആർട്ട്സ് കോളേജ്, തയ്യാറാക്കിയ 'അന്നാകാരനിനാ'യുടെ
 ചില ഭാഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം അഭിനയിച്ചു. തന്റെ ജീവിതത്തെ
 അസ്തമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംഘത്തിനുവേണ്ടി കാത്തുനില്ക്കുന്നതായിട്ടു
 ഭാവിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ പരിപാടിയുടെ ഓരോ ഭാഗവും അവതരി
 ങ്കിച്ചു. ഓരോ കലയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഓരോ രംഗവും അഭിന
 യിച്ചശേഷം, അവൾ കുരിശിന്റെ അടയാളം കാണിച്ചു,
 റഷ്യയിൽ കലയുടെ പുരോഗതി തുച്ഛീകരമല്ലെന്നു പറഞ്ഞു സങ്കട
 ക്ഷേപണത്തായി ഭാവിച്ചു, തന്റെ സംഘക്കാർ വരുന്നതിന്
 ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട്, അടുത്ത രംഗം അവതരിപ്പിക്കും. പ്രകടന

ചരിവാടിയിൽ, കോൺട്രാക്ടാറോട് സിയ' എന്ന പേരുള്ള ജോസിമോവിന്റെ രംഗവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

കോൺട്രാക്ട് എന്ന വാക്കിൽനിന്നാണ് കോൺട്രാക്ടാറോട് സിയ' എന്ന പേര് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. സോവിയറ്റ്കലയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും, വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള സാമ്പത്തികചരിവാടിയെ കാണിക്കുന്നതായിരുന്നു കോൺട്രാക്ടാറോട് സിയ. റഷ്യയിൽ സാധാരണയായി, ഒരു കലാകാരൻ, തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ, സോവിയറ്റ്ചിത്രകാരസംഘത്താൽ നിയമിതമായ ഒരു കമ്മിഷന്റെ മുമ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. കമ്മിഷൻ നല്ല മാതൃകകൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത്, കലാമന്ദിരങ്ങളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കത്തക്കവയാണോ, അല്ലയോ എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ചിത്രങ്ങൾ നല്ലവയാണെങ്കിൽ ചിത്രകാരസംഘം, കലാകാരനെ 'കോൺട്രാക്ടാറോട് സിയ' എന്ന ഏർപ്പാടിൻകീഴിലാക്കിയിരുന്നു. അതായത് അടുത്ത ഒരു വർഷത്തിൽ, സംഘം, വലതവണകളിലായി ആറായിരം മുതൽ, പത്തുണ്ടായിരം റൂബിൾവരെ അവനുകൊടുക്കും. കലാകാരൻ, താൻ തയ്യാറാക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളും മറ്റും, മുഴുവൻ സംഘത്തെ ഏൽപ്പിക്കണം. ആ ചിത്രങ്ങൾ നല്ലതല്ലെങ്കിൽ, കലാകാരൻ പണം തിരിയെ കൊടുക്കേണ്ടിവരും. ചിത്രങ്ങൾ നല്ലവയാണെങ്കിൽ കമ്മിഷൻ അതിന് ഒരു വില നിശ്ചയിക്കും. കലാകാരൻ മേടിച്ച് ഉള്ള തുകയേക്കാൾ ചിത്രങ്ങളുടെ വില കൂടിയിരുന്നാൽ എന്തു തുക കൂടുതലുണ്ടോ അത്ര സംഘം കലാകാരനെ കൊടുക്കും. എന്നാൽ ചിത്രങ്ങളുടെ വില, കലാകാരൻ പറിയിട്ടുള്ള തുകയിൽനിന്നും കുറഞ്ഞിരുന്നാൽ എത്ര കുറവുണ്ടോ അത്, കലാകാരൻ തിരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുമില്ല.

തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മാതൃകകളെപ്പറ്റി റഷ്യയിലുള്ള മ്യൂസി-
യങ്ങൾക്ക് അറിവുകൊടുക്കും. പ്രത്യേക വില്പനസ്ഥലങ്ങൾ
മുഖാന്തിരം അവയുടെ, വില്പന നടത്തും. തങ്ങളുടെ താമസ
സ്ഥലങ്ങൾ അലങ്കരിക്കുന്നതിനായി വിവിധ ജോലിക്കാർ അതു
മേടിക്കും.

സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രീയസഭയുടെ കലാവിഭാഗത്തിന്റെ സഹായ
ത്തോടുകൂടി, സോവിയറ്റ് ചിത്രകാരസംഘടന അതിന്റെ
അംഗങ്ങൾക്കു പണം കടംകൊടുക്കുക, സത്രങ്ങൾ നടത്തുക,
ചിത്രാവരയ്ക്കുന്നതിനുള്ള സാധനങ്ങൾ വരുത്തിക്കൊടുക്കുക മുത
ലായ പ്രവൃത്തികളും ചെയ്തിരുന്നു.

മേ നോംതീയതി, നവാബർ ഏഴാംതീയതി മുതലായ
ദിവസങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന ആഘോഷങ്ങളിൽ വിവിധ
ചിത്രകലാപ്രദർശനങ്ങൾകൊണ്ടു നഗരം നിറഞ്ഞിരിക്കും.
ഫൻ്റേ ശരൽക്കാലത്തു മാസ്കോനഗരം സ്ഥാപിതമായിട്ട് എണ്ണ
റവഷം തികഞ്ഞിരുന്നുവത്രെ. അന്നായിരുന്നു, നഗരം ഏറ്റവും
അലംകൃതമായിരുന്നത്. പ്രസ്തുത ദിനങ്ങളിൽ ചിത്രകാരന്മാർക്കും
മറ്റും വളരെ പണം സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ, കേന്ദ്രസമിതിയുടെയും, കമ്മിഷന്റെയും അഭി
പ്രായമനുസരിച്ച് കലാകാരന്മാരുടെ സൽപേരിനും, ഭാഗം
സംഭവിച്ചിരുന്നു. അധഃപതിച്ച പടിഞ്ഞാറൻരാജ്യങ്ങളിലെ
രീതികളെ അനുകരിക്കുക എന്നയത്നത്തിൽ രൂപഭൂത, ഭാവനാ
ത്മക, ആവശ്യത്തിലധികമായ യാഥാർത്ഥ്യം മുതലായ ഓരോ
പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പേരുകൾപറഞ്ഞു, അത് ഏറ്റവും വലിയ
രാജ്യഭ്രാഹ്മണായി റഷ്യാക്കാർ കല്പിച്ചിരുന്നു.

ഇപ്രകാരമെല്ലാമുള്ള യോഗ്യതകൾനിറഞ്ഞ കോൺട്രാക്ട്
റാ്സിയാരംഗമാണു നിശാകാലസദസ്സിൽ അടുത്തത് അഭിനയി

റ്റിപ്പിക്കുവാൻ ഭാവിച്ചത്. പാവപ്പെട്ട ഒരു കലാകാരൻ തന്റെ ചിത്രങ്ങളെ സ്റ്റേജിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഒരുവശത്ത് ഒരു വ്യവസായകേന്ദ്രത്തിന്റെയും അതിനെത്തുടർന്ന് മറുവശത്ത് പ്രകൃതിയിലുള്ള ഒരു രംഗത്തിൽ ഒരു പെൺകുട്ടി വൃക്കൾപറിച്ചുകൊണ്ട്, 'എന്നെ അവൻ സ്നേഹിക്കുകയും, സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു' എന്നു പറയുന്നതിന്റെയും ചിത്രങ്ങളാണു പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. മുഖത്തിൽ കൃത്രിമവേഷത്തോടുകൂടിയ ആവരണം ധരിച്ച മൂന്നുപേരെടങ്ങിയ ഒരു കമ്മീഷൻ അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതിന്റെ പ്രധാനി സൂര്യന്റെ മുഖപോലെയുള്ള മുഖമുടിയോടെ ധരിച്ചിരുന്നു. അയാളെക്കണ്ടയുടനെ, അതു ജെറാസിമാവിന്റെ വേഷമാണെന്നു് എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കി. അയാൾ പ്രദർശനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചുനോക്കി, സ്റ്റാലിന്റെ പഞ്ചവത്തരപലതിയുടെ പ്രചോദനംകൊണ്ടു തയ്യാറാക്കിയ വ്യവസായകേന്ദ്രത്തിന്റെ ചിത്രമാണു നല്ലത് എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. മറ്റൊരു ചിത്രം അത്മഹത്യമാണെന്നും അയാൾ പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ രംഗം ജെറാസിമാവിനെ ആധിക്ഷേപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു കുപിതനായ ജെറാസിമാവ് കലാകാരന്മാരുടെ സദസ്സിനെത്തന്നെയും അടച്ചുപൂട്ടി.

സെർജിയുടെ അതിഥികളിൽ പല കവികളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരിൽ പലക്കും, തങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുള്ള പദ്യകൃതികളും, പുരാതനമായ പദ്യകൃതികളും കാണാതെപറയുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു; ചിത്രകാരന്മാർതന്നെയും, ബൈറൺ, പോ, വിറ്റ്മാൻ, പുഷ്കിൻ, മയാക്കോവിസ്കി മുതലായ കവികളേയും, അവരുടെ കൃതികളേയും കുറിച്ച് ചർച്ചകൾ നടത്തിയിരുന്നു. പുഷ്കിന്റെ ദുഃഖപശ്ചാത്തപ്യവുമായിരുന്ന 'സ്റ്റോൺ ഗസ്റ്റ്' (കല്ലുപോലത്തെ അതിഥി), 'സുഖാവോ-കോബിലി'ന്റെ 'കേസ',

‘ക്രൈസ്തവന്റെ വിവാഹം’, ‘തൊഴിലാളിയുടെ മരണം’,
മുതലായ സുഖപത്രവുമായി, എന്നാൽ വികാരോദ്ദീപകവു
മായ കൃതികൾ ഇവയെല്ലാമാണ് സെൻസിയും കൂട്ടരും വായിക്കുക
യും കാണാതെ ചൊല്ലുകയുംചെയ്ത ചില കൃതികൾ.

റഷ്യയിൽ ‘പാരായണം’ എന്നൊരു കലാവിഭാഗവും കൂടി
നടപ്പിലിരുന്നു. ‘പാരായണകുശലരായി ആറുപേരോളം പുരുഷ
ന്മാരും, സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ അഗ്രഗണ്യൻ ‘വ്ളാഡിമിർ
യാബോനോവ്’ ആയിരുന്നു. ‘പുഷ്കിൻ’, ‘മയാക്കോവിസ്കി’,
‘മോർക്ട്വെയിൻ’, ‘ദേ. മാപ്പസാങ്’, ‘ചെക്കോവ്’ മുതലായവ
രുടെ കൃതികൾ പാരായണംചെയ്ത് രണ്ടുമൂവായിരം ആളുകളെ
അദ്ദേഹം രസിപ്പിച്ചിരുന്നു. റഷ്യൻവിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ച്, വികാ
രോദ്ദീപകമായ പല കൃതികളും, നിമ്നീച്ച, മയാക്കോവിസ്കിയുടെ
കവിതകളാണ് ആളുകൾ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നത്.

കൂടക്കൂടെ യാബോനോവും, സെൻസിയുടെ താമസസ്ഥലത്തു
വരിക പതിവായിരുന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ പാടി
രസിപ്പിച്ചിരുന്നത്, ‘അലൈക്സാൻഡർബ്ളോക്സ്’ എഴുതിയ
‘സുന്ദരിയായ ഒരു തരുണിയെക്കണ്ടു മോഹിക്കുന്ന’ ഒരു പദ്യം,
വ്യവസായികരണത്തിനുവേണ്ടി, താൻ ജനിച്ച ഗ്രാമപ്രദേശ
ത്തിന്റെ പ്രകൃതിരീതിയെക്കുറിച്ചു നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ, യെസ്സെ
നിൻ എന്ന റഷ്യൻകവി എഴുതിയ സങ്കടകരമായ ഒരു പദ്യം,
ബോറിസ് പാസ്തർനാക്കിന്റെ ചില കൃതികൾ ഇവയെല്ലാമാണ്.

റഷ്യൻസാഹിത്യനിരൂപകന്മാർ പാസ്തർനാക്കിനെ അധഃ
പതിച്ചു പടിഞ്ഞാറൻരീതിക്കാരനാണെന്നു കുറ്റംപറഞ്ഞു.
അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ, പദ്യരചനവിട്ട്, ഷേക്സ്പിയർ
രുടെ മുഴുവൻ കൃതികളെയും പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്ന ജോലിയിൽ
ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

രൂപഭേദത്തോട് വളരെ പ്രതിപത്തി കാണിക്കുന്നു എന്ന കാര്യമുണ്ടെങ്കിൽ, റഷ്യൻചിത്രകാരന്മാർ സെർജി ഗോലോവെക്കോയെ ചിത്രകാരസംഘടനയിൽനിന്നും പുറത്താക്കി. നെയ്ത്തുവ്യവസായം സംബന്ധിച്ച ഭരണവകുപ്പിനുവേണ്ടി അതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ പകർത്തിക്കൊടുത്താണ്, ഗോലോവെക്കോവിന്റെ ഭാര്യ ചിലവുകഴിക്കുന്നത്.

വ്ളാഡിമിർ യാബോനോവാകട്ടെ, യെസ്സെനിൻ, മയാക്കോവിസ്കി ഇവരെപ്പോലെ ഫൻ‌രർ-ൽ ആത്മഹത്യചെയ്തു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം ഒരു കുറിപ്പ് എഴുതിവെച്ചിരുന്നു. “ഞാനിതാ സ്റ്റാറോറാസ്ഫിയറിഡേക്ക് (അന്തരീക്ഷവായുവിനപ്പുറം, വളരെ ദൂരത്തിൽ ആകാശത്തിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശം.) പോകുകയാണ്.”

അദ്ധ്യായം ൧൮

ബോൾഷെവികുകൾക്കു്, റഷ്യയിൽ അധികാരം കിട്ടിയ കലത്ത്, ജനങ്ങളുടെ മുന്നിലൊരുഭാഗത്തോളംപേർ മാത്രമേ അക്ഷരാഭ്യാസമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ബോൾഷെവികുകൾക്കു് പ്രയത്നംകൊണ്ടു്, നാട്ടിൽ വിദ്യാഭ്യാസം കൂടേണ വർദ്ധിച്ചു. ഫൻ‌നൻ-ൽ ജനങ്ങളിൽ ൮൧.൨ ശതമാനംപേരും വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരായിരുന്നു. അതിലും എത്രയോ കൂടുതലാണ് ഇപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരുടെ സംഖ്യ. അതുപോലെതന്നെ ഫൻ‌നൻ-ൽ റഷ്യയിൽ ൭,൫൯൦ ലൈബ്രറികളാണുണ്ടായിരുന്നത്. അതിൽ ൬൧,൭൦൦ എണ്ണം നാട്ടുപുറത്തുള്ളവയായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ

നെയൊക്കെയൊണെങ്കിലും, റഷ്യൻസാഹിത്യത്തിന്റെ നില എത്രയും ശോചനീയമായ ഒന്നാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഒരു നല്ലനിലയിലെത്തിയിരിക്കുന്ന റഷ്യൻജനതയ്ക്ക് വേണ്ട പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനും, അവരുടെ ജീവിതം, ചിന്താഗതി ഇവയെ സോവിയറ്റ് രാജ്യത്തിന് നേരിട്ടു നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി സോവിയറ്റ് രാജ്യമെന്മുറ വളരെ പ്രസിദ്ധീകരണശാലകൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പുസ്തകം അച്ചടിക്കുന്നതിനും വേണ്ട ലോഹം, യന്ത്രസാമഗ്രികൾ, പരിജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ച തൊഴിലാളികൾ മുതലായവയ്ക്ക് എപ്പോഴും വലിയ ക്ഷാമമായിരുന്നു. അതുപോലെ, പുസ്തകം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും, അത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന സമയത്തിലും, അതിന്റെ സൈനികലോ ഉണ്ടാകുന്ന പിശകുകൾ ശിക്ഷാർത്ഥമായിത്തീർന്നിരുന്നു.

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും, ഗ്ലോബ്ലിംഗ് എന്ന സ്ഥാപനം പരിശോധിച്ചിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റുവകയായ ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ മുഴുവൻ പേര് 'സോവിയറ്റ് പരമ്പര പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പരിശോധനയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള കേന്ദ്രഭരണകൂടം' എന്നായിരുന്നു. സുസ്ലോവിന്റെ 'അദ്ധ്യക്ഷതയിലുള്ള, കേന്ദ്രസമിതിയുടെ പ്രചരണവകുപ്പാണ് പ്രസ്തുത സ്ഥാപനം നടത്തിയിരുന്നത്. സുസ്ലോവിന്റെ മേലധികാരം വഹിച്ചിരുന്നത്, ഒരു 'പാളിറ്റ് ബ്യൂറോ' മെമ്പറായിരുന്ന 'ആൻഡ്രി-ഗുഡനോവ്' ആണ്. പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാർക്കുകൾ പരിരക്ഷിക്കുവാനായി, ഓരോ പ്രസിദ്ധീകരണശാലയുടേയും, ഡയറക്ടറേയും, പ്രസാധകപ്രധാനിയേയും നിയമിച്ചിരുന്നതും പ്രചരണവകുപ്പുതന്നെയായിരുന്നു.

ആഖ്യായിക, പദ്യം ഇവ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിരുന്ന ശോസി സ്താത് എന്ന് പ്രസിദ്ധീകരണശാലയിലെ ഡയറക്ടറായിരുന്ന എസ്. ഐ. ലോസോവിസ്കിയെ വിദേശകാര്യവകുപ്പിന്റെ ഉപ മന്ത്രിയാക്കിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റവും അസഹ്യതയുണ്ടാക്കിയത് 'ഗ്ലോവ്ലിറ്റി'യിരുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുതത്വങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വ്യതിയാനങ്ങൾ, വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ, പാശ്ചാത്യരീതികളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്തുതി ഇവ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ കടന്നുകൂടാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ട മുതല 'ഗ്ലോവ്ലിറ്റി'ലെ സെൻസററാക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള വിഷമതകൾ ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കുന്നതിന് അവർ അവലംബിച്ച ഏകമാർഗ്ഗം 'കോലതാമസം വരുത്തുക' എന്നുള്ളതായിരുന്നു.

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ട ഒരു ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ വളരെ താമസിച്ച് കൂടുതൽ അറിവുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടിയിലെ ഏതെങ്കിലുംമാരുടേതാകട്ടെ പല സംശയങ്ങളും ചോദിച്ചിട്ടും, എന്നിട്ടും, സംശയങ്ങൾ തീരാതെ ഗ്രന്ഥം പ്രസാധകപ്രധാനിയുടേയും, ഡയറക്ടറുടേയും കയ്യിൽകൊടുക്കുക; പ്രസാധകപ്രധാനിയും, ഡയറക്ടറും, പാർട്ടിമെമ്പർമാരായിരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ട്. അവർ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രകൃതം തയ്യാറാക്കി ഗ്ലോവ്ലിറ്റിന് അയച്ചുകൊടുക്കും. ഓരോ പുസ്തകത്തിന്റേയും പുറംതാളിൽ 'ഗ്ലോവ്ലിറ്റി' എന്നെഴുതി പെർമിറ്റിന്റെ നമ്പരം കുറിച്ചിരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ട്. പുസ്തകത്തിനെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും മുതലവഹിച്ചു, പെർമിറ്റിന് നൽകിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റേതായിരിക്കും ആ നമ്പർ. പിന്നീട്, ഗ്ലോവ്ലിറ്റിന്റേയും, അച്ചടിയന്ത്രശാലയിലെ മാനേജറുടേയും ദയവുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ, പ്രസിദ്ധീകരണശാലയിലെ ഡയറക്ടർ

കൃഷ്ണ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ലോഹത്തിന് വളരെ ദുർഭിക്ഷതയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട്, പുസ്തകം അച്ചടിക്കാൻ ഭാവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽതന്നെയും, കൂടുതൽ അത്യാവശ്യമുള്ള മറ്റു പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിക്കുന്നതിനായി, യന്ത്രശാലയിലെ മാനേജർക്ക്, അച്ചകൾ കൈവശപ്പെടുത്തി ഉരുക്കി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് അധികാരമുണ്ട്. അതുപോലെ ഒരു പുസ്തകം അച്ചടിച്ചുകഴിഞ്ഞാലുടൻ അതിന് ഉപയോഗിച്ച പ്ലേറ്റുകൾ ഉരുക്കി മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കും. ഇങ്ങനെ ഓരോ അവസ്ഥയിലും വളരെ സമയം ഉപയോഗിച്ച് പരിശോധനകഴിഞ്ഞു പുറത്തുവരുന്നതുകൊണ്ടാണ് റഷ്യൻ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവരുടെ ആദർശങ്ങളനുസരിച്ച് വളരെ പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നത്.

പ്രവർദ്ധ, കേൾച്ചർ ആൻഡ് ലൈഫ്, ലിറ്റററി ഗസറ്റ് എന്ന പത്രങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടെണ്ണം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിതന്നെ നടത്തിയിരുന്നതും, അവസാനത്തേത് ഗ്രന്ഥകാര സംഘത്തിന്റേതാണെങ്കിലും, സ്റ്റാലിൻ പരിപൂർണ്ണമായും ലഭിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു. പ്രസ്തുത പത്രങ്ങൾ സൂതിക്കുന്ന ഏതൊരു ഗ്രന്ഥകാരന്റേയും കൃതികൾ ഒട്ടും താമസംകൂടാതെ പുറത്തുവരിക പതിവാണ്. അതുപോലെ സ്റ്റാലിൻ പ്രൈസ് മേടിക്കുന്നവരുടെ കൃതികൾ, സ്റ്റാലിൻതന്നെ ടെലഫോൺവഴി അഭിനന്ദിക്കുന്നവരുടെ കൃതികൾ ഇവയും വേഗം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക പതിവായിരുന്നു.

സ്റ്റാലിൻതന്നെ സാഹിത്യപരമായും മറ്റുമുള്ള ഏതൊരു കൃതിയും വായിച്ച്, ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുമായി ചർച്ചകൾ നടത്തുകയും ചിലപ്പോൾ അർദ്ധരാത്രിയിൽ പോലും, ഫോൺവഴിയായിട്ടും മറ്റും, ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്ക് അഭിനന്ദനങ്ങൾ, ഉപദേശങ്ങൾ, പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ ഇവ നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ

യുള്ളവരിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരായിരുന്നു, ഒരു ആഖ്യായികാകത്താലും, നടക്കുകയും ആയ ലിഡോണിഡ് ലിഡോണോവ്, നോവൽ എഴുതുകയും, പ്രചരണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഇലയാ എറൻബർഗ്, മാച്ച്—എപ്രിൽ എന്നു പേരുള്ളതും, യുദ്ധ സംബന്ധിച്ചുള്ളതുമായ ഏറ്റവും നല്ല ചെറുകഥകളെഴുതിയ വോഡിം കോഷെവ്നിഷ്കോവ് മുതലായവർ.

ഒരിക്കൽ അന്തോണോവ്സ്കായാ' എന്നൊരുത്തി, സ്റ്റാലിൻറെ ജന്മദേശമായ ജോർജിയായെക്കുറിച്ച്, ഒരു ചരിത്രാഖ്യായിക എഴുതി. അതിന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതി വായിച്ചു സന്തോഷിച്ച സ്റ്റാലിൻ ഗ്രന്ഥകർത്രിയെ അർദ്ധരാത്രി ഫോണിൽ വിളിച്ചു. അവളുടെ മുറിയിൽ ഫോണില്ലായിരുന്നു. അനേകം കുടുംബങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുതാമസിച്ചിരുന്ന ആ വീട്ടിലുള്ള പ്രധാനമുറിയിലായിരുന്നു ഫോൺ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ആഖ്യായികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ട ചില ചരിത്രപ്രാധാന്യതകളേക്കുറിച്ച് സ്റ്റാലിൻ ഫോൺവഴി ഗ്രന്ഥകാരിക്ക് ഉപദേശംകൊടുത്തു. അവളാകട്ടെ ഗ്ലാവ്ലിറുകാർ തന്റെ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന് അനാവശ്യമായ താമസം വരുത്തിയേക്കാം എന്ന് ആവലാതിപ്പെട്ടു. ഫോൺസംസാരംകൊണ്ടു്, ഉറക്കത്തിനു ഭംഗംവന്ന ആളുകൾ അവളോടു ദേഷ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, സ്റ്റാലിനാണ് സംസാരിക്കുന്നത് എന്ന് അവരെ അറിയിച്ചു. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ സ്റ്റാലിൻ, അടുത്തദിവസം, അവളുടെ മുറിയിൽ ഒരു ടെല ഫോൺ ഫിററുചെയ്തുകൊടുത്തു. എന്നുമാത്രമല്ല അവളുടെ പുസ്തകത്തിന്റെ അനേകായിരം പ്രതികൾ അതിവേഗം പുറത്തുവരികയും, അതു സർവ്വരാലും പ്രശംസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് തത്വങ്ങൾക്കു ദേശീയബോധത്തിനും അനുയോജ്യമായിരുന്ന സംസ്കാരലോചനകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു രീതിയായിരുന്നു.

സ്റ്റാലിൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ സത്യാഗ്രഹിയായ്ക, വേശ്യാവൃത്തി, മദ്യപാനം ഇവ നികുഷ്ടങ്ങളായും, അധഃപതിച്ച ബുദ്ധിമാന്ദ്യംകൊണ്ടുതന്നെ യോജിച്ചതായും റഷ്യാക്കാർ കരുതിയിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ 'സൈമോണോവ്' എന്ന ഒരു കവി 'വോലെൻറിനാ സെറോവാ' എന്ന നടിക്ക് വേണ്ടി വൈണികഗാനങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു പുസ്തകം എഴുതി. ഒരു സ്നേഹിതയായ അവളെ ഭാവിയിൽ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്ന് സൈമോണോവ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. പുസ്തകം വായിച്ചുനോക്കിയ സ്റ്റാലിൻ, അതു രണ്ടു കാപ്പികളായിട്ടാണ് പുറത്തു വരേണ്ടതെന്നും, ഒന്ന് അവനും, മറെറൊന്ന് അവൾക്കും വേണ്ടിയുള്ളതായിരിക്കണമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഒരു ജാർജിയൻനടനായ 'ഗെലോവാണി' സ്റ്റാലിന്റെ ഭാഗം അഭിനയിക്കുന്നതിൽ വളരെ അഭിരുചി കാണിച്ചിരുന്നു. സ്റ്റാലിൻ, തന്നെ ഫോണിൽ വിളിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ച് അവൻ വളരുന്നാൾ തന്റെ മുറിയ്ക്കുകത്തന്നെ കാത്തിരുന്നു. എന്നാൽ സ്റ്റാലിൻ അവനെ വിളിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

കേന്ദ്രസമിതിയിലോ, പാർട്ടിറൂബ്ലുറോവിലോ ഉള്ള അംഗങ്ങൾക്ക് ചെട്ടെന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ കൊണ്ട്, വളരെ പ്രോത്സാഹനം അനുഭവിച്ച ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കു തന്നെയും വിഷമതകൾ ഉണ്ടാവുക പതിവായിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി, ഗ്രന്ഥകാരസംഘടനയുടെ ജനറൽസെക്രട്ടറിയായ 'അലക്സാൻഡർ ഹാമെഡേവ്,' 'യെങ്ഗ്ഗാർഡ്' (യുവാവായ കാവൽപടയാളി) എന്ന ഒരു നോവൽ എഴുതി. അതിന്റെ പത്തുലക്ഷം പ്രതികൾ ചിലവായി. അപ്പോൾ സ്റ്റാലിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, ചില നിരൂപകന്മാർ ഹാമെഡേവിന്റെ

നോവലിനെക്കുറിച്ച് ചില കുറഞ്ഞ പരസ്യപ്പെടുത്തി. ഡോൺ 'മാസ്' എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് ചെമ്പട പിന്തിരിഞ്ഞാടിയത്, യുവാവായ കാസോമോർ ജമ്മൻകാരോട് ദേശീയബോധത്തോടു കൂടി എതിർത്തത് മുതലായ രംഗങ്ങളെ അതേപ്രകാരംതന്നെ വണ്ണിച്ചത് ഏറ്റവും അനുചിതമായിപ്പോയി എന്നായിരുന്നു നിരൂപകന്മാർ ചുമത്തിയ കുറ്റം. ഫാദേയേവ് എന്നയാളും, തെറ്റു സമ്മതിച്ച്, പ്രസ്തുത രംഗങ്ങൾ വേണ്ടവിധത്തിൽ നവീകരിച്ചുകൊടുത്തു.

'ബ്രൂ വേൾഡ്' (പുതിയ ലോകം) എന്ന പത്രികയുടെ പത്രാധിപപ്രധാനിയായ 'കോൺസ്റ്റാൻറിൻ സൈമൊണോവ്' 'സ്നോക്-ആഫ്-ദി-ഹോം ലാൻഡ്' (സ്വദേശത്തിലെ പുക) എന്ന ഒരു നോവൽ എഴുതി. യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിട്ട്, ഓരോ കാര്യങ്ങൾക്കായി യൂറോപ്പിലും, അമേരിക്കയിലും യാത്ര ചെയ്ത ഒരു സോവിയറ്റ് എൻജിനീയറെക്കുറിച്ചായിരുന്നു, ആ, നോവൽ. ഒരു റഷ്യൻസ്വദേശാഭിമാനി ഒരിക്കലും, അപ്രകാരം ചെയ്യുകയില്ലെന്നും, പണം മോഹിച്ച് എഴുതപ്പെട്ടതും വകയ്ക്കുകൊള്ളാത്തതുമായ ഒരു നോവലാണ്, സൈമൊണോവിന്റേത് എന്നും, ചില നിരൂപകന്മാർ കേന്ദ്രസമിതിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് കുറ്റപഠനമുണ്ടാക്കി.

സാഹിത്യനിരൂപകന്മാർ, രാജ്യത്തിലുള്ള ജനങ്ങളോടും, ഭരണകൂടത്തോടും, രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയോടും ചുമതലാബോധത്തോടു കൂടിയാണു നിരൂപണംചെയ്യേണ്ടത് എന്നായിരുന്നു റഷ്യയിലുള്ള ചട്ടം. അതു സൃഷ്ടിപരമായിട്ടല്ലാതെ പാടില്ലായിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് പ്രസ്തുത നിരൂപകന്മാർ ക്രൊലിന്റെ പ്രീതിയുള്ളവരെമാത്രം പ്രശംസിക്കുകയും, മറുക്കുവരിൽ അധികം എഴുത്തുകാരെയും അവർ അധികേഷ്ഠിക്കുകയുമാണു ചെയ്തിരുന്നത്.

കേന്ദ്രസമിതിയുടെ വകയായ കേൾച്ചർ ആൻഡ് ലൈഫ് (സംസ്കാരവും, ജീവിതവും) എന്ന പത്രിക ആദർശപരമായ പിശകുകൾ തിരുത്തുന്നതിനാണെന്നു പറഞ്ഞു കണ്ണിൽ കാണുന്ന സാഹിത്യപ്രവർത്തകന്മാരെയെല്ലാം എതിർത്തിരുന്നു.

‘വീരാപാനോവാ’ എന്ന ഒരു സ്ട്രീ ‘ക്രൂലിഴിഖാ’ (യൂറാൾ പ്രദേശത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തിന്റെ പേര്) എന്നൊരു നോവൽ എഴുതി. യുദ്ധാനന്തരം റഷ്യയിലുണ്ടായ വ്യവസായപുരോഗതിയേയും, ജീവിതസൗകര്യങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചതായിരുന്നു അത്. ‘ലിററ റിഗസററ’ എന്ന പത്രികയും, പ്രസാധകന്മാരും, ആ കൃതിയെ അധിക്ഷേപിച്ചു. എന്നാൽ സ്റ്റാലിൻപ്രൈം കമ്മിറ്റിയാകട്ടെ, പ്രസ്തുത കൃതി റഷ്യയിലുള്ള ദൈനംദിനജീവിതത്തെ ഭംഗിയാക്കുവണ്ണം ചിത്രീകരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു, പാനോവയ്ക്ക് സ്റ്റാലിൻപ്രൈം നൽകി.

ഇങ്ങനെയുള്ള കാരണങ്ങൾകൊണ്ട്, കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾതന്നെ അക്ഷരപ്രതി സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുക എന്ന ഒരു മാർഗ്ഗമേ റഷ്യയിൽ സാഹിത്യപ്രവർത്തകന്മാർക്കു മറ്റൊരു ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

വിപ്ലവത്തിനുമുമ്പ് റഷ്യയിൽ ഒരു അഗാധചിന്തകനും സാഹിത്യകാരനുമായി ‘ദോസ്തോയെവ്സ്കി’ എന്നൊരു മഹാൻ ജീവിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനെക്കുറിച്ച് ‘യുവാവായ ദോസ്തോയെവ്സ്കി’ എഫ്. എം. ദോസ്തോയെവ്സ്കി എന്ന രണ്ടു കൃതികൾ ‘വ്ളാഡിമിർ കിർപോതിൻ’ എന്ന ഒരു റഷ്യൻ സാഹിത്യനിരൂപകൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ ‘ദോസ്തോയെവ്സ്കിയുടെ സൃഷ്ടിപരമായ ലബോറട്ടറിയിൽ’ എന്നൊരു കൃതി എ. ഡാളിനിൻ എന്നൊരാളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഈ കൃതികൾക്ക് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുമായി ബന്ധം കാണുന്നില്ല.

പ്രിറ്ററിഗസറ്റ്" എന്ന രാഷ്ട്രപത്രത്തിന്റെ അധിപനായ
 "വ്ളാഡിമിർ യെർമിലോവു" ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

“മനുഷ്യൻ അവശതകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞവനും, നിസ്സാരനും, നികൃഷ്ടനും ആണെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനാണു ബ്രൂഷ്വാസാഹിത്യം പ്രയത്നിക്കുന്നത്. അതു മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിനെ ഭൂഷിപ്പിക്കുകയും, ജനദ്രാഹികളായ ഭരണാധികാരികളെ എതിർക്കുന്നതിനുള്ള അവന്റെ മനുസ്ഥിതിയെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുകയുംചെയ്യുന്നു. ഇതിനു നേരേ വിപരീതമായി മനുഷ്യന്റെ ആത്മവിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന വ്യഭാഗമനപരമായ ഒരു സാഹിത്യരീതിയാണു സോവിയറ്റ്റഷ്യയുടേത്. ദോസ്തോയെവ്സ്കിയുടെ, അമേരിക്കക്കാർക്കു സഹായകമായി, മനുഷ്യന്റെ അവശത, നിസ്സാരത, നികൃഷ്ടത ഇവയെ തെളിയിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ കഴിവുകൾ ഭൂപരയാഗപ്പെട്ടിതി.”

ദോഷോയെ വ്ക്തി, ഭൗതികവാദപ്രസ്ഥാനം, ജനാധിപത്യം, സോഷ്യലിസം ഇവയുടെ ശത്രുവാണെന്നും, റഷ്യയിലുള്ള ചെറുപ്പക്കാരുടെയെല്ലാം ഭൂമിപ്പിടിക്കുന്നതിനായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമം എന്നും, 'ഡേവിഡ് സ്സെഡാവിസ്കി' എന്ന റഷ്യൻ നിരൂപകൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദോഷോയെ വ്ക്തി ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റായിരുന്നു എന്നു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും റഷ്യയിൽ ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം വിപ്ലവകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും തൊഴിലാളികൾക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുമായിരുന്നെന്നും, ഫൻ ഫൺ-ൽ റഷ്യയിൽ ഒരു വലിയ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം ഉണ്ടായി, ലോകത്തെത്തന്നെയും അവശതയിൽനിന്നും, ഉദ്ധരിക്കുന്നതിന്, റഷ്യ പ്രാപ്തിയുള്ളതായിത്തീരുമെന്ന് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നെന്നും, ഒരു നിരൂപകൻ പ്രസ്താവിച്ചത്, സെഡാവിസ്കിക്ക് വളരെ സ്വീകാര്യമായി തോന്നി.

ദോഷോയെവസ്തി അസാമാന്യനായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിനെ അധികേഷപിക്കുന്നവർപോലും പറയുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവിധ കൃതികളെ അവരെല്ലാം മാനിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ഒരിക്കൽ ഞാൻ എന്റെ സ്നേഹിതനായ ഒരു വലിയ അമേരിക്കൻ നയതന്ത്ര ഉദ്യോഗസ്ഥനെ കാണുവാൻ ചെന്നു. അപ്പോൾ ഏഴുവയസ്സുപ്രായമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ, അവൻ എഴുതിയ ഒരു പദ്യം എന്നെ പാടിക്കേൾപ്പിച്ചു. ഒരു അമേരിക്കക്കാരനായ കവി അവന്റെ സ്വന്തം കഥ, പദ്യരൂപേണ പാടിക്കേൾപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു ആ പദ്യം. ഭക്ഷിച്ച റഷ്യൻപ്രചരണത്തിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഇതും. പദ്യത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

“ഞാൻ ഒരു കൊച്ചുകുരങ്ങനാണ്. എന്നാൽ എനിക്ക് ജമ്മൻഭാഷ, ഫ്റഞ്ചുഭാഷ ഇവ സംസാരിക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്റെ കൈവശമുള്ള ഒരുക്കുപ്പി ലഞ്ചാണ് (ഒരുവക മദ്യം) ഞാൻ കഴിക്കുവാൻ പോകുന്നത്. ഞാൻ താമസിക്കുന്നത് ചൈനയിലാണ്. എന്റെ പൂച്ചയുടെ പേര് ദീനയെന്നുമാണ്. രാത്രി കാലത്ത്, ചന്ദ്രികയുള്ള സമയത്തുമാത്രമേ ഞാൻ ഉറങ്ങുക പതിവുള്ളൂ. ആഹാരമായിട്ട് ഞാൻ കുറെ മാവു ഭക്ഷിച്ചപ്പോൾ അതു പുളിച്ചുപോയതായിട്ട് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.”

ഈ പദ്യത്തിനെക്കുറിച്ച് ‘ലിറററി കർച്ചർ ആൻഡ് ലൈഫ്’ എന്ന റഷ്യൻപത്രിക താഴെ കാണിക്കുന്ന, ആകുലം നിറയെയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു:

“അമിതദായത്തിന് കുത്തകപിടിച്ച അമേരിക്കൻമുതലാളികളുടെ ധനവും, അതുപോലെ അവരുടെ മനസ്സംസ്കാരവും അധഃപതിച്ചുകാലത്തെഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു പദ്യമാണിത്.”

ഞാൻ ജമ്മൻ, ഫ്റഞ്ച് ഈ ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നു; താമസം ചെയ്യുന്നതിലാണ്, എന്നു പറയുന്നതിൽനിന്നും കവി സദാ ചുറ്റിപ്പറ്റിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു തെളിയുന്നു. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു ഭൂമിമനുഭവിക്കുന്ന മനുഷ്യരാശിയെ, അഷ്ടിക്കായി തങ്ങളുടെ വലയിലാക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി 'മാഷ്‌ൽ‌പ്പാൻ' (കടംവാങ്ങുപദ്ധതി) എടുത്തുകൊണ്ടുനടക്കുന്ന അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യഭരണാധിപന്മാരാണ് ആ വരികൾ കുറിക്കുന്നത്.

സ്വാതന്ത്ര്യചിന്തയുള്ളതായ ചൈനക്കാരെ ധിക്കാരിയായ കവി 'ദീന' എന്ന നികൃഷ്ടമായ ഒരു പൂച്ചയായിട്ടാണ് കരുതുന്നത്.

കവി വളരെ ചാതുര്യമുള്ളവനാണെങ്കിലും, അയാൾ മദ്യപാനിയും (ലഞ്ച് എന്ന മദ്യം കുടിച്ചിരുന്നു) ദുർവൃത്തനും ആകുകൊണ്ട് അയാളുടെ ജീവിതം നശിച്ചുപോയിരുന്നു.

അന്ധകാരംകൊണ്ടുനിറഞ്ഞ മുതലാളിത്തലോകത്ത് ചന്ദ്രിക എന്നത് ഒരിക്കലും കാണുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് കവി ചന്ദ്രികയുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ രാത്രി ഉറങ്ങുമായിരുന്നു' എന്നു പറയുന്നത്.

മനുഷ്യന്റെ പരിശ്രമത്തിന്റെയെല്ലാം പ്രതിഫലത്തെക്കുറിക്കുന്ന 'മാവു'പോലും, അധഃപതിച്ച മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിൽ പൂച്ചിച്ചുപോയിരുന്നു.

മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിയിലുള്ള അവഗത, നിസ്സാരത, നികൃഷ്ടത ഇവയെ തെളിയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി 'ദോസ്റ്റോയെവ്സ്കി' എന്ന റഷ്യൻഎഴുത്തുകാരൻ ജീവിതം മുഴുവൻ നശിപ്പിച്ചു എന്നാണ് സഖാവ് 'യെർമിലോവ്' പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ അമേരിക്കൻകവി, ദോസ്റ്റോയെവ്സ്കിയെക്കാളും അധഃപതിച്ചിരുന്നു. എന്നെന്നാൽ റഷ്യനല്ലാത്ത അയാൾക്ക് ഒരു ആത്മാവുപോലുമില്ലായിരുന്നു.

കൊച്ചുക്കുറുപ്പ് എന്നത് അമേരിക്കയുടെ ഭൂവിചിത്രം വർദ്ധിതസംസ്കാരത്തെക്കുറിക്കുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് 'ചാർലി ചാപ്പിൻ' എന്ന അമേരിക്കൻകലാകാരൻ തന്റെ ഒരു സിനിമയിൽ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“എഴുത്തുകാരും, കവികളും മഹാത്മാക്കളെ നിർമ്മിക്കുന്ന ശില്പികളാണ്” എന്നാണ് നമ്മുടെ മഹാനേതാവും, കവികൾക്ക് പ്രതിഭനൽകുന്നവനും, പ്രപഞ്ചത്തിനെല്ലാം പ്രകാശം നൽകുന്ന ഏക സൂര്യനും, ഗുരുവും ആയ സ്റ്റാലിൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ അമേരിക്കൻകവിതയാ, “നേശിച്ച അമേരിക്കൻ സംസ്കാരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു കുറുപ്പാണ്.”

ആൻഡ്രി-ഗുഡനോവ് സോവിയറ്റ്കലയെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിന് സ്വീകരിക്കേണ്ട നയപരിപാടിയെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: “നമ്മുടെ നാട് പുതിയ ഒരു സംസ്കാരം നിലവിൽ കൊണ്ടുവരികയാണ്. പ്രഭുഭരണത്തിലും, മുതലാളിത്തഭരണത്തിലും, സാഹിത്യവും കലയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മനുഷ്യസംസ്കാരത്തിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല നേട്ടങ്ങൾ അടങ്ങിയ നമ്മുടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംസ്കാരത്തിന്, കല, സാഹിത്യം ഇവയ്ക്ക് ഏറ്റവും ഉത്തമജനം നൽകുവാൻ സാധിക്കും”. എന്നാൽ ഈ പ്രസ്താവനകൾ പ്രതീക്ഷയിൽ മാത്രം കഴിഞ്ഞുകൂടുകയെ ചെയ്തു. ഫൻറസി വേനൽക്കാലത്ത് ‘ഗുഡനോവ്’ മരിക്കുകയെ ചെയ്തു.

ഉദ്ദേശം രണ്ടുവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, ‘യെഹൂദിയെനഹിൻ’ എന്ന സുപ്രസിദ്ധകലാകാരൻ മാസ്കോ സന്ദർശിച്ചു. അദ്ദേഹം നഗരം വിട്ടുനടന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി നടത്തിയ ഒരു വിരുന്നിൽ, ഞാനും നീലയും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. റഷ്യാക്കാർ അവരുടെ സങ്കീർണ്ണമായ സാഹിത്യം വിട്ടിട്ട്, ലോകത്തിലുള്ള

ഖാവിധരാജ്യങ്ങളുമായി സാംസ്കാരികബന്ധം ബലപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ മാത്രമേ രാഷ്ട്രൻകലയും സാഹിത്യവും മറ്റും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ എന്നാണ് മെനഹിൻ ഉപദേശിച്ചത്.

ഒരുദിവസം രാവിലെ മെനഹിൻ, ആരെയും അറിയിക്കാതെ, തന്റെ താമസസ്ഥലമായ നേഷനൽഹോട്ടലിൽനിന്നും ഇറങ്ങി, നടന്ന്, റെഡ്സ്ക്വയറിന്റെ മുമ്പിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവിടെ നിന്നിരുന്ന ഭടന്മാരും അദ്ദേഹം ആരാണെന്നറിയാതെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാസ്സുചോദിച്ചു. അപ്പോൾ, തനിക്ക് പാസ്സും മറ്റും ആവശ്യമില്ലെന്നും, താൻ ആ സ്ഥലങ്ങൾ ചുറ്റിനടക്കുകയാണെന്നുമാണു ചെയ്തത് എന്നും അദ്ദേഹം അവരെ മനസ്സിലാക്കി. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് അദ്ദേഹം പ്രോസ്സിളാതെ ആരെങ്കിലും ക്രൂലിനിനകത്തു കടക്കുകയാണെങ്കിലോ' എന്ന രസകരമായ കഥ എഴുതിയത്.

സോവിയറ്റുകലാകാരന്മാർ, രാഷ്ട്രീയമല്ലാത്ത യാതൊരു കൃതിയും നിർമ്മിക്കരുത്. വിദേശീയമായ യാതൊന്നിനേയും അവർ പ്രശംസിക്കുകയോ, നേതാക്കന്മാരെക്കുറിച്ച് നിരൂപണം നടത്തുകയോ ചെയ്യരുത്. അവർ എപ്പോഴും വരാവുന്ന വൈചരീത്യങ്ങൾക്കു തയ്യാറായിരിക്കണം. സോവിയറ്റുസംസ്കാരത്തെയും നയപരിപാടിയേയുംകുറിച്ച് നിരൂപണംനടത്തുന്ന ഏതൊരു ദേശക്കാരെയും അവർ എതിർക്കുന്നു. (ശ്രദ്ധനോവ്) സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണത്തിൻകീഴിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ആളുകളുടെ മേന്മയെക്കുറിച്ച് അവർ കൃതികൾ നിർമ്മിക്കണം. പഞ്ചവത്സര പദ്ധതി, പുനരുദ്ധാരണം, അമേരിക്കൻവിദേശപ്രസ്ഥാനം മുതലായ ഏതൊരു രാഷ്ട്രൻപ്രവർത്തനങ്ങളിലും, കലാകാരന്മാർ പൂർണ്ണമായി സഹകരിക്കണം. ഇവയായിരുന്നു കലാകാരന്മാരുടെ മേൽ അടിച്ചേല്പിച്ചിട്ടുള്ള നിബന്ധനകൾ. രാഷ്ട്രീയമല്ലാത്ത

വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ലേഖനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചതിന് ശ്രദ്ധ നോവ് ലേനിൻഗ്രാഡിലെ പത്രികകളായ സൈപസ്കാ, ലേനിൻഗ്രാഡ് ഇവയുടെമേൽ കുറച്ചുമതി. മൈക്കൽ സോഷ്ചെങ്കോ എന്ന ഫലിതക്കാരനെ അദ്ദേഹം നാട്ടിൽനിന്ന് നിഷ്കാസനം ചെയ്തു. ഒരു കവയിത്രിയായ അന്നാ അഖ്മാത്തോവാ'യെ സോവിയറ്റ്ഗ്രന്ഥകാരസംഘടനയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി.

യുദ്ധകഴിഞ്ഞു് ഫർദ്ദു അവസാനത്തിലോ, ഫർദ്ദു, ആരാഭത്തിലോ സ്റ്റാലിൻ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടേയെല്ലാം ഒരു സംഘം വിളിച്ചുകൂട്ടി, അവരോടു് വളരെനേരം സംസാരിച്ചു.

പിന്നീടൊരിക്കൽ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശം ആ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ഓരോരുത്തർക്കും പല ഉപദേശങ്ങൾ നൽകി. യുദ്ധകാലത്തു്, തൊഴിലാളികളും കൃഷിക്കാരും സാധനങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിച്ചതുപോലെയും പടയാളികൾ യുദ്ധചെയ്തതുപോലെയും ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ സാഹിത്യപ്രവർത്തനം നടത്തിയില്ല എന്നും, അതിന്റെ കാരണം അവരുടെ ദേശീയബോധമില്ലാഴി കയും, സ്വാതന്ത്ര്യലുപേക്ഷയും, പടിഞ്ഞാറൻരീതികളോടുള്ള പ്രതിപത്തിയും മാത്രമാണെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് വികാരഭരിതരായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പടിഞ്ഞാറൻരീതികളുശേഷം വെളിച്ചു് ഉജ്ജ്വലിതത്തോടു കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നു തീരുമാനിച്ചു.

കുണ്ടാൾസ്റ്റായിയുടെ ഒരു ബന്ധുവായ അലെക്സിടാർ സ്റ്റായി, ബെസോബിയായിലുള്ള ഒരു കൊട്ടാരം പിടിച്ചടക്കി അവിടെയുള്ള മദ്യം, പ്രതിമകൾ ഇവ മുഴുവനും തന്റെ താമസ സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നതിനെപ്പറ്റിയും സ്റ്റാലിൻ സംസാരിച്ചു.

യുദ്ധകഴിഞ്ഞുണ്ടായ ക്ഷീണംകൊണ്ടാണു് തങ്ങൾക്കു ശരിയായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതെന്നും എന്നാൽ,

സ്റ്റാലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അവർ റഷ്യൻസാഹിത്യത്തെ ഏറ്റവും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും, ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ അറിയിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൧൯

റഷ്യയിൽ സംഗീതം ഏറ്റവും പുരോഗതിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ, അതിന്റെ സ്വരം അത്രവേഗം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനോ, അതിൽ കൈകടത്തുന്നതിനോ, സോവിയറ്റ് നേതാക്കന്മാർക്ക് പെട്ടെന്ന് സാധിച്ചിരുന്നില്ല. സംഗീതകലയ്ക്ക് തങ്ങൾ വളരെ പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നു എന്നുപറഞ്ഞ് ആ നേതാക്കന്മാർ അഭിമാനിച്ചിരുന്നു. റഷ്യയിൽ ആകെക്കൂടി ഇരുപത്തിരണ്ടു സംഗീതപാഠശാലകളാണുണ്ടായിരുന്നത്. കൊള്ളാവുന്ന ഓരോ നഗരത്തിലും, വിവിധവാദ്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു സംഗീതശാലയും, നാടകശാലയും, നൃത്തശാലയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവകൂടാതെ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള അനവധി സംഗീതവിദ്യാലയങ്ങളും, പാട്ടുകച്ചേരിസ്ഥലങ്ങളും ഓരോ നഗരത്തിലും കാണാം. റേഡിയോവിൽകൂടിയും ഏറ്റവും നല്ല സംഗീതം പ്രവഹിച്ചിരുന്നു.

മാസ്കോനഗരത്തിലുള്ള കോമ്പോസെഴ്സ് യൂണിയൻ (സംഗീതരചകസംഘടന) ഗാനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നവർക്കും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും താമസിക്കുന്നതിന്, മാസ്കോപ്രവിശ്യയിൽ ഐവാനോവ് എന്ന സ്ഥലത്തിനടുത്ത്, പിയറോ മുതലായ സംഗീതോപകരണങ്ങളോടുകൂടിയ ഓരോ ചെറിയ ഭവനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. അതിനെ വിശ്രമ

ത്തിനും, സൃഷ്ടിവരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഗുഹാ' എന്നാണു വിളിച്ചിരുന്നത്. 'ഷോസ്താക്കോവിച്ച്', 'ഖാചാത്തൂരിയൻ' മുതലായ ഉന്നതവ്യക്തികൾക്കു്, വേറെയും പല 'ജീവിതസൌകര്യങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവർക്കെല്ലാം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രൂപങ്ങളനുസരിച്ച് ഏറ്റവും ഭയത്തോടുകൂടി 'ജീവിക്കേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ടു്, അവർക്കു് കലയെ അത്രതന്നെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനു് സാധിച്ചില്ല.

ഫർദ്ദ്വു ജാനവരിയിൽ കേന്ദ്രസമിതി വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ഒരു സംഗീതസമ്മേളനത്തിൽ, 'ഡെനോവ്' പ്രസിദ്ധകലാകാരന്മാരായ 'ഷോസ്താക്കോവിച്ച്', 'പ്രോക്കോഫീവ്', 'ഖാചാത്തൂരിയൻ' മുതലായവരുടെമേൽ ഓരോ കുറ്റച്ചുമത്തി, അവരുടെ ഗാനങ്ങൾ നിരോധിച്ചു. ക്രൊലിനിൻറെ ദൃഷ്ടിയിൽ കുറ്റക്കാരായിത്തീരുന്ന കലാകാരന്മാർ, അവരുടെ മനസ്സാക്ഷിക്കു വിപരീതമായിട്ടാണെങ്കിലും, അവരുടെമേൽ ചുമത്തപ്പെടുന്ന കുറ്റങ്ങൾ സമ്മതിച്ച് സോവിയറ്റ് നേതാക്കന്മാരുടെ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ക്രൊലിനിൻറെ ഉദ്ദേശം. ക്രൊലിനിൻറെ നിരൂപണങ്ങളും, നിർദ്ദേശങ്ങളും ശരിയായിട്ടുള്ളവയാണെന്നു നല്ലപോലെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണു്, കുറ്റക്കാരായി കല്പിക്കപ്പെടുന്ന സംഗീതരചകന്മാർ കുറ്റം സമ്മതിച്ചിരുന്നത് എന്നാണു് 'യൂരിഷ്ചപ്പോരിൻ' എന്ന സോവിയറ്റ് സംഗീതവിദഗ്ദ്ധൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ക്രൊലിൻ പറയുന്നതെല്ലാം പൊതുജനങ്ങളുടേയും, അഭിപ്രായങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളുമായിരുന്നുവത്രെ.

ഫർദ്ദ്വു ഏപ്രിലിൽ നടന്ന സോവിയറ്റ് സംഗീതരചകന്മാരുടെ കാൺഗ്രസ്സിൽ, കുറ്റക്കാരായിത്തീർന്ന 'ഷോസ്താക്കോവിച്ച്', 'പ്രോക്കോഫീവ്', 'മയാക്കോവ്സ്കി', 'പോപ്പോവ്',

മുരാദെലി മുതലായവരിൽ ചിലർ കുറും സമ്മതിച്ച് മാപ്പു ചോദിക്കുകയും, മറുചിലർ ഒന്നും പറയാതെ മിണ്ടാതെനില്ക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അവർ ആ സ്ഥിതിയിലും, പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെയും, നിദ്ദേശങ്ങളെയും ധിക്കരിച്ചു പ്രവർത്തനം തുടരും എന്നാണ് കേന്ദ്രസമിതി പ്രസ്താവിച്ചത്.

പ്രൊക്കോഫീവ്, മയാക്കോവ്സ്കി ഇവർ കേന്ദ്രസമിതിയെ ഒട്ടും വകവെച്ചിരുന്നില്ല. വയസ്സായതുകൊണ്ട് മയാക്കോവ്സ്കി പ്രവഞ്ചജീവിതത്തിൽനിന്നുതന്നെ വിരമിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രൊക്കോഫീവാകട്ടെ, തനിക്കു തന്റെ സംഗീതരചനയ്ക്കും ഉപദ്രവമുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, ആവശ്യമെന്നു തോന്നുന്ന അവസരങ്ങളിൽ കേന്ദ്രസമിതിയെ പ്രശംസിക്കുകയും, അവർ കുറപ്പെടുത്തുമ്പോൾ യാതൊരു പരിഭവവും കാണിക്കാതിരിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തുകൊണ്ട്, 'മാസ്കോ'നദീതീരത്തുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി.

ഷോസ്താക്കോവിച്ചിനാകട്ടെ, പ്രൊക്കോഫീവിന്റെ നയമോ സാമന്ത്യമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ സംഗീതകൃതികൾ രചിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അമാനുഷമായ പാടവം ഉണ്ടായിരുന്നു. എപ്പോഴും പേപ്പറും പെൻസിലുംകൊണ്ട് നടന്നിരുന്ന പ്രൊക്കോഫീവ് അദ്ദേഹത്തിന് അപ്പോഴപ്പോൾ തോന്നിയിരുന്ന പദ്യശകലങ്ങളെ കുറിച്ചെടുത്തുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഷോസ്താക്കോവിച്ച്, ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കൃതി മുഴുവനും മനസ്സിൽ തോന്നിയിട്ടല്ലാതെ അതിനെ കുറിച്ചെടുത്തിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി ബോധപ്പെടുത്തുകയെന്ന സ്പ്രേഹിക്കുകയും, അവർ അദ്ദേഹത്തിനെ കുറപ്പെടുത്തുമ്പോഴെല്ലാം അതു തന്റെ നന്മയ്ക്കുതന്നെ വിശ്വസിച്ചു, കുറും സമ്മതിച്ചു, മേലാൽ ശരിയായ മാർഗ്ഗം അവലംബിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മൻമന-ൽ പ്രവർദ്ധതം ഷോസ്താക്കോവിച്ചിനെ കുറപ്പെടുത്തിയപ്പോഴും അദ്ദേഹം മാപ്പുചോദിച്ചു. പതിനെട്ടു മാസംകഴിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം 'ഫിഫ്ത്തുസിംഫണി' എന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ സംഗീതകൃതി രചിച്ചു. തങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളുംകൊണ്ടാണു് അദ്ദേഹം അതു രചിച്ചതു്, എന്നു കേന്ദ്രസമിതി അവകാശപ്പെട്ടു.

മൻർദ്ദ-ലുള്ള വേനലിന്റെ ആരാഭത്തിൽ പ്രേരിലുള്ള ഒരു സംഗീതപ്രകടനത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിന്നു ചെന്നു. അതു പോലെ അമേരിക്കയിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും വന്നുചേരുന്നെന്ന് ആ രാജ്യക്കാർ ആശിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അതിന്നു സാധിച്ചില്ല. ഒരുപക്ഷേ ആ രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു യാത്രചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നെന്ന് വിചാരിച്ചു് അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷുപരിക്ഷകന്മാരോടും ചെയ്തു.

വിവാഹിതനായ അദ്ദേഹത്തിന്നു രണ്ടു സന്താനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. സ്റ്റാലിൻപ്രൈസ്കമ്മിററി, ആർട്സുകമ്മിററിയുടെ ഉപദേശകക്കമ്മിററി, സംഗീതരചകന്മാരുടെ സംഘടന മുതലായവയിലെല്ലാം പ്രവർത്തനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം മാസ്സോ, ലെനിൻഗ്രാഡ് ഈ നഗരങ്ങളിലുള്ള സംഗീതവിദ്യാലയങ്ങളിലെ ഒരു പ്രൊഫസ്സറായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സംഗീതരചകസംഘടനയുടെ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തുവെച്ചു് വേനലാലത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹം കൃതികൾ രചിച്ചിരുന്നതു്.

സംസ്കാരത്തിൽ ലെനിൻഗ്രാഡ് മാസ്സോനഗരത്തെക്കാളും മെച്ചമായിരുന്നു. ലെനിൻഗ്രാഡിൽ ഏറ്റവും സാഹാഷണപാടവവും, ആത്മവിശ്വാസവും പുതുമയും ഉണ്ടായിരുന്നുതു് ഐവാൻ സോളർട്ടിൻസ്കി എന്ന മഹാനായിരുന്നു. ഷോസ്താക്കോവിച്ചിന്റെ ഉത്തമസ്നേഹിതനായിരുന്നു അദ്ദേഹം, ഒരു സംഗീതനിരൂപകനും,

ലക്ച്ചററുതകൂടിയിരുന്നു. എന്നാൽ യുദ്ധകാലത്ത്, സോളർ
 ട്രിൻസി മരിച്ചുപോയത് ഷോസ്താക്കോവിച്ചിനു വലിയ നഷ്ട
 മായിരുന്നു. ലോകത്തെത്തന്നെയും ഭൂഖപര്യവസായിയായിട്ടു
 വിക്ഷിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫൻ'ഫ-നശേഷമുള്ള കൃതി
 കൾ, യുദ്ധകാലത്തുള്ള ഭരണങ്ങളേയും യുദ്ധാനന്തരമുള്ള ലോക
 ത്തേയും കുറിച്ചുള്ളതായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'എട്ടും, ഒമ്പതും
 സിംഹണി'കളിൽപോലും ഭൂഖത്തിന്റെ മരായ നിഴലിച്ചിരുന്നു.

സംഗീതമാകുന്ന ഭാഷയ്ക്ക് അസാധ്യമായ മാധുരിയും വ്യക്ത
 തയും എത്രയുണ്ടെന്നു കാണിച്ചുതരികയാണ് ഷോസ്താക്കോ
 വിച്ച് ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷേ റഷ്യാക്കാർക്ക് അവയെ ഗ്രഹിക്കുന്ന
 തിനുള്ള ശക്തിയില്ല.

ഭാഗം ഏഴ്

അമേരിക്കക്കാർ
എഴുതിയ നാലുകോടി
പുസ്തകങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം ൨൦

അമേരിക്കൻസാഹിത്യം മുഖാന്തിരമാണ്, റഷ്യാക്കാക്ക്, അമേരിക്കൻഐക്യനാടുകളിലെ ജീവിതരീതികളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതു ക്രൊലിൻ ഇന്നു പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന അമേരിക്കൻവിദഗ്ദ്ധപ്രസമാനത്തിനെത്തന്നെയും സാരമായി ബോധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

൧൯൧൧-നൂതനം, ഇന്ത്യയിലാണ് അമേരിക്കൻ കൃതികളുടെ നാലുകോടിയോളം പ്രതികൾ റഷ്യയിൽ ചിലവഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സാർവ്വത്രികവർത്തിമാരുടെ കാലത്തും, അനേകലക്ഷം അമേരിക്കൻഗ്രന്ഥങ്ങൾ റഷ്യാക്കാക്ക് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത്, 'ജോക്'ലണ്ഡ്'ന്റെ കൃതികളാണ്. അവ അഞ്ചുവർഷത്തിനുള്ളിൽ പതിപ്പുകളിലായി ൧൦,൩൩൭,൦൦൦ പ്രതികളാണ് റഷ്യയിൽ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ളത്. 'മാർക്' ട്രെയിനി'ന്റെ കൃതികൾ ൩,൦൦൦,൦൦൦ പ്രതികളും, 'അപ്'ടൺ സിൻക്ലെയറി'ന്റെ കൃതികൾ ൨,൮൮൯,൦൦൦ പ്രതികളും, 'ക്ലേർ'സ്റ്റാൻ താപസൺ'ന്റെ കൃതികൾ ൨,൦൧൧,൦൦൦ പ്രതികളും, 'ഐ. ഹെൻ'സി'യുടെ കൃതികൾ ൧,൪൦൩,൦൦൦ പ്രതികളും, 'ബ്രൂസ്'ഫാർട്ടി'യുടെ കൃതികൾ ൯൩൯,൦൦൦ പ്രതികളുംകൂടി റഷ്യാക്കാക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രന്ഥകാരസംഘടനയുടെ വിദഗ്ദ്ധകാര്യവകുപ്പിന്റെ മേജർ അപ്പോറിനാണ് എനിക്ക് ഈ കണക്കുകൾ തന്നത്. എന്നാൽ രണ്ടുവർഷംകഴിഞ്ഞു, ഗ്രന്ഥകാരസംഘടനയുടെ പ്രൈവറിയിലുള്ള നാടൻകൃതികൾ വായിച്ചുനോക്കുവാൻ അനുവാദം കിട്ടണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായപ്പോൾ, അതിനു വിദഗ്ദ്ധകാര്യലയത്തിന്റെ അനുവാദം ആദ്യം മേടിക്കണം എന്നാണ്

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. വിദേശകാര്യാലയമാകട്ടെ അതിനെ ക്കരിച്ചു യാതൊന്നും ചെയ്തില്ല.

തീയോഡോർ ഡ്രെയിസർ, എർണസ്റ്റ് ഹെമിങ്‌വേ, ജാൺസ്റ്റെയിൻബെക്ക്, ജെയിംസ് ഫെറിമാർക്ട്വുർ, വാഷിങ്ങ്ടൺ ഇർവിങ്ങ്, സിൻക്ലെയർ ലൂയി, എഡ്‌വേർഡ് ബെല്ലാമി, ഹെൻ‌റി വാൾസ്‌വർത്ത് ലാങ്ക്മെഡോ (ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹയവതാ എന്ന പട്ടം, നോബൽപ്രൈസ് നേടി. 'ഐവൻ ബുനിൻ' തജ്ജചെയ്ത മൂലഗ്രന്ഥത്തേക്കാൾ നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയും, അതിന്റെ ഫ്രെഞ്ച്, പ്രതികൾ പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്), വേൾബെക്ക്, എഴുത്തിൻ കാൽഡവെൽ, ഹാരിയറ്റ്‌ബീച്ചർ, സ്റ്റോവ്, കോൺറാഡ്ബെർഗ്സോവിസി, എഡ്‌ഗാർ അല്ലൻപോ, ജാക്ക് കാൺറായി, വാൾട്ട്വിറ്റ്മാൻ, ജാൺഡോസ് പാസ്റ്റോസ്, ലാങ്ങ്സ്റ്റൺഹ്യൂസ്, മൈക്കൽ ഗോൾഡ്, വാൽഡോഫ്‌റാക്, ഇർവിൻ എസ്. കാബ്, യൂജിൻ ഓറിൽ (ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏഴു നാടകങ്ങളുടെ ൨൫,൦൦൦ പ്രതികളാണു കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്), ബെൻ ഹെക്ട്, എഡ്‌നാഫെർബർ, റെക്സ്ബീച്ച്, റിങ്ങ്ലാർഡൻ, ക്ലാഡ്‌മാക്കു, ബുത്തു താക്കിങ്ങ്ടൺ, മാക്സ് വെൽ ബോഡൻഫീ, സോണാഗേൽ, ലൂയിബ്രൂഫീൽഡ്, ഹാരികെപ്, നാതൻ ആക്സ് ഇവരുടെ കൃതികൾക്കു വളരെ പ്രചാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഉദ്ദേശം നൂറ്റാണ്ടിയിരുപത്തിയഞ്ചു വഷങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ്, അമേരിക്കൻസാഹിത്യം റഷ്യയിൽ പ്രചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് റഷ്യൻജനതയ്ക്കു രാഷ്ട്രീയഉണർവുണ്ടായി, അവർ പൊതുജനദ്രോഹിയായ സാർചക്രവർത്തിക്ക് എതിരായി ൧൯൧൭-ൽ വിപ്ലവം നയിച്ചു സപാതന്ത്ര്യം സമ്പാദിച്ചത്.

അലക്സാൻഡർ രണ്ടാമന്റെ ഗുരുവും ഒരു കവിയുമായ
 ഖോസിഡി സുക്കോവിസ്കിയാണ് ഭാഷാൻതർചെയ്യുന്ന ഏല്പാട
 നടുപ്പിൾകൊണ്ടുവന്നത്. അദ്ദേഹം വിദേശീയകവിതകൾ
 അന്നത്തെ റഷ്യൻഭാഷയിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയതാണ്,
 ഇന്നത്തെ റഷ്യൻപദ്യരീതി തുടങ്ങിയത്. അന്നുമുതൽ മൈക്കൽ
 ലോമനോസോവ്, ഗാവ്റിൽഡെർഷാവിൻ ഇവരുടെ പദ്യരീതി
 അപ്രത്യക്ഷമായി. സുക്കോവിസ്കിയുടെ, ഗ്രേസ് എലിഷി (ഗ്രേയുടെ
 വിലാപകാവ്യം) എന്നതിന്റെ പരിഭാഷയാണ്, ആധുനിക
 റഷ്യൻപദ്യപ്രസ്ഥാനം നടുപ്പിൾകൊണ്ടുവന്നത് എന്നു സുപ്ര
 സിദ്ധറഷ്യൻസാഹിത്യനിരൂപകന്മാർതന്നെയും വിശ്വസിക്കുന്നു.

സുക്കോവിസ്കിയുടെ ആദർശമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ച പരി
 ഭാഷകന്മാരായ അലക്സാൻഡർപുഷ്കിൻ, മൈക്കൽ
 ലെർമോൺടോവ്, അഫാനാസിഫെററ്, കാൺസ്റ്റാൻറിൻ
 ബൽമൺ, വാലെറിബ്രിയുസോവ്, ഐവാൻബ്യുനിൻ,
 ബോറിസ്ചാസ്തർനാക്ക് ഇവരാണ് നാട്ടിലെ ഏറ്റവുംനല്ല
 കവികളായിത്തീർന്നത്. അമേരിക്കയിലേയും, ഇംഗ്ലണ്ടിലേയും
 ഗദ്യകൃതികളുടെ പരിഭാഷകന്മാർ റഷ്യൻഭാഷയിലുള്ള എഴുത്തു
 കാരെക്കാളും മേന്മയുള്ളവരായിത്തീർന്നു. ഇതിന്റെ കാരണം
 റഷ്യൻസാഹിത്യം അമേരിക്കയിൽ പ്രചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു
 വളരെ മുമ്പുതന്നെ, അമേരിക്കൻസാഹിത്യം റഷ്യയിൽ കടക്കു
 കയും പ്രചരിക്കുകയുംചെയ്തു എന്നുള്ളതായിരുന്നു.

ബെഞ്ചമിൻ ഫ്റാൻക്ലിന്റെ കൃതികളാണ്, റഷ്യാക്കാർ
 ആദ്യമായി അമേരിക്കയിൽനിന്നും വരുത്തി പരിഭാഷപ്പെടുത്തി
 യത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുവർ റിച്ചഡ്സ് അൽമനാക്
 (സാധുവായ റിച്ചഡിന്റെ പഞ്ചാംഗം) ഫെവ്രു-ൽ സെൻറ
 പീറ്റർസ്ബർഗിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പത്തുവർഷം

കഴിഞ്ഞു, ഫ്രാൻസിന്റെ ജീവചരിത്രവും കൃതികളും സംബന്ധിച്ച് ഒരു ചെറിയ വിവരണത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുറിപ്പുകളിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ" എന്നത് മാസ്സോനഗരത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ക്രോതീൻ രണ്ടാമത്തവൾ എന്ന റഷ്യൻ ചക്രവർത്തിനി വിപ്ലവം നയിച്ച അമേരിക്കക്കാരെ വെറുത്തുവെക്കുകയും, റഷ്യക്കാർ ഫ്രാൻസിനെ ഹോപീരിയൽ അക്കാഡമി ആഫ് സയൻസസ് എന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഒരു അംഗമാക്കി.

അമേരിക്കൻ ആദർശങ്ങളെക്കുറിച്ചും, അമേരിക്കൻ വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ചും, റഷ്യക്കാർക്ക് വളരെ ബഹുമാനമുണ്ടായിരുന്നു. റഷ്യയിൽ പ്രസിദ്ധീകരണവും, വിദ്യാഭ്യാസവും ആദ്യമായി പ്രചരിപ്പിച്ചവരിൽ ഒരാളായ നീക്കൊലായ് നോവിക്കോവ് എഡ്വർ-ൽ ജാജ്ജ്വാഷിങ്ങ്ന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: "റോമിലെ ക്യാമില്ലാ, ഗ്രീസിലെ ലീയോണിദാസ്, സ്വീഡനിലെ ഗസ്റ്റാവ്, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ റുസലും സിഡ്നിയും ഇവരാരെയും വാഷിങ്ങ്ണറായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ല. സുഖലാലുപത, അഴിമതി ഇവ നിറഞ്ഞ ഭരണാധികാരികൾ, യൂറോപ്പിൽനിന്നും അടിച്ചാട്ടിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനത്തിന് അഭയംനൽകി സംരക്ഷിച്ച് അമേരിക്കൻറിപ്പബ്ലിക്കു സംസ്ഥാപിച്ച മഹാനാണ് വാഷിങ്ങ്ണർ." ഒരു റഷ്യക്കാരന് അയയ്ക്കുന്ന എഴുത്തു് എന്നതിൽ റഷ്യയും അമേരിക്കയും തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദമനോഭാവത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു. ശോഭനമായ ഒരു ഭാവിയിലേക്കു പ്രയാണംചെയ്യുന്നത് അമേരിക്കയും റഷ്യയും മാത്രമാണെന്നാണ് ദേതാക്ക്വിൽ എന്ന ഫ്രാഞ്ചൈറിതുകാരൻ അമേരിക്കൻഡെമോക്രസി എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഫുവർ ഡിസം

ബവിലാണ് രാഷ്ട്രയിൽ ആദ്യമായി വിപ്ലവം തുടങ്ങിയത്. അപ്പാഴ്ത്തെ വിപ്ലവക്കാരെ 'ഡിസംബർകാർ' എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. അവർ മാർഗ്ഗങ്ങൾ നൽകിയത് അമേരിക്കയാണ്. അവർ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് അമേരിക്കൻഭരണഘടനയെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ഭരണഘടനയാണ്.

൧൯൨൦-നും, ൧൯൪൦-നും ഇടയ്ക്കാണ് വാഷിങ്ടൺ ഇർവിങ്, ഫെനിമോർകൂപ്പർ ഇവരുടെ കൃതികൾ ഫ്രഞ്ചോഷയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. വാഷിങ്ടൺ ഇർവിങ് എഴുതിയ ഗ്രനമങ്ങൾ രാഷ്ട്രയിൽ പ്രചരിച്ചതിൽ ആദ്യത്തേത് 'സ്റ്റേച്ചുബുക്ക്' എന്ന കൃതിയായിരുന്നു. വിപ്ലവം കഴിഞ്ഞും രാഷ്ട്രക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതിനു രാഷ്ട്രയിൽ പ്രചാരമില്ല.

ഫെനിമോർ കൂപ്പറിന്റെ കൃതികൾ രാഷ്ട്രയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടവയിൽ ആദ്യത്തേത്, 'ദി സ്റ്റേ' (ചാൽ) എന്നതായിരുന്നു. ൧൮൨൫-ലാണ് അതു മാസ്സോനഗരത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. സ്റ്റേ എന്നത്, സർ വാൾട്ടർസ്കോട്ട് ഫ്രഞ്ചോഷയിൽനിന്നും പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ ഒരു കൃതിയിൽനിന്ന് എടുത്തതായിരുന്നു. കൂപ്പറിന്റെ പല നോവലുകൾക്കും പ്രമുഖപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ലോസ്റ്റ് ആഫ് ദി ഓഫീക്കർസ്' (ഓഫീക്കറുടെ അവസാനത്തവൻ) എന്ന നോവൽ അദ്ദേഹത്തെ അനേകലക്ഷം രാഷ്ട്രക്കാരുടെ കണ്ണിലുണിയിക്കി. കൂപ്പറിന്റെ കൃതികളെ ഏറ്റവും പ്രശംസിച്ചിരുന്നത്, ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രസാഹിത്യനിരൂപകന്മാരിൽ പ്രധാനിയായ വിഷാരിയൻ ബെലിൻസ്കിയായിരുന്നു. കൂപ്പറിന്റെ 'പാത്ത് ഫൈൻഡർ' (മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുന്നവൻ) എന്ന കൃതിക്ക് ഒരു ഷേക്സ്പിയറിന്റെ കൃതികൾക്കു സമാനമായ അഗാധതയുണ്ടായിരുന്നു എന്നു

ബെലിൻസ്കി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. റഷ്യൻസാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും സുപ്രസിദ്ധനായേയം പുഷ്കിൻറതായിരുന്നു. അടുത്തതു 'ലെർമോൺട്രാവ്' എന്ന എഴുത്തുകാരൻറതായിരുന്നു. കൂപ്പർ, വാൾട്ടർസ്കാട്ടിനെക്കാളും മേന്മയുള്ളവനാണെന്നും, കൂപ്പറിന്റെ കൃതികളിൽ കൂടുതൽ അശാധനയും, സൃഷ്ടിപരമായ ഐക്യതയും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുമാണ് ലെർമോണാവ്, ബെലിൻസ്കിയോടു പ്രസ്താവിച്ചത്.

കൂപ്പറിന്റെ കൃതികൾ വായിച്ച റഷ്യൻകുട്ടികൾ ചിലപ്പോൾ ഇൻഡ്യാക്കാർ എന്നുപറഞ്ഞു കളിക്കുകയും, അമ്മരിക്കാത്ത പൊയ്ക്കളയും എന്ന വാചകം പറഞ്ഞു ശീലിക്കുകയും ചെയ്തു. റഷ്യൻവിപ്ലവനേതാക്കന്മാർക്ക് ചെറുപ്പമുതൽ പ്രേരണനൽകിയത് കൂപ്പറിന്റെ കൃതിയാണെന്നു മാക്സിഗോർക്കി ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിപ്ലവകുഴിഞ്ഞും, കൂപ്പറിന്റെ കൃതികൾക്ക് പ്രചാരം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ വരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടുതൽ പ്രചാരമുള്ള നോവലുകൾ മൂന്നലക്ഷത്തിമുപ്പതിനായിരം പ്രതികൾ പുറത്തിറക്കിയിട്ടുള്ളതിനു പുറമേ, റഷ്യാക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ ശേഖരിച്ച് രണ്ടു പതിപ്പുകളിലായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

'ഹോരിയററ് ബീച്ചർ സ്റ്റോവ്' എഴുതിയ 'അങ്കിൾസാംസ് ക്യാബിൻ' എന്ന കൃതിയും റഷ്യൻകുട്ടികൾക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ളതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. 'സെർഫ്'കളെ (കൃഷിസംബന്ധിച്ച കൂലിവേലചെയ്യുന്നവർ) വിമോചിപ്പിക്കുന്നതിലും മറ്റും ഒരു രാഷ്ട്രീയആയുധമായി റഷ്യാക്കാർ ഈ കൃതിയെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. "എനിക്ക് ഒരു 'അങ്കിൾസാംസ് ക്യാബിൻ' എഴുതിയാൽ കൊള്ളാം" എന്നാണ് ടാർസ്തായ്തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അമ്മ

രിക്കൽറീഗ്രോകളെക്കുറിച്ച് റഷ്യയിൽ ചർച്ചകൾ നടത്തുമ്പോഴെല്ലാം 'അങ്കിൾടാസ്ക്യാബിൻ' എന്ന കൃതിയേയും പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. വിപ്ലവം കഴിഞ്ഞു പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിന്റെ പതിനാലുപതിപ്പുകൾ റഷ്യാക്കാർ ഇറക്കിയിട്ടുണ്ട്.

പത്തൊമ്പതാംശതകത്തിന്റെ അവസാനത്തിലും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിലും എഡ്ഗാർ അല്ലൻപോ എന്ന കവിയുടെ കൃതികൾക്കു റഷ്യയിൽ വളരെ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കൃതിയുടെ ആദ്യത്തെ വിവർത്തനം 'ഫവർൻ-ലാങ്' പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ 'ഫവൻ'-മാണ്ടിനുശേഷം, നടപ്പിൽവന്ന 'സിംബലിസ്റ്റ് സ്കൂൾ' (ഭാവാത്മക പ്രസ്ഥാനം) ആണ് പോവിന്റെ കൃതികൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകിയത്. പ്രസ്തുത പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കവിനായ കോൺസ്റ്റാൻറിൻ ബാൽമണ്ടു, പോവിനെ ഒന്നാമത്തെ ഭാവാത്മകപ്രസ്ഥാനക്കാരനാണെന്നു വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂരിതംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ നമുക്കു ജീവിതത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൊണ്ടു നമുക്കു സമാധാനവും രക്ഷയും നൽകുന്ന ഒരു ആരാധ്യപുരുഷനാണു പോ എന്നും ബാൽമണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പോവിന്റെ ഗദ്യത്തിലും റഷ്യാക്കാർക്കു വളരെ പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മനശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അഗാധമായ ഭാഗങ്ങളും പഠിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പോ 'ദോസ്തോയെവ്സ്കിയുടെ ഗുരുവായിരുന്നുവെന്ന്, 'ഡാലെറിബ്രിയുഡോവ്' എന്ന റഷ്യൻകവി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഭ്രാന്തനും, എന്നാൽ ഏറ്റവും വലിയ താർക്കിക്കനും ആയിരുന്നു, പോ, എന്നു 'ലിയോണിഡ് ആൻഡ്രേയേവ്' എന്ന ഗ്രന്ഥകാരനും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പോ'വിനെപ്പോലെതന്നെ, രാഷ്ട്രയിലുള്ള പൊതുജനങ്ങളുടെ സ്നേഹം സമ്പാദിച്ചു, ഏകവൃത്തി, വാർദ്ധക്യവിരോധം എന്ന അമേരിക്കൻകവിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ രാഷ്ട്രയിൽ പ്രചരിച്ചത്, ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിലാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ലീവ്സ് ആഫ് ഗ്രാസ്സ്' എന്ന കൃതി അപൂർണ്ണമായിട്ടാണെങ്കിലും ൧൯൦൭-ലാണ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. വിരോധത്തിന്റെ കൃതികൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്, തർക്കമെന്ന്, ഓർഗ്ഗനായ് മുതലായവർ ചെയ്ത ശ്രമങ്ങൾ ഫലപ്പെടുത്തിയില്ല. വിരോധത്തിന്റെ കൃതികളിൽ ചിലതു ബാൽമണ്ട: വിവർത്തനപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും അതും ആരും അതു ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ വേറൊരു ചെറിയ സംഭവംകൊണ്ടാണ് വിരോധത്തിന്റെ കൃതികൾക്കു പ്രചാരണം ലഭിച്ചത്. ഒരിക്കൽ കൂടിയനായ ഒരു രാഷ്ട്രസ്തംഭനാവികൻ 'കോർണി-ഐവാണോവിച്ച്'-മുക്കോവിസ്കി' എന്ന ഒരു യുവാവിനെ നാവികൻ ജോലിചെയ്തിരുന്ന തുറമുഖത്തു വെച്ചു സല്ലരിച്ചു. മുക്കോവിസ്കിയാകട്ടെ ഒരു സാഹിത്യനിരൂപകനും, കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി പദ്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു കവിയുമായിരുന്നു. നാവികൻ ജീവിത കിട്ടിയ കൂറെ മദ്യം മുക്കോവിസ്കിയ്ക്കു കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം അതു കഴിച്ചില്ല. അപ്പോൾ നാവികൻ, നിരോധിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞ് ഒരു പുസ്തകം മുക്കോവിസ്കിയുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. വാർദ്ധക്യവിരോധം 'ലീവ്സ് ആഫ് ഗ്രാസ്സ്' ആയിരുന്നു അത്. നാവികൻ ഇരുപതു കോപെക് വിലയായിക്കൊടുത്തു മുക്കോവിസ്കി പുസ്തകം കരസ്ഥമാക്കി. അതു വായിച്ചു ഇദ്ദേഹം ഉടൻസി വിരോധത്തിന്റെ ശിഷ്യനും അനുയായിയും ആയിത്തീർന്നു. അതിലുള്ള 'സോങ്ങ്'-ആഫ്-മൈസെൽഫ്' (ആത്മഗാനം) എന്ന പദ്യം അദ്ദേഹത്തെ ഏറെയും സന്തുഷ്ടനാക്കി. ഇപ്പോൾ എഴുപതുവയസ്സു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹം

നാലുതുവർഷക്കാലമായി വിറാ'മാന്റെ കൃതികൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ലീവ്സ് ആഫ് ഗ്രാസ്സ് എന്നതിന്റെ പത്താമത്തെ പതിപ്പ് ൧൯൪൪-ലാണ് അദ്ദേഹം ഇറക്കിയത്.

൧൯൦൫-ൽ വെയോണിയേഴ്സ്, ഓ, വെയോണിയേഴ്സ് എന്ന വിറാ'മാന്റെ പദ്യം പ്രസിദ്ധമായൊരു സംഭവമായിട്ട്, ഗവണ്മെൻറ് അദ്ദേഹത്തെ കുറച്ചെടുത്തി. ൧൯൧൧-ൽ ലീവ്സ് ആഫ് ഗ്രാസ്സ് എന്ന കൃതിയുടെ പതിപ്പ് മുഴുവനും, മാസ്സാക്കോടതിയുടെ ആജ്ഞയനുസരിച്ചു നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ൧൯൧൩-ൽ ഒരു പ്രസംഗയാത്രയെഴുതിയ മുക്കോവിസ്കി, വിറാ'മാന്റെ പേരുപോലും പറഞ്ഞുപോകരുതെന്ന് 'കോർക്കോവ്', 'ഡെസ്സാ', 'റീഗ്', 'വിൽനാ' ഈ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പോലീസ് നിബന്ധനയെഴുതി. ചില സാഹിത്യനിരൂപകന്മാർപോലും, അദ്ദേഹത്തെ പലവിധത്തിൽ അധികേഷപിച്ചു. എന്നാൽ ൧൯൦൫-ലെ വിപ്ലവത്തിനുശേഷം, റഷ്യൻസാഹിത്യലോകത്തിൽ പ്രശസ്തിപ്രാപിച്ച 'ഫ്യൂച്ചറിസ്റ്റ്'കവികൾ (ജീവിതത്തിന്റെ ഉൾജ്ജ്വലതയേയും, പ്രവർത്തനശക്തിയേയും പ്രതിപാദിക്കുന്ന കലാവിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട കവികൾ) വിറാ'മാന്റെ അനുയായികളായിത്തീർന്നു. അവരിൽ ഒരാളായ 'വ്ളാഡിമിർ മയാക്കോവിസ്കി' എന്ന കവിയാണ് റഷ്യയിൽ ഏറ്റവും വലിയ കവി എന്ന സ്ഥാനം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ മയാക്കോവിസ്കിയും, വിറാ'മാന്റെ കവിതാമാഹാത്മ്യത്തിൽ മയങ്ങുകയാണു ചെയ്തത്. വിപ്ലവം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ, സോവിയറ്റ്നേതാക്കന്മാർ വെയോണിയേഴ്സ്, ഓ, വെയോണിയേഴ്സ് എന്ന പദ്യം അനേകമായി പ്രതികൾ അച്ചടിച്ചു ചെമ്പടയ്ക്കും മറും, വിതരണം ചെയ്തു. ൧൯൧൮ ജൂലയിൽ 'യൂറോപ്പ്' എന്ന നാടകം പെറോഗ്രാഡിലുള്ള 'പാലസ് ആഫ് പ്രോലിറ്റേറിയൻ

കുറച്ചു' എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് അഭിനയിക്കപ്പെട്ടു. എന്നുമാത്രമല്ല പെരോഗ്രാഡിലെ സോവിയറ്റുകാരികൾ ഭാവിയിലെ പുരോഗമനജനാധിപത്യപദ്ധതി' എന്ന പേരിൽ വിറാമന്റെ പദ്യകൃതികളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

റഷ്യാക്കാരെ ഏറ്റവും രസിപ്പിച്ചിരുന്നത്, മാർക്സ്തെയിൻ, ജാക്ക് ലണ്ഡൻ ഇവരുടെ കൃതികളായിരുന്നു. എവിടെയെന്നാലും അവരുടെ കൃതികൾ കാണുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു. സോവിയറ്റുഭരണത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഇരുപത്തിയാറുവർഷങ്ങൾക്കകത്തുതന്നെ മാർക്സ്തെയിനിന്റെ കൃതികളിൽ ഏറ്റവും രസമുള്ളവ മുപ്പതുലക്ഷപ്രതികളും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ കൃതികൾതന്നെ പല പതിപ്പുകളും, സോവിയറ്റുപ്രസിദ്ധീകരണശാലകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മാർക്സ്തെയിനിന്റെ കൃതികൾ ആദ്യമായി റഷ്യൻഭാഷയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്, കേലവെറാസ് പ്രദേശത്തുള്ള ചാടുന്നതവള' എന്ന കഥയായിരുന്നു. സെൻറ് പീറ്റർസ്ബർഗിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടിരുന്ന സ്റ്റാക്ക് എക്സ്ചേഞ്ച് സ്കൂൾ' എന്ന പത്രികയിലാണ് അതു കണ്ടത്. അതിൽ മാർക്സ്തെയിനിനെക്കുറിച്ചും ഒരു കുറിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു അമേരിക്കക്കാരനാണെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ അസാധാരണമായ കല്പനാസാമന്ത്യാ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അവ, വിനോദം, ഭാവന, പ്രതീക്ഷ, ആനന്ദം ഇവകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നുമാണ് കുറിപ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. അന്നുമുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ ഓരോന്നായി റഷ്യൻവർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിലും, പത്രികകളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

ജാക്ക് ലണ്ഡന്റെ കൃതികളിൽ, മാർക്സ്തെയിനിന്റെ കൃതികളെക്കാളും ആളുകൾ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. റഷ്യയിൽ

ലുള്ള നാലുതരം ഭാഷകളിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന 'വിക്ടർ ഹ്യൂഗോ'വിന്റെ കൃതികൾക്കുപാലും ഇതു പ്രചാരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 'റിച്ചാർഡ് ഹെൻറി ലിററിൽ' ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: "ജാക്ക് ലണ്ഡന്റെ കൃതികളെ റഷ്യാക്കാർ വാസ്തവത്തിൽ പൂജിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കാട്ടിൽ ചെന്നാൽ അവിടെയും ആളുകൾ ജാക്ക് ലണ്ഡന്റെ കൃതികൾ വായിച്ചുരസിക്കുന്നത് കാണാം." ലെനിനിന്റെ അവസാനദിവസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയായ 'നോഡെഴ്ഡാ കൂപ്സ്കായ' ജാക്ക് ലണ്ഡന്റെ കഥകളാണ് അദ്ദേഹത്തിനു വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചിരുന്നത് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

സോവിയറ്റ് ആഖ്യാനികകളെല്ലാം ജാക്ക് ലണ്ഡന്റെ രചനാരീതിയാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. അതിനൊരു ഉദാഹരണമായിരുന്നു, 'വോഡിംകോഴെവ്നിക്കോവ്' എഴുതിയ 'മോച്ച്-ഷെപിൾ' എന്ന ആഖ്യാനിക. ഒരു സോവിയറ്റ് ദ്വയാഗ്രന്ഥനും, ഒരു യുവതിയും, ശത്രുനിരയിൽ ചാരപ്രവൃത്തിക്കുവേണ്ടി പാരമ്പര്യത്തിൽ കൊണ്ടുവരികപ്പെടുകയും, അവർ പ്രവർത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്തതായിരുന്നു കഥ. അതു വായിച്ച സന്തോഷിച്ച സ്റ്റാലിൻ, ഫോൺവഴി ഗ്രന്ഥകാരനെ അഭിനന്ദിച്ചു.

ഒന്നാംലോകമഹായുദ്ധം കഴിഞ്ഞു, അമേരിക്കാക്കാരും റഷ്യാക്കാരും, രാഷ്ട്രീയവും സാംസ്കാരികവും, സാഹിത്യപരവും ആയ സൗഹമാർദ്ദങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചു, പരസ്പരം ഭയത്തോടും, സംശയത്തോടും, വെറുപ്പോടുംകൂടി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് അപ് ടൺസിങ്ങ്ളെയർ, സിങ്ങ്ളെയർ ലൂയി, തീയൊഡോർ ഡ്രൈസർ ഇവരുടേയും, അതുകഴിഞ്ഞു, ജാൺഡോസ് വാസ്സോസ്, ലാങ്ങ്സ്റ്റൺ ഹ്യൂസ്, എഴ്സ്റ്റിൻ കാൽഡ്വെൽ,

ജാസ്സെയിൻബെക്ക്, റിച്ചാർഡ്കൈറ്റ് ഇവരുടെയും കൃതികൾ പ്രചരിച്ചത്.

സിക്ളെയറിന്റെ കൃതികളെക്കുറിച്ച്, വിപ്ലവത്തിനുമുമ്പുതന്നെ റഷ്യയിൽ അറിയാമായിരുന്നു. ൧൯൦൬-ൽ 'ദി ജംഗിൾ' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതി പുറത്തുവന്നപ്പോൾ അതു റഷ്യയിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്നവയാണെന്ന്, ടാർസ്തായ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എന്നെന്നാൽ അതിൽ അമേരിക്കൻതൊഴിലാളികളുടെ ദൈനംദിനജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരുന്നു. എന്നാൽ സിക്ളെയർ അതിൽ കാണിച്ചിരുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് മനോഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ടാർസ്തായ് പരിഹസിച്ചു. ൧൯൧൫-ൽ ലെനിനും ആഗ്രഹത്തിൽ മാത്രം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സിക്ളെയരുടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് മനോഭാവത്തെ ആക്ഷേപിച്ചു. എന്നാൽ സിക്ളെയരുടെ മുഴുവൻ കൃതികളും അടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥം അഞ്ചുവഷത്തിനിടയ്ക്ക് ഏഴു പതിപ്പുകൾ പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. 'ദി ജംഗിൾ' 'ദി ജിമ്മി ഹിഗ്ഗിൻസ്' മുതലായ നോവലുകൾ, സാമൂഹികശാസ്ത്രം, മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലുള്ള സാമൂഹികഘടന ഇവ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു നിർബന്ധമായി വായിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

സിക്ളെയർപുതിയുടെ 'ആരോസ്സിത്തു' എന്ന നോവൽ, അമേരിക്കയിലെ ഏറ്റവുംനല്ല നോവലാണെന്നാണു പല റഷ്യാക്കാരും കരുതിയിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'കിങ്ങ്സ്ബർഗ്' 'റായൽ' എന്ന നോവലിന് അവർ അത്ര പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടില്ല.

ഡ്രെസരുടെ നോവലുകളും ഒന്നൊഴിയാതെ റഷ്യാക്കാർ അവരുടെ ഭാഷയിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു.

ക്രേണസ്റ്റ് ഫെമിങ്ങ്വേയുടെ കൃതികൾ റഷ്യാക്കാരെ പ്രത്യേകം രസിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫോർ

ഹ്രാദി ബെൽ ട്രോൾസ് എന്ന കൃതിയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം റഷ്യയിൽ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ, ആ കൃതിയിൽ, ഫെമിങ്ങ് വേ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരാട് ഒട്ടും ദയവുകാണിച്ചിരുന്നില്ല. ആ കൃതിയുടെ ഒരു പരിപൂർണ്ണപരിഭാഷ റഷ്യയിൽ തയ്യാറായിട്ട് വഷം ഒരു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനെ പലതും വായിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ഐവാൻ കാഷ്കിൻ എന്ന ഉത്തരറഷ്യൻ സാഹിത്യനിരൂപകൻ ഫെമിങ്ങ് വേയെക്കുറിച്ച് വളരെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനെയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന്നു വദിച്ചിട്ടില്ല.

അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ മനുഷ്യനിമിതമായ ഒരു സ്വർഗ്ഗമാണെന്നും, അമേരിക്കയിലെ ജനങ്ങൾ ബലിഷ്ഠന്മാരും സന്തോഷംകൊണ്ടു മരിക്കുന്നവരുമായ ഉപദൈവങ്ങളാണെന്നും, മറ്റുമാണ് ക്രൊലിൻ റഷ്യൻ ജനതയെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ അമേരിക്കയിലെ ജനങ്ങളും റഷ്യാക്കാരുടേപ്പോലെതന്നെ സത്യാ, നീതി, അഭിമാനം, ഭൂതദയ മുതലായ സൽഗുണങ്ങൾ നിറഞ്ഞ സാധാരണമനുഷ്യരാണെന്നും, റഷ്യൻ നേതാക്കന്മാരുടെയും മറ്റും പ്രസംഗത്തിൽമാത്രം കാണുന്ന ആദർശങ്ങളെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടും, കഠിനാദ്ധ്വാനംകൊണ്ടും അമേരിക്കയിലെ ജനങ്ങൾ പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട് എന്നും, മാഹാത്മാരായ അമേരിക്കൻ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ കൃതികളും, സാഹിത്യവും റഷ്യാക്കാരെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ക്രൊലിൻ തുടങ്ങി പ്രവർത്തനം നടത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന അമേരിക്കൻ വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനവും, പരിപാടിയും ഞെക്കുടി റഷ്യാക്കാരെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അറിയിപ്പിക്കുകയേ ഉള്ളൂ.

ദേശം എട്ട്

നഷ്ടയെക്കുറിച്ചുള്ള
ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം

20-1003

1911-1912
1913-1914

7

1915-1916

അദ്ധ്യായം ൨൧

മാസ്റ്റോ വിട്ടശേഷം, എനിക്ക് ഐക്യനാടുകളിൽ പല യോഗങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കേണ്ടിവരികയും പല വ്യക്തികളോടും സംഭാഷണം നടത്തേണ്ടിവരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴെല്ലാം, റഷ്യയെക്കുറിച്ച്, പല ചോദ്യങ്ങൾ, ആളുകൾ എന്നോട് ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. അവയെ മൂന്നുതരമായിത്തീരിക്കാം.

ഒന്നാമത്തേത് യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ളവയാണ്. റഷ്യയുമായി യുദ്ധം ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലേ? ക്രൊലിൻ ഒരു സായുധസംഘടനം ആരംഭിക്കുന്നതിനു തയ്യാറാവുകയാണോ? റഷ്യൻജനത അതിനിഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടോ? അവർ ഐക്യനാടുകളുമായി യുദ്ധംചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ നൽകുമോ? യുദ്ധത്തിനാവശ്യമായ ഭീമമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു സോവിയറ്റ് റവ്യവസായം വേണ്ടത്ര പൂരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടോ? നമ്മുടെ യുദ്ധസന്നാഹങ്ങൾക്കും, റഷ്യയുടെ യുദ്ധസന്നാഹങ്ങൾക്കും എത്രത്തോളം അന്തരമുണ്ട്.

രണ്ടാമത്തേത് സ്റ്റാലിനേയും 'പാളിറ്റ് ബ്യൂറോ'വിനേയും കുറിച്ചുള്ളവയാണ്. സ്റ്റാലിൻ മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതുകൊണ്ട് റഷ്യയ്ക്കുള്ള സ്ഥിതിഗതികൾക്കോ, റഷ്യയുടെ മറ്റുരാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിനോ വല്ല വ്യത്യാസവുമുണ്ടാകുമോ? സ്റ്റാലിനിന്റെ പിൻഗാമികൾ തമ്മിൽ അധികാരത്തിനുവേണ്ടി കലഹിക്കുമോ? കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിയെ എതിരിടുന്നതിന് സംഘടിതയത്നം വല്ലതും ഉണ്ടാകുമോ? കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിക്ക് തോൽവി പിണയുമോ? റഷ്യ സ്വയം നന്നാകുമോ?

മൂന്നാമത്തേത് റഷ്യയിലെ ജീവിതസൗകര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. അവയ്ക്കു യുദ്ധസന്നാഹങ്ങൾകൊണ്ട് വല്ല ഭംഗവും

സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അവർക്ക് അസംതൃപ്തിയുണ്ടോ, അല്ല, അവർ സത്തുഷ്ടരായിത്തന്നെ കഴിയുന്നുവോ? ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ട സാധനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, യുദ്ധത്തിനുവേണ്ട ആയുധസാമഗ്രികൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും അതുപോലെ ഗതാഗതത്തിനും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയോടു് റഷ്യൻജനത പൂർണ്ണമായി അനുകൂലിക്കുന്നുണ്ടോ?

മൂന്നാമത്തെ ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്, റഷ്യാക്കാർക്ക് അസാധാരണമായ ക്ഷമയും സഹനശക്തിയും ഉണ്ടെന്നാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് യുദ്ധകാലത്തുണ്ടായ മഹാദുരിതങ്ങൾ അവർക്കു തരണംചെയ്യാൻ സാധിച്ചതു്. ഉല്പന്നങ്ങളും ത്യാഗവുമെങ്കോണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്ന അവരുടെ യുദ്ധകാലജീവിതത്തെ ഓത്തു്, അവർ ഇപ്പോൾ മനസ്സമാധാനത്തോടുകൂടി ജീവിക്കുകയാണ്.

റഷ്യയിലെ ജീവിതത്തോതിനെപ്പറ്റി ഒന്നരണ്ടു നേരമോക്കുകയുണ്ടു്. “റഷ്യയിൽ ഒന്നാമത്തെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ അവസാനത്തിൽ, ഓരോ മൂന്നുപേരിലും ഒരാൾക്കു് ഒരു വിമാനം ഉണ്ടായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ അവസാനത്തിൽ, ഓരോ രണ്ടുപേരിലും ഒരാൾക്കു് ഒരു വിമാനം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൂടി കഴിയുമ്പോൾ ഓരോ റഷ്യൻപൗരനും ഒരു വിമാനം ഉണ്ടായിരിക്കും.” ഇതാണ് ഒരു റഷ്യൻ പൗരൻ, ഒരു വിദേശിയോടു പറയുന്നതു്. ഇത്രയും വിമാനങ്ങളെത്തിനാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ ആ റഷ്യാക്കാർ പറയും “തീപ്പെട്ടി, ചീപ്പു്, ഷൂലേസ് മുതലായവയിൽ ഏതെങ്കിലും സാധനം ഒരു റഷ്യാക്കാരനു് ആവശ്യമായിത്തീരുകയും അതു മാർഗ്ഗാനുഗതത്തിൽ ഇപ്പോതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ റഷ്യാക്കാരനു്, ഉടനെതന്നെ, തന്റെ വിമാനത്തിൽ കയറി ഗോർക്കി

യിലേയ്ക്കോ, ഡെസ്കയിലേയ്ക്കോ ചെന്ന് അതു മേടിച്ചുകൊണ്ടു വരുവാൻ സാധിക്കും.

വേറൊരു കഥയിൽ ഒരു റഷ്യാക്കാരൻ മറ്റൊരു റഷ്യാക്കാരനോടു പറയുന്നു: “സഖാജി; നമ്മുടെ രാജ്യം ഇപ്പോൾ വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫൻറു-മാണ്ടോടുകൂടി നമുക്ക് അഞ്ച് ആററംബാംഗ്ലകൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ കഴിയും. നമുക്ക് അതിനെ അഞ്ചു സൂട്ടുകേസുകൾക്കകത്തിട്ടുകൊണ്ട്, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ മുകളിലേയ്ക്കു പറന്ന്, ന്യൂയാർക്ക്, പിറ്റ്സ്ബർഗ്, വാഷിങ്ടൺ, ചിക്കാഗോ, ഡാർറായിറ്റ് എന്ന അഞ്ചു സുപ്രധാനനഗരങ്ങളുടെ പുറത്ത് അവയെ വെപ്പിക്കാം. അതോടുകൂടി അമേരിക്ക നമുക്കു കീഴ്പ്പെടും. ലോകം നമ്മുടേതാകും.” “അല്ലോ, നിനക്കു തെറ്റിപ്പോയി. ഫൻറു-മാണ്ടോടുകൂടി നമുക്ക് അഞ്ചു സൂട്ടുകേസുകൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല” എന്നായിരിക്കും മറ്റൊരു റഷ്യാക്കാരന്റെ മറുപടി. ഇതാണു റഷ്യാക്കാരന്റെ ജീവിതത്തോളം. റഷ്യയിൽ യന്ത്രശാലകൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം; അല്ലാതെ ആളുകൾക്കല്ല. അവർക്കുവേണ്ട ഷൂസ്, വസ്ത്രം, റേഡിയോ, സൂട്ട് കേസ്സ് ഇവ നിർമ്മിക്കുന്നതിനെന്നും റഷ്യയിൽ സമയമോ, സൗകര്യമോ ഇല്ല.

യുദ്ധകാലത്ത് ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ റഷ്യയിൽ വളരെ കുറവായിരുന്നു. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു് കുറെ ഭേദമാണ്. എന്നാലും ഫൻറു-മാന്യൂ യുദ്ധത്തിനുമുമ്പുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നതെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഫൻറു ഡിസംബറിൽ നാണയത്തിന്റെ വില കുറച്ചു. വേലക്കൂലി കുറഞ്ഞു. റേഷനേർപ്പാടു നിറുത്തി. സാധനങ്ങളുടെ വിലയും നന്നേ കുറച്ചു. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ സമ്പാദ്യത്തിൽ

മിച്ഛവസ്തുക്ക എന്നത് അസാധ്യമായി. എന്നാൽ ജീവിതച്ചിലവുകൾക്കു കറയുകയും ഓരോ രാഷ്ട്രക്കാരനും അവന്റെ വരവുകൊണ്ട് ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു വന്നുചേരുകയും ചെയ്തു.

ഡിസംബർപരിഷ്കാരത്തിനുമുമ്പ് രാഷ്ട്രയിൽ ഗവണ്മെന്റുവക ഷാപ്പുകളുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ വില കുറവായിരുന്നു; എന്നാൽ റേഷൻകാർഡ് കാണിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റു നടത്തിയിരുന്നതും, എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ കരിഞ്ചന്തകളായിരുന്നതുമായ കമ്മേഴ്സ്യൽഷാപ്പുകളിൽ റേഷൻകാർഡ് ചോദിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ സാധനങ്ങൾക്കു ഭയങ്കരവിലയായിരുന്നു. മൂന്നാമതായി പരസ്യമായി നടത്തിയിരുന്ന വിപണികളിൽ, കൃഷിക്കാർ, സഹകരണസംഘങ്ങളും കമ്മേഴ്സ്യൽഷാപ്പുകളിലുള്ള വിലയേക്കാളും അല്പം കുറച്ചു സാധനങ്ങൾ വിറ്റിരുന്നു. റേഷനേർപ്പാട് നിറുത്തിയപ്പോൾ, ഗവണ്മെന്റുഷാപ്പുകൾ റേഷൻവിലയ്ക്കു സാധനങ്ങൾ വിറ്റുതുടങ്ങി. നിത്യോപയോഗത്തിനുള്ള സാധനങ്ങളുടെ വിലയും നല്ലപോലെ കുറഞ്ഞു.

ഇങ്ങനെ രാഷ്ട്രക്കാരുടെ ജീവിതത്തോടു നന്നായി. എന്നാൽ ആഹാരസാധനമൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള സാധനത്തിനൊന്നും അവർ പണം ചിലവഴിക്കാതെയായി. സിനിമശാലകൾ പകുതി ഒഴിഞ്ഞിരിക്കും. ഹോട്ടലിലും മറ്റും വരവു കുറഞ്ഞു.

ഫർദ്വു-ൽ വീണ്ടും സാധനങ്ങൾക്കു ദൗർലഭ്യം വന്നുചേർന്നു. മാസ്റ്റോനഗരത്തിൽ റൊട്ടിക്കും, പഞ്ചസാരയ്ക്കും 'ക്യൂ' ആയിട്ട് നില്ക്കേണ്ടിവന്നു; എന്നാൽ സാധനങ്ങൾ ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളംമാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി കർക്കശമാത്രം പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്ന ചില ഷാപ്പുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയെ അടച്ചിട്ടിരുന്ന ഭക്ഷണശാലകൾ അല്ലെ

ങ്കിൽ അടച്ചിട്ടിരുന്ന സ്റ്റോർ എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. അവിടെ വില കുറവായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രഭുവരനമുള്ള ആളുകൾതന്നെ ചെന്നു സാധനങ്ങൾ മേടിക്കുണ്ടിയിരുന്നു. അവർക്കു സാധാരണജനങ്ങൾക്കു ലഭ്യമല്ലാത്ത വിശിഷ്ടസാധനങ്ങൾ പോലും മേടിക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നു. എന്റെ താമസസ്ഥലത്തു നിന്നും എംബസ്സിയിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന കാലിനിൻതെരുവിൽ അപ്രകാരമൊരു സ്റ്റോർ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അടച്ചിട്ടിരുന്ന കടകൾതന്നെയും, ഓരോതരത്തിലുള്ള ആളുകൾക്കും പ്രത്യേകമായിരുന്നു. സുഖസാധനങ്ങളും മറ്റും എല്ലായിടത്തും ഒന്നുപോലെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു റഷ്യാക്കാരന്റെ ധനസ്ഥിതി, അവന്റെ പേർ രജിസ്റ്റർചെയ്തിരുന്ന സ്റ്റോർകൊണ്ടു നിശ്ചയിക്കാമായിരുന്നു. എ. കെ. (മാസ്റ്റോ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കുവേണ്ടിയുള്ളത്) സ്റ്റോറായിരുന്നു ഏറ്റവും വലുത്.

ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ലേഖകന്മാർ, നയതന്ത്രഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുതലായവരുടെ സ്റ്റോർ 'എ. കെ. സ്റ്റോറിനേക്കാൾ ഒരു ഡിഗ്രി കുറഞ്ഞിരുന്നു. അവിടെ ഞങ്ങൾക്കു മേടിക്കാവുന്ന സാധനങ്ങൾക്കു ഒരു പരിധിയുണ്ടായിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി ഞങ്ങൾക്കു ഒരുമാസത്തിൽ പത്തുരാത്രി വെണ്ണമാത്രം മേടിക്കാമെന്നിരിക്കെ, എ. കെ. സ്റ്റോറിൽ കൈവശമുള്ള പണത്തിനു മുഴുവനും, വെണ്ണ മേടിക്കാമായിരുന്നു.

ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള വിദേശികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള സ്റ്റോറിനെതിരെ, എനിക്കറിയാവുന്ന ഒരു റഷ്യാക്കാരൻ താമസിച്ചിരുന്നു. സാധാരണയായി വിദേശികൾ മേടിച്ചിരുന്ന സാധനങ്ങൾ ആ റഷ്യാക്കാരൻ സ്വപ്നംകാണുവാൻപോലും സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അവന്റെ അഞ്ചുവയസ്സായ കുട്ടിയുടെ പിറന്നാളിനു ഒരു വിരുന്നുനടന്നു. അതിനു അവിടെക്കൂടിയ കുട്ടികൾ ഓരോരു

ത്തരുടെ അടുക്കലും, പ്രായമാകുമ്പോൾ അവർക്ക് എന്തു ജോലി വേണമെന്ന് തമാശയായി ഒരു ബന്ധു ചോദിച്ചു. ആ ജോലി കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ അവർ ആ ജോലി നോക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നു നടിച്ച്കാണിക്കണമെന്നും ആ ബന്ധു പറഞ്ഞു. ഒരു കുട്ടി, തനിക്ക് ഒരു പോലീസുകാരനാകണമെന്നു പറഞ്ഞു, വേറൊരു കുട്ടിക്ക് ഒരു ഡ്രൈവറായിത്തീരണമെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ സ്നേഹിതന്റെ അഞ്ചുവസ്സായ കുട്ടിക്ക് ഒരു 'വിദേശി' യായിത്തീരണമെന്നായിരുന്നു ആഗ്രഹം. എന്തെന്നാൽ വിദേശികൾ, റൊട്ടി, ചാക്കോലേറ്റ്, പഴം ഇവ മേടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നത് അവൻ കണ്ടിരുന്നു.

എന്നാൽ വിദേശികൾക്ക് വേറൊരു സൗകര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് വിദേശത്തുനിന്നും, ഒരു നിശ്ചിതപരിധിക്കകത്തു് ആഹാരസാധനങ്ങൾ വരുത്താമായിരുന്നു. അതിനു് തുല്യമായ ഒരു ചുങ്കമാത്രമേ കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നുള്ളൂ.

൧൯൪൭-ൽ, നീലയ്ക്കു് അപ്രതീക്ഷിതമായി ഒരു ക്രിസ്തുമസ്സു സമ്മാനം കൊടുക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു്, ഒരുജോടി ഷൂസും, ആറുജോടി നൈലൺ (റബ്ബർസ്റ്റാക്കിങ്ങ്സ്) അയച്ചുതരണമെന്നു വിദേശത്തുള്ള എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതയോടു് അപേക്ഷിച്ചു. വേറൊന്നും അതോടുകൂടി വച്ചിരിക്കാൻപാടില്ലെന്നും ഞാൻ അറിയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആ സ്നേഹിത, ഷൂസോടുകൂടി ഒരു റാത്തൽ യുദ്ധക്കുപ്പൽ, പീരങ്കി, വിമാനം, ടാങ്കു മുതലായ കളിപ്പാട്ടങ്ങൾകൂടി അയച്ചു. അതിനു വലിയ ചുങ്കം കൊടുക്കണമെന്ന് അവർക്കറിയാൻപാടില്ലായിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ഷൂസിനു് അമ്പതു സെൻറും, എന്നാൽ കളിപ്പാട്ടങ്ങൾക്കു് ഇരുപത്തിയെട്ടു ഡോളറും ചുങ്കംകൊടുത്തു് എനിക്കു വാഴ്സൽ

എടുക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നെന്നാൽ, ഷൂസുമാത്രമായിട്ട് അവർ തരികയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു.

ഞാൻ പാഴ്സൽ മേടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വയസ്സായ ഒരു സ്ത്രീ പഴയ വസ്ത്രംധരിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ ജനലിനടുത്തു വന്നു. തന്റെ സഹോദരി റഷ്യയിൽ താമസിക്കയാണെന്നും, അവിടെ ആഹാരത്തിനു വളരെ കഷ്ടമാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് ചാക്കോലേറ്റ് ബാറിനു പകരം കൊക്കോ അയച്ചുകൊടുക്കയാണെന്നും അവൾ പറഞ്ഞു. അതിനു കുഴപ്പമൊന്നുമില്ലയോ എന്ന് അവൾ ചോദിച്ചു.

ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടി ഓരോ റഷ്യാക്കാരനും സാധിക്കുന്നിടത്തോളം സ്വന്തമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. പീസ് വർക്കുസിസ്റ്റത്തിൽ (ചില്ലറയായി ജോലികൊടുക്കുക) ജോലിക്കാർ ആരുതന്നെ വരാതിരിക്കു പതിവില്ലായിരുന്നു. ഒരു റഷ്യാക്കാരൻ ഒരു മാസത്തിൽ ശരാശരി ൫൦൦ മുതൽ ൭൫൦ റൂബൾവരെ സ്വന്തമാക്കിയിരുന്നു. കൂടുതൽ ചെയ്യുന്നവർ ഒരു മാസത്തിൽ ൨൫൦൦ റൂബൾമുതൽ ൫൦൦൦ റൂബൾവരെ സ്വന്തമാക്കുകയും, അതേസമയത്തു ചിലർ പ്രതിമാസം ൧൦൦ റൂബൾമുതൽ ൧൫൦ റൂബൾവരെ മാത്രം സ്വന്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ന്യായരഹിതമായവിധത്തിലും റഷ്യാക്കാർ സ്വന്തമാക്കുന്നതിനു മടിച്ചിരുന്നില്ല.

ഒരു കുടുംബത്തിൽ എല്ലാ അംഗങ്ങളും തൊഴിൽചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ട് റഷ്യയിലുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ വരവ് ഐക്യനാടുകളിലുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതലായിരുന്നു. ഗ്യാസ്, ഇലക്ട്രിസിറ്റി മുതലായ സൗകര്യങ്ങൾ റഷ്യയിൽ സുലഭമായിരുന്നു. എന്നാൽ സുഖക്കേടിനും പ്രസവത്തിനുംവേണ്ടിയുള്ള അവധി, ശമ്പളത്തോടുകൂടിയുള്ള വാഷികഅവധികൾ,

ബോണസ്സ്, ചികിത്സ, പരിശീലനവും വിദ്യാഭ്യാസവും, ശിശു സംരക്ഷണം മുതലായവ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും സൗജന്യമായി കൊടുത്തിരുന്നു. ഈ സഹായങ്ങൾ ഓരോ പൗരന്റേയും വരവിന്റെ മുപ്പത്തെട്ടുശതമാനം വിലയുള്ളതായിരുന്നുവത്രെ.

മാനേജറന്മാർക്ക്, ൪൦൦ റൂബിൾമുതൽ ൩൦൦൦ റൂബിൾവരെ ക്ലിപ്തമായ ശമ്പളമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കു തൊഴിലാളികളേക്കാൾ കൂടുതൽ സുഖത്തിൽ ജീവിക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നു.

ഇത്രയൊക്കെ വരവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, റഷ്യാക്കാരന്മാർ ആഹാരത്തിനും താമസത്തിനുംമാത്രമേ പണം തികഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. ഒരിക്കൽ, യുദ്ധകാലത്തു്, ഒരു റഷ്യാക്കാരൻ മറ്റൊരാളത്തനോടു് “എന്താ, സുഖമെന്നെയോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം രണ്ടാമത്തേവൻ പറഞ്ഞു: “ശവകുടീരത്തിനകത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ലെനിനെക്കാളും ഒട്ടും മെച്ചമായിട്ടു് എന്നിങ്ങു ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. എന്നിങ്ങു് ആഹാരവും കിട്ടുന്നില്ല. എന്നെന്നേ ആരു കഴിച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല.” എന്നാൽ അക്കാലങ്ങൾ ഇദ്ദേഹം മാറിയിട്ടുണ്ടു്.

ഹൻസ് വ്യവനൽക്കാലത്തു നടപ്പിൽവന്ന നിയമമനുസരിച്ചു്, നഗരത്തിലുള്ളവർക്കു്, ഭവനങ്ങൾ മേടിക്കുന്നതിനും, കെട്ടുന്നതിനും അധികാരം കിട്ടി. എന്നാൽ അവ രണ്ടുനിലയിലും അഞ്ചു മുറികളിലും കവിയരുതു് എന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഉള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെ കല്ലരിഖനികളിൽ ജോലിചെയ്യുന്നവർക്കു് താമസസ്ഥലങ്ങൾ മേടിക്കുന്നതിനുള്ള തുക പത്തുവർഷംകൊണ്ടു തിരിച്ചുകൊടുത്താൽ മതി എന്നുപറഞ്ഞു സഹായിച്ചിരുന്നു.

അതുപോലെ, ഇദ്ദേഹം സാധാരണനായ ഒരു റഷ്യാൻ പൗരന് സ്വന്തമായി ഒരു കാർ മേടിക്കാം. ൧൧൨൫ ഡോളറോളം

വിലവരുന്ന ഒരു കാറിന്, ഒരു പൌരന്റെ ഒന്നരവഷത്തെ വരവു ചെലവുചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളു.

നിത്യോപയോഗത്തിനാവശ്യമായ സാധനങ്ങളുടെ നിമിത്തിയും ഫൻർട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിന്റെ അറുപതുശതമാനം ഇപ്പോൾ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഫൻനറ-മാണോടുകൂടിയ, റഷ്യൻവ്യവസായത്തിന്, ആവശ്യമുള്ള എല്ലാ സാധനങ്ങളും പരിപൂർണ്ണമായി വേണ്ടത്ര നിർമ്മിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. അതുവരെ റഷ്യാക്കാരനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾമാത്രം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു കഴിയുവാനേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

പടിഞ്ഞാറൻരാജ്യങ്ങളിലെ മുതലാളിത്തസംസ്കാരത്തെയും, അവരുടെ പൊള്ളയും അത്ഭിമുഖീകരിക്കുന്നതുമായ ആദർശങ്ങളെയും അധിഷ്ഠിപ്പിക്കണമെന്നാണ്, 'ക്രോക്കെഡായിൽ' എന്ന വിഭിന്നാഭിമാനിക, 'മാസ്റ്റോസ്കസ്', പപ്പറാതീയേറർ (പാവ കളുടെ നാടകശാല), ഇവയ്ക്കുപോലും ക്രെലിൻനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നത്.

അദ്ധ്യായം ൨൨

സ്റ്റാലിന്റെ ആരോഗ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങളെപ്പോലെ, പലതവണ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങൾ, വേറെയില്ല. അദ്ദേഹം സോവിയറ്റ് രാജ്യത്തിൽ വഹിക്കുന്ന ചുമതലകളെപ്പറ്റിയുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകളാണ്, ഈ ചോദ്യത്തിനു പ്രചോദനം നൽകുന്നത്. സോവിയറ്റ് നേതാവു മരിച്ചുപോകുകയോ, രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു വിരമിക്കുകയോ

ചെയ്താൽ, റഷ്യാക്കാരുടെ കണ്ണിൽനിന്ന് ഒരു മറ നീങ്ങുമെന്ന ധാരണ, ഇതിന്റെ പിറകിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ട്. അന്നുമുതൽ പ്രജാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രകാശം കാണാൻ തുടങ്ങുന്ന അവർ വിഷമിപ്പിക്കാതിരിക്കുമെന്നാണ് ഇവരുടെ വിശ്വാസം. യുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പേടി നശിക്കുമെന്നും എല്ലാവർക്കും സുഖമായി ജീവിക്കാമെന്നും അവർ ആശിക്കുന്നു.

സോവിയറ്റ് രാജ്യത്തോടു വിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ ധാരണപോലെ, സ്വതന്ത്രത്തിൽനിന്നു കന്നു മറന്നിരിക്കുന്നു. സ്റ്റാലിൻ, സോവിയറ്റ് നാട്ടിൽ, ഭീമമായ സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തുകയും, ആരാധ്യപുരുഷനായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. രാജ്യത്തിൽ കാണാവുന്ന എല്ലാ അഭിരുചികളിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തി ദൃശ്യമാണെന്നുള്ളതും, വാസ്തവമാണ്. പക്ഷേ സോവിയറ്റ് നാട്, ആ ഒരു വ്യക്തിയുടെ സർവാധിപത്യത്തിൽ കീഴിലല്ല സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അത്, ഒരു രാഷ്ട്രീയ സംഘത്തിന്റെ കീഴിലാണ്. സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ, ഒരുതരം സിദ്ധാന്തങ്ങളെ, ആ കക്ഷി സ്വീകരിക്കുകയും, വിപുലവും സങ്കീർണ്ണവുമായ പരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നു.

കക്ഷിക്ക്, ഒരുകോടി യുവകമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളെക്കൂടാതെ, അരുപതുലക്ഷം അംഗങ്ങളുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ ആറിലൊരം ശതത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന, ഇരുപതു കോടി ജനങ്ങളുടെ ദൈനംദിനജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളെയും, ഈ അംഗങ്ങൾ മുഖാന്തിരം കക്ഷി ഭരിക്കുന്നു. കക്ഷിയന്ത്രത്തിന്റെ മനുഷ്യാധിതമല്ലാത്ത കാര്യശേഷി, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സൈന്യത്തെയും, രഹസ്യപ്പോലീസിനെയും, വ്യവസായത്തെയും, കൃഷിയെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നു.

റഷ്യയിൽ ഭരണം നടത്തുന്നതും, നിലവിലുള്ളതുമായ, ഹൈററക്കുക്ഷി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിയാണെങ്കിലും, ഔദ്യോഗിക ഗവണ്മെന്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റല്ല. ഗവണ്മെന്റിന്, സുപ്രീംസോവിയറ്റ് എന്നു പേരായ, ഒരു പാർലിമെന്റും, മന്ത്രിസഭയും, പ്രീമിയറും ഉണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിക്കു പല ദേശീയശാഖകളുണ്ട്. ആൾ യൂണിയൻ കാൺഗ്രസ്സ്, കേന്ദ്ര സമിതി, സെക്രട്ടേറിയറ്റ് ഇവ ചില ശാഖകളാണ്. പാട്ടി റ്റബ്ലറോ, ആർഗോബ്ലറോ, സെക്രട്ടറിജനറൽ ഇവരടങ്ങിയ ഒരു സമിതിയാണ് സെക്രട്ടേറിയറ്റ്. സോവിയറ്റ് നാട്ടിന്റെ പ്രീമിയറും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിയുടെ സെക്രട്ടറിജനറലുമാണ്, സ്റ്റാലിൻ. ഗവണ്മെന്റിലെ പ്രാധാന്യമേറിയ ജോലികൾ വഹിക്കുന്നത്, കക്ഷിഅംഗങ്ങളാണ്.

ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിനെ നിമ്മിക്കുന്നത്, അത്യന്തം ശ്രദ്ധ യോടുകൂടിയാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നയാൾ, ഒരു വർഷത്തേക്ക്, ഒരു സ്ഥാനാത്മിയായിത്തീരുന്നു. ഈ കാല ഘട്ടം മുഴുവൻ, അവൻ രാജ്യത്തു പഠിക്കുന്നു: അവന്റെ ജീവിത രീതി, വളരെ ശുഷ്കാന്തിയോടെ പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പരിശീലനഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, കക്ഷിസംഘം പരിശോധനകഴിഞ്ഞു അവനെ സ്വീകരിക്കുന്നു. സ്വീകരിച്ചാൽ, അവന്റെ സമയവും, വാസനയും, കഴിവും, സംഘത്തിന്റെ തീരുമാനത്തിന്, വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. കക്ഷി എന്തു പറയുന്നുവോ, അത് അനുസരിക്കണം; എവിടെ പോകാൻ പറയുന്നുവോ, അവിടെ പോകണം. ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്, ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള സാമുദായിക പ്രശ്നത്തിലിടപെട്ട്, പൈതൃകരാജ്യത്തോടുള്ള കടമ, നിറവേറ്റുമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നു. ജീവിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമായ, ജനസമുദായത്തിന്റെ സൗഖ്യവുമായി,

ദൃഢബന്ധത്തിലപ്പെട്ട്, തന്റെ അയൽപക്കത്തുള്ള കുടുംബക്കാരെ കൂടെക്കൂടെ സന്ദർശിച്ചു, സംഭാഷണങ്ങൾമൂലം, സോവിയറ്റാധിപതിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ, വിശകലനം ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടത് അവന്റെ കർത്തവ്യമാണ്.

കക്ഷിയുടെ ആദർശങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, വ്യക്തികളായ കക്ഷിഅംഗങ്ങൾ, സംഘത്തിന്റെ ആദർശം സിദ്ധാന്തങ്ങളും ചരിത്രവും, നല്ലതുംപാലെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണമെന്ന തത്വം, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനുവേണ്ടി, കക്ഷി വിപുലമായ തോതിൽ വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രങ്ങൾ നടത്തുന്നു. പാനം ആരംഭിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി, രാജ്യത്തു പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്കൂളുകളുണ്ട്. പ്രചരണവലക്കാരെക്കൂടി, കക്ഷിഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുവേണ്ടി, സർവകലാശാലകളും, ഗവേഷണശാലകളും, പള്ളിക്കൂടങ്ങളും, വായനശാലകളും നടത്തപ്പെടുന്നു. നിരന്തരമായ പരിശീലനവും, കാര്യശേഷിയുമുള്ള അംഗങ്ങൾക്ക്, നേതൃത്വത്തിനും പ്രവർത്തനത്തിനും, ശാസ്ത്രീയമായും പ്രായോഗികമായുമുള്ള പരിശീലനംനൽകുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. ഈ രീതിയിൽ അവർക്ക് ഉയർന്ന പദവികൾ പ്രാപിക്കാം.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിഅംഗത്വം ലഭിച്ചാൽ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്ലാത്തവർക്ക് ഒർല്ലമോയ ഉദ്യോഗങ്ങളോടുകൂടി പ്രത്യേക താമസസ്ഥലം, കൂടുതൽ ആഹാരം, നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ, ഒരു കാര്യദർശി, ഡ്രൈവറോടുകൂടി ഒരു കാർ തുടങ്ങിയ പല സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കും. പക്ഷേ അംഗത്വം പല ത്യാഗങ്ങളെയും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. കക്ഷി ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ സ്വന്തസുഖസൗകര്യങ്ങളെ ത്യജിക്കണം. ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിന്, ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതും വിഷമമുണ്ടാകുന്നതുമായ ജോലികൾ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവരും. ചിലപ്പോൾ ക്ഷോഭിച്ച കൃഷിക്കാരെ നേരിടേണ്ടിവരും. യുദ്ധസമയത്ത്, രണ്ടാ

കൂടെ ജോലിചെയ്ത്, ഇതനുസരണമാനക്കാരനായി, രാജ്യത്തിനകത്തു നടക്കുന്ന യുദ്ധപരിശ്രമങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ, അയാൾ ബാല്യസ്ഥനാണ്. ഇതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വമ്പിച്ച നഷ്ടങ്ങൾമൂലം, ഭടന്മാർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായി കക്ഷിയിൽ ചേരാനുള്ള സാധ്യതകൾ വർദ്ധിക്കുന്നു. തിരിച്ചുവന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായിരിക്കുമെന്നും, മരിച്ചാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായി മരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും, യുദ്ധക്കളത്തിലേക്ക് പോകുന്നതിനുമുമ്പ്, ഒരു പ്രതിജ്ഞ ഏഴുതിക്കൊടുക്കണം. യുദ്ധത്തിനുമുമ്പ് ൨,൩൩,൦൦൦ ആളുകളാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളായിത്തീർന്നത്. യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യവർഷത്തിൽ ൭൫൨,൦൦൦ ആളുകൾ കക്ഷിയിൽ ചേർന്നു. ഇവരിൽ പലരും, രാജ്യത്തുപരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവരായിരുന്നതിനാൽ, വലിയ ഒരു ശതമാനത്തെ പിന്നീട് അയോഗ്യരെന്നു തള്ളിക്കളഞ്ഞു. പരിശോധനകളും പരീക്ഷണങ്ങളും മൂലം, കക്ഷി, സാവധാനത്തിൽ അയോഗ്യന്മാരെ നീക്കംചെയ്യുകയും, അവരെ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി തരതാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു കക്ഷിഅംഗത്തിനു ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന വലിയ ത്യാഗം, അവന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തിന്റേതാണ്. വ്യത്യാസങ്ങൾ കൂടാതെ, അതു കക്ഷിമാർഗ്ഗത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടതാണ്.

എത്ര ബുദ്ധിമാനായാലും, സ്വന്തം തീരുമാനവും മനസ്സും അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ, കക്ഷിയുടെ അനുഗ്രഹത്തിൽ കഴിയുകയില്ല. സാമുദായികവിചാരങ്ങളും കലയും ശാസ്ത്രവും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാദർശങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കണം.

കക്ഷിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനാണ് വലിയ വിഷമം. മനസ്സിലായ കാര്യങ്ങൾ, പുറത്തുള്ളപ്പോൾ, വിദേശീയരോട് ഇടപെടുന്നതിനും, മറ്റു വംശക്കാരുോട് വിപ്രതിപത്തികാണിക്കുന്നതിനും, മദ്യപാനത്തിനുംവേണ്ടി, ചില

പ്പോൾ ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടാം. മുറപ്രകാരമുള്ള “ശുദ്ധീകരണ” സമയത്തു്, അംഗങ്ങൾ പരിശോധകന്മാരുടെ മുമ്പിലെത്തി, അവരുടെ ചുവപ്പുനിറമുള്ള കാർഡിനെ സമർപ്പിക്കുന്നു. പരിശോധകന്മാരുടെ മുമ്പിൽ നിന്നുകൊണ്ടു്, അയാൾ ആത്മചരിത്രം പറയുകയും അംഗത്വം തിരിച്ചുനൽകേണ്ടതിന്നു കാരണം വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സമിതിക്കു കാരണം തൃപ്തികരമല്ലാതെ തോന്നിയാൽ, അയാൾ പുറത്തള്ളപ്പെടും. ആയിരക്കണക്കിന്നാളുകൾ, ഇങ്ങനെ ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. കക്ഷി, കടുപ്പമേറിയ തോതുകളാണു്, സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നിറവേറാൻ ശക്തിയില്ലാത്തവൻ, ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. കക്ഷിയുടെ ബലം, എണ്ണത്തിലല്ല. അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം, മുന്നിരട്ടിയോ, അഞ്ചിരട്ടിയോ, ആക്കാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ നിബന്ധനകൾ, യുദ്ധസമയാപോലുള്ള വിഷമഘട്ടങ്ങളിലൊഴിച്ചു്, അത്യന്തം കർശനമാണു്. അഭയാഗ്രഹരെയും, തിരിഞ്ഞുപോകുന്നവരെയും, കഴിയുന്നതും എടുപ്പാ നീക്കംചെയ്യുന്നതിന്നു്, കക്ഷി സകല ശ്രമങ്ങളും നടത്തുന്നു.

അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ കാണിക്കുന്ന നിഷ്ഠയ്ക്കൊണ്ടും, പരിശീലനംകൊണ്ടും, ഇരുമ്പുനിയന്ത്രണംകൊണ്ടും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കക്ഷി, റഷ്യയിലെ സർവശക്തമായ കക്ഷിയായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. ചുതുകളിനിറയമുതൽ, വിദേശനയംവരെ, അതു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കക്ഷി, ചുവപ്പുസേന, റഷ്യൻ ഗവണ്മെൻറു്, രഹസ്യസേവനം ഇവകൾക്കിടയിൽ, ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അസൂയയും വഴക്കുമുണ്ടെന്നു ശങ്കിക്കുന്നതു്, തെറ്റാണു്. കക്ഷിഭീഷ്ടു്, മേൽപ്പറഞ്ഞവയെല്ലാംതന്നെ, സകലതും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന കക്ഷിയുടെ ഉപകരണങ്ങളാണു്. “രാഷ്ട്രീയമായോ സംഘടനാപരമായോ ഉള്ള യാതൊരു പ്രശ്നം

ങ്ങളും കക്ഷിയുടെ ഉപദേശംകൂടാതെ, സോവിയറ്റ്കാരാലോ സ്ഥാപനങ്ങളാലോ, തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഈ അർത്ഥത്തിൽ, സാധാരണക്കാരന്റെ ഏകാധിപത്യം, കക്ഷിയുടെ ഏകാധിപത്യമാണെന്നു പറയാം" എന്ന് സ്റ്റാലിൻ, അവിടത്തെ സ്ഥിതിഗതികളെ നിർവചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഐക്യസംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നടക്കുന്നതുപോലെ, സ്വതന്ത്രമായ വിചാരഗതികളോ, പ്രഭാഷണങ്ങളോ, റഷ്യയിൽ എവിടെയെങ്കിലും നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത്, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കക്ഷിയുടെ പാളിറ്റ്ബ്യൂറോവിലെ ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള, വ്യക്തികളുടെ ഇടയിൽ മാത്രമാണ്. അന്തർദ്ദേശീയമോ, വിദേശീയമോ ആയ സകല നയങ്ങളെയും വാർത്തപ്പെടുന്ന, പതിനാലു് അംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു സമിതിയാണു പാളിറ്റ്ബ്യൂറോ. റഷ്യയിലുള്ള ഒരൊറ്റ പ്രജാധിപത്യസ്ഥാപനം, സ്റ്റാലിൻ, കക്ഷിയുടെ സിക്രട്ടറി ജനറൽ എന്ന നിലയിൽ അധ്യക്ഷതവഹിക്കുന്ന, ഉപരിമന്ത്രിസഭ മാത്രമാണ്. അവിടെ, അംഗങ്ങൾ സ്വതന്ത്രമായി അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുകയും, നയങ്ങളെ വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ യോഗങ്ങൾ, ക്രൊലിനിയിലെ പൂട്ടിയ മുറികൾക്കകത്തു നടക്കുന്നു. റഷ്യയ്ക്കകത്തോ വെളിയിലോ ഉള്ളവർക്ക്, അകത്തു് സംസാരിച്ചതെന്തെന്ന് അറിവുകിട്ടുകയില്ല. പലതരത്തിലുള്ള വഴക്കുകളും നടന്നിരിക്കാനിടയുണ്ട്. വാദപ്രതിവാദം തീർന്നുപോകാൻ, സ്റ്റാലിൻ അവയെ സംഗ്രഹിക്കുന്നു. സ്റ്റാലിൻ, ഭൂരിപക്ഷത്തെ അനുകൂലിക്കുക പതിവാണെന്നാണ് ധാരണ. സ്റ്റാലിനെതിരായി ചിലപ്പോൾ വോട്ടുചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നും, ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ തീരുമാനത്തെ എതിർക്കാൻ അദ്ദേഹം ധീരനല്ലെന്നും, റഷ്യക്കാർ ബലമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

റഷ്യയെ ഭരിക്കുന്നത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിയായതിനാൽ, സ്റ്റാലിന്റെ മരണം, നയങ്ങൾക്ക് വ്യത്യാസമുണ്ടാക്കുമെന്ന് ഉപഹിതാൻ നിവൃത്തിയില്ല. യോഗങ്ങളിൽ നടക്കുന്നതെന്താണെന്ന്, റഷ്യൻജനതയ്ക്കു മനസ്സിലാക്കുകയില്ല; കക്ഷിയുടെ പാളിറാബ്യൂറോ, റഷ്യൻനയത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യും. മെറ്റികുകളുണ്ടെന്നുള്ള ഭരണം, ഏറ്റവും അത്യാഗ്രഹമുള്ള വ്യക്തികളുടെ ഉയച്ചുയേയും, തകർക്കും. ആത് നേതാവായിത്തീർന്നാലും, സ്റ്റാലിനെപ്പോലെ അയാൾ, സാവധാനത്തിലും പടിപ്പടിയിലും ഉയരണം.

ഫർദ്വ ശരൽക്കാലത്തിൽ, "ആൻഡ്രിസഡനോവ്" മരിച്ചത്, സ്റ്റാലിന്റെ പിൻഗാമിസ്ഥാനത്തിന് ആളില്ലാതാക്കിത്തീർത്തു. പാളിറാബ്യൂറോവിനെ യാതൊരു അംഗവും ഈ സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കാൻ യോഗ്യരല്ല. കക്ഷിയുടെ താത്വിക മാർഗ്ഗശിരീശയും, സോവിയറ്റ്ജനതയുടെ നേതാവായും, സഡനോവിനെ പരിശീലിപ്പിച്ച് എടുക്കുന്നതിന്, സ്റ്റാലിനും പാളിറാബ്യൂറോവും, രണ്ടുവർഷം ശ്രമിക്കേണ്ടിവന്നു. "കോമിൻഫാം" രൂപീകരിച്ചതും, മാർഷൽപദ്ധതിക്കെതിരായി യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചതും, ഇന്നത്തെ നയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പ്രഭാഷണം നടത്തിയതും, സഡനോവ് ആയിരുന്നു. കക്ഷിയുടെ നിയന്ത്രണാധികാരിയായതും, ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെയും, കലാകാരന്മാരെയും, സംഗീതവിദ്യാർത്ഥികളെയും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആദർശം സ്വീകരിച്ച് അണിനിരത്തിയതും, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്.

സഡനോവിന് ഒഴിച്ചിട്ട സ്ഥാനം, ആരു കയ്യേല്ക്കുമെന്ന്, ആർക്കു രൂപമില്ല. ചില റിപ്പോർട്ടുകൾസരിച്ച്, ഫർദ്ദ്-ൽ നടന്നേക്കാവുന്ന ഒരു കക്ഷിയോഗം, ഈ പ്രശ്ന

ത്തിന് പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കും. ഈ യോഗത്തിൽ, സോവിയറ്റ് യൂണിയനും, പ്രീമിയർ സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞുക്കൊണ്ട് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന കേന്ദ്ര സമിതി, പുതിയ സെക്രട്ടറി ജനറലിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി, ആലോചിക്കും.

യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രശ്നം, പ്രധാനമന്ത്രിയും സെക്രട്ടറി ജനറലുമായി ഒരാളെക്കണ്ടുപിടിക്കുന്നതല്ല. “വേദോഷിലോവ്”, ക്രൂഷ്ചേവ്, ഇവരൊഴിച്ചും, എല്ലാ പാർട്ടി റ്റബ്ലോ അംഗങ്ങളും, ഈ സ്ഥാനം കയ്യേൽക്കാൻ, വേണ്ട കാര്യശേഷിയും ധൈര്യവുമുള്ളവരാണ്. നേതാവിന്റെ മുതല വഹിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ബുദ്ധിമുട്ടുകളും, വ്യക്തിമാഹാത്മ്യവും കൂടി തികഞ്ഞ ഒരാളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതാണ്, യഥാർത്ഥപ്രശ്നം.

സഹതാപമില്ലാത്തവനും, ആചാരങ്ങളെ മറുകെപ്പിടിക്കുന്നവനുമായ സഡനോവ്, ഒരുതരത്തിൽ നേതാവെന്നതിന് യോഗ്യനായിരുന്നു. ഒരു പ്രഭാഷകനും, വിദ്വാനും, ഒരു ചെറിയ നടനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം, ജർമ്മൻ സിംഗിൾമാരിൽനിന്ന്, ലെനിൻ ഗ്രാഡ് നഗരത്തെ രക്ഷിച്ചുവെന്ന്, കരുതപ്പെടുന്നു. സ്റ്റാലിൻ മറ്റാരുണ്ടായിരുന്നവരിൽ പലരും, താരതമ്യേന പരിചയവും കാര്യശേഷിയും വേണ്ടവോളമുള്ളവരായിരുന്നിട്ടും, പൊതുവേ ചൊടിയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കുറഞ്ഞവരായിട്ടാണ് കാണപ്പെട്ടത്.

യുദ്ധാനന്തരമുള്ള വിഷമഘട്ടം തീരുന്നതുവരെ, വിദേശ കാര്യമന്ത്രിയായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ച വേയാഷെലോവ് മൊളോട്ടോവാ’ണ്, ഭാവിയിൽ റഷ്യൻ പ്രീമിയറായി വന്നേക്കാവുന്നതെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരിൽ പ്രമുഖൻ. സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെന്റിനെയും, അതിന്റെ വിഷമമേറിയ പ്രശ്നങ്ങളെയും പ്രതിനി

ധീകരിക്കുന്ന ഏകവൃത്തി, അദ്ദേഹമാണ്. സോവിയറ്റുകക്ഷി-
യുടെ ധർമ്മങ്ങളെ, ഭരണകൂടം നിർവഹിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന്,
മറ്റൊരുപാളിറാബ്യുറോഅംഗങ്ങളെക്കൊള്ളും കൂടുതൽ അദ്ദേഹം
മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ വിദ്വാനാണെന്നഭിമാനിക്കുന്ന
വനും, ചൊടി കുറഞ്ഞവനുമായ മൊളോട്ടോവ്, നേതാവായി-
ത്തീരുമെന്ന്, സോവിയറ്റജനതയിലാരുംതന്നെ, വിചാരിക്ക-
ന്നില്ല.

കമ്യൂണിസ്റ്റ്കക്ഷിയുടെ സെക്രട്ടറിജനറൽപദവിക്ക്
മത്സരിക്കുന്ന മറ്റുവൃത്തികൾ, ജോർജിമലൻകോവു, ലോവ്
റൻറിബറിയാ'യുമാണ്.

മലൻകോവ്, "അനുബന്ധംവരെ ഓർമ്മിക്കാൻ ശക്തി
യുള്ള വിദ്വാനായിട്ടാണ്, സാധാരണ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടാ-
ള്ളത്. കേന്ദ്രസമിതിയുടെ കാര്യദർശിയും, ആഭ്യന്തരഭരണമ-
ലധികാരിയുമായ അദ്ദേഹത്തിന്, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സ്ഥലം
മാറ്റുന്നതിന്, മാറ്റാരെയുംകാൾ, ശേഷിയുണ്ട്. മേലധികാരിക-
ളെല്ലാം, ആ സ്ഥാനങ്ങൾക്ക്, അദ്ദേഹത്തോടു കടമപ്പെട്ടവരാണ്.
സ്റ്റാലിന്റെ പ്രൈവറ്റ്സെക്രട്ടറിയായി സേവനം നടത്തിയ
പ്പോൾതന്നെ, നേതൃത്വംസംബന്ധിച്ച പല തന്ത്രങ്ങളും അദ്ദേഹം
പഠിച്ചു. സ്റ്റാലിൻ തന്റെ സകല കഴിവുകളും സർവസൈന്യാ-
ധിപപദത്തിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന യുദ്ധസമ-
യത്തു്, കക്ഷിനേതാവു് ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു.

വ്യവസായനേതൃത്വത്തെപ്പറ്റി, അമൂല്യമായ പരിചയം,
അദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധസമയം മുഴുവൻ, റഷ്യ-
യുടെ ആയുധനിർമ്മാണവ്യവസായത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ച
ഇദ്ദേഹം, ടാങ്ക്ഉല്പാദനത്തിന്റെ സകല മുന്തലുകളും ഏറ്റെ-
ടുത്തുനടത്തി.

൪൫ വയസ്സു പ്രായമുള്ള മലങ്കോവു്, റഷ്യവിട്ടു വെളിയിലിറങ്ങിയിട്ടില്ല. രാജ്യത്തിനകത്തുപോലും, അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധനല്ല. ഭാക്ഷിണ്യഹീനനും, വിളറിയ മുഖത്തൊടു കൂടിയവനുമായ മലങ്കോവിനു്, വലിയ ജനസമ്മതി ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

മൂന്നാമത്തെ ശക്തനായ എതിരാളി, ലാവ്റെൻറിബെറിയായാണു്. ആഭ്യന്തരഭരണവകുപ്പു്, രാജ്യരക്ഷാഭരണവകുപ്പു്, ഈ രണ്ടു ശാഖകളുടെയും മേലധികാരിയായ ഇദ്ദേഹം, കാഴ്ചയിൽ വലിയ ബുദ്ധിമാനാണെന്നു തോന്നും. ഉപരാജ്യങ്ങളിലെയും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെയും രഹസ്യഘടനാമാതൃ, ആഭ്യന്തരഭരണവകുപ്പിന്റെ ഇരുപതുശാഖകളും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൻകീഴിൽ കഴിയുന്നു. ചില വൻപിച്ചു ഖനനപദ്ധതികളുടെയും, വ്യവസായപദ്ധതികളുടെയും, ചുമതലവഹിക്കുന്ന ആഭ്യന്തരഭരണവകുപ്പിന്റെ വ്യവസായവിഭാഗത്തിനു്, ഇദ്ദേഹം ഉപദേശങ്ങൾനൽകുന്നു. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങൾക്കോ, മറുകാര്യങ്ങൾക്കോ വേണ്ടി, തടവുകാരാക്കപ്പെട്ട ലക്ഷക്കണക്കിനുള്ള തടവുകാരും, ജമ്മൻകാരും, ജപ്പാൻകാരും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചു ജോലികളിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്നു.

ബെറിയായുടെ ചുമതലകളിൽ ഏറ്റവും വൈഷമ്യമേറിയതു്, ഹൻഗ്ന-ൽ അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപ്പിച്ചു, അണുഗവേഷണങ്ങളുടെയും സേനകളുടെയും പരിഷ്കരണമാണു്.

കാക്കസസ്സുകുമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകക്ഷിയുടെ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി, ഒരു ഗ്രന്ഥം നിർമ്മിച്ച ബെറിയാ, ബുദ്ധിദൈവമുള്ളവനാണെന്നുവകാശപ്പെടാൻ യോഗ്യനാണു്. സ്റ്റാലിനെപ്പോലെ അദ്ദേഹവും, ജാർജ്ജിയാക്കാരനാണു്.

പക്ഷേ സോവിയറ്റുരാജ്യരക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കൊണ്ടു്, എല്ലാവർക്കും അദ്ദേഹത്തെ ഭയമാണു്. സ്റ്റാലിനും, പാളിറ്റ്ബുറോ

അശ്വങ്ങളും, അദ്ദേഹത്തെ നേതാവാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചാൽ, ഈ ഭയം, ഒഴിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത, ഒരു പ്രതിബന്ധമായിത്തീരും.

സ്റ്റാലിന്റെ പിൻഗാമിയായിത്തീരാൻ, മറ്റൊരാളെക്കാളും യോഗ്യനായ ഒരു നേതാവുണ്ട്. സായുധസേനാവിഭാഗത്തിന്റെ മന്ത്രിയും, പാളിറ്റ്ബ്യൂറോവിന്റെ ഒന്നിടവിട്ട അംഗവുമായ, “മാഷ്ക് നിക്കോളായി ബെർഗാനിൻ” ആണ്, ആ നേതാവ്. യുദ്ധത്തിനു മുമ്പ്, മാസ്കോനഗരത്തിനു വെളിയിലാത്തതന്നെ, ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സോവിയറ്റ് യുദ്ധതലസ്ഥാനത്തിന്റെ നഗരാധിപൻ, ആയുധനിർമ്മാണവ്യവസായത്തിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ മേലധികാരി, ഒരു സ്റ്റേറ്റബാങ്കിന്റെ ഭരണാധികാരി, കക്ഷിപ്രവർത്തകൻ എന്നീ നിലകളിൽ അദ്ദേഹം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധസമയത്തിൽ, ഇദ്ദേഹം മാഷ്ക് ഷുക്കോവിന്റെ കേന്ദ്രാലയത്തിൽ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിയുടെ കണ്ണും ചെവിയുമായിരുന്നു. സ്റ്റാലിൻപോലും, മുഖപ്പുസേനാനെപ്പോളിയെന്നായി ഇദ്ദേഹം ഉയർന്നുവന്നു, ഭയന്നിരുന്നു.

സ്റ്റാലിൻ, സായുധസേനയുടെ മന്ത്രിസ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞപ്പോൾ, “ബെർഗാനിൻ” ഈ സ്ഥാനത്തേക്കു നിയമിതനായി. അദ്ദേഹം ക്രമേണ പ്രശസ്തി സമ്പാദിച്ചു. മുഖപ്പുസേനയുടെയും, സോവിയറ്റ് യുദ്ധനേതാക്കളുടെയുമിടയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ജനസമ്മതി ഉണ്ടാകുകയുംചെയ്തു.

പക്ഷേ ഒരു കാര്യം നിശ്ചയമാണ്. പിൻഗാമിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്, അയാളെ സോവിയറ്റ് യുദ്ധനേതാക്കളുടെ കണ്ണിൽ ഭാവി നേതാവായി വാർത്തെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ട ആരോഗ്യം, സ്റ്റാലിൻ ഉണ്ട്.

ഈ കാര്യം നിർവഹിക്കാൻ, ബോൾഷേവിക്കുകാർക്ക് വല മാഗ്നാട്ടുണ്ട്. സോവിയറ്റ്നേതാക്കൾമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളെ, അവർക്ക് നേതാവായാകാൻ യോഗ്യനാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കാം. പൊതുജനപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ, ഇവരുടെ ഉദയത്തിന്റെ ക്രമം മാറാം. നയത്തെപ്പറ്റി തുടച്ചയായി പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്താൻ ഒരാൾക്ക് അവസരം നൽകാം.

ഈ സമയം മുഴുവൻ, ഉരുക്കുമനസ്സുനായ സ്റ്റാലിൻ, സോവിയറ്റ്നേതാക്കളുടെ നേതാവായും, വിപുലമായ രാജ്യത്തിന്റെ ഐക്യതയ്ക്കു സജീവവിഗ്രഹമായും, തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകും. അദ്ദേഹത്തെ, റഷ്യയ്ക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സകല നന്മകളായും, റഷ്യാക്കാർ സങ്കല്പിക്കുന്നു. ആമിസുപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലും, റേഡിയോവില്ലുംകൂടി, ദേവനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സ്റ്റാലിൻ, ജനതയിയുടെ രക്ഷാദേവതയായും, പുതിയ റഷ്യയുടെ വിജയത്തിനു കാരണഭൂതനായും, സർവ്വശക്തനായും, സർവ്വജ്ഞനായും, “പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൂര്യനായും”, ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും സുഖത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവനാണ് സ്റ്റാലിൻ എന്ന്, ഓരോ സ്ത്രീയും കുഞ്ഞും വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ റഷ്യൻരാഷ്ട്രപിതാവിന്റെ ജീവിതമാതൃകയനുസരിച്ച്, സ്വജീവിതം രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിന്, ഓരോ റഷ്യൻപൗരനും നിർബന്ധിതനാണ്.

ഇങ്ങനെ ദൈവമാക്കി ചിത്രീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ, ആക്ഷേപമായി മാറുന്നതുകൊണ്ടോ, അരിശു വർദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ, പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ, ഉദ്ദിഷ്ടഫലത്തിനു നേരെ വിപരീതമായ ഫലത്തെയാണ്, പ്രദാനംചെയ്യുന്നത്. “റഷ്യൻ ലാൻഡ്” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ താഴെപ്പറയുന്ന വരികളുണ്ട്:

“സ്റ്റാലിൻ!, ഞങ്ങളുടെ ആത്മാവിൽ, ആ പ്രിയപ്പെട്ട നാമം എല്ലാപ്പോഴും മുഴങ്ങുന്നു. ക്രൊലിനിൽ, ഓരോ കാൽച്ചുവട വയ്ക്കുമ്പോഴും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നിധാനം, ഞങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം, ഈയിടെ കടന്നുപോയ വഴികളിൽക്കൂടിയിരിക്കാം, ഞങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്നത്. നമുക്ക് മുട്ടുകുത്തി നമസ്കരിച്ച്, ആ പാദയുളികളെ ചുംബിക്കാം.”

ഈയിടെ നടന്ന സേനാവിഭാഗത്തിന്റെ പാലകക്കാരുടെ യോഗത്തിൽ, ബോധക്ഷയംവരെ സംഭവിച്ചു, ആഹാരരീതി മാറ്റുന്നതിനെപ്പറ്റിയും, താപവിലയേയും അളവുകളേയും പററിയും കണക്കുകൂട്ടിക്കൊണ്ടു്, സ്റ്റാലിൻ നിരന്തരം പ്രയത്നിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു്, ശ്രോതാക്കളെ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സ്റ്റാലിൻ, ഇക്കാര്യത്തിൽ സ്വന്തം നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ടെന്നു്, പ്രഭാഷകൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ, സ്റ്റാലിനെപ്പോലെ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു്, അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

നാട്ടുകാരുടേയോ ബുദ്ധിമാന്മാരുടേയോ ആയിട്ടു് സ്റ്റാലിൻ പ്രശംസയില്ലാത്ത ഒരു പത്രം രചിച്ചിരിപ്പു. ‘ചെങ്കല്ലു്’ അടുക്കുവാൻ സഹായിച്ചിരുന്നവനാണു് സ്റ്റാലിനെന്ന് കെട്ടിടംകെട്ടുകാരും, നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കാൻ സഹായം നൽകിയെന്നു് ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും, അദ്ദേഹത്തെ പുകഴ്ത്തുന്നു.

ഇത്തരം പ്രശംസകൾ വർദ്ധിച്ചതുമൂലം, ജനങ്ങൾക്കു് ഫലിതത്തിനു് ഒരു കാരണം കിട്ടി. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ഫലിതം ഇപ്രകാരമാണു്: ഒരു ശതാബ്ദത്തിനുമുമ്പു് മരിച്ചുപോയ “അലക്സാണ്ടർപുഷ്കിൻ” എന്ന കവിയുടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി, ഒരു സ്മാരകസ്തംഭം നിർമ്മിക്കുന്നതിനു്, ആളുകൾ തീരുമാനിച്ചു. പലരും പല വഴികളും സൂചിപ്പിച്ചെങ്കിലും, അവയൊന്നും

സ്വീകാര്യമായില്ല. അവസാനത്തിൽ ഒരാൾ ഒരു മാറ്റം നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അതനുസരിച്ചു സ്റ്റാർകംപണി പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. അനാച്ഛാദനംചെയ്തപ്പോൾ, സ്റ്റാർകം സ്റ്റാലിന്റെ ഒരു വലിയ പ്രതിമ, അലക്സാണ്ടർപുഷ്കിൻ എഴുതിയ ഒരു ചെറുകാവ്യം വായിച്ചാനന്ദിക്കുന്നതായിട്ടാണ്, കാണപ്പെട്ടത്.

മയോക്കോവ്സ്കിയുടെ സ്റ്റാർകത്തെക്കുറിച്ചും, ഈ കഥതന്നെ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. സ്റ്റാലിൻ, ശ്രോതാവിന്റെ രീതിയിൽ, കത്തിയിരിക്കുന്നതായി പണിതെടുത്ത ഒരു വലിയ പ്രതിമയുടെ താഴെ, “വലിയ ഗ്രന്ഥകാരനായ മയോക്കോവ്സ്കിയുടെ സ്റ്റാർകം” എന്നെഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഈ കഥ.

അദ്ധ്യായം ൨൩

റഷ്യയെപ്പോലെ യുദ്ധത്തെ വെറുക്കുന്ന, മറ്റൊരു രാഷ്ട്രമില്ലെന്നാണ്, എന്നിരിക്കുമ്പോഴാണ്. രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഓർമ്മ, ഇന്നും നശിച്ചുപോയിട്ടില്ല; അതുകൊണ്ടുണ്ടായ പ്രണങ്ങൽ കരിഞ്ഞിട്ടുമില്ല; യുദ്ധത്തിൽ നഷ്ടം സംഭവിക്കാത്ത ഒരാൾക്കുടമയാവാനും റഷ്യയിലില്ല; വീടും കുടിയും നഷ്ടപ്പെട്ട് കുഴികളിൽ കുഴിച്ചുകൂടിയ ൨൫൦ ലക്ഷം സോവിയറ്റ് പൌരന്മാർക്ക്, ആവശ്യത്തിന് മതിയാകാത്ത രീതിയിലാണെങ്കിലും, ഹർദ്വ വസനത്തിൽ പാർപ്പിടം നൽകി.

വിജയസാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നാലും, റഷ്യക്കാർക്ക് യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി, ശ്രദ്ധയേറിയ വെറുപ്പുണ്ട്. റഷ്യ ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള യുദ്ധങ്ങളെല്ലാം, വാസ്തവത്തിൽ അവരുടെ ആക്രമണമാണെന്നു്

ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ല. അനിവാര്യമായ ആവശ്യങ്ങൾമൂലമാണ് അവർ യുദ്ധത്തിനിറങ്ങിയത്.

മനസ്സമാധാനത്തിന്റെ ഭാഗ്യംകൊണ്ട്, സോവിയറ്റ് വൈശ്വരന്ധർ, അന്തർദ്ദേശീയസ്ഥിതിഗതികളുടെ പ്രാധാന്യം, അറിയുന്നില്ല. നിയന്ത്രണത്തിൽ കഴിയുന്ന, റഷ്യൻപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും, പ്രക്ഷേപണങ്ങളും, യുദ്ധകാര്യത്തെ അടിച്ചമർത്തുന്നു. അമേരിക്കയിൽ നടക്കുന്നതുപോലെ സമരപ്രചരണം, റഷ്യയിൽ നടന്നാൽ, വിപരീതഫലത്തെ പ്രദാനംചെയ്കയും, ഉല്പാദനത്തെ ഗണ്യമായ തോതിൽ കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

യുദ്ധത്തെ ഇളക്കിവിടുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ആസന്നഭാവത്തിൽ ഒരു യുദ്ധംനടത്താൻ ക്രൊലിൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നാണ്, എന്റെ വിശ്വാസം. ഏതു കാരണത്തിന്മേലായാലും, റഷ്യ യുദ്ധത്തിൽനിന്നകന്നുനിൽക്കും. പല ഘടകങ്ങളും, എന്നെ ഈ ഊഹത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി, റഷ്യാക്കാർ ഇന്ന് ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പരമ്പരയാതന്നെ, അവർ യുദ്ധത്തെ വെറുക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി, റഷ്യൻ യുദ്ധസന്നാഹങ്ങൾ, അമേരിക്കൻ യുദ്ധസന്നാഹങ്ങളോടു കിടപിടിക്കത്തക്കതല്ല. മൂന്നാമതായി, കാരറ്റ് അവർക്കു കൂലമായി വീശുകയാണെന്ന്, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിക്കറിയാം. മുതലാളിത്തം, അതിന്റെ നാശബീജങ്ങളെ വഹിക്കുന്നുവെന്നും, അനിവാര്യമായ സാമ്പത്തികക്ഷീണങ്ങളിലിടപെട്ട് മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങൾ ഉരിനഭിന്നമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും, അവർ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അതേസമയത്ത്, സമാധാനമല്ല ക്രൊലിൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. പശ്ചിമയൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളിൽ, കഴുപ്പങ്ങളും വിഷമതകളും നിറഞ്ഞ ഒരന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചു, അവിശ്വാസങ്ങൾ

വളരുന്നതിനിടം നൽകി, അമേരിക്കയേയും യൂറോപ്പിനേയും റഷ്യൻവലയങ്ങൾക്കുള്ളിലാക്കാനാണ്, അവരുടെ ഉദ്ദേശം.

സമയമാണ്, റഷ്യയ്ക്ക് ആവശ്യം. സമയം ലഭിച്ചാൽ, റഷ്യ സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളേയും, നശീകരണയന്ത്രങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തെയും, ത്വരിതപ്പെടുത്തി, അയൽപക്കത്തെ രാജ്യങ്ങളെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ചങ്ങലകളെ ഉറപ്പിച്ചിട്ട്, ഐക്യസംസ്ഥാനങ്ങളെ തട്ടിയെടുക്കാൻ, ഒരു സാമ്പത്തികാധിപതനം വരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കും.

ക്രൊലിൻ, യുദ്ധത്തെ വെറുക്കുന്നതിന് അതിപ്രധാനമായ കാരണം, റഷ്യൻയുദ്ധസന്നാഹം, അമേരിക്കൻയുദ്ധസന്നാഹങ്ങളോട് കിടനിൽക്കത്തക്കതല്ലെന്നുള്ള, വാസ്തവമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. റഷ്യൻഉല്പാദനം, ഫൻ'ർ-ലെ നിലയോട്, കിടനിൽക്കത്തക്കതായി എന്ന് മൊളോട്ടോവ് ഫൻ'ർ-ൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു. താരതമ്യേന, അമേരിക്കൻയുദ്ധസന്നാഹങ്ങൾക്ക്, യുദ്ധം വലിയ നാശത്തെ ചെയ്തില്ല. യുദ്ധസന്നാഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വ്യവസായത്തിൽ നാം റഷ്യയെക്കാൾ നാലുമടങ്ങു വീതം, ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരുദിവസം, ഒരു മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന ശരാശരി ഉല്പാദനത്തിന്റെ കണക്കു നോക്കിയാൽ, നമ്മുടെ നില്ക്കുന്ന ഇതിനെക്കാൾ കൂടുതലാണ്. ഓരോ അമേരിക്കക്കാരനും, റഷ്യാക്കാരനെക്കാൾ ആറുമടങ്ങുവീതം, ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു.

പക്ഷേ ഒരു പ്രധാനകാര്യം നാം ശ്രദ്ധിക്കണം. റഷ്യൻ ഉല്പാദനം, ഫൻ'ർ-ന്റെ നിലയിലായിരുന്നാലും, ആയുധ നിർമ്മാണത്തിൽ അതിന്റെ കാര്യശേഷി, രണ്ടാമടങ്ങു വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫൻ'ർ-ൽ വിനിയോഗിച്ചതിനെക്കാൾ, ൫൧% കൂടുതൽചിലവുകൾ, ഇന്ന് യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി ചിലവാക്കപ്പെടുന്നു.

സോമതന്ത്രസമരകാലത്തിൽ, റഷ്യയുടെ സാമ്പത്തികമായ തത്പരശാസ്ത്രം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ, സോവിയറ്റ് ആന്യൂത്രണ വിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽ പ്രധാനിയായ, നിക്ഷേപ്താത്മകത്വം സെൻസി, ഇപ്രകാരം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു: “വേലിയ ഉല്പാദനശക്തിയും ആയുധസജ്ജീകരണവും ഉള്ള ജനതയ്ക്കുമാത്രമേ, മുതലാളിത്തത്തിന്റെ പ്രചാരത്തെ തടയാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.” അതേ രിക്കാർ പണിതിറക്കുന്നതിനുകാർ, അനുകൂലങ്ങളെ യുദ്ധ സാമഗ്രികൾ പണിതിറക്കുന്നതിൽ റഷ്യ ജാഗ്രതയായിരിക്കുകയാണ്.

ആയുധനിർമ്മാണത്തിനുള്ള ശേഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി, നിഷ്യാപയോഗമുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തെ, റഷ്യ തൃപ്തിപ്പെടുന്നു. തൽഫലമായി നേരിട്ടിരിക്കുന്ന, ലഘു ജീവിതത്തോടു, ആകെക്കൂട്ട സാമ്പത്തികനിലയെ, സാരമായി ബാധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, യുദ്ധസന്നാഹങ്ങളുടെ കുറവിനെ കുറിക്കുന്നതായി, തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്.

ഫൻറൻ-ൽതന്നെ, ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചുവെന്നും, ഒരു വഷ്കുമ്പുവരെ റഷ്യ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതും, ഇന്നു നടപ്പിലാക്കുന്നതുമായ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി, ഭിന്നരീതിയിൽ പുരോഗമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചില വ്യവസായങ്ങൾ വളരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ട്; മറുചിലതു പിറകിലാണ്. നല്ല വാസതികളുടെയും മറുപല ഘടകങ്ങളുടെയും അഭാവമൂലം, ഉല്പാദനം മോശമായിത്തീരുന്നതിനാൽ, പുരോഗമനം തുല്യമല്ല. യൂറോപ്യദേശം പോലെ യുദ്ധം സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ, പ്രവർത്തനം വളരെ ശീഘ്രത്തിലാണ്. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട പശ്ചിമറഷ്യയിലും മറ്റും, പ്രവർത്തനം വളരെ പിന്നാക്കമാണ്. തപരിതപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ, ആ സ്ഥലങ്ങളിലെ ഉല്പാദനം, ലക്ഷ്യത്തി

ചെത്തിച്ചുകയറ്റി. ഫൻ്റ-ലെ നിലയിൽനിന്ന്, ൧൫% വർദ്ധനവാണ് ലക്ഷ്യമെങ്കിലും, ൪൦-ലെ നിലയുടെ ൫൦% പോലും എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഇരുമ്പുവ്യവസായത്തിന്റെ നില വളരെ മോശമാണ്. യുദ്ധത്തിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ബ്ലാസ്റ്റുകളിൽ പകുതിയും, നന്നാക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും, അറകുറുപ്പണികളുടെ പോരായ്മകൊണ്ടും, വേലക്കാരുടെ പരിചയക്കുറവുകൊണ്ടും, യുദ്ധത്തിനു മുമ്പുള്ള സ്ഥിതിയുടെ അഞ്ചിൽ ഒരുപങ്കുപോലും, നിമ്നിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ്, റിപ്പോർട്ടിൽ പറയപ്പെടുന്നത്. ഫൻ്റ-ൽ ലക്ഷ്യം ഫലിക്കയില്ലെന്നാണ്, ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഫലിച്ചാൽപോലും അത്, ഐക്യസംസ്ഥാനഉല്പാദനത്തിന്റെ ൩൦% മാത്രമാണ്.

ഐക്യസംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഖനനത്തിന്റെ നാലിൽ ഒരു പങ്കുവരുന്ന റഷ്യൻകൽക്കരിഖനനം, യുദ്ധത്തിനുമുമ്പുള്ള അവസ്ഥയെക്കാൾ വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ട്. കുറഞ്ഞതരം കൽക്കരി, ധാരാളം ലഭിച്ചതാണ്, ഇതിനു കാരണം. പക്ഷേ ഡോൺ ബാസ്" സ്ഥലത്തെ ഉയർന്നതരം കൽക്കരിയുടെ ഖനനം ഇതുവരെ യുദ്ധത്തിനുമുൻപുള്ള സ്ഥിതിയിൽ എത്തിയിട്ടില്ല.

എണ്ണയുടെ ഉല്പാദനം ഫൻ്റ-നെക്കാൾ തീരെ മോശമാണ്. ൧൨% കൂടുതൽ മാത്രമാണ് ഫൻ്റ-ലെ ലക്ഷ്യം അടിസ്ഥാനവ്യവസായങ്ങളിൽ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ തോതിൽ ഉല്പാദനം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്, എണ്ണയുടെ കാര്യത്തിലാണ്. ഫൻ്റ-ൽ ലക്ഷ്യത്തെക്കാൾ മെച്ചമായ തോതിൽ എണ്ണ ലഭിക്കുമെന്നാണ് അറിവ്.

യന്ത്രനിർമ്മാണം യുദ്ധത്തിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ മെച്ചമായിട്ടുണ്ട്. ഐക്യസംസ്ഥാനത്തിൽ ഫൻ്റ-ലെ ലക്ഷ്യം

൧,൭൦൦,൦൦൦ യാത്രികോപകരണങ്ങളായിരുന്നു. ൧൯൫൦-ൽ ൧,൫൦൦,൦൦൦ യാത്രികോപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാമെന്ന് റഷ്യ കരുതുന്നു. ടാക്റ്റർ, ആട്ടോമൊബൈൽയന്ത്രം, ടാങ്ക് ഇവയുടെ നിർമ്മാണം ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്ന് കുറവാണ്. യുദ്ധത്തിൽ ൫൩൦,൦൦൦ ടാക്റ്റർയന്ത്രങ്ങൾ നശിച്ചു. ൧൯൪൭-ൽ ൧൩൭,൦൦൦ ടാക്റ്ററുകൾ ലക്ഷ്യമനുസരിച്ചു നിർമ്മിക്കണമെങ്കിലും ൨൯,൦൦൦ ടാക്റ്ററുകളുടെ പണിയേ പൂർത്തിയാക്കുകയായെങ്കിലും ൧൦൦൦ ആട്ടോമൊബൈൽയന്ത്രങ്ങൾ കടംകൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലേക്കയച്ചുവെന്നും ൯൦൦൦ യന്ത്രങ്ങൾ ആ വഷം നൽകാൻ കഴിയുമെന്നും, ൧൯൪൮-ന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഒരു പത്രം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ആകെ കടംകൃഷിപദ്ധതികളുടെ എണ്ണം ൨൪൨,൦൦൦ ആണ്.

അത്യുപാനം ചെയ്യുന്നതും ആവശ്യത്തിന് മതിയാകാത്തതുമാണ് ഗതാഗതപദ്ധതി. അഞ്ചിൽ നാലുപങ്ക് റഷ്യൻ പദാർത്ഥങ്ങളെ വഹിക്കുന്ന റയിൽമാർഗ്ഗം ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി നന്നാക്കിയെങ്കിലും ജോലി വളരെ കടുപ്പമാണ്. വിമാനഗതാഗതം വളരെ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ൧൯൫൦-ൽ ൧൧൦,൦൦൦ മൈൽ ദൂരം വിമാനഗതാഗതം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നാണ് ലക്ഷ്യം. പുതിയ വഴികൾ നിർമ്മിക്കുകയും പുതിയ വിമാനത്താവളങ്ങൾ പണിതെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വിമാനഗതാഗതം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ വേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഷെഡ്യൂൾ നിർമ്മിക്കാൻ ഉദ്ദേശമുണ്ട്. ൫൦൦ അന്തർദേശീയവിമാനമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇന്ന് നടപ്പിലുണ്ട്.

നമ്മുടെതിനെക്കാൾ ൧൨ മടങ്ങ് വലുതാണ് റഷ്യയിലെ യുദ്ധവിമാനോപാധനമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ൨൦൦൦ ജെറ്റ് വിമാനങ്ങളും ൫൦൦ ലാങ്റേഞ്ച് ഫോർ മോട്ടാർബാൺഡ്വിമാന

ങ്ങളുൾപ്പെടെ ൬൦൦൦-ത്തിനുമേൽ ൧൨൦൦൦-ത്തിനകം വിമാനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാമെന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം. പക്ഷേ അളവിലോ മേന്മയിലോ റഷ്യൻബാംബുവിമാനങ്ങൾ നമ്മുടെ വിമാനങ്ങളോട് കിടനിൽക്കുകയില്ല.

വിദ്യുത്ശക്തിയുടെ ഉല്പാദനം ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി വരികയാണെങ്കിലും ൧൯൫൦-ലെ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ പകുതിവോലും പൂർത്തിയായിട്ടില്ല. ലക്ഷ്യമായ ൮൨൦൦ കോടി കിലോവാട്ട് മണിക്കൂർശക്തി ഉല്പാദിപ്പിച്ചാലും അത് ആ വഷത്തെ നമ്മുടെ ഉല്പാദനമായ ൨൮൫൦൦ കോടി കിലോവാട്ട് മണിക്കൂർശക്തിയോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ തീരെ തുച്ഛമാണ്.

ഭവനനിർമ്മാണപദ്ധതി ആവശ്യത്തിന് മതിയാകുന്നതല്ല. സോവിയറ്റ്റൂപരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും മോശപ്പെട്ടത് ഈ പ്രശ്നമാണ്. യുദ്ധത്തിൽ വീട് നഷ്ടപ്പെട്ട രണ്ടരക്കോടിയിൽ ഒരു കോടി ആളുകൾക്കുമാത്രമേ ൧൯൪൩-ൽ വീട് ലഭിച്ചുള്ളൂ. മറ്റു കുടുംബങ്ങളോടുചേർന്നു തല്ക്കാലത്തേക്ക് നിർമ്മിച്ച അയ്യെ കേന്ദ്രങ്ങളിലോ ആണ് അവരെ താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ ലക്ഷ്യമായ പത്തുലക്ഷം വീടുകൾ നമ്മുടെ ൧൯൪൮-ലെ സ്ഥിതിക്കു തുല്യമാണ്. ജനസംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്നതുവോലും റഷ്യ കണക്കുകൂട്ടിയിരിക്കുകയില്ല. പദ്ധതി ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചെന്നാൽ അതുതന്നെ ഒരു അതുതമായിരിക്കും. വസതി നിർമ്മിക്കാനുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളുടെ നിർമ്മാണംവോലും തീരെ മോശമാണ്. കിട്ടുന്നവവോലും വ്യവസായശാലകൾക്കും പബ്ലിക് ആഫീസുകൾക്കുംവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. വളരെ ഭയങ്കരവും പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഗണ്യമായ തോതിൽ ബാധിക്കുന്നതുമാണ് ഈ പ്രശ്നം. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഉല്പാദനം കുറയുകയും ജോലി വർദ്ധിക്കുകയും അസംതുച്ഛി പരക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വ്യവസായവിപുലീകരണപദ്ധതിയിൽ കേന്ദ്രീകൃതവ്യവസായം അതിപ്രധാനമായ ഒരു ഘടകമാണ്. സ്വയംപര്യാപ്തതയെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ട് നാട്ടിന്റെ ഉൾഭാഗത്ത് വലുതേറേ കേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കാര്യത്തിനു ചിലവാക്കുന്ന തുകയിൽ പകുതിയും ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. വടക്കൻകൊറിയായിലും മഞ്ചൂറിയായിലും വിതരണത്തിനു സഹായിക്കുന്നതും “വ്യാപിവാസ്കി”ന് ചുരുക്കുള്ളതുമായ കേന്ദ്രങ്ങൾ ഇക്കൂട്ടത്തിലുള്ളവയാണ്. അതിർത്തിസംരക്ഷണത്തിന് സഹായിക്കുന്ന സേനകൾക്ക് വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു വ്യവസായകേന്ദ്രം ഈ സ്ഥലത്ത് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻസ്ഥലത്തെ വ്യവസായശാലകളെ വേണ്ടപോലെ സഹായിക്കുന്നതിന് ആ സ്ഥലത്ത് ഒരു ഇരുമ്പു വ്യവസായകേന്ദ്രം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ദീർഘകാലപദ്ധതിയിൽ ചേർന്ന ഈ സ്ഥാപനം ഫർണാ-ൽ റഷ്യയുടെ പത്തിലൊര്പങ്ക് ഉരുക്ക് നിർമ്മിക്കുമെന്നുവരികപ്പെടുന്നു. ഈ കേന്ദ്രം “കോലാ പെനിൻസുലാർ” പ്രദേശത്തെ ഇരുമ്പും “പെച്ചോറ” താഴ്വരയിലെ കൽക്കരിയും ഉപയോഗിക്കും.

പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയനുസരിച്ച് വേലയും പദാർത്ഥങ്ങളും ആവശ്യപ്പെടുന്നവയിൽ രണ്ടാമത്തെസ്ഥാനം കൃഷിപദ്ധതിക്കാണ്. ഈ വഷം വമ്പിച്ച ആഹാരോല്പാദനവും ധാന്യോല്പാദനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. റഷ്യാക്കാർ ഫർഗ്വ-ഓവഷ്ത്തെ “വമ്പിച്ച കൃഷിവഷം” എന്നു വിളിക്കുന്നു. ശരാശരി ആഘോഷത്തിനു കണക്കുനോക്കിയാൽ ധാന്യോല്പാദനം പശ്ചിമയൂറോപ്പിലോ ഐക്യ സംസ്ഥാനത്തിലോ ഉള്ളതിനേക്കാൾ അനേകമടങ്ങു വലുതാണ്. ഫർഗ്വ-ഓവഷും ൨൫ ലക്ഷം ധാന്യം റഷ്യ

കയറുമതിചെയ്തത് ഫൻറവ്-ൽ ആയിരുന്നു. ഇതിൽ ഗണ്യമായ പങ്ക് മാർഷൽപദ്ധതിപ്രദേശങ്ങൾക്ക് യന്ത്രങ്ങൾക്കു പകരമായി അയച്ചുകൊടുത്തു. ഫൻറ-ൽ ൨ കോടിയിൽ നിലം കൃഷിസ്ഥലങ്ങളായിത്തീർന്നു. വൈറ്റ് റഷ്യ, യുകെയിൽ ഇവിടങ്ങളിൽ യുദ്ധമൂലം നശിച്ചുപോയ പ്രദേശങ്ങളെ പാടങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്നതിന് പ്രവർത്തനം നടന്നുവരുന്നു. ശാസ്ത്രീയവും യാന്ത്രികവുമായ കൃഷി വലിയതോതിൽ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ മോശപ്പെട്ട സ്ഥാനമാണ് നിത്യോപയോഗപദാർത്ഥങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിനുള്ളത്. സാധാരണത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാനായിട്ടുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ നില. ആയുധനിർമ്മാണത്തിനടുത്തുവരികയില്ല. പത്തുവർഷങ്ങളുടെ ഉല്പാദനം ഫൻറ-നെക്കാൾ ൧൩% വർദ്ധിക്കണമെന്നാണ് ലക്ഷ്യം. പക്ഷേ ഇത് ഫൻറ-ലെ നിലയുടെ ഇരട്ടിയാണ്. ചെരിപ്പുവ്യവസായത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ലക്ഷ്യം ഫൻറ-ലെതിൽനിന്ന് ൪% വർദ്ധനവാണ്. പക്ഷേ പകുതിയോളം പൂർത്തിയായിട്ടില്ലെന്നാണ് അറിവ്. കമ്പിളിവ്യവസായത്തിലും മറ്റു വ്യവസായങ്ങളിലും യുദ്ധത്തിനുമുമ്പുള്ള നിലയിൽനിന്ന് അല്പം കൂടുതലായിരിക്കണമെന്ന മാത്രമേ ഉദ്ദേശമുള്ളൂ.

സ്ഥിതി നന്നാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആപത്തിനെപ്പറ്റിപ്പറ്റി വ്യവസായികരണത്തിൽ വലിയ മാറ്റമെന്നും വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ആയുധ നിർമ്മിക്കുന്ന വ്യവസായശാലകൾ അവയുടെ ജോലിചെയ്യുന്നതുകൂടാതെ നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങളും നിർമ്മിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഉദാഹരണമായി, മാസ്കോനഗരത്തിലെ “സ്റ്റാലിൻ ആട്ടോമർക്സ്” സ്റ്റേൺ, മുഖ്യ, കപ്പ, മൺവെട്ടി, കൊടുവടി മുതലായ പദാർത്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് വയ്പ്പ്. പക്ഷേ വിദ്യുച്ഛക്തി ലഭിക്കാതെവരികയാ-

ആയുധങ്ങളുടെ ആവശ്യം കൂടുകയോ ചെയ്താൽ നിത്യോപയോഗ സാധനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണമായിരിക്കും നിർത്തപ്പെടുന്നത്.

മുമ്പുപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള വിട്ടുവീഴ്ചകൾമൂലം അത്യുദ്ധനായ നവം കുറഞ്ഞ ഉല്പാദനവുമാണ് ലഭിക്കുന്നത്. വേലക്കാർ സ്വഭാവമുണ്ടാകാൻ പഠിക്കുകയും വേലയ്ക്കു വരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. റഷ്യൻ യുദ്ധസന്നാഹത്തിന്റെ ഭർബലമായ കണ്ണി വേലക്കാരാണ്. ഫ്രാൻസ്-ലെ കൂലിപ്പട്ടാളക്കാരുടെ എണ്ണം യുദ്ധത്തിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിനു തുല്യമാണ്. പക്ഷേ തഴക്കവും പഴക്കവും സിദ്ധിച്ചവരും യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചവരുമായ വേലക്കാരോട് ഗുണത്തിൽ ഇവർ തുല്യരല്ല. ഇതിനെ പരിഹരിക്കാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പരിശീലനവിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കും കല്ല്യരി, ലോഹം ഇവയുടെ വ്യവസായങ്ങൾക്കും നല്ല വേലക്കാരെ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ഈ വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. ൨൦ ലക്ഷംപേക്ക് പരിശീലനം നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇവർ വ്യവസായത്തെ പൂർണ്ണപ്പെടുത്തുന്നതിന് വലിയ കാലതാമസംവരും.

ഈ വ്യവസായങ്ങളുടെ കുറവും കുറവും അണയുഗത്തിലെ ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിന് പ്രതിബന്ധങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നമുക്കുള്ളതുപോലെ പഴക്കം സിദ്ധിച്ച എൻജിനീയറന്മാരോ വേലക്കാരോ സഹായിക്കാനില്ലാത്ത റഷ്യൻ വ്യവസായം അണുബാധ നിർമ്മിക്കാൻ വളരെക്കാലം പരിശ്രമിക്കേണ്ടിവരും. ക്രൊലിൻ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സമ്പത്തിനെയും വേലയെയും നിയന്ത്രിക്കുകയും വലിയ പദ്ധതികൾക്കുവേണ്ടി ആളുകളെയും പദാർത്ഥങ്ങളെയും വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ റഷ്യാക്കാർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു സൗകര്യമാണ് ലഭിക്കുന്നത്.

ഫൻറം-ലെ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ ഇരട്ടി ഫൻറം-ൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കാമെന്ന് റഷ്യ ആശിക്കുന്നു. അതായത് പദ്ധതി ജയിച്ചാൽ ഇന്നുള്ളതിന്റെ മൂന്നിരട്ടി ഫൻറം-ൽ ലഭിക്കും. ഫൻറം-ലെ ലക്ഷ്യത്തിൽ നിത്യാപയോഗമുള്ള സാധനങ്ങളുടെ പേരുപോലുമില്ല. “ടോർജറ” ഉണ്ടാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥലത്താകട്ടെ പട്ടികയിലെ എണ്ണം വളരെ കുറവായിരിക്കും. അങ്ങനെ ഫൻറം-ൽ റഷ്യൻവ്യവസായം തുലനസ്ഥിതിയിലല്ലായിരിക്കും.

ഈ പദ്ധതി വിജയിച്ചാലും ഫൻറം-ലെ റഷ്യൻവ്യവസായത്തെ പശ്ചിമയൂറോപ്പിലോ അമേരിക്കയിലോ ഉള്ള വ്യവസായവുമായി എങ്ങനെ താരതമ്യപ്പെടുത്താം? റഷ്യൻവ്യവസായം പുരോഗമിക്കുന്നത് വളരെ സാധാരണത്തിലായിരിക്കും. അടിസ്ഥാനവ്യവസായങ്ങളിലെ ഉല്പാദനം നമുക്കുടനീളം ൨൦ മുതൽ ൪൦ % വരെ കുറവായിരിക്കും. നിത്യാപയോഗമുള്ള സാധനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ താരതമ്യം സാധ്യവുമല്ല.

റഷ്യ യുദ്ധസന്നാഹങ്ങളെ എതിർക്കുന്നത് രണ്ടു കാരണത്തിനാലാണ്. ഒന്നാമത്തേത്, അമേരിക്കയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മുതലാളിത്തരാഷ്ട്രങ്ങൾ ഇന്നോ നാളെയോ റഷ്യയെ ആക്രമിക്കുമെന്ന ഭയം. രണ്ടാമത്തേത്, യൂറോപ്പിലോ റഷ്യയിലോ വളർന്നു കാവുന്ന വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അമേരിക്കയും ഒരു യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറാകുന്നു. തയ്യാറാകാൻ കഴിയെണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

പക്ഷേ രണ്ടുരാഷ്ട്രങ്ങളും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം അനിവാര്യമല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇന്നു നടക്കുന്ന ശാന്തസമരം ജയിച്ചാൽ യുദ്ധത്തെ തടക്കാം.

സമയം അവർക്ക് അനുകൂലമാണെന്ന് റഷ്യ വിചാരിക്കുന്നു. ആയിരിക്കാം. പക്ഷേ സമയം നമ്മളുടേതുമാണ്. അവരുടെ

വശത്തുള്ളതിനെക്കാൾ കൂടുതലായ ഒരുവിൽ അതു നമ്മളുടെ വശത്താണ്. സമയം ലഭിച്ചാൽ രാഷ്ട്രയിലുള്ളതിനെക്കാൾ നല്ല സൈനികയന്ത്രം വാങ്ങാൻ നമ്മൾക്കു കഴിയും. പക്ഷേ യുദ്ധത്തിന്റെ സംഭാവ്യതയെ നശിപ്പിക്കാൻ സമയം സഹായിക്കുമെന്നുള്ളത് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്.

ഐക്യസംസ്ഥാനത്തെ ഒരു വലിയ രാഷ്ട്രമാക്കിത്തീർത്ത മൂലികനിയമാനുസരണമായ രക്ഷാകവചവും ധരിച്ച് സൃഷ്ടി പരവും സജീവവുമായ സമാധാനത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി നാം യുദ്ധംചെയ്യണം.

സോവിയറ്റ്സോവിയറ്റിലെ കമ്മ്യൂണിസം പ്രജാധിപത്യരാജ്യങ്ങളോട് ഒരു വീരവാദം പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനാധിപത്യ ഭരണകൂടങ്ങളുടെ തെറ്റുകളെ രാഷ്ട്ര കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. രക്ഷാമാർഗ്ഗമായി കമ്മ്യൂണിസത്തെ നൽകുന്നു. നാം അതു നിരസിച്ചാൽ മാത്രംപോരാ. അന്തർദ്ദേശീയനയങ്ങളിലും വിദേശീയനയങ്ങളിലും പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽവരുത്തുകയാണ് ശരിയായ മറുപടി. കേന്ദ്രംവരെ ഭൂമിച്ച സാമൂഹികനിലകളെയും സാമ്പത്തികസ്ഥിതികളെയും വച്ചുപുലർത്തുന്ന ഭരണകൂടങ്ങളെ പിൻതാങ്ങിക്കൊണ്ട് നാം ഏതിന്താൽ പോരാ. സമുദായപരിഷ്കരണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം വിപ്ലവമാണെന്ന് കമ്മ്യൂണിസം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി ജനാധിപത്യരീതിക്ക് പരിഷ്കരണം സാധ്യമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. സാമൂഹികദുഷ്ടങ്ങളെവിടെയുണ്ടോ അവിടെ കമ്മ്യൂണിസം വളരുന്നു. വളരുന്നതിന് സഹായകരമായ പരിതഃസ്ഥിതികളെ നീക്കം ചെയ്താൽ പ്രജാധിപത്യത്തിന്റെ സമാധാനപരമായ പ്രവർത്തനവും അഭിവൃദ്ധിയും വിജയിക്കും. കമ്മ്യൂണിസം തഴച്ചുവളരുന്നതിന് സഹായിക്കുന്ന കാരണങ്ങളെ നീക്കാതെ കമ്മ്യൂണിസത്തെ

എതിർക്കുന്നതു വേരുപിഴത്തെടുക്കാതെ ഇലകളെ നുള്ളി പാഴ്ത്തുകയെ നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെയാണ്.

രാജ്യത്തിനകത്തു് വർഗ്ഗീയാസമത്വങ്ങളെയും ആപല്ക്കരങ്ങളായ മറ്റു ഭൂഷ്യങ്ങളെയും നീക്കണം. സാമുദായികപരിഷ്കരണത്തിനു് വിദേശങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന പ്രായോഗികപരിപാടികളെ സഹായിക്കുന്നതിനു നാം തയ്യാറാകണം. നാം വിലവയ്ക്കുന്നതും ഓരോ രാജ്യത്തിലെയും സ്വതന്ത്രഘടകങ്ങൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതുമായ പ്രജാധിപത്യഗുണങ്ങളുമായി നാം ഐകരൂപ്യം പ്രാപിക്കണം. അവരുടെ ആശങ്കകളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും അഭേരിക്കയിൽ കാണാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിനു് ശരിയായ കാരണങ്ങൾ നൽകണം.

സൃഷ്ടിപരമായ സ്വഭാവംകൊണ്ടുതന്നെ മാർഷൽപദ്ധതിയുടെ വിജയപ്രദമായ പ്രവർത്തനം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭയത്തെ നീക്കം. ഇങ്ങനെ വിചാരിക്കാൻ പല കാരണങ്ങളുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ബദ്ധവൈരി മാർഷൽപദ്ധതിയാണെന്നു് സഡ്നോവു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ അതു് പോലീസുരാജ്യത്തിന്റെ സഹായം കൂടാതെതന്നെ കൈ താങ്ങുപായ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു് ഉയർത്തേണ്ടുന്നതെന്നതിനും സ്വന്തംകാലിൽ ആത്മാഭിമാനത്തോടെ നില്ക്കുന്നതിനും ഒരു മാർഗ്ഗം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ മറ്റു രാഷ്ട്രങ്ങളോടു യോജിച്ചു അമേരിക്കയുടെ കാഹളധ്വനി ഒരു പ്രധാനമായ ആയുധമായിരിക്കും. പാശ്ചാത്യരെപ്പറ്റിയുള്ള ഭയവും വിരോധവും സംശയവും വളർത്താൻ ക്രൊലിൻ യത്നിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും റഷ്യാക്കാർ ഇണങ്ങി ജീവിക്കുവാൻ താല്പര്യമുള്ളവരാണ്. അവരിൽ വിനയത്തോടുകൂടിയുള്ള ലാളിത്യവും പ്രബുദ്ധമായ ജിജ്ഞാസയും ഭാവനാശക്തിയും ഒത്തൊരുമിച്ചു കാണാം. മറ്റു

രാജ്യക്കാരുടെ ജീവിതരീതികളറിയുന്നതിന് അവർ കാണിക്കാ-
 ളുള്ള കൗതുകം അന്യയാരഹിതവും നിഷ്പക്ഷവുമാണ്. അവരിൽ
 യാതൊരു തെറ്റുമില്ല. അന്യയ അവരിൽ കരുണാപൂർണ്ണവും
 മനോഹരവും ആരാഗ്യകരവുമായ ഒരു മത്സരബുദ്ധിയെമാത്രം
 ഇളക്കിവിടും.

സത്യമാണ് നമ്മുടെ വലിയ ബന്ധു. ഐക്യസംസ്ഥാനത്തെ
 സംബന്ധിച്ച സംഭവങ്ങളുടെയും സ്ഥിതിഗതികളുടെയും ശരി
 യായ രൂപമാണ് റഷ്യാക്കാരുന് ലഭിക്കേണ്ടത്. റഷ്യൻപ്രസ്സ്
 റിപ്പോർട്ടുകൾ അമേരിക്കയെപ്പറ്റി ഭയവും അവിശ്വാസവും
 പരത്തുന്നു. അമേരിക്കയെപ്പറ്റിയുള്ള സോവിയറ്റ് വർത്തമാ
 നങ്ങൾ പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവയാണ്. ഈ രാജ്യത്ത്
 നിലവിലിരിക്കുന്ന സാമുദായികവും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവു
 മായ വിഷമപ്രശ്നങ്ങളെ ഇവ വലുതാക്കിക്കാണിക്കുന്നു.

റഷ്യാക്കാരെ സമീപിക്കാനുള്ള നേരായ നല്ല മാർഗ്ഗം അമേരി
 കയുടെ കാഹളധ്വനിതന്നെയാണ്. അക്ഷീണമായും നിരന്തര
 മായും അനാദിനം അമേരിക്കയിൽനിന്നു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
 സംഭവങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥവിവരങ്ങൾക്ക് റഷ്യാക്കാരെ സഹാ
 യിക്കാൻ സാധിക്കും. റഷ്യാക്കാരെ അകപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന
 വലയിൽനിന്ന് കെട്ടുകളുറുത്തുപൊട്ടിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്ക് വെളി
 യിൽച്ചാടുന്നതിന് അമേരിക്കൻകാഹളത്തിനത്രാമേ സാധ്യമാ
 വുകയുള്ളൂ. ഒരുകാടി ഇരുപതുലക്ഷം സോവിയറ്റ് രൂശ്യാ
 കളിൽക്കൂടി നമുക്ക് സോവിയറ്റ് ജനതയിൽ ഭൂരിഭാഗത്തെയും
 സമീപിക്കാൻ സാധിക്കും. നാം അതു ചെയ്തതന്നെ വേണം.

ലോകകായുങ്ങളിലുള്ള കൗതുകത്തെ അമേരിക്കക്കാർ കുറ
 ചുകളയരുത്. ലോകത്തിലെ മറ്റു ജനതകളിൽനിന്ന് വേർതി
 രിഞ്ഞ് ഒറ്റയായി താമസിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു നാം കഴിഞ്ഞ

പത്തുവർഷത്തിൽ പഠിച്ചു. മറ്റുരാജ്യങ്ങളിലെ സാമുദായികവും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവും വ്യവസായപരവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾ നമുക്കു പ്രശ്നങ്ങളാണെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം. സമാധാനവും സമ്പത്സമൃദ്ധിയും നിറഞ്ഞ ഒരു ലോകത്തിനു് മറ്റു ജനതകളുമായുള്ള പരസ്പരശ്രദ്ധയും സഹകരണവും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു നാം പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് അമേരിക്ക കയ്യേറ്റിരിക്കുന്ന നേതൃത്വം അഭിമാനകരവും മുതലയേറിയതുമാണ്. ഈ മുതലയ്ക്ക് യോജിച്ച രീതിയിൽ ജീവിച്ചില്ലെങ്കിൽ നമുക്കു മറ്റു രാജ്യക്കാർക്കു ആപത്തുണ്ടാകും.

അഴിമതികളും ക്രൂരതകളും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സർവാധികാരികളോടും മേലധികാരികളോടും അന്യരാജ്യക്കാർ എതിരിടുകയും അവയെതിരായി വിപ്ലവങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനു കാരണം ക്രൈമിന്റെ നേതൃത്വമല്ല. അമേരിക്കക്കാരുടെ വിപ്ലവചരിത്രമാണ് ഈ എതിർപ്പുകൾക്ക് കാരണമെന്നു മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ നമുക്കു മുതലുകൾ വർദ്ധിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻഫെക്യു സംസ്ഥാനം ദേശീയവിപ്ലവത്തിന്റെ ഫലമാണ്. വൈഷമ്യമനുഭവിക്കുന്ന ജനത അതു മറക്കുകയില്ല. മനുഷ്യരുടെ ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെയും ഉയർന്ന ജീവിതത്തോതിന്റെയും രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും മക്കുടാദാഹരണം സോവിയറ്റ്ററുനാടല്ല അമേരിക്കൻഫെക്യു സംസ്ഥാനങ്ങളാണെന്നുള്ളകാര്യം അവർ ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കുകയില്ല.

ക്യാമ്പ്, റാക്കിവേൾഡ്,

ആഷ്‌ലാൻഡ്, എൻ. എച്ച്.

ജുലൈ-സെപ്റ്റംബർ, ഫൻ‌റവു

‘കോപപരിതാപങ്ങളോടുകൂടി’ റഷ്യയെക്കുറിച്ച് ഒരു റിപ്പോർട്ട് — റാബർററ് മേഗിഡാഫ് എഴുതിയത്.

റാബർററ് മേഗിഡാഫ് പന്ത്രണ്ടുവയ്ക്കും, ഒരു അമേരിക്കൻ പത്രപ്രതിനിധിയായി റഷ്യയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അതിൽ ഏഴുവയ്ക്കും ഏൻ. ബി. സി. ‘ക്കാക്കുകൂടിയാണ്’ അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചത്. എന്നാൽ പെട്ടെന്ന്, ഒരു ചാരനാണെന്നു സംശയിക്കപ്പെട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്, മൂന്നുദിവസത്തെ മൂന്നറിവുമാത്രം ലഭിച്ച്, റഷ്യ വിട്ടുപോകേണ്ടിവന്നു. അതുകൊണ്ട്, രണ്ടുമാസക്കാലത്തേക്ക് ഒരു വിമാനയാത്ര നടത്തി, അപ്പോൾ ആകസ്മികമായി തന്റെ ദൃഷ്ടിക്ക് വിഷയീഭവിച്ച ചില സംഗതികളെക്കുറിച്ചല്ല അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പ്രത്യുത, റഷ്യൻചരിത്രത്തിൽത്തന്നെ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന പന്ത്രണ്ടുവയ്ക്കാലം, അദ്ദേഹം റഷ്യയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയകാലത്തു്, തനിക്ക് അനുഭവിച്ചറിയുവാൻ സാധിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച്, വളരെ സൂക്ഷ്മമായി ആലോചിച്ച രചിച്ചിട്ടുള്ളതും, റഷ്യയെക്കുറിച്ച് വളരെ വിവരങ്ങൾ അറിയുവാൻ സഹായിക്കുന്നതുമായ ഒന്നാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം.

ഈ പുസ്തകം റാബർററ് മേഗിഡാഫിന്റെ ആത്മകഥതന്നെ യുമാണ്. അതായത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തജീവിതം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ റഷ്യാക്കാരിയായ ഭാര്യ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ റഷ്യാക്കാരായ ചില സ്നേഹിതന്മാർ ഈ വിഷയങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ചതാണ് ഈ പുസ്തകം. മാസ്കോ നഗരത്തിൽ താമസിക്കുന്ന വിദേശികളുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും, അവർക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന റഷ്യാക്കാരെക്കുറിച്ചും, ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ദാരുണമായ യുദ്ധത്തിന്റെ രൂപത്തോട്, ഒന്നിണങ്ങുന്ന റഷ്യയിലെ കല, സംഗീതം, സാഹിത്യം ഇവയെക്കുറിച്ചും വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയ

അദ്ധ്യായങ്ങളും ഈ പുസ്തകത്തിലുണ്ട്. എന്നാൽ, സ്റ്റാലിനിനെ
ക്കുറിച്ചും, പാളിറ്റ് ബ്യൂറോവിനെപ്പറ്റിയും വിമർശിക്കുന്നതും,
നമ്മുടെയും റഷ്യാക്കാരുടെയും യുദ്ധസംവിധാനങ്ങളെക്കുറിച്ചു
താരതമ്യേന വിവരിച്ച്, റഷ്യാക്കാരുടെ യഥാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശ
ങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും ആയ അവസാനത്തെ അദ്ധ്യായമാണ്
ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നത്.

റഷ്യയെക്കുറിച്ച് യഥാർത്ഥമായ ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കു
ന്നതിൽ മി. മേഗിഡാഫ് എത്രയും വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗൗരവ
വർദ്ധിപ്പിച്ച പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥ
ത്തിൽ, റഷ്യാക്കാരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ രസകരമായ പല വശ
ങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. യൂറോപ്പിലെ
സ്ട്രീകുകളുടെ ആഡംബരരീതിയനുസരിച്ച്, റഷ്യയിലെ സ്ട്രീകർ
വസുധാരണചെയ്യുന്നതിന് ശ്രമിക്കുന്നത്, റഷ്യയിലെ സൈനിക
പ്രധാനികൾ, വിദേശീയപ്രതിനിധിമന്ദിരങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന
വിരുന്നുകളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത്, ഇവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണ
ങ്ങൾ ഏറ്റവും ഫലിതയായായിരിക്കുന്നു.

ലളിതമായ ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട 'കോപവരിതാപങ്ങളോടുകൂടി' എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഓരോ സ്ട്രീപുരുഷന്മാരുടെയും,
യഥാർത്ഥകഥകൾ, അവരുടെ ഭൂരിതങ്ങൾ, അവരുടെ വിനോ
ദങ്ങൾ ഇവയെക്കുറിച്ച്, പല വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
സോവിയറ്റ് യൂണിയനെക്കുറിച്ചുള്ള ഏറ്റവും യഥാർത്ഥമായ ഒരു
റിപ്പോർട്ട് ഇതാണ്. അമേരിക്കയിലെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു
പഠിക്കുവാനുതകത്തക്കവണ്ണം, റഷ്യാക്കാരുടെ ദൈനംദിനജീവിത
ത്തെസ്സംബന്ധിച്ച് വിവരങ്ങൾ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അടങ്ങിയി
ട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥവും ഇതത്രേ.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM

Cl. No. M335.4

Acc. No. 75522

This book should be returned on or before
the date last stamped below.

2 AUG 1988

M335.H

755\$22

അനിയോമ് നാബർട്ട്
തോപചൊന്നെപണ്ടോടു തുടി
റഷ്തലക്കുറുക്കുറു നാബർട്ട്

